U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR MADRAS 41
14623

திருச்சிற்றம்பலம்.

ல்லைவிடங்கன்வித்துவான் மாரிமுத்துப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய.

புலியூர்வெண்பா.

சென்னைக் கவனர்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத்

தமிழ்ப்புலவராயிருந்த.

தி. க. சுப்பராயசெட்டியாரால்.

தாம் இயற்றிய உரையோடு.

சென்னை - சூளை.

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரி௵ வைகாசி௴

இரண்டாம்பதிப்பு.

குருவாழ்க.

14623

நன்கறிவுறுத்தல்.

உயிர்க்குறுதி பயக்குங் கல்விபயிலு மாணாக்கர்கள் எளிதி னுணர இப்பிரபந்த மியற்றினவர் பௌத்திரர்தி-சு-வேலுசாமி பிள்ளையவர் வேண்டுகோளால்யாம இயற்றிய புலியூர்வெண்பா வுரையையும் பிழை திருத்தத்தையும் பார்த்தபுறத்தேசத்து வித்துவான்களி லொருவர் "உழுதநிலத்திற் பின்னுழுபவர் போல" பின்பு உரையெழுதி யச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய பிரதி யொன்றைப் பார்வையிட்டுச் சிற்சில இடங்களிற் குறியிட் டனுப்பினர், அப்பிரதியைப்பெற்று நோக்கும்போது உரை வரலாறென்று ஒன்றுமுன்னாப்புலப்பட்டது "ஆடையிரவல், கப்பெற்ற வொருவன் முழம்போடத் தொடங்கியதுபோல" அதிலளந்தபயனில்சொற்கள்பலவுண்டு அவைஅடியிற்காண்க

ஷை வேலுசாமிபிள்ளையவர் சென்னைக்குவந்த காலையிலே என்னைக்கண்டபோது மஹாகவிகள் ஐயா அவர்கள் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரென்று கூறினர், முன்பின் இவரையும் இவர் குணாதிசயங்களையும் அறியாதிருப்பினு ஷை ஐயா அவர்கள் மாணாக்கர் என்றமையாலவரோடளவளா வியுரையாட அன்றுமுதல் வந்துகொண்டிருந்தனர். 1889ஞு A B டெகஸ்டுக்கு வழக்கப்படியாம் பொருளெழுதி வருங் காலவந்தவர், யாழ்ப்பாணம். தமிழ்ப்பண்டிதரொருவர் தாம புலியூர்வெண்பாவுக்கு உரையெழுதுகின்றோம் எனக்கூறிய தறகும், வெஸ்லிமிஷன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரொருவர் ஷை வெண்பாவிற்கு உரையெழுதுகின்றோம் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்றதற்கும் சுப்பராயசெட்டியார் உரையெ ழுதப் போகின்றனர் என்றுயான் மறுத்தேன், நீங்களதற்கு உரையெழுதவேண்டுமெனக்கூறித் தாம் மூலமாகப் பதிப்பித்த ஐந்தாம்பதிப்புப் புலியூர்வெண்பா ஒன்றுதந்ததுமன்றி இரண் டாம்பதிப்பில் பாதிக்குக்கூடிய செலவுபெற்றுக்கொண்டு புத்த கங்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது கேட்டிருந்தவர்க ளுஞ் சிலரிருக்கின்றனர், இந்த உண்மையைப், பிறவிக்குரு

நன்கறிவுறுத்தல்.

றுக்குக் கண்கொடுத்து நடராசப் பெருமானாரருளால் இப்பிரபந்தத்தைச்செய்து பெருமைவாய்ந்தோர்மரபில்வந்தவர் இது பொய்யெனத் துணிந்து கூறவரா;—கூறாரா? கூறார்? அவர் தாமெழுதி யச்சிடுவதாகச் சொன்னால்யாம்மறுப்போமா, உரையெழுதத் தெரிந்தவரானால்யாம் எழுதுவதற்முன்னரேயெழுதி யச்சிட்டிருக்கவேண்டும் "காற்றுள்ளபோதேதூற்றிக்கொள்" என்றபடி பயன் வாய்த்தபோதாவது எழுதிமுடித் திருப்பாரல்லவா; ௪, ௧௨, ௩௨, ௩௪, ௩௮, ௫௫, ௫௮, ௬௯, ௮௦, ௯ ஆம் செய்யுளிலுள்ள தப்புகளை யாம் ஆசங்கித்து இவ்வாறிருக்க வேண்டுமென, தாம் உடம்பட்டதற்குப் பிறர் சாக்ஷியிருப்பதை மறுப்பினும் தம்மனஞ்சான்றாகு மல்லவா;—தாம் பிழையென உடம்பட்டவைகளும அச்சிற்றவறியவர்றையாம் எடுத்துக்காட்டிய பிழைதிருத்தத்தையுந் தவறுகளாகக் கொண்டு, ன்னவிபரீதமோ, பித்தமோ, பிறவிக்குணமோ எனஇன்னம் பலபடப் பித்தர்போலப் பிதற்றுங்கவிகள் முன்னிருந்தனவொன்றாவது, இன்றிருக்கின்றனவென்றாவது விரன்முடக்க இவரையன்றிக்கூடுமோ;—எந்தவகையிலும் அபராதியல்லாத எம்மைப் பழித்த இந்தப்பெரும்பாவத்தைப்போக்க எந்தமூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களிற் சென்றுபோக்குவரோயாம் அறியோம்! அறியோம்! இதுநிற்க. இவர் உரையெழுதிய நியாயத்தைச் சற்றுப்பார்ப்போமாக.

முற்காலத்தில்நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர் உள்ளிட்ட உரையாசிரியர்கள் நூலாசிரியர் கருத்தின்படி உள்ளவாறே உரையெழுதி யேம்பட்டனர் என்றெழுதி யிருக்கின்றனர், அதனைச்சுருக்கிக் கூறுகின்றோம்.

இளம்பூரணர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தில் "எல்லாவெழுத்தும்" "அஃதிவணுவலாது" எனவும்இரண்டு சூத்திரங்களாகப் புறனடைக்கமைத்தனர், நச்சினார்க்கினியர் ஒருசூத்திரமாகக்கொண்டும், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாருள் "மையன்றொருகால்" என்னும்பாசுரத்துள் "நிரைவன்றழலெழு,, என்னும்பாடத்தை "நிரையன்றழலெழு" எனவும் "ஐயனைக்கண்ணிற்காண" என்னும் பாடத்தை "ஐயநிற்கண்ணிற்

காண" எனவும்பாடங்கொண்டு பொருளெழுதியிருக்கின்றனர். திருக்குறளில் "மதிநுட்ப நூலோடுடையார்க் கதிநுட்பம்" என்னும் பாடத்தைப்பரிமேழகா "அதிநுட்பம்" எனப்பாடங்கொண்டுபொருளெழுதிமுன்னுள்ளபாடத்திற்குக்குற்றமுங்கூறினா, இஃதொன்றே;—பல. சிலப்பதிகாரம், திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, புலவராற்றுப்படை, கலித்தொகை, குறுந்தொகை, நெடுந்தொகைமுதலிய மூலவிலக்கியங்கட்கும் அவ்வாறே. இவர்கள்காலத்தில் "இறைவன் தண்டசக்கரங்கள்" இருந்தனவல்லவா "குட்டுதற் கோபிள்ளைப்பாண்டியன்" உண்டல்லவா இவர்களுக்குவந்தன அழியாப்புகழும், அரசர் சன்மானமுமன்றிவேறியாவை. நெல்லைவெண்பா, சிவகிரிவெண்பா, திருவையாற்றுவெண்பா, வேங்கடவெண்பா, கலைசைவெண்பா, சிராமலைவெண்பாமுதலியவெண்பாக்களோடுபுலியூர்வெண்பாவும் ஒன்றே, வேறு [illegible] இவ்வாறிருக்க இந்தச்சிறு பிரபந்தத்தை மூல இலக்கணத்தோடும் திருக்கோவையார்முதலிய இலக்கியங்களோடும் ஒன்றாகக்கருதியது அந்தோபெரும்பாவம்? பெரும்பாவம்? தமக்குபகரிக்கும் ஆசிரியன்முதலிய பலரையுங்காலவிடத்தில் நிந்தித்தொழுகுவோர்க்கு இஃதொருபெரும்பாவமாகத் தோன்றுமா இல்லை? இல்லை?.

இக்காலத்தில் மகாவித்துவான்கள் சரவணப் பெருமாளையரவர்கள் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தொன்றுதொட்டு வழங்கிய பாடங்களை மாற்றி வேறுபாடங்கொண்டனரா என்றனர், அ[illegible]ருள் ஷ்டி நாவலரவர்கள் நல்வழியில் "நண்டுசிப்பிவேய்கதல் நாசமுறுங்காலத்தில்-கொண்டகருவழிக்குங்கொள்கைபோல்" என்னும்பாடத்தை "கருவளிக்கும்" எனப்பாடங்கொண்டு பொருளெழுதினா, எழுத்துமட்டுமோ;—சொல்லும், அடியும், பாட்டுங்கூடவல்லவா;—மேற்படி ஐயரவர்களும் அப்படியே. இது[illegible]லிவர்களுக்குவந்தனபுகழோ, வேறோ? வெள்ளிடைமலைபோல விளங்கிக்கிடக்கும் அவ்வவர்பாடபேதங்களி னுண்மை இவர் மனக்கண்ணிற்குப் புலப்படாமை பெருமடமையே, அதைப் போக்குவது நம்மாலரிது, இறைவன் தண்டமேபோக்கும்.

நன்கறிவுறுத்தல்.

நாம்தப்பென்று அவாமுன்பாக மறுத்தபாடங்களுக்குப பொருளமைதியை யாங்காங்குணர்க. அவற்றுள் புதைபொருளாகவும் புதையிலக்கணமாகவும் உள்ளனவற்றைச் சிறிதுபார்ப்போம். சஅ-ம செய்யுளில முதற்றேவா என உள்ளபாடத்திற்கும், முதறேவா எனவுள்ளபாடத்திற்கும் வேறு, போய்பையரிலக்கணத்தைக்கற்ற பெரும்புலவர்க்குவிளங்குமா, நல்லாசிரியனைவழிபட்டு நன்னூலைப்பாடங்கேட்டு கசு-வருடம சிந்தித்துப்பயின்றவர்க் கல்லவாபுலப்படும் சசு-ம் செய்யுளில் தனையைக்காமருகேசஞ் சரிப்பார என்னும் பழம் பாடத்தைக்கொண்டு தனையைக்கு ஆம்மருக்கேசம் எனச்சொல்வகை செய்தால்மருக்கேசம் என ஒற்றுமிகவேண்டுமே என்றுஆலோசிக்காதுசொல்வகைசெய்துபொருள் எழுதியிருக்கின்றனா, ஆதலால் யாம் அதுபோல வழுக்கேடாது தனையைகாமருகேசம் என இயல்பாகக்கொண்டு சொல்வகைசெய்து பொருள்கொண்டாம்.

௬௨ - ம் செய்யுளில் [illegible] மாம் என்னும் பழம்பாடங்கொண்டே மெய்யைநான் எனகிறபரியம், மறைக்கின்ற ஆணவத்தாலாகுமென்றல் உண்மையே, அப்பொருள் ஆணவம்ஆமமெய் என்றசொல்வகையி லடங்குமா; உபசாரவழக்கென்றல் அபசாரவழக் காயன்றேமுடியும் "சொறசெறுவேதாந்தம்" என்னுஞ் செய்யுள் முதல் "எழுலகேத்தொன்பான்" என்ற கூ - செய்யுள்காறும் அத்தலப் புராணங்களிற்கூறிய மான்மியங்களைச் சுருக்கியல்லவா கூறியிருக்கின்றன "உடைடு நெது நிற்கின்றவன்மாகொண்டுவா" என்றால் சமையவாற்ற லுணராதவன் குதிரைகொண்டுவாராது உலைமானைக்கொண்டு வந்ததுபோல ௬௨-ம் செய்யுளில் சோதிவனா என்றதுபுருவமத்தியம் எனவும், மும்மடி என்றது இடைகலை, பிங்கலை, கழுமுனையெனவும், தோன்றுது என்றது இவற்றுல்வரும் அவஸ்தைகளில்லையெனயும் பொருள்கூறவார்களாகற்று லல்லார்கள். இஃது மகாகவிகளிடத்திற [illegible] கற்றோர் பாற் கற்றோரும் இது [illegible] குமதியார்களே தோன்றுது என்றதற்குஇவ்வ [illegible] மறைப்பசய [illegible] வினைச்சத்திரிபு என இலக்கணம் எழுதியிருக்கின்றது, அதனைச் சற்றுப்பார்ப்

நன்கறிவுறுத்தல்.

போல, தொல்காப்பியம்சொல் - வினையியல் ௩௯-ம் சூத்திரம் உடன்பாட்டு வினைக்கும் எதிர்மறை வினைக்கும் பொதுவாக கூறுபற்றிமுடிபுகூறியதல்லது விதிப்பொருளனவாகிய வாய்பாடுபற்றிக் கூறியதல்லவே இதனை யுணராது விதிவினைக்குக்கூறும் இலக்கணத்தையமைத்துத் தாம்கூறியதுபோல என்தஉரையாசிரியர்களாவது;--நூல்களி லிவ்வாறு வருமிடங்கள் பலவுளவாதலால், அவற்றுளொன்றுக்கேனும் இவ்வாறெழுதியது எங்கேனும் உண்டா, "கம்பாகும்பக்களிற்றினன்" கம்பத்திற் கட்டிய பெரிய மத்தகத்தையுடைய யானையை யுடையவன். எனக்கவிகள் உபநியாசஞ் செய்ய, மற்றொருகவிக்கும் பத்திற்பெய்துகிளறியகம் [illegible] யகள் [illegible] கின்றனன் எனப்புதைத் பொருளமைந் [illegible] யென, உபநியாசஞ்செய்து தகரம் றகரமாகவந்தது [illegible] "[illegible]டியோரோதிறல்" எனவந் தாற்போல வந்தது [illegible] கெட்டி? கெட்டி? நன்றாயிருக்கின்றது என்று [illegible] உலகிலுண்டா;—பிறர்பாலிரந்த புதைபொருளையும் [illegible] இலக்கணத்தையும் நம்பிப்பெரிய ஆரவாரஞ்செய்தது [illegible], என்னவித்தம், என்னபிறவிக்குணம் அந்தோ [illegible] இரங்குகின்றோம்.

அருள்வாக் [illegible] சொல்லச்சொல்லாது இவர்பதிப்பிற் கூறியதைக்கண் [illegible] அதைச்சற்றுநோக்குவோமாக; இயா சித்திரபானுவாண்டில் பதிப்பித்த ஐந்தாம்பதிப்பில் "வில்லா - வணக்குந் [illegible] மாகணக்குஞ்சமத்தினர்" என்பது பொருளமைதி பெறாதிருத்தலால் பொருளமைதிபெற ஒரு ஈரவொற்றைச்சேர்ப்பதற்கு "நூலுக்கு இருமரபினுஞ்சுத்தராயுடையவனாயிருக்கஎவ்வளவோயோசிக்கலாயினேன்" என்றவர் உரையோடு பதிப்பித்த ஆறும்பதிப்பில் ௬-ம் செய்யுளில் ஐந்தாம்பதிப்பிலுள்ள பொற்கொடையால் என்னும் பாடத்தைப் பொற்குடையால் எனவும், ௧௮-ம் செய்யுளில் புன்றுயர்க்கீயும் என்னும் பாடத்தைப் புன்றுயற்கீயும் எனவும், ௫௮-ம் செய்யுளில் கொணர்வா என்னும் பாடத்தைக் கொணர்வாய் எனவும் ௮௯-ம் செய்யுளில் காற்காட்டி யாறுதலைகாட்டி என்னும் பாடத்தைக்காற்காட்டியாறுதலைக்காட்டி எனவுந்திருத்துதற்கு எத்தனைநாள்சென்றனவோ அந்தோபெரும் பிரயாசை!

நன்கறிவுறுத்தல்.

பெரும்பிரயாசை! அருள்வாக்காயினும். சுதந்தரமுடையவ
ராதலால் பதிக்குந்தோறெல்லா மாற்றலாம். மாசுணக்குஞ்சு,
ட்டு, முயல், மாட்டினர், குபேரனுக்குமுடம் எனவருதலால்
இவற்றிற்கு நியாயங்கள் "அடியோரேற்றினன்" என்பதற்கு
அநாமதேய நூலிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியதுபோல, அவ்
வவ்விடங்களிலருள்வாக்குளன் றோராட்சியைக்காட்டி யிருப்
பாரோ, அன்றிப்புதைபொருளும்புதையிலக்கணமும் எழுதியி
ருப்பாரோ என்று பலதரந்திருப்பித் திருப்பிப்பார்ப்பினும் ஒன்
றுங்காணேம். கண்டது, நாமெழுதியவுரையில் ஒவ்வோரிடங்
களில் ஒருசொல்லைமாற்றியும் கூட்டியும் அன்றிப் புதிதாகவே
றுரையில்லாமையையே. இதனை நியாயத்தலத்தி லறிவோம்.

மகாகவிகள் ஐயா அவர்கள் திருநாகைக் காரோணப் புரா
ணம் அச்சிற்பதிப்பிக்க எவியபணியைசிரமேற்கொண்டுபதிப்
பித்துவரும்போது (உ) பாரம் அவர்களனுஞையாலனுப்பக்கட
வுள்வாழ்த்தில் "கருந்தடங்கணம்மை "கழகவிடங்கரை" என்
னெனும் (உ) செய்யுள்களுக்குயாமுரையெழுதியிருத்தலைநோக்கி,
வத நீயெழுதியிருக்கும் உரையைக் கண்ணுற்றுப் பெருமகிழ்ச்சி
யுகூர்ந்தோம், இப்புராணத்தில் நந்திநாதப்படலத்தில்வருஞ் சித்
திரக்கவிகட்கும் காஞ்சிப்புராணத்தில் சுரகரீசப்படலத்தில்வ
ருஞ் சித்திரக்கவிகட்கு உரை எழுதியதுபோல எழுதிமுடிக்க
வேண்டுமென" சுக்கிலவருடம் கட்டளையிட்டனர்கள் திருவா
வடுதுறை யாதீனம் மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ, சுப்பிரமணிய
தேசிகசுவாமிகள் "வித்வசிகாமணியாகிய தாங்கள் காஞ்சிப்
புராணம் அச்சிடத்தொட்டது முடிவுபெறுமலிருப்பதை இப்
போது நிறைவேறும்படிபார்வையிட்டு உடனே முடித்தனுப்ப
வேண்டுமென" தாதுவருடம் கட்டளையிட்டருளினர்கள் இந்த
மகான்கள் மதித்த ஆசிவசனம் எமக்கோர் பெரும்புகழ் விளைப்
பதேயன்றிக், கற்றோர்போலநடிக்குமற்றையோர் எமது உரை
யை நிந்தித்ததை யொருபொருளாகக்கொண்டு கவல்வோமா
"தம்மையிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்பதன்றிமற் - றெம்மை யிக
ழ்ந்தவினைப்பயத்தால் - உம்மை - எரிவாய் நிரையத்துவீழ்வர்
கொலென்று - பரிவதூஉஞ்சான்றோர்கடன்" என்பதையன்
றே சிந்தித்தொழுகுவது எமதுகடமை.

பரமபதிதுணை

புலியூர் வெண்பா.

காப்பு.

பொன்னாருந் தில்லைப் புலியூர் வெண்பாவுக்குப்
பன்னாளுமேத்திப் பணிகுவாம் நன்னாரி
யிகக்குஞ்சரப்பூங் கடுக்கையானீன்றகற்ப
கக்குஞ்சரப்பூங் கழல்.

இ - ள். பொன் ஆரும் தில்லை - அழகமைந்த தில்லை வனத்திலுள்ள, புலியூர்வெண்பாவுக்கு - புலியூர்மேற்பாடும் வெண்பாமுட்டின்றி முடிதற்கு, நல்நாரி - நல்லநாரியினின்று, இகக்கும் - நீங்கிய, பூங்கடுக்கை சாத்தான் - பொலிவமைந்த கொன்றைமாலையையணிந்த சிவபெருமான், ஈன்ற - பெற்றருளிய, கற்பகக்குஞ்சரம் - கற்பகவிநாயகரது, பூங்கழல் - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை, பல்நாளும் - பலநாளும், ஏத்தி - துதித்து, பணிகுவாம் - வணங்குவாம்.

செய்வதுதன்மையது என்பார் நன்னாரி இகக்கும் என்றார்.

நூல்.

சொற்செறிவேதாந்தச்சுடர்த்தகரவித்தையதாம்
பொற்சபையினோங்கும்புலியூரே - முற்சமனை
வீசுபதத்தாலடித்தார்விற்கொண்டமர்விளைத்த
பாசுபதத்தானடித்தார்பற்று.

இ - ள். சொல்செறி - உறுதிச்சொல்நிறைந்த, வேதம் அந்தம் - வேதத்தினிறுதியிலுள்ள, சுடர் - ஒளிமிகுந்த, தகர வித்தைஆம் - தகரவித்தையாகிய, பொன்சபைநின்று - பொன்னம்பலம்நிலைபெறுதலால், ஓங்கும் - (எல்லாத்தலங்களிலும்)

சிறந்தோங்கும், புலியூர் - புலியூரானது, முன் - முற்பொழுது, சமன்ஐ - இயமனை, வீசு - உதைத்த, பதத்தான் - திருவடியால், நடித்தார் - நடனஞ்செய்தருளினவரும், வில்கொண்டு - வில்லையேந்தி, அமர்விளைத்த - போர்செய்த, பாசுபதத்தான் - தம்மால் பாசுபதம்பெற்ற அருச்சுனனால், அடித்தான் - அடிக்கப் பட்டவருமாகிய இறைவா, பற்று - அன்புகூர்ந்திருக்குமிடமாம்

புலியூர். எழுவாய், பற்றுபயனிலை. பற்று என்பதை எழுவாயாக்கிப் புலியூரைப் பயனிலையாகக் கொள்ளுதலும் அடங்கும். சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்படுதலால் வேதாந்தம் எனவும், பிரமபுரமாகிய பூதசரீரத்திலிருக்கும் தகரமாகிய புண்டரீகமென்னும் பீடத்துள்ளிருக்கும் அகாயமாதலால் தகரவித்தையதாம் பொற்சபையையுணர்வாகின்றோ. இதனைச் சூதசங்கிதையில் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தாற்பரியத்தைப் பின்னும் உரைத்த அத்தியாயத்திற்காணக. தவமைச் சரணடைந்த மார்க்கண்டேயர் பொருட்டாக, அவருயிர் வாங்கவந்த இயமனைத் திருக்கடவூரென்னுந் திருப்பதியில் உதைத்தருளினது கந்தபுராணத்துள்ளும், தம்பால் பாசுபதம் பெறும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்யும் அருச்சுனன் தவச்சிறப்பிற்கிரங்கி, அவனைக் கொல்ல எழுந்த மூகாசுரனென்னும் பன்றியையெய்து அருச்சுனனொடு பன்றியைக்குறித்து ஒரு திருவிளையாடலாகப் போர்செய்யுங்கால் அருச்சுனன் வில்லால் அடிபட்டது பாரதத்திலுங் காண்க. அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. (க)

தன்கருமநீத்ததுன்மதன்மு னடங்காணநிரம்
புங்கதியைத்தந்தபுலியூரே - சங்கையறு
மோகரத்தர்யாசடையார்மோதலையுப்பற்றவருட்
சாகரத்தர்மாசடையார்சார்பு.

இ - ள். தன்கருமம் (அந்தணர்குலத்திற்பிறந்து) தான் செய்யுங் கருமத்தை, நீத்த - ஒழித்துப் பாவத்தைமேற்கொண் டு துன்மதன் - துன்மதனானவன், முன் - முற்காலையில் (ஓர் நாளும்) நடங்காண - திருநடனத்தைக்காண, நிரம்பும் கதியை - நிறைந்தமுத்தியை, தந்த - தந்தருளிய, புலியூர் - புலி

...யானது, கங்கை - கங்காதேவியின்மேல், அதிமோகர் - மிக்கவிருப்பமுடையவரும், மோதுஅலே - கரையொடுமோதும் அலையினையும, உப்பு - உப்பையும், அற்ற - ஒழிந்த, அருள்சாகரத்தர் - கிருபாசமுத்திரமாயுள்ளவரும், மாசடையார் - பெரியசடாபாரத்தையுடைய வருமாகிய இறைவர், சார்பு-சார்ந்திருக்குமிடமாம்.

அந்தணர்குலத்திற்பிறந்த துன்மதனென்பவன், தன்தந்தைசொல்லேயுங் கேளாது தன்குலத்துக்கியைந்த கருமங்களேயுஞ்செய்யாது கொலேகளவாதிகளேச்செய்து பலஇடங்களிலுந் திரிந்தலேந்து தன்கூட்டத்தோடு சிதம்பரத்துக்கு அண்மையில்வருங்கால் அன்றுதனுரவியில் நிகழுந் திருவாதிரைநன்னாளாதலால் தரிசனத்துக்குவந்த அடியவர் கூட்டங்களோடுகலந்து பொன்னம்பலத்தையடைந்து நடேசர்திருநடனத்தைக்கண்டு மீண்டுந் தன்கூட்டங்களோடுங்கூடிக் கொடுந்தொழிலேச் செய்து அலேயும்போது பாம்புதீண்டியுயிர்விட்டான், அப்பால் இயமன் தூதுவர்களால் கட்டியிழுக்கப்பட்டுச்சென்றனன், சிறிது நேரிட்ட சிவபுண்ணியத்தால் சிவகணங்களால் அவரினின்றுமீட்கப்பட்டனன் என்பது புராணவரலாறு. (உ)

பாதகஞ்செய்துற்சகனும்பண்டிறப்பக்கண்டுகதி
போதவுவந்திட்டபுலியூரே - வேதன்
சிரமதலேயக்கணிந்தார்சேர்த்துநரசிங்கத்
தூரமதலேயக்கணிந்தாரூர்.

இ - ள். பாதகம்செய் (கொலேமுதலிய) அதிபாதகத்தைச்செய்த, துற்சகன்உம் - துற்சகனென்னும் வேடனும், பண்டு - முற்காலேயில், இறப்ப - (தன் எல்லேயில்) உயிர்விட, கண்டு - பார்த்தருளி, கதி - சிவபுரத்தில், போத - செல்ல, உவந்துஇட்ட - மகிழ்ந்துதந்த, புலியூர் — புலியூரானது, வேதன் — பிரமனுடைய, சிரம் — தலேயையும், மதலே — கொன்றைமலர் மாலேயினையும், அக்கு - சங்குமணியையும், அணி — அழகிய, தார் — மாலேயாக, சேர்த்து — அணிந்து, நரசிங்கத்து-நிருமால் கொண்ட

நரசிம்மமூர்த்தத்தின், உரம்— வலிமை, அலைய—கெட, கணித்தார்—கடைக்கட்பார்வைசெய்தவர், ஊர்—ஊராம.

சையமலையிலுள்ளவேடர் குலத்திற்பிறந்து கொலைகளவு முதலிய கொடும்பாதகங்கள்செய்து திரியுந் துற்சகனென்னும் ஓர்வேடன், வஞ்சிநாடாளுஞ் சேரகுலதீபம்போன் றவதரித்த சேரர்குலாதிபதி யொருவர் சிதம்பரத்திற்சென்று நடராசர் திருநடனத்தைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பினராய்த் தமது நாட்டினின்று சிதம்பரத்திற்குச் செல்லுங்கால் அவரது பரிசநத்தினேவலால் பொற்கமையெடுத்து அவர் சேனையோடுசென்று சிதம்பரத்தையடைந்தபின், சுரநோயாற் கட்டுண்டு சிறிதுநாட்சென்று இறந்தபின் சிவபுரத்தை யடைந்தனன் என்பதும், பிரமன் செருக்கடைந்து தலையிழந்தன னென்பதும், திருமால்இரணியனை வதைசெய்து இறுமாப்படைந்தகாலத்தில் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் அந்நரசிங்கத்தை யொறுத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௪)

நற்கதியைத்துற்றெரிசனன்மறையோனுட்களிப்பப்
பொற்குடையானல்கும்புலியூரே - சொற்கிளாநால்
ஆரணமாறங்கத்தரம்பவளமேனியிமேரு
நாரணமாறங்குத்தர்நாடு.

இ - ள். நல்கதி ஐ—நல்லசிவகதியை, துற்றெரிசனன்- துற்றெரிசனனென்னும்வேடன், மறையோன் - ஒரு அந்தணனுடைய, உள்களிப்ப— மனங்களிகூர (தந்த) பொன்குடையால் - அழகியகுடையால், நல்கும் (அவ்வேடனுக்கு தந்தருளிய) புலியூர்—புலியூரானது, சொல்கிளர்—புகழால் விளங்கும், நால் ஆரணம்—நான்குவேதங்களும், ஆறுஅங்கத்தர்-ஆறங்கங்களுமாகிய இவைகளை (உயிர்கள்பொருட்டு) அருளினவரும, அம்- அழகிய, பவளம்—பவளத்தையொத்த, மேனியின் - திருமேனியில், நாரணன்மால்—நாரணனாகிய திருமால், தங்கு—தங்கிய, ஓர் அத்தர்—ஓர்பாகத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், நாடு—நாடாம்.

பொற்கொடையாலென்னும் பாடம் புராணத்திற்குப்பொருந்தாமை காண்க.

புலியூர்வெண்பா

ஆரணம் முதனூல் ஆறங்கம் சார்புநூல, ஆறங்கங்கள் ஆவன சிட்சை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் சந்தோவிசிதி. விந்தாரணியவேடர்களில் தலைமைபூண்டது றெரிசனனென்னும் வேடன்வழிப்பட்டவர்களைக் கொள்ளையாடிக் கொலைசெய்தொழுகுநாளில், ஒருநாள் விருத்தவேதியனொருவனை அவ்வழியில்வரக்கண்டு உன்னுயிரைக்கவர்வேன் உன்னிடத்துள்ள பொருள்முழுதுங் கொடுவெனக் கவர்ந்தனன், அவ்வந்தணனஞ்சி நான் விருத்தனாதலால் வெயிலின் வெப்பத்திற்கு ஆற்றேனை நீ கவர்ந்தகுடையை மட்டும் கொடுக்கவென்றிரக்க, கலியினைப் பயன்வந்துதவுதலால் அவ்வேடன் கொடுத்த அக்குடையைப் பெற்றுத் தலைக்கருகில் முதுகியவெயிலின் வெப்பத்தால் வெதும்பிய விருத்தவேதியன் வருந்தலையோரந்தணன் கண்டிருள்சென்று அக்குடையைவாங்கி நிழல்விரிக்க, அந்நிழலில் தங்கினபடியே பிசாசமொன்று வெகுகனைத் தீர்த்தக்கரையை யடைந்தனன். அத்தீர்த்தங்கரையையடையக் குடையுதவிய சிவபுண்ணியத்தால் அவ்வேடன் சிறிதுநாட்சென்று சிவபதத்தையடைந்தனனென்பது புராணவரலாறு. (௩)

தாண்டு புலிக்கால்கையுகிர் தானோர் மழமுநிவன்
பூண்டிருந்தர்ச்சிக்கும்புலியூரே - பாண்டியற்காய்
மாணிக்கங்காட்டினார் மாமறைப்பாலன்பாலால்
வேணிக்கங்காட்டினார்வீடு.

இ - ள். ஓர் மழமுநிவன் - ஒப்பில்லாத பாலமுநிவர், தாண்டு - தாவிச்செல்லும், புலிகால்கை - புலியினது கால்களிலும் கையிலுமுள்ள, உகிர்தான் பூண்டிருந்து - நகங்களைத்தமதுகால்களிலும் கைகளிலும் பெற்றிருந்து, அர்ச்சிக்கும் - அருச்சனைசெய்யும், புலியூர் - புலியூரானது, பாண்டியற்குஆய் - பாண்டியனுக்காக, மாணிக்கம் காட்டினார் - (வணிகவுருக்கொண்டுவந்து) மாணிக்கங்களைக் காட்டினவரும், மா - பெருமையமைந்த, மறைபாலன் - ஆதிசைவ மறையவர்குலத்திற் பிறந்த ஓர்சிறுவன், பால் ஆல் - ஆட்டியபாலால், அங்கு - அவ்விடத்தில், வேணிக்கு - தமதுசடாபாரத்தில், ஆட்டினார் - ஆடியருளினவருமாகிய இறைவர், வீடு - திருக்கோயிலாம்.

உரைபாடம்.

தமது பிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிவருடைய அநுஞையால் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று திருமூலட்டானேசுரரை வழிபட்டிருக்குநாளில் ஓர்நாள் அருச்சித்தற்கு விடிந்தபின் சென்று மலரெடுக்கலாமென்றால் வண்டுதேம், விடியுமுன் எடுக்கலாமென்றால வழிதெரியாது, மரங்களிலேறல் கைகால்கள்பனியினுல்வழுக்குமே அதனால் பழுதிலலாத மலரைக்கொண்டு எவ்வாறு அருச்சிப்பேனென்று தளர்ந்திருக்கும்போது பெருமானார் காட்சிதந்து அம்மழமுனிவர் வேண்டுகோளின்படி கைகால்களில் புலியின்நகங்களைப்போலக் கூரிய நகங்கள்பெற்றனர் என்பதும், மதுரையில் வீரபாண்டியன் புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட மந்திரிகள்கருதிக்கருவூலத்திறப்பாக, அவ்வீரபாண்டியன்காமக்கிழத்தியா மக்களாகவாந்து போனதால்காணாது யாதுசெய்வோமென்று திகைத்துச சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதிக்குச்செல்ல, அபபெருமானார் வணிகராகக்கொண்டு எதிர்ப்பட்டு ஏன்வருந்துகின்றீர் என்னிடத்திலே நவமணிகளுமுள்ளனவெனக் காட்டினாரென்பதும், திருவிரிஞ்சிபுரத்தில் ஆதிசைவ வேதியருள் தாதையிழந்த ஓர் சிறுவன் முறைவர, அந்நாள் மற்றையோர் உதவாமையால் அச்சிறுவனே சென்று பூசிக்கும்போது சிவபெருமானிரங்கி யச்சிறுவனுக்கு எட்டும்படி திருமுடி தாழ்ந்தனரென்பதும் புராணவரலாறுகள் (௫)

தத்துதிரைப்பாலுததிதன்னையழும்வெம்புலியின்
புத்திரனுக்கீயும்புலியூரே - பத்தித
தவந்தழைத்தசித்தனார்தாஞ்சமைத்தசேயை
உவந்தழைத்தசித்தனூர்.

இ - ள். தத்துதிரை - தாவிவரும்அலைகளையுடைய, பால் உததிதன் ஐ - பாற்கடலை, அழும் - அழாநின்ற, வெம்புலிஇன் வியாக்கிரபாதருடைய, புத்திரனுக்கு - புத்திரராகிய உபமன்னியுமுனிவருக்கு, ஈயும் புலியூர் - கொடுத்தருளிய புலியூரானது, பத்தி - சிவநேசமாகிய, தவம்தழைத்த - தவம்நிரம்பிய, சித்தனார்தாம் - இதயத்தையுடைய சிறுத்தொண்டர் நாயனார், சமைத்த - (தமக்காக) பாகஞ்செய்த, சேய்ஐ - (அவரது) புத்திரனை, உவந்து - விரும்பி, அழைத்த - (முன்போலுருக்கொ

ண்டுவர) அழைத்தருளிய, சித்தனார் - சித்தருருக்கொண்டுவந்தவர், ஊர் - ஊராம்.

வியாக்கிரபாதமுனிவர் தமது தந்தையினது ஆணையால் வசிட்டமுனிவர் தங்கையைமணம்புரிந்து உபமன்னியு முனிவரைப்பெற்றனர், வசிட்டமுனிவர் மனைவியாராகிய அருந்ததியார் அம்மகவைக் கொண்டு தம்பர்ணசாலைக்குவந்து காமதேனுவின் பாலூட்டிவளர்த்தனர், ஓர்நாள் வியாக்கிரபாதமுனிவர் தம்பர்ணசாலைக்குக் கொண்டுவந்து மாவைநீரிற்கரைத்தூட்ட உமிழ்ந்துவிட்டுக் காமதேனுவின் பாலைவிரும்பியழுதனர், தந்தையார்நொந்து திருமூலட்டானர் சந்நிதியில்வளர்த்துப் பசியாற்றாதபோது இறைவரருளால் பாற்கடல் பெற்று உண்டு வளர்ந்தனர் என்பதும், திருச்செங்காட்டங்குடியில் வசிக்கும் அந்தணர்குலத்தில் அவதரித்த சிறுத்தொண்டர் நாயனார் அன்பினையுலகினுக்கு உணர்த்தச் சிவபெருமான் பைரவவேடத்திருவுருக்கொண்டு அவர்மனைக்குவந்து தமது பிள்ளையையறுத்துக் கறிசமைத்து அமுதுபடைப்பீரில் விருந்துவோமென்றுகூறத், தமது ஏகபுத்திரனாகிய சீராளனையவ்வாறே செய்து பரிகலந்திருத்தியமுதுபடைக்கும்போது பிள்ளையில்லாதனையுண்ணோம், உமதுபிள்ளையிருந்தாலழையுமென்ன, அதற்கு உடன்படுவார்போன்று புறத்துவந்து பள்ளியிலிருந்தபிள்ளையையழைப்பார்போல அழைக்க அப்பிள்ளைவந்த தென்பதும் புராணவரலாறுகள். பு என்னும் நரகத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவோன் என்னும் பொருள்மேல். திறலால் புத்திரன் காரணப்பெயர். (கூ)

மெய்திகழுஞ்சேடனுருவிட்டுப்பதஞ்சலியாய்ப்
பொய்கையுழிவந்தபுலியூரே - வையை
வரம்புகட்டுவாரானார்மாமுனிக்குப்பாற்சா
கரம்புகட்டுவாரானார்காப்பு.

இ - ள். மெய்திகழும் - வடிவால் விளங்கும், சேடன் - ஆதிசேடன், உருவிட்டு - தனதுருவையொழித்து, பதஞ்சலியாய் - (முன்கொண்ட) பதஞ்சலிவடிவமாய், பொய்கையுழி - பிலத்துவாரத்தினிடமாக, வந்த - வந்தடைந்த, புலியூர் -

பூரானது, வையை - வையைப்பெருக்கிற்கு, வரம்புகட்டுவோர்-
கரையணைக்கவந்தவரும், ஆளுர்-இடபவாகன முடையவரும்,
மாமுனிகு - பெருமைவாய்ந்த உபமன்னியுமுனிவர்க்கு, பாற்சா
கரம் - பாற்கடலை, புகட்டுவார் ஆளுர் - ஊட்டியருளுவோரு
மாகிய இறைவர், காப்பு - காவலாயுள்ள விடமாம்.

ஓர்காலத்தில் திருமால் ஆதிசேஷசயனத்தில் அறிதுயி
லொழிந்து சிரசின்மேற் கைகள்கூப்பிச் சிவானந்தபரவசராயிரு
க்கக்கண்டு, ஆங்கு ஆதிசேஷர்வணங்கி இவ்வாறிருந்தமை யெ
ன்னென்றுவினவ, நேற்றுசிவபிரானார் பிக்ஷாடனதிருக்கோ
லங்கண்டு தேவதாருவனத்தில் திருநடனம்புரிந்தருளி யதைத
ரிசித்த ஆநந்தத்தினால் விழித்தனனென்றுகூற, அதுகேட்
டுத் தாமுந் தெரிசிக்கவிருப்பங்கொண்டு விடைபெற்றுத் திருக்
கயிலையையடைந்து தவஞ்செய்ய, இறைவர்காட்சிதந்து இவ்வ
டிவத்தோடுசென்றால் உலகஞ்சுமாகலின், அத்திரிமுனிவனு
ம் அனசூயையும் செய்ததவத்தால் அவ்வனசூயை இருதயத்தி
யாய் நீராடி அவருடைய அஞ்சலியில் நீருந்ததலையை யுடை
யசிறுபாம்பாய் அவள்பாதத்தில் வீழ்தலாற் பதஞ்சலி யெனப்
பெற்ற பெயரோடு நாகலோகத்திற்சென்று அங்கே யொருபரு
வதமும் அதற்குத்தெற்கே ஒருபிலத்துவாரமுமுண்டு, அப்பில
த்துவாரத்தின்முடிவே தில்லைவனமாதலால் அவ்வாயிலாகத்தி
ல்லைவனத்திற்குச் செல்வாயென்றருள, அவ்வாறே வந்துபொ
ய்கையினின்றெழுந்தனா என்பதும், வாதவூரடிகளைப் பாண்டி
யன் வருத்தியகாலத்திலிறைவரருளினால் வையைப்பெருக்கெ
டுத்து ஊழிவெள்ளம் போல்வர, அந்த நகரிலுள்ளோரடைக்க
அனுக்ஞைசெய்தபோது, வந்திக்குக் கூலியாளாயிறைவர்வந்து
அளந்துவிட்ட கரையினெல்லையை யடைத்தனர் என்பதும்
புராணவரலாறுகள். அப்பொய்கைக்குநாகசேரித்தீர்த்தம் என்
பதுதிருநாமம். சாகரம் சகரரால்தோண்டப்பட்டது எனநிற்
றலால் தத்திதாந்தபதம். (எ)

மாசிலாவம்புலிக்குமா துமைக்குமாநடத்தைப்
பூசமதிற்காட்டும்புலியூரே - பேசரிய

வித்தகத்தாராகண்டிறந்தார்வீடுறச்செய்தங்கசற்கா
மத்தகத்தார்கண்டிறந்தார்வாழ்வு.

இ - ள் மாசு இல்லாத - குற்றமில்லாத, அம்புலிக்குஉம் - அழகிய வியாக்கிரபாதருக்கும், மாது உமைக்கு உம் - உமாதேவியாருக்கும், மாநடத்தை - ஞானப்பெருமை வாய்ந்த திருநடத்தினை, பூசம் அது இல் - பூசத்திரு நக்ஷத்திரத்தில், காட்டும்-திருநடத்தினைக்காட்டியருளிய, புலியூர் - புலியூரானது, பேசுஅரிய - சொல்லுதற்கரிய, வித்தகத்தார் - மெய்ஞ்ஞானத்தையுடையவராகி, கண்டு (பாசவியல்பை) உணர்ந்து, இறந்தார் - கடந்த சநகர்முதலானவர்கள், வீடு உற - பாமுத்தியையடைய, செய்து - செய்தருளி, அங்கசற்குஆக - மன்மதனுக்குஆக, மத்தகத்து - நெற்றியில், ஆர்- பொருந்திய, கண்திறந்தார் அனற்கண திறந்தருளியஇறைவர், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்.

சநகர்முதலிய நால்வர், சநகர், சநற்குமாரர், சநாதநர், சநந்தநர். வியாழக்கிழமையில் பூசநக்ஷத்திரத்தில் மத்தியானத்தில் வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலியாரிவர்கட்குத் திருநடனங்காட்டியருளினர் என்பதும். சநகர்முதலியநால்வருக்கும் வீட்டியல்புஉணர்த்த, இறைவர் சிவயோகங்கூடிய காலத்தில் போகத்தை இழந்து நின்ற, தேவர்களேவலால் மன்மதன்சென்று மலர்க்கணைதொடுக்க, இறைவா நெற்றிக்கண் திறந்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள் புலிஎன்னும் பொதுப்பெயர் மாசிலாஎன்னுங் குறிப்பால் புலியையொழித்து முநிவரை யுணர்த்தியது. வியாக்கிரபாதர் என்ற உபலக்கணத்தால் பதஞ்சலியாரையுங் கொள்ளப்பட்டது "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்ற சூ - ஆல் அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி. (அ)

முன்னாகச்சிங்கவன்மன்மூழ்கச்சிவதடத்திற்
பொன்னாகமாக்கும்புலியூரே - ஒன்னார்க்காக்
குன்றுவளைவிற்போர்கொளவெடுப்போர்கூடறனிற்
சென்றுவளைவிற்போர்செறிவு.

இ - ள். சிங்கவன்மன் - சிங்கவன்மனென்பவன், முன்

ஆக - முற்பட. சிவகங்கைதனில் - சிவகங்கையில், மூழ்க - ஸ்நானஞ்செய்ய, பொன்னாகும் ஆக்கும் - பொன்னிறம் வாய்ந்த உருவந்தந்த, புலியூர் - புலியூரானது, ஒன்னார்க்கு ஆக - பகைவர்க்காக, குன்று - மேருவை, வில்வளை - வில்லாக வளைத்து, போர்கொள்ள - போர்செய்ய, எடுப்பார் - எடுத்தவரும், கூடல்தனில் - மதுரையில், சென்று (வணிகவுருக்கொண்டு) சென்று, வளைவிற்போர் - வளைவிற்றவருமாகிய இறைவர், சேர்வு - நெருங்குமிடமாம்.

கௌடதேசத்தையாளும் ஐந்தாவ தநயனுவின் மனைவியரிருவருள் மூத்தவளுக்குப்பிறந்த, உடல்முழுதும் சிங்கம்போலவெண்ணிறமுடைய சிங்கவன்மனென்னும் பெயரையுடையவர் தம்தந்தையாரைநோக்கி மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்கட்குச்செல்ல விடைகொடுமென்று அவர் அனுஞைபெற்று, பல இடங்களுக்குச்சென்று தெரிசித்து ஒருவேடன் வழிகாட்டத் தில்லைவனம் அடைந்து வியாக்கிரபாதரையும் பதஞ்சலியாரையும் வணங்கி யிறைவரருளால் சிவகங்கையில் மூழ்கிப் பொன்வடிவந்தாங்கிய காரணத்தால் இரணியவன்மா எனப்பெயர்பெற்றனர் என்பதும், தாருவனமுனிவர்கள் மனைவியர் கற்பினையளந்துகாட்ட இறைவர் பிக்ஷாடனமூர்த்தங்கொண்டு சென்றருளியகாலையில் அம்முனிவர் பன்னியர்கற்புநிலை கலங்கிநிற்குங் காலையில் முனிவர்கள்கண்டு மதுரையில் வணிகர்குலக்கன்னியர்களாய் அவதரியுங்களென்று சபிக்க, அச்சாபமேற்றபெண்கள் எப்போது ஒழியுமெனப் பணியும்போது, அம்மதுரையிலெழுந்தருளிய பரமசிவன் உங்கள்கையைப் பரிசிப்பர் அப்போது அகலுமென அனுக்கிரகஞ்செய்ய அவ்வாறேவந்துபிறந்தனர்கள், அவர்கள் சாபத்தைநீக்கி யருளுதற்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் வளைவணிகராய்வந்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். வளை என்னு முதனிலை, இறந்தகால வினையெச்சத்தில்வந்தது. (௯)

அள்ளியவாயோதனமொன்றந்தணன்வாய்வீழ்ந்தகொ
புள்ளருள்பெற்றுய்யும்புலியூரே - உள்ளமது [டிப்
சோதிக்கவருவார்தொண்டரோவென்வசமென்
றோதிக்கவருவாரூர்.

ஸ்ரீ

புலியூர்வெண்பா

புலியூரைப்பற்றிய வெண்பாவினாலாகிய நூலென்றுபொருள். அவ்வூர்ச்சிவபெருமானைப்பற்றிப் பாடியதும் இதிலடங்கும். வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, இரண்டனுருபும்பயனுமுடன்றொக்கதொகை. 'புலியூர்' என்பது- சிதம்பரத்தின் திருநாமங்களுள் ஒன்று. சிவதலங்களுட் சிறந்த சிதம்பரத்திற்கு - தில்லை, கோயில், புண்டரீகபுரம் முதலிய வேறுஞ் சிலபெயர்களும் உண்டு. கால்களும் கைகளும் புலியினுடைய கால்போல இருக்கப்பெற்ற வியாக்கிரபாதரென்னும் முனிவர் கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து வழிபட்டுப்பேறுபெற்ற தலமாதலின், இதற்குப்புலியூரென்பது காரணப்பெயரானதென அறிக. புலி- முனிவர்க்கு உவமவாகுபெயர். தன்னைத் தரிசித்த பிராணிகளுக்குத் தன்னிடத்தே பெரும்பற்றை [மோக்ஷஆசையை] விளைக்கும் புலியூராதலின், இது- பெரும்பற்றப்புலியூரென்றும் கூறப்படும். வெண்பா- நால்வகைப் பாக்களுள் ஒன்று. இது இங்கே அவ்வகைப்பாடல்களாலாகிய நூலுக்குக் காரணவாகுபெயர். இதற்கு - மேன்மையுணர்த்தும் திரு எனனும் அடைமொழிசேர்த்து, திருப்புலியூர்வெண்பாவென்றும் வழங்குவர்.

காப்பு.

காப்பு - காத்தல்; அது- இங்கு, காக்கின்றகடவுள்விஷயமான வணக்கத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர். ஆகவே, கவி தமக்கு நேரிடத்தக்க இடையூறுகளை நீக்கித் தம் எண்ணத்தை முடிக்கவல்லதோர் பொருளின்விஷயமாகச் செய்யுந் தோத்திரமென்பது கருத்து. தம்மைச் சரணமடைந்தவர் தொடங்குந் தொழில்களுக்கு வரும் விக்கினங்களை [இடையூறுகளை]ப் போக்குதலாலும், தம்மையடையாது அவமதித்தவர்களுக்கு விக்கினங்களை ஆக்குதலாலும் விக்கினேசுவரரென்னுந் திருநாமம்பெற்றுள்ள (பரமசிவனது மூத்ததிருக்குமாரர் - விநாயகமூர்த்தியைப் பற்றியதென அறிக. இக்காப்புச்செய்யுளில் வழிபடப்பட்டவர், சைவசம்பிரதாயமுறைமைப்படி தலத்துக்குரிய கற்பகவிநாயகரெனக.

(இ - ள்.) பொன் ஆடு - அழகு மிகுந்த, தில்லை - தில்லைவனத்திலுள்ள, புலியூர் - புலியூரென்னும்பெயரையுடைய சிதம்பரதலத்தைப் பற்றிக் கூறுகிற, வெண்பாவுக்கு - வெண்பாவினாலாகிற பிரபந்தம் தடையின்றி முடியும்பொருட்டு, நல - சிறந்த, நாறி கக்கும் - தேனைச் சொரிகிற, சரம் - மாலையாகத் தொடுக்கப்படுகிற, பூ கம்க்கையான் - அழகிய கொன்றைமலர்மாலைசூடிய சிவபிரானது, ஈன்ற - பெற்றருளிய, கற்பகம் குஞ்சரம் - கற்பகவிநாயகரது, பூ கழல் - தாமரைமலர்போன்ற அழகியதிருவடிகளை, பல் நாளும் - பலநாளிலும் [தினந்தோறும்], ஏத்தி - துதித்து, பணிகுவாம் - (யாம்) வணங்குவோம்; (எ - று.)

எல்லாநூல்களிலும் மங்கலமொழி முதல்வகுத்துக் கூறவேண்டுவது கவிமரபாதலின், பொன் என்று தொடங்குகிறார், மேல் நூலின்முதலில் சொல் என்று தொடங்குவதும் இதுபற்றியே: திரு யானை தேர் பரி கடல் மலை மணி பூ புகழ் சீர் மதி நீர் எழுத்து பொன் ஆரணம் சொல் புயல் நிலம் கங்கை உலகம் பரிதி அமிழ்தம் இவையும், இவற்றின் பரியாயப்பெயர்களும், இவைபோன்ற இன்னுஞ்சிலவும் மங்கலச்சொற்களாம். சிதம்பரதலமுள்ள இடம் தில்லையென்னும்மரமடர்ந்தகாடாயிருந்தமையின், தில்லையென்றும் தில்லைவனமென்றும் பெயர்பெறும். பணிகுவாம், கு - சாரியை. இது, கடவுள்வணக்கமாதலால் "நான்முகற் றொழுது நன்கியம்புவன்", "அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன்", "பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன்" என்றாற்போலஒருமையாற்கூறித்தன்னைத்தாழ்த்தாமல் பன்மையாற்கூறித்தன்னை உயர்த்தியபின இதில்வணக்கமென்னெனின்;—

புலியூர்வெண்பா

இ - ள். வாய்அள்ளிய - அலகாகியவாயாலள்ளிய, ஒன்றுஒருகணம் - ஓர்சோற்றவிழை, அந்தணன்வாய் - ஓர்மறையவன்வாயில், வீழ்த்த - வீழ்த்திய, கொடிப்புள் - காக்கையானது, அருள்பெற்று (இறைவர்) திருவருள்பெற்று, உய்யும் - பிறப்பொழிந்த, புலியூர் - புலியூரானது, உள்ளம் (திருநீலகண்டநாயனாருடைய) மனநிலையை, சோதிக்கவருவார் - சோதிக்க வருமிறைவரும், தொண்டா - அடியவனே, ஓடு - பலியோடு, உன்வசம் என்று ஓதி - உன்வசமென்று கூறிக்கொடுத்து, கவருவார் - (பின்) அதனைக்கொள்ளைகொண்டவருமாகிய பரமனார், ஊர் - ஊராம்.

சிதம்பரத்தெருவிற் கவந்த மறையவனொருவன் இளைப்பாலத்தலத்திற் படுத்துறங்கும்போது, அன்னத்தைக்கவர்ந்து போன காகந்தனலகினின்று ஓரவிழ்வீழ, நித்திரையாலதையறியாது அம்மறையவன்பருகினன், அந்தப்புண்ணியத்தாலக்காக்கைசிவகதியடைந்ததென்பதும், வேட்கோவர்குலத்திற் றிருவவதாரஞ்செய்த திருநீலகண்டநாயனார் மனைவியாரோடு சிவநேயம் பூண்டு சிவனடியார்களுக்குத் திருவோடுதரும் நியமம்பூண்டொழுகுநாளில், அவர்களன்பினையுலகத்தாரறிந்துய்யும் பொருட்டு இறைவர் ஓர் சிவயோகியாய்த் திருவுருக்கொண்டுவந்து தாம் கொண்டுவந்த திருவோட்டை யவர்கையிற்கொடுத்து இதனைச் சேமஞ்செய்துவையும் என்று கொடுத்து அதனைப்பின்பு மறைத்தருளினர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். கொடிப்புள் பின்மொழியை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (கப)

சென்றேநலந்தீதுசெய்யிலொன்றுகோடியதாய்ப்
பொன்றாதுநீடும்புலியூரே - நின்றாடும்
பொன்னம்பலவர்புகன்மறையினாலுணரா
வன்னம்பலவர்மனை.

இ - ள். சென்று - தில்லையிற்சென்று, நலம் - புண்ணியமாவது, தீது - பாவமாவது, செய்யில் - செய்தால், ஒன்று (அவற்றுள்) ஒன்று, கோடியதாய் - கோடியென்னும் இலக்க

முடையதாய், பொன்றுது - கெடாமல், நீடும் - விருத்தியாகும், புலியூர் - புலியூரானது, நின்று - அருளுருககொண்டுநின்று, ஆடும் - திருநடனமசெய்யும், பொனனம்பலவா - பொன்னம பலத்தையுடையவரும், புகல் - கூறும், மறையின்ஆல் - வேத நூலளவையினுல், உணராத - அறிதற்கரிய, வன்னமபலவா பலநிறஙகளையுடையவருமாகிய இறைவா, மனை - திருப்பள்ளி வீடாம்.

சிதம்பரததில் நன்மையாது தீமையாவது ஒருவன செய வாளுயின அது ஒன்று பலகோடியாகும் என்பது புராணவர லாறு. வேதமவிசுதசத்தியின் காரியபபாடாதலால் மறையி னுலுணரா எனவும, பஞசவனனஙகளுடையவராதலால் வன னம்பலவா எனவுஙகூறினா (கக)

மாககளவினைபாலவயிரவெ கைச்சூலத்தாற
போக்கிநலந்தரபுலியூர - சாககியர்கல
மோதக்கனிவிருந்தார்முன்வணிகமாதளித்த
சூதக்கனிவிருந்தாரதோயவு

இ-ள். மாக்கள (அங்குவசிக்கும்) மக்கள, வினை - (தாம்செய்யும) தீவினைபயன்களை, பாலவயிரவன் - பாலவயி ரவமூர்த்தி, கைசூலத்து ஆல - திருக்கரததேலேந்திய சூலாயு தத்தினுல், போக்கி - ஒழித்து, நலம் - முததிப்பயனை, தநத - கொடுத்தருளும், புலியூா - புலியூரானது, சாக்கியா - சாககிய நாயஞா, கலமோத (அன்பாலமலரெனக்கருதி) கலலெறிய, கனிவு இருந்தாா - மகிழ்கூாநதவரும், முன் - முற்பொழுது, வணிகமாது - புனிதவதியார், அளித்த - கொடுத்த, சூதக்கனி - மாங்கனியாகிய, விருந்தார் - விருந்தினையுணட வருமாகியஇறை வா, தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்.

சங்கமங்கையென்னும பதியிற்பிறந்து முத்திபயககும் சம யம எதுவென நாடிக்காஞ்சிநகரிறசென்றுபௌத்தாகொள்கை யிற்புகுந்து அதுபயன்படாததென்று கழிததுச் சைவசமயமே முத்திபயக்குஞ் சமயமென்றெண்ணி யெவ்வேடம் பூண்டிருப் பினும் அன்புதான்காரணமென்று சிவநேயமிக்குடையவராய்

டொருநாள் வெள்ளிடையில் ஒருசிவலிங்கத் திருவுருவத்தைக் கண்டு மனங்கசிந்து ரோமம்புளகித்துப் பரவசத்தராய் அங்குள்ள ஓர்செங்கல்லையெடுத்தெறிய இறைவர்குழைந்தருளி யேற்றனர் என்பதும், காரைக்காலில் வைசியர்குலத்தி லவதரித்த புனிதவதியாரைப் பரமதத்தசெட்டியார் மணம்புணர்ந்து இல்லறம்வழுவாதொழுகிச் சிவனடியாரை யுபசரித்து வாழுங்காலையில் ஓர் சிவனடியார் பசியினால்வந்தடையக் கறியமுது தவாமையால் அன்னம்படைத்துத் தங்கணவரனுப்பிய மாங்கனியிரண்டனுள் ஒன்றினைவைத்தருத்தினர் என்பதும், சிதம்பரத்தில் வசிப்போர் தீவினைசெய்வாராயின் அத்தீவினைக்குத் தீவுபால வயிரவமூர்த்தி திருக்கரத்திலேந்திய சூலத்திற்கோத்துக்கழிந்தபின் சிவகதிபெறுவார் என்பதும் புராண வரலாறுகள். இயமன்கைப்பட்டு வருந்துதலில்லையென்பார் மாக்கள் வினைக்குல நந்தாங்போக்கி என்றார் மக்கள்மாக்கள் நீட்டல்விகாரம். (கஉ)

சொல்லாச்சிவசன்மா சோமநாதர்க்குவினைப்
பொல்லாங்ககற்றும்புலியூரே - வில்லா
வணக்குஞ்சமர்த்தினர்மாமலைதோண்மேன்மா
சுணக்குஞ்சமர்த்தினர்தோய்வு.

இ - ள் சொல்லாத - (தானறிந்ததை) கூறாத, சிவசன்மா - சிவசன்மாவென்னும் அந்தணன், சோமநாதர்க்கு - சோமநாதமென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு, வினைபொல்லாங்கு - (செய்த) தீவினைப்பயனை, அகற்றும் - ஒழிக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, மாமலை - பெரியமேருவை, வில்ஆக வணக்கும் - வில்லாக வளைத்த, சமர்த்தினர் - சமர்த்துடையவரும், தோள்மேல் - திருத்தோளின்மேல், மாசுணக்குஞ்சு - பாம்பின்குட்டியை, அமர்த்தினர் - தங்கச்செய்தவருமாகிய இறைவர், தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்.

சௌராட்டதேயத்திலுள்ள சோமநாதம் என்னும் ஆலயத்தில் கார்த்திகைமாசத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் நடக்குந் திருவிழாச் சேவிக்கச்சென்றவர்களுள், சோமசன்மாவினு

டைய சரீரம் உரிஞ்சுதலால் நெய்யகல் வீழ்ந்து திருவிளக்கு அணைந்தது; அவன் அருகில்நின்றசிவசன்மா அதுகண்டும் ஒன்றும் பேசிலன், சிலநாள்சென்று இவர்களிறந்தபின் திருவிளக்குநெய்கவிழ்த்த பாதகத்தால் சரீரம் எல்லாம் புழுக்குடையச் சோமசன்மாவும், திருவிளக்கு நெய்கவிழ்ந்ததைகண்டுஞ் சொல்லாத சிவசன்மாகண்கள் மலைபோல்வளர நாக்குமூன்றுகூடப்பிடுதூரம நீளவும இவ்விருவரும் பேயுருக்கொண்டு விந்தாடவியிலலைந்தனர்; இவர்கள் முன்னர்ச்செய்த சிவபூசைப்பேற்றால் வாமதேவமுனிவரைக்கண்டு தரிசித்து அவரால் தங்களுக்குவந்த பேய்ப்பிறவியையுணர்ந்து சிவநேயம் பிறந்து கடைத்தேறினர் என்பது புராணவரலாறு. மாசனைக்குஞ்ச என்றதுமட பவழு. (கரு)

ஆழ்ந்தகடற் செல்வற்கடாபிரமகத்திதனை
போழ்ந்தறுத்தாளுந்தென்புலியூரே - தாழ்ந்தவரை
துய்யகதியேற்றினார் சோதிவெள்ளிவெற்பனைய
வெய்யகதியேற்றினார்வீடு

இ - ள். ஆழ்ந்த - ஆழமாயுள்ள, கடற்செல்வற்கு - சமுத்திரபதியாகிய வருணனுக்கு, அடா - நெருங்கிய, பிரமகத்திதன்னை - பிரமகத்தியை, போழ்ந்து அறுத்து - வேரோடு அறக்களைந்து, ஆளும் - அடிமைகொள்ளும், தென்புலியூர் - (இமயமலைக்குத்) தென்பாலுள்ள புலியூராவது, தாழ்ந்தவரை - தன்னைவணங்கிய அடியவர்களை, துய்யகதி - என்றுமுள்ள சிவகதியில், ஏற்றினார் - செலுத்தினவரும், சோதி - விளக்கமமைந்த, வெள்ளிவெற்பு - வெள்ளிமலையை, அனைய - ஒத்த, வெய்ய - விரைந்துசெல்லும், கதி - வேகத்தையுடைய, ஏற்றினார் - இடபவாகனத்தையுடையவருமாகிய இறைவா, வீடு - திருப்படைவீடாம்.

தனக்குப் பகைஞனாயுள்ள ஓரசுரனைவருணன்கொல்ல அவனுக்குப் போர்செய்யும் உபாயத்தைக்கற்பித்தற்பொருட்டு அவன் ஆசிரியன் இருளில்வர, அவ்வாசிரியனைப் பகைவனென்றுகருதிப் பாசத்தைவிடுத்தனன் அதனால் ஆசிரியனிறக்க அ

14623

கொலைப்பாதகம் காரணமாக ஓர் பிசாசுதோன்றிக் கால்க ளைகளுங் கழுத்தோடுபொருந்தும்படி கட்டிக் கடலிற்போட்டது, நெடுநாள் கடலிலழுந்திக்கிடந்த அவ்வருணனுக்குச் சிவ பெருமானார் எழுந்தருளி மாசிமகத்தில் காட்சிதந்து அப்பாசக் கட்டு அறும்படி யருள்செய்தனர் என்பது புராணவரலாறு. அன்றுமுதல அத்துறை பாசமறுத்த துறையெனப பெயர் பூ ணடது (கசு)

வன்மதிநீசன் கடனீர் மாசிமகத்தாடவவன்
புன்மை தவிர்த்தாளும்புலியூரே — தென்மதுரைக்
கற்களிறுக்கிக்களித்தார் கானவனெச்சிற்சுவைக்கப்
பற்களிறுக்கிக்களித்தார்பற்று.

இ - ள். வன்மதி-கொலைகளவாதியின்முதிர்ந்த அறிவை யுடைய, நீசன்-ஓர்புலையன, கடலநீர்-கடலென்னுந்தீர்த்தநீரில் மாசிமகத்து ஆட—மாசிமாதத்தில்வரு மகநக்ஷத்திரத்தில் நீராட, அவன் புன்மைதவிர்த்து—அவனது மலப்பற்றை யொழித்து, ஆளும் புலியூர—அடிமைகொணட புலியூரானது, தென்மதுரை—தென்றிசையிலுள்ளமதுரையில், கல்களிறுகு—கல்யானைக்கு, இக்கு அளித்தார்—கரும்பினை யுண்பித்தவரும், கானவன்—வேடர்குலத்திற்றோன்றிய கண்ணப்பநாயனார், எச்சில்—எச்சில்செய்தநசையை, சுவைக்க—சுவைபார்த்தருள, பல்கள் இறுக்கி—பற்களாலிறுகமென்று, களித்தார—களிகூர்ந்தவரு மாகிய இறைவா, பற்று—அன்புகூர்ந்த இடமாம்.

பாசமறுத்த துறையென்னுங் கடற்றீர்த்தத்தில் மாசிமகத் திருநக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர் பிறப்பொழிந்துமுத்தி பெறுவார், அதனையுணராத கொடியநீசனொருவன் அத்திருந க்ஷத்திரத்தில் நீராடிப் பிறப்பொழிந்தானென்பதும், மதுரை த்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் தமதிச்சை யால் எல்லாம்வல்ல சித்தராய்த் திருவிளையாடல் செய்தருளுங் காலையில் அக்காலத்தரசாணட அபிடேகபாண்டியன் கேள்வியு ற்று அவரை வரும்படி சொல்லவே, அரசனால் எமக்கு ஆகுங் காரியம் என்னவென்று மறுத்தருளுங்காலையில் ஓர்நாள், அப்

பாண்டி — — நக்கோயிலுக்குப் பரிசனத்தோடு வரும்போது அவனுக்குக் காட்சிதந்தருளத் திருவுளங்கொண் டெதிர்ப்பட்டருளினர், அப்பாண்டியனேக்கி யவரியல்புதெரிந்து தன்னைக் காணவந்த ஒருவேளாண்மகன் கையுறையாகக் கொடுத்தகரும்பினை நீர் எல்லாம்வல்ல சித்தராயின் இந்தக்கல்யானை தின்னக் கொடும் என்றுநீட்டப் புன்னகையரும்பி யக்கல்யானைக்கு அருத்தினர் என்பதும், திருக்காளத்தியென்னுந்திருத்தலத்தி னருகிலுள்ள உடுப்பூரில் வேடர்குலத்தலைவனுகிய நாகன் செய்த தபோபலத்தால் திருவவதாரஞ்செய்து திண்ணனர் எனத்திருநாமம்பூண்டருளிய கண்ணப்பநாயனர் வேட்டஞ்செய்த மிருகத்தின் கொழுந்தசையை, அம்பாலரிந்தெடுத்து நெருப்பிற்பதமாகக் காய்ச்சி வாயிலிட்டுப் பக்குவம்பார்த்துச் சிறந்ததசையைக் கல்லையிலிட்டூட்டவுண்டனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். ()

மேவுநடுக்கங்கடமைவீட்டியெவர்க்குங்காயாம
பூவண்ணன்காக்குந்தென்புலியூரே—கோவணஞ்சீர்த்
தட்டிடவென்றொப்பினார்தம்பிறவியல்லிருளை
அட்டிடவென்றொப்பினாராவு.

இ - ள். எவர்க்கும்—அடியார்களெவர்க்கும், மேவும்—பொருந்திய, நடுக்கங்கள்தமை—துன்பங்களை, வீட்டி—அழித்து, காயாம் பூவண்ணன்—காயாம்பூவைப்போலுங் கரியநிறத்தையுடையதிருமால், காக்கும்—அன்போடுகாக்கும், தென்புலியூர்—தென்பாலுள்ள புலியூரானது, கோவணம்—கோவணத்தை, சீர்—பொலிவமைந்த, தட்டிட—தட்டிவிடக்கடவாய், என்று-என்றருள, ஒப்பினார்தம்—உடன்பட்ட அமர்நீதிநாயனரது, பிறவியல் இருளை—பிறவியென்னும் போக்குதற்கு அரிய இருளினை, அட்டிடவென்று-வேரோடறுக்கவென்று, ஓம்பினார்—பாதுகாத்த இறைவர், ஆவு—அன்புகூர்ந்திருக்குமிடமாம்.

அட்டிட என்று ஒப்பினார் ஒழிக்கச் சூரியனுக்கொப்பாயுள்ளவரும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று.

திருமால் திருக்கயிலையில் ஓர்நாள் இறைவரை வணங்கிச் சிற்சபையில் தேவரீர் திருநடனத்தினை யென்றுந்தரிசிக்க அருளாயென்று குறையிரக்க, மகமேருவின் கொடுமுடி மூன்றனுள்

தென்பாற்கரம் சனகசபையாதலால் அம்மலையின்மேலபாற கொடுமுடியிலிருந்து தரிசித்து நமது அடியவருள் நீயுத்தமன் ஆதலால் அவர்களைப்பாதுகாத்து வருவாய் என்பதும், வணிகர் குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த அமர்நீதிநாயனார் திருநல்லூரில் ஓர் திருமடங் கட்டுவித்துச் சிவனடியார்களைப் பாது காத்து வருகையில், இறைவர் சிவநேயத்தை யுலகினரறிந்துய்யப்பிரமசாரியாந் திருவுருவங்கொண்டருளிவந்து தண்டிலிருந்த கோவணத்தையவர்கையிற் கொடுத்து நீராடிவருகின்றோம் அது காறுமிதனைக் காப்பாயென்றுகொடுத்து மழையில் நனைந்துவந்து நமது கோவணத்தைக்கொடுமென்றுகேட்க, அவர்மாயையால் மறைந்த அக்கோவணத்தைத்தேடிக் காணாமையால் அஞ்சிநிற்க இறைவர்கண்டு வேறுள்ள இக்கோவணத்துக்கு நிகராகக்கொடுமென்றருளினர், துலைநாட்டி யோர்தட்டி லக்கோவணத்தையிட்டு மற்றோர்தட்டில் தம்மிடத்திலுள்ள ஆடை, பொன்முதலியவற்றையிட்டும் நிகரில்லாமையால் தாமுமேறிச்சிவபுரியையடைந்தனர் என்பது புராணவரலாறுகள். (கசு)

நேயமனையா ளுடனே நீலகண்டனார் முதுமை
போயிளமைபெற்றபுலியூரே — தீயமலத்
தோடும்போதங்கெட்டா ருள்ளத்தாரன்றிருவர்
தேடும்போதங்கெட்டார்சேர்வு.

இ - ள். நேயம்—சிவநேயமிருந்த, மனையாள் உடன்—தமது மனையாளோடு, நீலகண்டனார்—திருநீலகண்டநாயனார், முதுமைபோய்—மூப்புப்பருவத்தினின்று நீங்கி, இளமைபெற்ற—இளமைப் பருவத்தையடைந்த, புலியூர் — புலியூரானது, தீயமலத்து—கொடிய ஆணவமலத்தில், ஓடும் போதம் கெட்டார்—செல்லும் தற்போதமிழந்த அடியவரது, உள்ளத்தார்—இதயத்திலுள்ளவரும், அன்று—அக்காலையில், இருவர் தேடும் போது—அரிபிரமர் தேடுங்காலையில், அங்கு—அவ்விடத்தில், எட்டார்—அடைதற்கரியவருமாகிய இறைவர், சேர்வு—வாசஞ்செய்யும் இடமாம்.

சிதம்பரத்தில் வாழும் வேட்கோவர் குலத்தில்திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேசமுடையவராய்ச் சிவனடியார்களுக்குத்திருவோடு கொடுக்குந் தொண்டுபூண்டு இல்லறத்தில் வாழுங்காலையில், இன்பத்துறையில் இச்சைகொண்டிருந்ததை மனைவியாரறிந்து, எம்மைத் தீண்டுவீராயின் திருநீலகண்டம் எனச்சபதங்கூற, அதுகேட்டு அஞ்சி உம்மையன்றி யெந்தமாதரையும மனத்தாலும் தீண்டேனென்று அவ்வாறேயிருந்து முதுமையடைந்த காலத்தில் இவர்கள் அன்பினையுலகறிந்து கடைத்தேற நடராஜப்பெருமானார் ஒரு சிவயோகிபோல எழுந்தருளி யந்நாயனாரைக் கண்டு இத்திருவோட்டினை நாம் கேட்கும்போதுகொடுக்கவேண்டும் என அவரிடம் வைத்து அது மறையச் செய்து மீண்டு சென்று கேட்கும்போது, அது அங்கில்லாமையால்மயங்கிப் பயந்துவந்து சொல்ல, அச்சிவயோகியார் நாம் நம்போம் உமது மனைவியார் கையைப்பற்றி யிக்குளத்தில் மூழ்கிச்சொலலென, ஒரு தண்டத்தி னிருதலையையு மனைவியாரும் தாமும்பற்றி அத்திருக்குளத்தி லிளமையோடுவந்தனர்கள் என்பதுபுராணவரலாறு. (கஎ

அந்நாட் சிகைவிளக்கேற் றன்பினுக்கு முத்திகணம்
புன்னாயர்க்கீயும்புலியூரே—எந்நாளும்
அன்பர்கருத்துடையாரன்பரிடத்தன்பில்லா
வன்பர்கருத்துடையார்வாழ்வு.

இ-ள். அ நாள்—அக்காலத்தில், சிகை—தமது சிகையினை, விளக்கு ஏற்று—திருவிளக்காக ஏற்றிய, அன்பினுக்கு—அன்பின்பொருட்டு, முத்தி—மோக்ஷத்தை, கணம்புல்நாயர்க்கு—கணம்புல்லநாயனார்க்கு, ஈயும்—கொடுத்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, எ நாள் உம்—எக்காலத்திலும், அன்பர்—மெய்யன்பினையுடையவரது, கருத்து—மனத்தினை, உடையார்—திருக்கோயிலாக வுடையவரும், அன்பர் இடத்து—தமது அடியவரிடத்து, அன்பு இல்லாத—அன்புபூண்டொழுகாத, வன்பர்—புறச்சமயிகளுடைய, கருது உடையார்—பிறப்பினையொழிக்காதவரும் ஆகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்

இருக்குவேளூரில் திருவவதாரஞ்செய்து மெய்யன்பு பூண்டு செல்வத்தாலான பயன் திருவிளக்கிடுதலேயெனத்தெளிந்து அப்பணிபூண்டொழுகுநாளில், செல்வங் குறைவுபட்டுவருதலைக்கண்டு சிதம்பரத்திற்குவந்து அங்குள்ள திருப்புலீச்சரத்தில் தமது வீடுமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையும் விற்று அத்திருப்பணியை வழுவாது நடத்திவரும்போது, அதுவும் ஒழியக்கடன் வாங்குதற்கு அஞ்சிக் கணம்புல்லரிந்து விற்று அப்பொருளைக் கொண்டு அத்திருப்பணி நடத்திவந்தனர். ஒருநாள் சிவபெருமான் அருளால் அதுவும் விலைப்படாமையால் திருப்பணிக்குமுட்டுப்பாடுவாராமல் சந்நிதியிற் குவித்தெரிக்கத் தாம் குறித்தகாலவளவைக்குச் சரிவாராமையால் தமதுசிகையைத்திரித்தெரித்துச் சிவகதிபெற்றனர் என்பதுபுராணவரலாறு. (கஅ)

தாவோமத் தாணீசந் தாம்போய்க் கதிநாளைப்
போவோமென் பார்சேர் புலியூரே—மாவாகச்
சம்புவைச்செய்தே முனிந்தார் தந்தவத்திசாயவில்லில்
அம்புவைச்செய்தே முனிந்தாராரவு.

இ - ள். தாவு ஓமத்து ஆல்—(தில்லைவாழந்தணர் வளர்த்த) வேள்வித்தீயினால், நீசம் தான்போய்—புலைத்தன்மை கழிந்து, நாளைப்போவோம் என்பார்—(சிதம்பரத்திற்கு) நாளைக்குச் செல்வோம் என்றகாரணத்தால்வந்த திருநாளைப்போவார் என்னுந் திருநாமமுடையநாயனார், கதிசேர் — முத்தியடைதற்கு எல்லையாகிய, புலியூர்—புலியூரானது, சம்பு ஐ—நரியை, மா ஆகசெய்து—குதிரைகளாகச்செய்து, முன் — முற்காலத்தில், ஈந்தார்—(அரிமருத்தனபாண்டியனுக்கு) தந்தவரும், தந்த—(சமணர்கள்) ஏவிய, அத்திசாய—யானையிறக்க, வில் இல்—கோதண்டத்தில், அம்பு வைச்சு ஏவிஅம்பினை யேறிட்டுக்கோபித்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—தங்குமிடமாம்.

ஆதனூரில் புலைச்சேரியர் செய்ததவத்தால் திருவவதாரஞ்செய்த நந்தனார் என்பவர் சிவநேயமுடையவராய்ச் சிவால

யங்களிலிருக்கும் பேரிகைக்குத் தோலிட்டு வார்பிசித்தலமுத லானதிருப்பணிகளைச்செய்து சிதம்பரம்போய் நடேசனைத்தரி சனஞ்செய்ய வேண்டுமென்னும் ஆசைமுதிர்க, இரவெல்லா ந்துயிலாது விடிந்தபின்பு, அவ்வெல்லையிற்போவது நமதுகுல த்துக்கு ஒவ்வாதாதலால் போகலாகாதென்று நின்றுவிடுதலும், நாளைப்போகலாமென்று சிந்தித்தலுமாயிருந்து, ஒருநாள் சென் று ஊரெல்லைக்குச் சமீபமாய்ப்போயங்குநடக்கும் வேள்விக ளை நோக்கி யினிப்போகலாகாதென்று இரவும் பகலும் அவ்வெ ல்லையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமக்கெப்போது தரிசனங் கி டைக்குமென்று தளர்ச்சியடையும்போது இறைவர் திருவுளமி ரங்கி யந்தணர்களுக்குக் கட்டளையிட, அவ்வந்தணர்கள் உபசா ரத்துடனழைத்துச் சென்றிருமதில்களுக்குட்புறத்தில் நடேசர் சந் நிதிக்கு நேராகத்தீயமைக்க, நாயனார் மூழ்கிச்சடைமுடி உபவீ தம் விளங்கத் தவமுநிவராயெழுந்து சிற்சபைக்குச்சென்று தரி சித்து முத்தியடைந்தனரென்பதும், அரிமருத்தனபாண்டியன் குதிரைவாங்கக் கொண்டுசென்றதனது பொருளையிறுக்க, வாத வூரடிகளை யொறுத்தற்கிரங்கி நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொ டுத்தருளினார் என்பதும், விக்கிரமபாண்டியனோடு போர்செய் தற்கு அஞ்சிக் காஞ்சித்திருநகரையாளும் ஒருசோழன், தனது ஆசிரியர்களாகிய சமணர்களை யழைத்து அபிசாரவேள்வியொ ன்று செய்து மதுரைத்திருநகரையழிக்க யானையொன்றையே வ, அதனையுணர்ந்து சிவபெருமானது திருவடிகளை யப்பாண்டி யன் சரணடைந்தனன், அதற்கு இறைவர் வேடுவத் திருவுருக் கொண்டு அந்தயானையை யெய்தனர் என்பதும் புராணவரலா றுகள். சந்தார் குறுக்கல் விகாரம். வைத்து வைச்சுமஞூஉ ()

சிற்கனதற்சொருபச்சீரகத்தைச்சேர்ந்தனுமுன்
புற்கையிட்டுப்பெற்றபுலியூரோ—நற்கொடிக்கோர்
தாயுமானார்கொடியார்தங்கள்வினைத்தீக்கொடியார்
பாயுமானார்கொடியார்பற்று.

இ - ள். சிற்க கனம் தற்சொருபம் — ஞானாகாசமாகிய சொருபமாயுள்ள சிவத்தின், சீர் அகத்தை—பொலிவமைந்த

அங்ஙனம் உயர்த்திக்கூறுதல் பிறவிடங்களில் உண்டெனினும் இவ்விடத்தில் உயர்த்தியதன்று; தானொருவன் கடவுளையறிந்து அன்புகூர்ந்து வணங்கி அப்பயனைத் தான் அடைதலினும் ஒருவழிமுதல் தொடங்கித் தன கோத்திரத்தாரையுந் தன்னோடுகூடிவணங்கி அவர்க்கும் அப்பயனை அடைவித்தலே சிறந்ததெனக் கருதிச் சான்றோரெல்லாம் தொன்றுதொட்டு இவ்வாறுகூறிவருவ[illegible]மாபாமென்க. [பை - பழமை.] பின்னெனன்:- "ஏக தந்த னிணையடி [illegible]ம்", "அத்தி யெத்திசை தொழுவோ ரோரியும்", "சரணவாரிசமற[illegible]தலைக்கொள்வாமரோ", "மலடி செனனி மைபபாம்" என இவ்வாறு[illegible]வை அளவில வெனக. கழலையுறுவாமென யுரைக்க. இதற்கு - ய[illegible]ன்னுந் தோன்றாவெழுவாய் வருவிக்க. ஈ[illegible]ர் இகக்கும் எனப்பிரித்[illegible]ல்லாரொரிபெகிரா என்றுரைத்து; தெய்வத்தன்மையாலமைந்த கொன்றைப்பூமாலையெனறு கருத்துக்கூறுவாருமுளர். கடுக்கையெ ன்னும் கொன்றைமரத்தின்பெயர் - அதன்மலருக்கு ஆயினபெயர். சாப்பூங் கடுக்கையான் - கடுக்கைபூசசாததாமையா மாற்கூ. சாபபூங்கடுக்கை - மாலையாகப்பூக்குங்கொன்றையுமாம். ஈ[illegible] - பகுதி. கறபகவிருட்சம்போல வேண்டுவார்வேண்டியவெல்லாவற்றையும் ஈந்தருளுந் தன்மையராதலின், கற்பகமாதலைத் தப்பிள்ளையார்க்குக் கறபகவிநாயகரென் றுபெயர். எல்லா அவயவங்களினுமமுதன்மையாகிய தலை யானைத்தலையாயிருத்தல்பற்றி, விநாயகக்கடவுளைக் குஞ்சரமென்றார்.

நூல்.

க.—(இ - ள்.) சொல்லெசாறி - சொற்கள் நிறைந்த, வேத அந்தம் - வேதத்தின்முடிவாகிய உபநிடத்திற கூறப்படுகிற, சுடா - ஒளியையுடைய, தகா வித்தையத ஆம - தகாவித்தையாகிய, பொன் சபை - பொன்னம்பலம், நினறு - நிலைபெற்று, ஓஙகும - உயர்[illegible]திருந்தருளுகிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—முனை - முன்[illegible]ஒருகா[illegible], சமனை - யமனை, வீசு - உதைத்தருளின, பதத்தால - திருவடியா[illegible]த்தா - திருநடனஞ்செய்த ருளினவரும், வில கொண்டு - (காணடிவ[illegible]றும) வில்லேந்திக்கொண்டு, அமர் விளைத்த - போரைச்செய்த, பாசுபதத்தான் - (தமபட்டத்துப) பாசுபதாஸ்திரத்தைப்பெறும் அருச்சுனனால், அடித்தார் - அடிக்கபபட்டவருமாகிய சிவபிரான, பற்று - விருமபியெழுந்தருளியிருக்குந்தலமாகும்; (எ - று.)

இப்பிரபந்தத்திலுள்ள பாட்டெல்லாம் (கலம்பகங்களிலவரும் பதியென்னுந்துறைபோல) முன்னிரண்டடிகளில ஊர்ப்பெயரும் வருணனையும், பின்னிரண்டடிகளில் தலைவன்பெருமமகிமையுமாக அமைக்கபபட்டுள்ளன வென அறிக. ஊழ்வினையாற் பதினாறுபிராயமபெறற மிருகண்டுபுத்திரராகிய மார்க்கண்டேயரென்பவர், கூற்றுவன்வந்து காலபாசததாற்கட்டியிழுக்குங்காலத்துப் பரமசிவனைச்சரணமடைய, அப்பெருமான யமனைக்காலாலுதைத்துத் தள்ளி முனிகுமாரருக்கு என்றும்பதினாறாகத் தீர்க்காயுசுகொடுத்தருளினரென்பதும், பாசுபதமபெறத் தவஞ்செய்த அருச்சுனனை அழிக்கத் துரியோதனனேவலாற் பன்றிவடிவாய்வந்த மூகாசுரன்மேல் வேடவடிவாய்வந்த சிவபெருமான் அம்பெய்ய, அதுபோலக்குமுனனே அருச்சுனன் அம்பொன்றெய்து வராகத்தைவீழ்த்த, அதுகாரணமாக அவ்விருவருக்கும உண்டான போரிற பரமசிவன் எதிரியைவிலைநாணியையறுக்க, பார்த்தன் அவ்விற்கழுந்தால் கடவுளதுமுடியில அடித்தவளவிலே, சிவபிரான் தமது நிசரூபத்தோடு காட்சிகொடுத்து அவன்வேணடுகோளின்படி பாசுபதாஸ்திரத்தையும் வில் அம்பறாத்தூணி முதலியவற்றையும் அருளிப்போயினரென்பதும் இச்செய்யுளிறகுறித்த கதைகள். இவற்றால் முறையே கடவுளது அடியவர்க்கெளிமையும், அமரர்கட்கருமையும விளங்குகின்றன. இவற்றுள்

முத்தியை, சேந்தன் உம்—சேந்தனும், முன்—முற்போழ்தில் புற்கை இட்டு—புல்லரிசியாலமைந்த கூழினையூட்டி, பெற்ற—(அதனால்) அடைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஓர் நல் கொடிக்கு—அழகிய பூங்கொடிபோன்ற ஒரு வணிககுலப்பெண்ணுக்கு, தாயும் ஆனார்—அன்னையுமாய் வந்தவரும், கொடியார் தங்கள்—கொடுமையாளராகிய, வினை நீங்கு ஓடியார்—தீவினையையொழிக்காசவரும், பாயும் ஆன் ஆர் கொடியார்—பாய்ந்துசெல்லும் இடபமெழுதிய கொடியையுடையவருமாகிய இறைவர், பற்று—அன்புகூர்ந்திருக்குமிடமாம்.

சேந்தனார் என்னுந் திருநாமமுடையவர் சிவநேயம் பூண்டு சிவனடியவர்க்கு உணவருத்தி யில்லறம் வழுவாது நடக்குங் காலையில் வறுமை மேலிட உணவில்லாது மக்கள் வாடுதலை மனைவியார் நோக்கி மங்கலநாணைவிழ்த்து, இதனை விற்றாயினும் உணவிற்கு வேண்டும்பொருளைக்கொள்கவெனத்தமது நாயகன் கையிற்கொடுக்க, அச்சேந்தனாரும் அதுபெற்று மாறிப் புல்லரிசிகொண்டு தம்மனையாள் கையிற்கொடுத்தனர், அவர் அதுபெற்றுத் திருவமுது அமைத்துக் கணவர்க்குணர்த்தச் சிவபூசனை முடித்து வரும்போது நடராசர் ஓர் சிவனடியார் திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி யெமக்கு ஆற்றக்கூடாத பசிவந்தது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டுமெனக்கூற, தமது மக்கள் பசியுநோக்காது அவர் பசியாற்றக் கூழுணவை யூட்ட முற்றுமுண்டு அவர்கள் பசியையு மாற்றி முத்திதந்தனரென்பதும், திரிசிரபுரத்தில்வாழும் தநகுத்தனென்னும் வணிகன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள அரதநகுத்தன் மகளை மணம்புரிந்து வாழுங்காலையில் அவன் மனைவியார் சிவநேயம்பூண்டு சிராமலைப் பெருமானை வழிபட்டொழுகுநாளில் கருப்பமாய்ந்தனர், இதனைக்கேள்வியுற்ற அரதநகுத்தன் மனைவி காயமுதலிய மருந்தும் சிற்றுணவுகளும் அமைத்துச் சிலதியர் தலையிலேற்றித் திரிசிரபுரத்திற்கு வரும்போது, பெருமழையால் காவிரிநதி பெருக்கெடுத்துக் கரைவழிந்து வழிமறிக்க அங்குத் தங்கினள், பேறுகாலங் கிட்டியதாதலால் இறைவர் அரதநகுத்தன் மனைவியைப்போலத்தமிச்சையால் திருவுருக்கொண்டுகாயமுதலியவற்றைத் தோழி

யர் தலையிலேற்றித் தள்ளாடிவழிநடந்த பேரிளைப்புடையவர் போலவேசாறித் தம்மகளில்லத்திற்குவந்து உச்சிமோந்து மனங்குளிரப்பேசி மருந்துவம்பார்த்தனா என்பதும் புராணவரலாறுகள். தத் அது, சிற்கனமாகிய அது என்பதுபொருள். தந்தையாதலுமன்றி யெனநிற்றலால் உம்மை இறந்ததுதழீஇய உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு (௨௰)

விண்டலமேபோற்றும்விராட்புருடனாரிதய
புண்டரிகமானபுலியூரே—சண்டன்வலி
மைத்தாமமொழிவித்தா ரவதொடுமார்க்கண்டருக்கன்
பைத்தாம்பொழிவித்தார்பற்று.

இ - ள். விண் தலம் போற்றும்—விண்ணுலகம் வணங்கும், விராட்புருடனார்—விராட்புருடனாரது, இதயம்புண்டரிகம் ஆன—இதயதாமரையாயுள்ள, புலியூர் — புலியூரானது, சண்டன்—இயமன் (வீசிய) வலிமைதாம் பு—வலியபாசத்தை ஒழிவித்து—(வீழாமல்) ஒழித்து, ஆர்வத்தொடு—விருப்பத்தோடு, மார்க்கண்டருக்கு—மார்க்கண்டேயருக்கு, அன்பு ஐ—அன்பினை, தாம்பொழிவித்தார்—தாம்செய்து காத்தருளிய இறைவர், பற்று—அன்புகூர்ந்திருக்குமிடமாம்.

அரைக்குமேல் ஏழுலகும் அரைக்குக்கீழ் ஏழுலகும் திருவுருவமாக வுடைய விராட்புருடனார்க்குச் சிதம்பரம் அகாசததானம் என்பதும், திருக்கடவூரில் தம்மை வழிபடும் மார்க்கண்டேயர்மேல் இயமன் கோபித்துவீசிய பாசத்தையொழித்து அவனையுதைத்து இவரைக்காத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். அன்பு ஆசைக்குக்காரணமாதலால் ஆர்வத்தொடு என்றார். மிருகண்டுயர் புத்திரர் மார்க்கண்டேயர் இது தத்திதாந்தபதம். (௨௧)

குஞ்சிதத்தாள்கண்டவரைக்கும்படப்பெற்றோர்கள்விரும்
புஞ்சிவவீடெய்தும்புலியூரே—செஞ்சடையிற் [ம்
சின்னவிளம்பிறையார்தில்லைமறையோருருவாய்
என்னவிளம்பிறையாரில்.

இ - ள். குஞ்சிதம் தாள் கண்டவர் ஐ—மேலெடுத்தவளைந்த திருவடியைத் தரிசித்தவர்களை, கும்பிட பெற்றோர்கள்—வணங்கப்பெற்றவர், விரும்பும் சிவவீடு—விரும்புஞ்சிவகதியை எய்தும் புலியூர்—அடைதற்கேதுவாயுள்ள, புலியூர்—புலியூரானது, செஞ்சடை இல்—செவந்தசடாபாரத்தில், சின்ன—உருவிற் சிறிய, இளம்பிறையார்—இளஞ்சந்திரனையணிந்தவரும் தில்லை மறையோர்—தில்லைவாழந்தணரது, உருநாம் என்ன—திருவுருவம் நாமென்று, விளம்புஇறையார்—கூறும் இறைவருமாகிய பெருமானது, இல்—வாழும்படை வீடாம்

இரணியவன்மனு வியாக்கிரபாதர் கட்டளையால் அந்தர்வேதியிலிருந்த திருவுடையந்தணர் மூவாயிரவரையும் வணங்கித் தேர்மேலேற்றிக்கொண்டு தில்லையையடைந்து அந்த வியாக்கிரபாதனையும் பதஞ்சலியானையும் வணங்கித் தமதுகௌடதேசத்தில் நிகழ்ந்த செய்தியைக் கூறித் திருவுடையந்தணர் வந்ததையுங் கூறினர், அம்முனிவரிருவரும் எதிர்கொள்ள, அவ்வந்தணர்கள் தேரினின்றிறங்கித் தங்களையெண்ணிக்காட்ட மூவாயிரவர் என்னுந்தொகையில் ஒருவர் குறைந்தமையால் திகைத்து நிற்க, நடராசப்பெருமானார் இவ்வந்தணர்களெல்லாரும் நம்மையொப்பார், நாமிவரையொப்போம், ஆதலால் நாமொருவர் என அருளிச்செய்தனர் என்பது புராணவரலாறு. சின்ன—சிறுமையென்னும் பண்பின்றிரிபு (உஉ)

தேவமறையாகமங்கடென்கயிலையென்றுதொழப்
பூவுலகிலோங்கும்புலியூரே—மூவுலகும்
வந்துதிக்குமுன்புணர்வார்வாழ்வருவாப்பர்சம்பா
தந்துதிக்குமுன்புணர்வார்சார்பு.

இ - ள். தேவமறை ஆகமங்கள்—தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களும் ஆகமங்களும், தென்கயிலை என்று தொழ—தென்கயிலையென்று வணங்க, பூ உலகு இல்—நிலவுலகில் ஓங்கும் புலியூர்—சிறந்துவிளங்கும் புலியூரானது, மூ உலகும்—சுவர்க்கமத்திய பாதலம் என்னும் மூன்றுலகும், வந்து உதி

க்கு முன்—வந்து தோன்றுதற்கு முன்னே, புணர்—தம்மோடபேதமாயுள்ள, வார் வாழ்வு அருள— எல்லையில்லாத பேரின்ப வாழ்வினை யருள, அப்பர்—திருநாவுக்கரசுகள், தம்பாதம்—தமது திருவடிகளை, துதிக்கு முன்பு— துதித்தற்கு முன்னம், உணர்வார்—(அத்துதியைத் திருச்செவியில்) ஏற்ற இறைவர், சார்பு—சார்ந்து வசிக்குமிடமாம்.

வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் தில்லையைத் தென்கயிலையென்று கூறுதலால் வேதமறையாகமங்கள் தென்கயிலையென்றுதொழ எனவும், பேரின்பவாழ்வு சேர்தற் கேதுகளில்லாத்தாதலால் மூவுலகும் வந்துதிக்குமுன்புணர் எனவுங் கூறினார். அம்மூன்றினையொருமையும்மைத் தொகையாதலால் மறையாகமங்கள் எனவிறுதியிற் பன்மைவிகுதிபெற்று வந்தன. (உரு)

நன்மாதவத்தொருவன் றன்படிக்கிரங்கிப்
பொன்மாரிபெய்யும் புலியூரே—முன்மார்பிற்
பன்னாகந்தந்தார் பசுந்தமிழ்க்காச் செங்கல்லைப்
பொன்னாக்கத் தந்தாரூர்.

இ - ள். நல் மாதவத்து ஒருவன்— ஒப்பில்லாத பெரிய தவத்தைப்பூண்ட ஒருமுனிவன், தன்படிக்கு—தான்மேற்கொண்ட (திருப்பணியை) முட்டின்றி முடித்தற்கு, இரங்கி—கருணைகூர்ந்து, பொன்மாரி—பொன்வருஷத்தை, பெய்யும்—சொரியும், புலியூர்—புலியூரானது, மார்பு இன்முன்—திருமார்பின் முன்னே, பன்னாகம்—பலசர்ப்பங்களாகிய, தந்தார்—உபவீதத்தையுடையவரும், பசந்தமிழ்க்கு ஆக—தம்மேற்பாடிய பாசுரங்களுக்காக, செங்கல்லை—செங்கல்லை, பொன் ஆக்க தந்தார்—பொற்கட்டிகளாகத் தந்தவருமாகிய இறைவர், ஊர்—வாசஞ்செய்யும் திருநகராம்.

ஒருமுனிவர் சிதம்பரத் திருப்பணியை மேற்கொண்டு முடித்தற்கு இடையில் பொருளில்லாமையால் வருந்துங்காலையில் இறைவர் திருவுளமிரங்கிப் பொன்வருஷஞ் சொரிவித்தார். என்பது ஓர் வரலாறு. திருவாரூரில் திருப்பங்குனியுத்திரத்தி

ருமாவிற்குப் பாவையார் குறைமுடிக்கத் திருப்புகலூர்க்குச் சென்றருளி யிறைவர் திருவடிவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடித் தமது குறைமுடியாமையால் திருமடத்திற்குச் செல்லாது திருமுற்றத்தில் ஓரிடத்திருக்கும்போது, இறைவர் அருளால் சிறிது நித்திரைவர அங்குக் கோயிற்றிருப்பணிக்காகவந்த செங்கலைத் தலையணையாக அடுக்கி யுத்தரீயப்பட்டாடையை விரித்துத் திருக்கண்டுயிலும்போது அடியார்களுந் துயில்கொள்ளச் சிறிதுபோது சென்று துயிலுணர்ந்து, அவ்விறைவரருளால் செங்கல்பொன்னாக இருக்கக்கண்டு மகிழ்கூர்ந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. தமிழ்க்காக ஆக என்பது குவ்வுருபின்மேலவந்த நான்காம்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு நாடும் டிக்கு நாடற்கு எனக் கொள்க (௨௪)

நாமகடென்கீழ்த்திசையினாட்டுங்குணதிசையிற்
பூமகளர்ச்சிக்கும்புலியூரோ—தாமலதோர்
ஆதரவில்லார்வாழ்த்தடியார்தமக்கங்கையிற்பொற்
பூதரவில்லார்வாழ்புரம்

இ - ள். தென்கீழ்த்திசையில்—தென்கிழக்குத்திசையில், நாமகள்—கலைமகளும், நாட்டும்—எடுத்துக்கூறும், குணதிசையில—கீழைத்திசையில, பூமகள்—திருமகளும், அர்ச்சிக்கும்—பூசித்துப் பேறுபெறும், புலியூர்—புலியூரானது, வாழ்த்து அடியார் தமக்கு—தம்மைவாழ்த்தும் அடியவர்களுக்கு, தாம் அல்லது—தாமல்லாமல், ஓர் ஆதரவு இல்லார்—ஓர்பற்றுக்கோடில்லாதவரும், அங்கை இல்—தமது திருக்கரத்தில், பொன்பூதரம் வில்லார்—பொன்மலையைவில்லாக வுடையவருமாகிய இறைவர், வாழ்புரம்—வாழுந்திருநகராம்.

தம்மைவாழ்த்தும் அடியார்களுக்குத் தாம்பற்றுக்கோடாயுள்ளார் என்பார் தாமலதோர் ஆதரவில்லார் என்றார். (உரு)

வாசனைசேர்மாமலரோன்மாமறைமூவாயிரவர்
பூசனைசெய்தேத்தும்புலியூரோ—ஓசைதரு

பார்சங்கரியார்பதுமத்திருக்கணிந்தோர்
பார்சங்கரியார்பதி.

இ - ள் வாசனைசேர்—வாசமிக்க, மாமலரோன்—பெருமையமைந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும், மா—மகத்துவமுடைய, மறைமூவாயிரவர்—திருவுடையந்தணர் மூவாயிரவரும், பூசனைசெய்து—பூசித்து, ஏத்தும்—வணங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, ஓசைதரு—கோஷிக்கும, பால்சங்கு - வெள்ளியபாஞ்சசன்னியத்தையேந்திய, அரியார் — திருமால் (பேர்த்துச்சாத்திய) பதுமம் திருக்கு— திருத்தாமரையாகியகண்ணினை, அணிந்து—தரித்து, ஓர்பால்—ஓரிடப்பாகத்தில, சங்கரியார்—உமாதேவியையுடையவர், பதி—வாழும் திருநகராம்.

பிரமன அந்தர்வேதியில் தாமசெய்யும் வேள்வியைத திருவுடை யந்தணாளரைக்கொண்டு முடித்துப் பேறுபெற்றமையால் பிரமனொடுகூட்டியெண்ணினார். சலந்தராசுரனை வகிர்ந்த சக்கரத்தை விரும்பித் திருமால் சிவபெருமானைப் பூசித்துவருங்கால், ஓர்நாள் அவரன்பைச் சோதித்தற்பொருட்டு அருச்சித்தற்குரிய ஆயிரந்தாமரையுள் ஒன்றைமறைத்தருள, அதற்குப் பிரதியாகத் தமது திருக்கண்ணை இடந்துசாத்தினார் என்பது புராண வரலாறு. எண்ணும்மைதொகுத்தல் (௨௬)

ஓதுபசியாலொருவையுண்ணவிறக்குங்கயற்குப்
போதுகதிநல்கும்புலியூரோ—பூதிவெகு
வாயிடுமாகத்தனார்வல்கமர்வாய்மாவடுவை
வாயிடுமாகத்தனார்வாழ்வு.

இ - ள். ஓது பசி ஆல்—சொல்லுந் தீப்பசியினால் ஒருவை உண்ண—பருந்து கவ்வியுண்ண, இறக்கும் கயற்கு—உயிர்விடுங் கயல்மீனுக்கு, அ போது—அக்காலையில், கதி நல்கும்—முத்திதரும், புலியூர்—புலியூரானது, பூதி—திருநீற்றை, வெகுவாய் இடும்—மிகவுஞ்சண்ணித்த, ஆகத்தனார்—திருமேனியையுடையவரும், வல் கமர் வாய்—வலிய கவரில், மாவடுவை—மாவின் வடுவினை, வாய் இடும்—திருவாயிலிட்டெழுந்த, மாக

சதருா—பெரியகடவுளரும் ஆகிய இறைவர். வாழ்வு—வாழும் இடமாம்.

ஒருபருந்து பசியால் ஒருகயல்மீனைக் கவ்வித் தில்லையினெல்லையில் வந்து தின்னும்போது, உயிர்விட்ட அக்கயல்மீனுக்கு நடராசப்பெருமானார் முத்தி தந்தருளினார் என்பதும், கணமங்கலமென்னுந் திருப்பதியில் வேளாளர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேயம் பூண்டொழுகும் அரிவாட்டநாயனார் இறைவருக்கு நைவேதனஞ் செய்யும்படி செந்நெல்லரிசி, செங்கீரை, மாம்பிஞ்சு இவைகளைத் திருக்கோயிலிற் கொண்டுபோய்க்கொடுக்கும் நியமம்பூண்டொழுகுநாளில், இவரன்பினை யுலகினரறிந்து உய்தற்பொருட்டுச் செல்வங்குன்றப் பெருமானார் கடைக்கணித்தலால், கூலிக்கு நெல்லரிந்து தாம்கொண்ட திருப்பணியைக் கைக்கொண்டொழுகும் நாளில், ஓர்நாள் அரிசிமுதலிய வற்றைத் திருக்கூடையி லெடுத்துக்கொண்டு சென்றருளும் போது காலிடறி நிலவெடிப்பில் யாவுங் கவிழ்ந்துவிட, மனம்வருந்தி அரிவாளினால் தமது கழுத்தை யரியத்தொடங்கும்போது, அவ்வெடிப்பின் வழியே திருவுளமிரங்கி யிறைவர் திருக்கரநீட்டி யவர்கையைப் பிடித்தருளியது மன்றிச்சிந்திய அப்பொருளினை நைவேதனங்கொண்டது தெரியும்படி மாம்பிஞ்சினைக்கடித்த ஓசையும் அவர் செவிக்குப்புலப்படுத்தியருளினார் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (உ௭)

பத்தரைக்கொண்டேபேசாப்பாவைதனைப்பேசுவித்துப்
புத்தரையாட்கொள்ளும்புலியூரே—முத்திதரும்
பஞ்சாக்கரனார்பணிவார்வினையறன்முன்
பஞ்சாக்கரனார்பதி.

இ - ள். பத்தர் ஐ கொண்டு—வாதவூரடிகளால், பேசாதபாவை தன் ஐ—மூங்கைப்பெண்ணினை, பேசுவித்து—பேசச்செய்வித்து, புத்தர் ஐ ஆட்கொள்ளும்—புத்தசமயிகளையடிமைகொண்டருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, முத்திதரும்— (விதிவழி யுச்சரிப்பவர்களுக்கு) பரகதி தந்தருளிய, பஞ்சாக்கரனார்—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுடையவரும், பணிவார் வினை—தம்மைப

வணங்கும் அடியவர் கன்மமலத்தினை, அழல் முன்பஞ்சு—தீயி லெதிர்ப்பட்டபஞ்சுப்போல, ஆக்கு அரனார்—செயச்செய்வோரு ம் ஆகிய இறைவர், பதி—திருநகரம்.

இலங்கையினின்றும் சிதம்பரத்தைப் புத்தப்பள்ளியாக்கவ ந்த புத்தர்கள் தில்லைவாழ்த் திருவுடையார்தம்மை வாதில்வெ ல்ல வழைக்க, அவர்கள் நடராசப்பெருமானார் கட்டளையின்ப டி வாதவூரடிகளுக்குணர்த்த, பரது அவ்வாதவூரப் பெ ருமானார் அவர்களை வாதில்வெல்ல, அதனையுணர்ந்த சோழன்த ன்புத்திரியின் மூங்கை நோயைத் தவிர்க்குஞ் சமயமே மெய்ச் சமயமென்றங்குவிடுக்க, அப்புத்தர்கள் மணிமந்திராதிகளால் தீர்க்க முயன்றுந் தீராதாக, அவ்வாதவூரடிகள் திருநீறு தந்தரு ளித் திருச்சாழலுக்கு அம் மூங்கைப்பெண் விடைதரும்படிசெ ய்வித்தருளினர் என்பது புராணவரலாறு. பாலைஉவமையா குபெயர். (உ௮)

கண்ணுறுபோதும்பவத்தைக்காய்ந்தருளும்மீரைந்து
புண்ணியதீர்த்தஞ்சேர்புலியூரோ—பெண்ணொருபா
கத்திருந்தார்கட்டறியாரைகைகூப்பிநின்றுதுதிக்
கத்திருந்தார்கட்டரியார்காப்பு.

இ - ள். கண்ணுறுபோது உம்—(ஆன்மாக்கள்) கண்க ளாற் பரிசிக்கும் பொழுதிலும், பவத்து ஐ காய்ந்து—பிறப்பி னையொழித்து, அருளும்—சிவபுரத்தைத் தந்தருளும், புண்ணி யம்—புண்ணியசொரூபமாகிய, ஈரைந்து தீர்த்தம்சேர்—பத்துத் திருத்தீர்த்தங்களமைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, பெண்—உ மாதேவியாரின், ஒருபாகத்து இருந்தார்—வலப்பாலிலமர்ந்தவ ரும், கட்டுஅரியார்—பாசம்ஒழிந்த அடியவர், கைகூப்பி நி ன்று துதிக்க—கைகுவித்து நின்றுதுதிக்க, இருந்தார்கள் தரி யார்—புறச்சமயிகளிடத்தில் வசிக்காதவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவல் வாய்ந்த இடமாம்.

அடியவரிடத்து வசிப்பாரேயன்றி யல்லாரிடத்து வசியா ர என்பார் திருந்தார் கட்டரியார் என்றார். கனகசபைக்கு வட க்கில் சிவகங்கையும், திருக்கோயிலுக்கு வடசிழக்கில் குய்யதீர்

த்தமும, திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கில் புலிமடுத்தீர்த்தமும், திருப்புலீச்சரத்திற்கு முன் அனந்ததீர்த்தமும், திருவனந்தேச்சரத்திற்கு மேற்கில் நாகசேரித்தீர்த்தமும், திருக்காளாஞ்சேரியில் பிரமதீர்த்தமும், பிரமசாமுண்டி திருக்கோயிலிற்குமுன்சிவப்பிரியை தீர்த்தமும், சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கில் திருப்பாற்கடலும், கனகசபைக்குக் கிழக்கில் பரமானந்தக் கூபமும் இருத்தலால் எனைத்து புண்ணிய தீர்த்தஞ்சேர் என்றார். நீராடலும் பரிசித்தலும் அன்றியெனை நிற்றலால் உம்மை இறந்தது தழீஇய வுயாவு சிறப்புப்பொருட்டு அரியாரென்னும் குறிப்பு வினைமுற்றில் அருமை இல்லாமை மேல் நின்றது. கண்ணுறு போதே எனப்பாடமோதிப்பார்க்கும் போதே எனப்பொருள் கூறில் பார்த்தவொன்றேயமையும் அதலால் எச்சவும்மை தந்தவெனவுணர்க.

முத்தீயிடையினவிமுந்தச்சொரிந்துமறைப்
புத்தேளோமஞ்செய்புலியூரே—மெய்த்தோளின்
மாதுளவனந்தன்வணங்குபதனாகத்தோர்
மாதுளவனந்தன்மனே.

(இ-ள்.) முத்தீ இடையின்—வேள்வித்தீயில், அவி—அவிப்பாகத்தை, முந்த சொரிந்து—முற்படச்சொரிந்து, மறைப் புத்தேள—பிரமன், ஓமம் செய்—ஓமஞ்செய்தற்கு எதுவாயிருந்த, புலியூர்—புலியூரானது, மெய்த்தோள் இல்—தேற்றத்தை யுடைய புயத்தில், மாதுளவள்—பெருமையமைந்த துழாய்மாலையை யுடையவனும், நந்தன்—பாஞ்சசன்யமென்னுஞ்சங்கையேந்தினவனுமாகிய திருமால், வணங்குபதன்—வணங்குந்திருவடியை யுடையவனும், ஆகத்து—திருமேனியில், ஓர்மாதுவளள—ஒப்பில்லாதஉமாதேவியாரையுடைய, வன்னத்தன்—பஞ்சவன்னங்களையுடையவனுமாகிய இறைவன்,மனே-வீடாம்.

முத்தீ வேள்விக்குரிய மூன்றக்கினி. அவையாவன காருகபத்தியம். தக்கணக்கினியம், ஆகவனீயம். கங்கைக் கரையில்அந்தர்வேதியில் பிரமன் ஓர்யாகஞ்செய்யத் தொடங்கி யதனை முடித்தற்பொருட்டுத் தில்லைவனம் அடைந்து சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் தில்லைவா

புநதணர்களையுந் தேவர்களையுமுடன்படுத்தி வியாக்கிர பாதரையிராகக்கொண்டு சென்று வேள்விமுடித்தனன் என்பது புராணவரலாறு. சேரென்னும்வினைத்தொகை காலங்கரந்தபெயரெச்சமாதலாற் புலியூர் என்னுங் கருவிப்பொருள் கொண்டது புத்தேளபுதுமை, அதுபுதுமையை விளக்குந்தேவர் மேல் நிற்றலாம்பண்பாகுபெயர், நத்தன் வலித்தல்விகாரம் (௩0)

ஓர்கலையெங்கெங்குமுலாவியத்தயாமத்திற்
பூரணமாயொன்றும்புலியூரே—காரணமாம
பார்த்தாண்டவனூர்பணிந்தாலுமுள்ளன்பைப்
பார்த்தாண்டவனூர்பதி

இ-ள். ஓர்கலை—ஒப்பில்லாத கலை, எங்கும் எங்கும் உலாவி—எந்தெந்தத்திருப்பதிகளிலும் உலவி, அத்தம் யாமத்து இல்—நடுராத்திரியில், பூரணம் ஆய்—நிறைவாய், ஒன்றும்—பொருந்தும், புலியூர்—புலியூரானது, காரணம் ஆம்—திருநடனஞ்செய்தருளுதற்குக் காரணமாகிய, பார்—தில்லைவனத்தில, தாண்டவன்—திருநடனத்தையுடையவனும், ஆர்பணிந்தால் உம்—எவர்வணங்கினும் உள் அன்பு ஐ பார்த்து—முறுகியஉளளன்பினை நோக்கி, ஆண்டவன்—அடிமைகொண்டவனுமாகிய இறைவன், ஊர்—எழுந்தருளும், பதி—திருநகராம்.

சிதம்பரத்தில் இறைவரருளுருவம் வசித்தருளு மற்றைத் தலங்கள்தோறும் அத்திருவுருவத்தின் கலைகளுலாவி அர்த்தயாமத்தில் அவ்வருளுருவத்தில் வந்தொடுங்குமெனவும்,தேவருணம் திருநடனஞ்செய்தறகுப் பொருமையால் பூமிக்கு நடுவாகிய தில்லை பொறுக்குந் தானமாயிருத்தலாலங்குத் திருநடனஞ்செய்தருளினர் என்பதும் புராணவரலாறுகள் ஒன்றும் என்னும் பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் நிலப்பொருள் கொ (௩௧)

சோதிவரைமுடியாய்த்தோன்றுதெவர்க்குமனு
பூதிவெளியாகும்புலியூரே—மாதெனவங்
கந்தரவல்லானுறுங்கைக்கொளப்பொற்றுளமிடுங்
கந்தரவல்லானுறுங்காப்பு.

6642

...SWAMINATHAIYAR LIBRARY TIRUVANMIYUR, MADRAS

மூ இனசரித்திரத்தால், அனுபவிக்கவேண்டும் பெரு[illegible]ழ் வினையையும் தன்அடியார்க்குக்கடக்கச்செய்கிற கடவுளதுபோராற்றல் புலப்படும். உயிர்களுக்குத் தலைவனுதலாலும், விருஷபத்துக்குத் தலைவனுதலாலும பசுபதியென்று சிவனுக்குப்பெயர்; அவனது சம்பந்தமானது-பாசுபதம்: அஸ்திரார்த்தநாமம். இவ்வாறு - ஒருவனதுகுற்றத்தைப் பொறுத்து அவனுக்கே அருள்செய்தற்குத் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக்கூறப்படும். முன் - காலமுன். சமன் - ஸமன் என்னும வடமொழித் திரிபு; (எல்லாவுயிர்களிடத்தும்) சமநிலைமையாகநடப்பவனென்று பொருள்: சமநன் எனனும் வடமொழித்திரிபாயின்-(எல்லாப்பிராணிகளையும்) ஒடுக்குபவனென்றும், யமன் என்னும்வடமொழிச்சிதைவாயின்-(பிராணிகளைத்) தண்டித்து அடக்குபவனென்றும்பொருள்படும். வீசுபாசம்-இறக்குங்காலவினைத்தொகை. பாசுபதத்தான், ஆன்-மூன்றனுருபு. சிதம்பரத்தில் நடித்தது, வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிபகவான் என்பவர்க்காக எனக. பற்று - செயப்படுபொருள்விகுதி புணர்ந்து கெட்ட [illegible] தொழிலாகுபெயர் என்றாவது கொள்க. ஒங்கும புலியூர் - வியாக்கிரபுரம், இடப்பெயர் கொண்டது; இனி, பொன்சபை என்று முயங்கும் - பொன்சபை நிற்றலால் தான் சிறப்புப்பெற்ற தென்றுமாம். புலியூரென்பது [illegible] ஏகாரந்தனை - அசையாகவாவது, பிரிநிலை தேற்றங்களுள் ஒன்றாகவாவது கொள்க. சொல் சீர் - புகழ் மிக்க என்றுமாம். வேதாந்தம் என்பது - வேதத்தினைச்சேர்ந்தது என்று பொருள். தகரவித்தையென்பதற்கு-சிதாகாசம் என்பது சேர்ந்தபொருள்; பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்தில் இருக்கும் தகரமாகிய இருதயகமலத்தில் உள்ள ஆகாயம்போலுதலால், தகரவித்தையதாம் பொற்சபை யெனப்பட்டது: தகரம்-இதயம், வித்தை - வித்தை, உபாசனரூபமானஞானம. பூதாகாசம் போலச் சடமாகாது ஞானவடிவமான ஆகாயமா மெனக. பாசமாகிய இருளை யொழித்தலின், சுடர்த தகரவித்தை யென்றார். பொற்சபை - பொன்மயமானசபை; கனகசபை. (க)

உ.—(இ - ள்.) தன் கருமம் - தான்பிறந்தசாதிக்கு உரிய (நித்திய நைமித்திக) கருமங்களை, நீத்த - செய்யாதொழிந்த, தன்மதன - தன்மதனென்னும பிராமணன், முன் - முன்னொருகாலத்தில, நடம காண - (சிவபிரானுடைய) திருநடனத்தைத் தரிசிக்க, பேரின்பும் கதியை தந்த - இன்பமயமான [illegible] முத்தியை(அவனுக்கு)க்கொடுத்தருளின, புலியூரே-புலியூரானது,— [illegible], அதி மோகா - கங்காதேவியினிடத்தில் மிகுந்தவிருப்பத்தையுடை[illegible]ரும், அத்தர் - (யாவர்க்கும்) தலைவரும், மா சடையார்-பெரியசடையையுடையவரும், மோது அலை உப்பு அற்ற அருள் சாகரத்தர் - வீசுகின்ற அலைகளும் உவர்ப்புச்சுவையு மில்லாத திருவருட்கடலானவரும், மாசு அடையார - (இயல்பாகவே) பாசத்தின்னின்று நீங்கினவரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சேர்ந்திருக்குமிடமாம; (எ - று.)

பாண்டிநாட்டிற் பிராமணசாதியிற்பிறந்த தன்மதன் தனதந்தைசொல்லையுங் கேளாமல் தனது சாதிக்கு இன்றியமையாத தொழில்களுள் ஒன்றையுஞ் செய்யாதுவிட்டுக் கொலை களவு முதலிய பெரும்பாவத்தொழில்கள் பலவற்றையுஞ்செய்துகொண்டு பலவிடங்களிலுந்திரிந்து தன்கூட்டத்துடனே சிதம்பரத்துக்குச் சமீபமாகவருகையில், அன்று மார்கழித்திருவாதிரைத்திருநாளாதலால், சுவாமிதரிசனத்திக்குவந்த அடியார்கூட்டங்களோடு கலந்து அவன் சென்று பொன்னம்பலத்தை யடைந்து அங்குச் சிவபிரானுடைய திருநடனத்தைத் தரிசித்து, மீண்டுங் கொடுந்தொழில்களைச் செய்துகொண்டு விந்தியாரணியத்திற் செல்லுகையில், பாம்பகடித்து இறக்க, அவனதுபாதகங்களைநோக்கி யமதூதர்கள் வந்து அவனைக்கட்டியிழுத்துக்

இ-ள். சோதி வரை—ஒளிவாய்ந்த மேருவின், முமுடி ஆய—மூன்றுசிகரமாய், எவர்க்கு உம் தோன்றாது—யாவர்க்கும்புலப்படாமல், அநுபூதி—சிவாநுபூதியுடை யவர்க்கே, வெளியாகும்—புலப்படத்தோன்றும், புலியூர்—புலியூரானது, அங்கம்—உக்கிய எலும்பினை, மாது என்ன—பெண்ணென்று சொல்ல, கரவல்லான்—படைக்கவல்ல ஆளுடைய பிள்ளையார், நாள் உம்—எந்நாளும், கைகொள—திருக்கரத்திற் கொண்டொத்தறுத்துப்பாட, பொன் தாளம் இடும்—பொன்னாலமைந்த தாளங் ஈந்தருளிய, கந்தரம் அல்லான்—திருமிடற்றில் விஷத்தின் கருநிறமுடைய இறைவர், ஆளும்—உரிமையாகக்கொள்ளும், காப்பு—காவலாகிய இடமாம்

மேருவின் வடசிகரம் திருமூலட்டானமும், தென்சிகரம் கனகசபையும், மேலைச்சிகரம் சேவித்து வழிபடும் கந்திருவர்முதலியோரிடமுமாய் ஏனையோர் கண்களுக்குப் புலப்படாது சிவாநுபூதியுடையவர்க்கே விளங்கும் என்பதும், திருமயிலையில் வாழுஞ் சிவநேசச்செட்டியார், கபாலீசர்திருவருளால் பிறந்தபுத்திரி தோழிமாருடனே சென்று நந்தவனத்தில் மலர்கொய்யப் பாம்புதீண்டி யிறக்க, ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு உடைமையாகக் கருதியிருந்தமையால் தகனஞ்செய்த சாம்பலை யஸ்தியோடு எடுத்துக் குடத்தில்வைத்து அந்தப்பெண்ணிருந்த கன்னியாமாடத்தில் வைத்து முன்போலுபசரித்து வரும்போது பிள்ளையாரங்குவரத் தெரிசித்துப்பூசிக்க அக்குடத்தை வருவித்து அடைத்த எலும்பினைப் பெண்ணாக்கினார் என்பதும், அந்த ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கோலக்காவென்னுந் திருத்தலத்திற்கு எழுந்தருளித் திருக்கரத்தா லொத்தறுத்துத் திருப்பதிகமோதும்போது இறைவர் கருணைகூர்ந்து பொற்றாளம் அருளினர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௩௨)

வானவுலகேத்துதுருவாசர்பசியாறவுமை
போனகமளிக்கும்புலியூரே—ஆனசபை
நம்பத்துவிதத்தார்நாடரியார்மோனத்தார்
நம்பத்துவிதத்தார்நாடு.

இ - ள். வான உலகு—விண்ணுலகம், ஏத்து—துதிக்கும், திருவாசர்—துருவாசமுனிவர், பசி ஆற — பசிதீர்ந்திளைப்பாற, உமை—சிவகாமியம்மையார், போனகம் அளிக்கும்—திருவமுதுதந்தருளிய,புலியூர்— புலியூரானது, ஆன— எடுத்த,சரநம்பத்துவிதத்தார்---பத்துவிதத் திருவவதாரமுடைய திருமால் நாடு அரியார்—வராகவுருக்கொண்டு தேடுதற்கு அரியவரும், மோனத்தார்--மௌனநிலையையுடையசிவயோகிகள், நம்பு—விரும்பும், அத்துவிதத்தார்—அத்துவிதவடிவானவருமாகிய இறைவர், நாடு—வாழும் நாடாம்.

துருவாசமுனிவர் தம்பரங்கெதரிசிக்கத் தில்லைக்கு வந்தபோது, வழிநடையிளைப்பால் பசியால்வருந்தித் தமக்குஅமுது எங்குங்கிடையாமையால் கவலையுற்று "எருக்குழுலைத்ததில்லையீசனுமிங்கில்லை" எனவாயெடுக்கும்போது சிவகாமியார் ஒருபார்ப்பனச்சிறுமித் திருவுருக்கொண்டுவந்தருளித்திருவமுதுபடைத்தவுடன் உண்டு பசியாறி "எருக்குழுலைத்ததுஇல்லையீசனுமிங்குண்டு" என்று பாடினர் என்பது ஓர்வரலாறு. சரநம்பத்துமச்சம், கூர்மம்,வராகம், நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன்,இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கற்கி அத்துவிதம் ஆண்டான், அடிமையென்னும் இரண்டிகந்தது. வானமுலகு எனப்பாடமோதி வானமுதிலவுலகும் எனப்பொருள்கூறுவாருமுண்டு ()

வாணகையாற்றீபுரத்தின்வாழ்மூவரைக்காவல்
பூணவளித்தாளும்புலியூரோ—ஆணவத்தாம்
மெய்க்கருத்துவந்தனையான்மிக்குழலாமிகமேகாரகம்
மெய்க்கருத்துவந்தனையான்வீடு.

இ - ள். வாள்—ஒள்ளிய, நகை ஆல தீ—புன்னகையால் மூட்டிய தீயினால், புரத்து இன் வாழ் மூவர் ஐ—திரிபுரத்தில்வாழுமூவரை, காவல் பூண—(திருவாயில்) காவல்பூண்டுநிற்க, அளித்து—கருணைசெய்து, ஆளும்—அடிமைகொள்ளும், புலியூர்—புலியூரானது, ஆணவத்து ஆம்—ஆணவமலத்தால்வரும், மெய்கரு—சரீரத்தோற்றமாகிய, துவந்தனை ஆல்—பந்தத்

திறல், மிக்கு உழலாமல்—சட்டுப்பட்டு மிகவும் சுழன்றுவருந் தாமல், மிக்கோர்கள்—சிவஞானிகளுடைய, மெய்கருத்து—உண்மையமைந்த மனத்தினை, உவந்த விரும்பிய, அன்னையான்—(அவர்களுக்கு) தாய்போலுள்ள இறைவன், வீடு—வாழுந் திருபடை வீடாம்.

பொன்வெள்ளி இரும்பால் பிரமன்வரத்தாலமைந்த திரிபுரங்களிலும் தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்துன்மாலியென்னும் மூன்றசுரர்களும் அரசியல் செய்து சிவநேயமுடையவராய்த் தேவர்களுக்கு இடுக்கண்செய்து வாழுநாளில, தேவர்கள்வேண்டு கோளால் திருமால் புத்தவேடங்கொண்டு அப்புரத்தில் அம்மூவரையொழிய ஏனையோரையெல்லாம் மயக்கிச்சிவபெருமானுக்குணர்த்த, அப்பெருமானார், அத்தேவர்களமைத்த தேரின்மேல் ஆரோகணித்து அப்புரத்தை நகைத்தெரித்துச்சிவநேயம் வழுவாது நின்ற அம்மூவரையும் திருவாயிற்காவலாளர் ஆகக்கொண்டருளினர் என்பது புராணவரலாறு. ஆணவமலம் கன்மமலத்துக்கு மூலமாதலால் ஆணவத்தாம் என்றார். ஆணவமாம் என்பதற்கு ஆணவத்தாலாகியஎனப்பொருள் கூறுவோர்வேற்றுமைவழியில்அத்துச்சாரியைவேறுதலைநோக்கிலர். ஆணவம், மாஎனச்சொல்வகைசெய்தலிங்கமையாதென்க

சம்பந்தர்க்கந்தணர்கடம்மைச்சிவகணமொப்
பும்பண்பைக்காட்டும்புலியூரோ—அம்புலிவான்
எட்டாகமஞ்சார்ந்தானேத்தமறையோடிருபான்
எட்டாகமஞ்சார்ந்தானில்.

இ - ள். சம்பந்தர் கு—ஆளுடையபிள்ளையார்க்கு, அந்தணர்கள் தம்மை—தில்லைவாழந்தணர்களை, சிவகணம் ஒப்பும்பண்பு ஐ—சிவகணங்களொக்குந் தன்மையை, காட்டும்—புலப்படுத்திய ளும், புலியூர்—புலியூரானது, அம்புலி—சந்திரன்தவழும் ன் எட்டு—ஆகாயத்தையளாவிய, ஆகம்—திருமேனி, மஞ் ர்ந்தான்—மேகத்தையொத்த திருமால், ஏத்த—துதிக்க, ஓடு—நான்கு வேதங்களோடு, இருபான் எட்டு ஆகமம்—இருபத்தெட்டாகமங்களின், சார்ந்தான்—உட்கிடையாயுள்ள இறைவன், இல்—வாழுந் திருப்படைவீடாம்.

ஆளுடையபிள்ளையார் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனு ருடன் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று நடராசப்பெருமானைத்தரிசித்து ஆநந்தபரவசத்தராய் அங்கிருந்தற்கஞ்சித் திருவேட்களத்தில் வசித்திருக்கும் நாளில், பெருமானையருச்சிக்கத்தில்லைவாழந்தணர்கள் என்னபேறு பெற்றார்களோ வென்னுங் கருத்துடையராய்ச் சிதம்பரத்திற்குச் சென்றருளுங்காலையில் அத்தில்லைவாழந்தணர்கள் அப்பெருமானார் திருவருளால் சிவகணங்களாகப் புலப்படத் தரிசித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. இருபத்தெட்டாகமங்களாவன—காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம் காரணம, அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கிநேயம் வீரம், இரௌரவம், மகுடம்,விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம்,சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் (௩௫)

வைத்தவருளாற்கோவைவாதவூரன்புகலப்
புத்தகத்திற்றீட்டும்புலியூரோ—துத்தியரா
வானத்தமரிந்தார்மாமவுலியாரெழுநா
வானத்தமரிந்தார்வாழ்வு.

இ-ள். வைத்த அருள் ஆல்—தாம்வைத்த திருவருளால், கோவை—கோவைத்திருவாசகத்தினை, வாதவூரன்—திருவாதவூரடிகள், புகல—சொல்ல,புத்தகத்து இல்—தாம்சேர்த்த திருமுறையில், தீட்டும்—எழுதியருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, துத்தி—படப்பொறியையுடைய, அரா—பாம்பும், வானத்து—ஆகாயத்தில், அமர்—பொருந்திய, இந்து—சந்திரனும், ஆர்—பொருந்திய, மா மவுலியார்—பெரியசடாமுடியையுடையவரும், எழுநா—எழுநாவையுடைய அக்கினிதேவனது,வான் அத்தம்—பெரியகையினை, அரிந்தார்—தறித்தவருமாகியஇறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்.

திருவாதவூரடிகள் திருத்தில்லைவனத்தி லெழுந்தருளியிருக்குங்காலையில், நடராசப்பெருமானார்பாண்டிநாட்டிலவரொடு முன்பழக்கமுள்ள ஒரு வேதியத்திருவுருவங் கொண்டுவந்து நிற்ப நீர் யாரென்று அடிகள்வினவியபோது நாம் பாண்டிநாட்

டின் வாழ்வுடையோம், உமது தன்மையைக்கேட்டுக் காணவ ந்தோமென்று கூற, உபசரித்து இங்குவந்த காரண மென்னெ ன்று கேட்டபோது நீர்பாடிய திருப்பாசுரங்களையெழுதவேண் டுமென்னும் விருப்புடையோம் என்றவ்வாறே யெழுதிமுடித் து, ஒரு கோவைசொல்லவேண்டுமென எழுதிமுடித்தனர்என் பதும், தம்மையவமதித்துத் திருமாலை, யாக பதியாகக்கொண் டு நடத்திய தக்கன்வேள்வியில் வந்த தேவகணங்களுள் தீக்கட வுளின் கையை வீரபத்திரக்கடவுளால் தறித்தார் என்பதும் பு ராணவரலாறுகள். எழுநா—ஏழுநாவையுடையோன் என நிற் றலால் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். (௪௬)

சீருற்றசரீரிசேக்கிழார்க்காதிமொழி
பூரிக்கவுரைக்கும்புலியூரே—நீரைக்
கரந்துவைத்தவேணியார்காதினிற்றாவிக்கூய்க்
கரந்துவைத்தவேணியார்காப்பு.

இ - ள். சேக்கிழார்க்கு—சேக்கிழார் நாயனாருக்கு, சீர் உற—சிறப்புமிக்க, அசரீரி—அசரீரியாக, ஆதிமொழி—முத லடியை, பூரிக்க—(திருத்தொண்டர்புராணத்தை) முடிக்க, உ ரைக்கும்—எடுத்துத்தந்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, நீர் ஐ கங்கையினை, கரந்து (பனித்துளிபோல் அது) ஒளிக்க, வைத்த வைத்தருளிய, வேணியார—சடாபாரத்தையுடையவரும், காதி னில்—திருச்செவியில், தாவிகூய்—தாவிக்கூவி, கரம்துவை த்த—திருக்கரத்தில் கோஷித்துக்கொண்டிருந்த, வேணியார்— மானையுடையவருமாகிய இறைவா, காப்பு—காவலாயுள்ளஇட மாம்.

சீவகசிந்தாமணிக் கதையை மெய்யென்று நம்பி வீணாள் போக்கிவந்த சோழன்கடைத்தேற, அடியார் வைபவச்சரிதை யை யடைவுபடப் புராணஞ்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு சிதம் பரத்திற்குச்சென்று நடராசப்பெருமானை வணங்கித் தமது குறைமுடிப்பான் வேண்ட, பெருமானார் "உலகெலாம்" என அடியெடுத்துத்தந்தருள அப்புராணமுடித்தனர் என்பதும், பகீ ரதன் தன்மூதாதையர்கள் சுவர்க்கமடையக் கங்கையோர்மல

டுத்தருளவேண்டுமென்று குறையிரப்ப, அக்கங்கை தமதுசடாடவியில் பனித்துளிபோல மறைந்தொழிய வேற்றனர் என்பதும், தேவதாருவன முனிவர்களேவ அடங்கிறிடக் கோஷித்துவந்த மானை நமது செவியருகிற் கூவு எனத் திருக்கரத்திற் பிடித்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௩௭)

வாட்கையசவாணியர்சொன்மாநூலினைப்படிக்கற்
பூட்கையெடுக்கக்கொள்புலியூரோ—தாட்கமலப்
போதுளவனத்தன்புருகூதன்போற்றுமந்திப்
போதுளவனத்தன்புரி.

இ - ள். வாள் கை—வாளையேந்திய கையையுடைய, அசவாணியர்—அசவாணியர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார், சொல்—கூறிய, மாநூலின் ஐ—மகத்துவமமைந்த சைவசித்தாந்தநூலினை, படி (சந்நிதானத்தின்) சோபானத்திலமைந்த, கல்பூட்கை—கல்யானையானது, எடுக்க—எடுத்துத்தர, கொள—அங்கீகரித்த, புலியூர்—புலியூரானது, தாள்—தண்டமைந்த, கமலப்போது உள்ளவன்—தாமரையில் வசிக்கும், பிரமனும், அத்தன்—பாஞ்சசன்யம் ஏந்தியதிருமாலும், புருகூதன்—இந்திரனும், போற்றும—துதிக்கும், அந்திப்போது—செக்கர்வானம்போல, உள்ள—இருக்கின்ற, வன்னத்தன்—செந்நிறம்வாய்ந்த இறைவன், புரி—வாழுநகராம்

திருப்பெரும்பற்றப் புலியூரில் எழுந்தருளியிருந்த திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார் தமது ஞானாசிரியராகிய உய்யவந்ததேவநாயனாரருளிச்செய்த சைவசித்தாந்தநூல் பதினான்கனுள் முற்பட்ட திருவுந்தியாரினுட்கிடையை விளங்கக்காட்ட இந்நூல்செய்தருளிச் சிதம்பரத்திற்குச்சென்று நடராசப்பெருமானார் சந்நிதியில் வாசிக்கமுயலும்போது, தில்லைவாழந்தணர் முதலியோர் சந்நிதானத்தின் படியிலுள்ள கல்யானை இந்நூலை நடராசப்பெருமானார் திருவடிக்கீழ்வைத்தால் வாசிக்கலாமெனக்கூற அதற்குடம்பட்டு அக்கல்யானைமேல் வைத்தனர், அக்

கல்லானை மதம்பொழிந்து செருக்குற்றெழுந்து தன்மேல்வைத்த அத்திருநூலினைத் துதிக்கையாலெடுத்து அப்பெருமானார் திருவடிக்கீழ் வைத்தலால் அந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியார் எனக்காரணப்பெயராய்த் திருநாமமுவந்தது. இந்நாயனார் தந்துவாயாமரபிற்றோன்றினவர் எனக்கேள்வி. பூட்கைதுவாயத் தகையுடைய கைகையுடையதெனே நிற்றலால் இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலைத் தொடர். உய்யவந்த தேவநாயனார் சிவஞானச்செல்வம்பெற்றவர். [illegible] ஆதலாலுயாவுந்தோன்றவாட்கையசவாணிபர் என்றும் ()

ஆசையெட்டினுக்கிறையுமாசையெட்டியாசைவிட்டப்
பூசையிட்டுப்போற்றும்புலியூரே—போசகெட்டா
வேதாந்ததருமபரமாயின்னுடனெந்தநெல்லை
வேதாந்ததருமபரமாவீடு

இ - ள். ஆசை எட்டினுக்கும்—எட்டுத்திசைகளுக்கும், இறையும்—இறைவர்களாகிய இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகர்களெல்லோரும், ஆசை எட்டி—அன்புபூண்டு, ஆசை விட்டு—பற்றுக்களைத்தொலைத்து, பூசை இட்டு—பூசைசெய்து, போற்றும்—துதிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, போச கெட்டா—போசகநாகரிய, வேதாந்தா—வேதமுடிவிலுள்ளவரும், உமையாயர்—தோற்றாதவர்க்கும், மின்னாடு—பொன்னுலகை, அளந்த—வளையறுத்துயர்ந்த, நெல்லை—திருநெல்வேலியென்னுந் திருப்பதியில், வேதாம்—மூங்கில், தருமபரமா—பெற்றமேறிய பரமனாகிய இறைவரது, வீடு—திருவீடாம.

அட்டதிக்குபாலகர்யாவர் இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன். இவர்கள் கிழக்கு முதலிய எட்டுத்திசையிலுமுள்ளவர்கள். இவர்கள் தத்தந் திசையிற் றிருத்தலையிற் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர் என்பது புராணவரலாறு. திருநெல்வேலியென்னுந் திருப்பதியில் சிவபெருமான் மூங்கிலின் கீழெழுந்தருளி யிருத்தலால் வேதாந்த தருமபரமா என்றார்.

சூரியனும்பச்சைத்துழாயமுகிலும்பூசனைசெய்
தென்பூருவதிக்கிற்செய்புலியூரே — கூரியவேல்
ஆறுமுகக்குமரனாலுபதேசம்பெறுவான்
ஆறுபடிக்குமரனாவு.

இ - ள். சூரியன்உம் — சூரியனும், பச்சைதுழாய — பச்சைத்துழாய்மாலையையணிந்த, முகில்உம் — மேகம்போன்ற திருமாலும், பூசனை — பூசனையை, தென்பூருவதிக்குஇல் — தென்கிழக்குத்திசையில், செய் — செய்யும், புலியூர — புலியூரானது, கூரியவேல — கூர்மையையுடைய வேலேந்திய, ஆறுமுக — ஆறுமுகங்களையுடைய, குமரன்ஆல் — முருகக்கடவுளால், உபதேசம் பெறுவான் — உபதேசம் பெற்றவரும், ஆறு — சக்கரங்களை, மூலகமும் (சக்கரம் வரையில்) தந்த, அரன் (அடைந்தவர் மாயையை வென்றோர்) அரியவராயாகிய இறைவர், ஆவு — பொருந்தப்பெற்றதாம்.

பிரமனை செருக்கையொழிக்கப் பிரணவத்தினை பொருளை வினவி, அது தெரியாது அவனை மயங்குங்காலையில் முருகக்கடவுள் அவனைச்சிறையிலிட்டனர். அப்போது தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளச் சிவபெருமானார் அச்சிறையினின்று நீக்கி, அம்முருகக்கடவுளைத் தமது திருத்தொடையிலிருத்தினர், அப்பிரணவத்தின் பொருளையுரையென்று திருச்செவிசாய்த்துக் கேட்டருள அம்முருகக்கடவுள் உபதேசித்தருளினார் என்பது புராணவரலாறு. (௬௰)

மேனிலத்தொப்பாலயங்கண்மெய்க்கவுடர்கோன்செழு
பூநதத்தாற்செய்யும்புலியூரே — ஞானமுற்ற [ச்சாம்
சம்பந்தராத்தாதராதலமெலம்புணருஞ்
சம்பந்தராத்தார்தலம்.

இ - ள். மேல்நிலத்து ஒப்ப — பொன்னுலகத்தையொத்துத்தோன்ற, ஆலயங்கள் — சிவாலயங்களை, மெய் — உண்மையையுடைய, கவுடர்கோன் — கவுடதேசத்தரசராகிய இரணியவன்மனார், செழுமை — மாற்றுயர்ந்த, சாம்பூநதத்துஆல் — சாம்

பூநரமென்னும்பொன்னினால், செய்யும்—செய்தமைத்த, புலி யூர்—புலியூரானது, ஞானம் உற்றசம்பந்தர் திருஞானசம்பந் தர்க்கு, அத்தர்—பிதாவும், தராதலம் எல்லாம்—எல்லாவுலகங் களிலும், புணரும்—கலந்த, சம்பந்தர்—இயைபுடையவரும், அத்தர்—தலைவருமாகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

சூரியன்புத்திரனாகிய மனுமரபில்வந்த ஐந்தாமனுவின்புத் திரனாகிய சிங்கவன்மா சிங்கம்போலவெண்ணிறம்வாய்ந்த தன து உடற்குற்றத்தைநோக்கி, அது நீங்கும்வண்ணம் தந்தையின் அநுமதிபெற்றுத் தமதுநாடாகிய கௌடதேசத்தினின்று நீங் கிக் காசிமுதலிய திருப்பதிகளையடைந்து சிவபெருமானை வ ணங்கித் திருத்தில்லையை யடைந்து பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவர்களைவணங்கி, அவர்களருளால் சிவகங்கையில் ஸ்நான ஞ்செய்து உடற்குற்றமொழிந்து பொன்வடிவந்தாங்கி யிரணி யவன்மனார் எனப்பெயர்பெற்றனர், பின்னர் அம்முனிவர்களா ல் ஸ்ரீபஞ்சாக்கர வுபதேசம்பெற்று நடராசப்பெருமானார் ஆனந் தத் திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் தமதரசியலைவெறுத்து அம்மு னிவர்களால் முடிசூட்டப்பெற்றுச் சோழநாட்டரசாய்த் திரு வம்பலமுதலிய திருப்பணிகளைச்செய்வித்தனர் என்பது புராண வரலாறு. ஆளுடையபிள்ளையாருக்குத் திருமுலைப்பாலூட்டி யருளினமையால் ஞானமுற்ற சம்பந்தரத்தர் என்வும், ஆன்மா க்களுக்குத் தோன்றாத்துணையாயுட னிருத்தலால் தராதலமெ லாம் புணருஞ் சம்பந்தா எனவுங் கூறினார். சாம்பூநதம் சம்பு நதியிற் பிறந்தது இது நால்வகைப் பொன்னுள் ஒன்று. ஆட கம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதம். (௪௧)

உக்கிரசாமுண்டியும்பண்டோர்த்தநடத்தானையா
புக்குவந்தித்தேத்தும்புலியூரே—அக்கு
மாலையங்கழுத்துளவன்வாரியின்மீனுக்கா
வலையங்கழுத்துளவன்வாழ்வு.

இ-ள். உக்கிரம்—கோபமிக்க, சாமுண்டியும்—காளி யும், பண்டு—முன்னாளில், ஊர்த்தநடத்து ஆல்—ஊர்த்ததிருந டனத்தினால், நாணம்புக்கு—நாணங்கூர்ந்து, வந்தித்து—வணங்கித்

ங்கி, ஏத்தும்—துதிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, அச்சுவலை யம்—சங்குமணியாலமைந்த வட்டவடிவாகிய வடத்தை, கழுத்து உள்ளவன்—திருக்கழுத்திலுள்ளவனும், வாரிஇல்—கடலில், மீனுக்குஆக—மீனைப்பிடித்தற் பொருட்டாக, வலை—வலையினை, அங்கு—அக்கடலில், அழுத்து—அழுத்திய, உளவன்—உளவையுடையவனுமாகிய இறைவன், வாழ்வு— வாழுந் திருப்பதியாம்.

இறைவிக்கு இறைவர் ஓர்கால் உபதேசித்தகாலையில் அவ் விறைவி பராமுகமாயிருக்க, அதுநோக்கி யவ்விறைவர் ஓர்திருவிளையாடலைக்கருதிச் சினங்கூர்ந்தவர்போல நாம் அருளியதைப் பராமுகஞ்செய்தமையால் பாண்டிநாட்டின் கீழைத்திசையிலுள்ள நெய்தனிலத்தலைவன் புத்திரியாகக் கடவாய் நாம் வந்து மணம்புரிவோமென்றருளி, தம்பாற் சாபமேற்ற நந்திநாயனார் சுறுமீன்வடிவாய்க் கடலையுழக்கி நிற்றலால் இம்மீனைப் பிடிப்போக்கு என்புத்திரியாரைத் தருவோமென்ற அந்நெய்தனிலத் தலைவன் சூளால் நெய்தனிலத்தலைவராய்ச்சென்று வலைவீசி மீன்பிடித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. (௪௨)

மாதவத்துமாணிக்கவாசகர்மன் றுள்ளொளிக்குட்
பூதியந்தோடொன்றும்புலியூரே—கேதகைப்பூத்
தாமங்கழித்தளிப்பார்தன்னொடண்டமூழிதொறுந்
தாமங்கழித்தளிப்பார்சார்பு.

இ-ள். மாதவத்து — பெரியசிவஞானத்தையுடைய, மாணிக்கவாசகர்—திருவாதவூரடிகள், மன்றுஉள் ஒளிக்குஉள்—சிற்சபையில் நடராசப்பெருமானார் திருவடிக்கீழ், பூதியத்து ஒடு—மானிடசரீரத்தோடு, ஒன்றுய—அடைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, கேதகைபூ—தாழைமலராலாகிய, தாமம்கழித்து—மாலையைக்கழித்து, அளிபார்தன் ஒடு—குளிர்ந்த நிலவுலகோடு, அண்டம்—பல்லாயிரகோடியண்டங்களையும், ஊழிதொறும்—ஊழிகாலந்தோறும், தாம் அங்கு அழித்து—தாம் அவ்விடத்திலழித்து, அளிப்பார்—மீட்டுந் தந்தருளும் இறைவா, சார்பு—பொருந்துமிடமாம்.

கொண்டுசெல்கையில், அவன் ஒருகால் சிவாடனத்தைத் தரிசித்திருந்த மாத்திரத்தாலுண்டாகிய பெருநற்பயனால் சிவகணங்கள்வந்து அவனையம படரினின்றும்மீட்டு உயர்கதியிற்கொண்டுசேர்த்தன வென்பது முன்னிரண் டடியிற் குறித்த கதை. தீத்த, தீ - பகுதி. துன்மதன - துர்மதன்: வட சொல்; கெட்டகளிப்புடையவனென்று பொருள். நடம், கூத்து - வடசொற் கள். காண - செயவெனெச்சம், காணப்பொருந்த தாதுவின், இறந்தகா லம். முன் - இங்கே காலமுன். நிமயுகதி - நிர்த்தய ஆகாசத்தைத் தரு வதும், எல்லாபபதவிகளினும் மேம்பட்டது, ஒப்புயர்வற்றது, அப்பால் லாதது மான முத்தியுலகம் கங்கை அதிமோகர் என்றது, கங்காநதியை எப்பொழுதும் தம்மின்மேற்கொண்டிருந்ததனால் அருட்சாகரத்தர் - நீர் நிரம்பியகடலபோலக்கருணைநிரம்பியவர் கடவுளின் [illegible] .மோட்சமேயப்பாற சாகரமென்றது, கடவுளுக்குச் சமுசாரத்தளையும் லேசமும் இல்லாத லின. சாகரம் - சகரசக்கரவர்த்தியுமாரர்களால் தோண்டப்பட்டதெனக் கடலுக்குக் காரணக்குறி; ஆகுதிதாது நாமம். மாசு - குற்றம்; என்றது, இங்கே மும்மலத்தையும். சாபம் - [illegible] பெயர். ஒருகாலத்தில் திருக்கைலாசத்திலே [illegible] மாதேவியா னவள் உருத்திரமூர்த்தியின்பின்னேவந்து வேடிக்கை விளையாட்டாக அவரு டைய இரண்டுதிருக்கண்களையும் தனது இரண்டுதிருக்கைகளால் ஒருக ணப்பொழுது மறைக்க, அம்மாத்திரத்திலே சந்திரசூரியாக்கினியர்களாகிய அவரு டைய ஒளிகளும் ஒழிந்தமையால் இருளடைந்து யுகக்கணக்கான காலம் மன்னு யிர்கள் மிகவருந்த, அவ்வருத்தத்தைத் தவிர்க்கக்கருதிச் சிவபிரான சிறிது நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து நோக்க, பார்வதி அதனைக்கண்டு அஞ்சி உடனே கண்களைப் பொத்திய கைகளை [illegible] வாங்கி அப்பொழுது தன் கைவிரல்கள்பத்தினின்றும் தோன்றிய வியர்வையினைக் கீழேயுகுக்க, அவ்வியர் வைகள்பத்தும் பத்துக் கங்காநதிகளாய் எங்கும்பரவி உலகத்தையொழிக் கவுற, அதுகண்டு அருகிலிருந்த தேவர்களது வேண்டுகோளா ல் சிவபெருமான் அவற்றைத் தனது சடையில்தரித்தருளி ஒடுக்கினரென்ப து, கங்கையதிமோகர் என்பதிலுள்ள கதை. அன்றியும், பகீரதச்சக்கரவர்த் தி கங்காநதியை மேலுலகத்தினின்று நிலவுலகத்துக்குக் கொணர்கையில் அவனது வேண்டுகோளால் அக்கங்காநதியைச் சடையின்மேலேற்ற சரித் திரமும் உண்டு. (உ)

௩.—(இ - ள்.) பாதகம் செய் - (கொலை முதலிய) பெருமபாவத தொழில்களைச் செய்த, குற்சகனும் - குற்சகனென்னும் வேடனும், பண்டு - முன்னொருகாலத்தில், கண்டு - (சிவாடனத்தைத்) தரிசித்து, இறப்ப - (தனதெல்லையில்) மரணமடைய, (அவனுக்கு), கதி உவந்து போத - நற்கதி யில் மகிழ்ந்துசெல்லும்படி, இட்ட - கொடுத்தருளிய, புலியூரே - புலியூரா னது,—வேதன் சிரம - பிரமனதுதலையும், மதலை - கொன்றைமலரும், அக்கு - எலும்பும் என்பவற்றை, அணி தார் சேர்த்து - அழகையுடையமாலை யாக ஒருங்குஅணிந்து, நரசிங்கத்து ஊனம்அது அலைய கண்டதார் - (திருமா ல்கொண்ட) நரசிங்கவடிவத்தினது வலிமை கெடும்படி கருதியவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - இடமாம்; (எ - று.)

சையமலையிலுள்ள வேடர்குலத்திற் பிறந்து கொலை களவு முதலிய கொடும்பாவங்கள்பலவற்றையுஞ் செய்துதிரியுங் குற்சகனெனபவனொருவன் ஒருசோழகுலத்தரசர் சிதம்பரதரிசனத்தை விரும்பித் தம்நாட்டினின்று அத் திருப்பதியைநோக்கிச் செல்லுகையில் அவர்பரிசனத்தின்ஏவலால் தான் பொற்சுமையெடுத்துஅவர்சேனையுடனேவந்து சிதம்பரத்தையடைந்துஅங்கு த்திருநடனத்தைத்தரிசித்துச்சிலநாட்சென்றபின் சுரநோயால்அங்குஉயிர்நீ

இறைவர் திருக்கைகொட்டு வரைந்தருளித் திருவாயிற்படியில்வைத்த திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னுந் திருமுறையைத் திருவுடையந்தணர்களோடு அருச்சித்து வாசித்து இறுதியில் இதுவாதவூரடிகள் கூறினவை, இவையெழுதிமுடித்தவர் அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையார் எனவரைந்திருத்தலைப்பார்த்து ஆனந்தபரவசத்தராய்த், திருவாதவூரடிகளைத் தரிசித்து இத்திருமுறையிலடங்கியபொருளைத் தெரித்தருளவேண்டுமென்றிரக்க, நாம உணர்த்தியருளுவோம் வாருமென்று அந்தணர்களோடு திருவம்பலஞ்சென்று இங்கு நின்ற பெருமானே இதற்குப் பொருளாவார் எனக்காட்டியாங்கு நின்றோர் யாவருங்காணத் திருவடிநிழற் கீழ்க்கலந்தனர் என்பதும், பிரமன் ஓர்காலத்தில் எல்லாவற்றையும் படைத்தலால் யானே யிறைவனென்று அகந்தைகொண்டு திருமாலொடு போர்செய்யுங் காலையில் அனைவரும்பயமுற, சிவபெருமானார் கருணைகூர்ந்து இருவருக்கும் இடையே ஓரக்கினிமலையாய் நின்றருளும்போது, அவ்விருவருங்கண்டு திகைத்து இதனடிமுடிகளிரண்டனுளொன்றையறிய வல்லவரே பெரியரென்று கூறுதலும் திருமுடிகாண அன்னவடிவமாய்ச்சென்ற அப்பிரமன் காணாதிளைத்து அத்திருமுடியினின்றும் வீழ்ந்த தாழைமலரைத் தான்கண்டதாகப் பொய்க்கரிகூறென்றிரக்க, அம்மலர் அவ்வாறுகூறினமையால் அத்தாழைமலரை யினியேற்கோமென்று கழித்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். பார்பரத்தலையுடையதென்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர் பரபகுதி, முதல் நீளுதல் விகாரம். அகரக்கேடு சந்தி. (௪௧)

நாட்டமுறுமாசிமகநாள்வணிகன்பாசவினைப்
பூட்டறுத்தாளுந்தென்புலியூரே—மாட்டில்
எழுதுங்கரப்பானுமேடதனிற்கோவை
எழுதுங்கரப்பானூரில்.

இ - ள். நாட்டம் உறும் (யாவரும்) ஆராயத்தக்க, மாசிமகம்நாள்—மாசியில் மகநக்ஷத்திரத்தில், வணிகன்—தூர்க்கடன் என்னும் ஒருவைசியனது, பாசம் வினைபூட்டு — பாசவினைத்

லையின் கட்டை, அமுதத் தருநம்—சகித்து முதல்வியோ சேர்ந்த, தென்புலியூர்—தென்றிசையிலுள்ள புலியூரானது, மாடு இல் எழு—இடபவூர்தியில் அடியார்க்கு அருள எழுந்தருளும், துங்கர்—பெருமையையுடையவரும், அப்பு—கங்கையையணிந்த, அரன்—அரனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவரும், என அகன் இல்—எட்டின, கோவையன் பூதும்—திருக்கோவையெழுதிய, கரம்—திருக்கரத்தையுடைய, [illegible]—மேலானவருமாகிய இறைவனது, இல்—வீடாம்.

பாதகங்களியற்றச் சட்டனென்னும் ஒருசெட்டி, பலரோடும் [illegible] பாசியகத்திலே பாசமறுத்த துறையில் [illegible] படையோடு சார்ந்து முத்தியடைந்தனனென்பதும், திருவாதவூரடிகள் தில்லையில் பன்னசாலையமைத்து எழுந்தருளியிருக்குங்காலையில், [illegible] திருவாய்மலர்ந்தருளிய [illegible] பாண்டிநாடு நீங்கிய திருப்பாசுரங்களைக் கேட்க விருப்புற்று வந்தனனென்பதைக் கூறியருள, அவரை [illegible] திருச்செய்து தாமருளிய திருப்பாசுரங்களைச் சொல்லியருளியபின், வந்தருளிய அந்தணரான நடராசப்பெருமானை பாட்டுடைத்தலைவராகக்கொண்டு ஒருகோவைகூறியருளென்று [illegible] அதற்கு உயர்ந்த ஆன்மாவோடே திருக்கைகொட்டு எழுதினார் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௬௩)

செப்புநடனத்தைத்தேசிகநமசிவாயர்களிப்
புப்பெறக்காட்டுந்தென்புலியூரே—ஒப்பிலா
ஓரேற்றினன்மறையானுள்ளத்திருமடி
யோரேற்றினன்மறையானூர்.

இ - ள். செப்பும் (அயன்முதலியோர்) புகழும், நடத்து ஐ—திருநடனத்தை, தேசிகநமசிவாயர்—குருநமசிவாயர், களிப்புபெற—பேரானந்தமடைய, காட்டும்—தெரித்தருளும், தென்புலியூர்—தென்றிசையிலுள்ள புலியூரானது, ஒப்பு அது இல்லாத—ஒப்பில்லாத, ஓர் ஏற்றினன் — ஓரிடபவூர்தியையுடையவரும், மறையான் (குருபரம்பரைவிளங்க) நான்குவே

பங்கயனருள்வோரும, உள்ளத்து (தமது) மனத்தில், இரங்கும்—அன்புகனிந்திரங்கும், அம்மேயோர் எறவின் ஆல்—அடியவர்கள் (தமதுகுறைகூறி) இரந்தால், மறையான்—ஒளிக்காமல்அருள்பவருமாகிய இறைவரது, ஊர்—இருக்குமிடமாம்.

ஒப்பந்து அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி. இல்லாத வறிய மைக்குறிப்புப் பெயர்ப்பெச்சத்திலீறுகெட்டதுக்கலை குருநமசிவாயர் நடராசப்பெருமானை அனுதினமும் திருச்சிலம்பும் கிண்கிணியுஞ் செய்விக்கப் பொதிகளிட்டது வேண்டும் பொருள்தரக் கொ. அதுதெரிந்த தில்லையந்தணாளர் அவ்வறைத் தரித்தால் நமது பெருமானை திருநடனஞ் செய்யப்போகிறாரென்ற சொல்லைக்கேள்வியுற்று அவைவந்தபின் சாத்திக தில்லையந்தணாளனை வணங்கி "அம்பலவா வொருகாலாடுதேற் றேழ்வாமோ - உம்பரெலாங் காட்டெனக் கொட்பாமோ - சம்புவே - வெறுப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந் திக்கியெனு - ஒத்தப்பதஞ்சலிக்குமோ" என்றகூற உடனே திருநடனஞ்செய்தருளினர் என்பது வரலாறு (௬௫)

நந்திமுதற்றேவர்பன்ஞானமுனிவோர் பூசை
புந்திமகிழ்ந்தேத்தும்புலியூரே—தந்தனையை
காமருகேசஞ்சரிப்பாரன்பினுக்குமுத்தியிட்டோர்
ஆமருகேசஞ்சரிப்பாரார்வு.

இ - ள் நந்திமுதல்தேவர்—நந்திநாயகர்முதலிய தேவர்களும், பல்ஞானம்முனிவோர்—சிவஞானம்பெற்ற பல முனிவர்களும், பூசை—பூசனையோடு, புந்திமகிழ்ந்து—மனமகிழ்ந்து, ஏத்தும்—துதிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, தந்தனையை—தமதுபுத்திரியினது, காமருவு—விருப்பஞ்செய்யும், கேசம்—கூந்தலை, சரிப்பார்—சரித்தமானக்கஞ்சாறநாயனாரது, அன்பினுக்கு—பத்திக்கு, முத்தி இட்டோர்—சிவகதியருளி, ஆம் அருகு—ஆகிய அவர்கள்பக்கலிலே, சஞ்சரிப்பார்—சஞ்சரிக்கும் இறைவர், ஆர்வு—பொருந்துமிடமாம்.

சஞ்சாறென்னுந் திருப்பதியில் வேளாளகுலத்தி[illegible]

துச் சிவநேசமுடையவராய்ச் சிவனடியார்களுக்கு வேண்டிய பொருளை இல்லையென்னுது கொடுத்தொழுகுநாளில், இவன் பினை யுலகினரறிந்துய்ய இவர் புத்திரியார் திருமணத்திற்கு மாவிரதியார் வேடம்பூண்டு இறைவர் யாசைப்பந்தலிலெழுந்தருள, நாயனுர்கண்டு அன்புமிகுந்து வணங்கித் தமதுமனைக்கோலத்தையுடைய புத்திரியாரையும் வணங்கச்செய்தனர். அப்போது அவர்புத்திரியார் கூந்தலைப்பார்த்து இது பஞ்சவடிக்கு ஆமென உடனே கொய்துதரத் திருவுருமறைந்தருளி இடபவாகனராயெழுந்தருளிக் காட்டிநந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. காமமருவ காமந் தனக்கொடாக்கு நின்றது. (சுசு)

வன்பர்புலையோரெனினும்வாசஞ்செயிலவர்தம்
புன்பிறவிமாற்றும்புலியூரே — அன்புதிகழ்
வத்திரங்களைந்தார்வனத்திருடிமாதரிடை
வத்திரங்களைந்தார்மனை.

இ - ள். வன்பர்—மகாபாதகரும், புலையோர் எனினும்—நீசருமாயிருந்தாலும், வாசஞ்செயில் — வசிப்பார்களாகில், அவர்தம்—அவருடைய, புன்பிறவி—கொடியபிறவியை, மாற்றும்—போக்கிமுத்தியருளும், புலியூர்—புலியூரானது, அன்புதிகழ் (அடியவரிடத்து) பரிவுகூரும், வத்திரங்கள் ஐந்தார்—ஐந்துதிருமுகங்களை யுடையவரும், வனத்து—தேவதாருவனத்திலுள்ள, இருடிமாதர்—முனிவர் பன்னியர்கள், இடைவத்திரம்—இடையிலுடுத்த ஆடைகளை, களைந்தார்—களைந்தவருமாகிய இறைவரது, மனை—வீடாம்.

தேவதாருவனமுனிவர் பன்னியர் கற்பினிறு மாப்பினைய ளந்துகாட்ட, பிச்சாடனமூர்த்தமா யிறைவரெழுந்தருள, அது கண்டு அம்முனிவர் பன்னியர் கற்பினிலை குலைந்து கலைசோர நின்றனர் என்பது புராணவரலாறு. புன்பிறவி உரிச்சொற்ருெடராதலால் பொதுவிதிபெருது "இடையுரிவடசொலின்" என்ற புறனடைச் சூத்திரத்தால் ஈற்றுலகரம் னகரமெய்யாகத்திரிந்தது.

(சுஎ)

சாதல்பிறப்பைப்புலைப்பெற்றானுக்குமாபதியால்
போதல்செய்வித்தபுலியூரே—சோதிப்
பரசங்கரனார்பணிமதிசூடுந்தற்
பரசங்கரனார்பதி.

இ-ள். சாதல்—இறத்தலையும், பிறப்புஐ—பிறத்தலையும், புலைபெற்றானுக்கு — புலையர்குலத்திற் றோன்றிய பெற்றானென்னுந்திருநாமத்தையுடையசாம்பனார்க்கு, உமாபதிஆல்—உமாபதி சிவாசாரியரால், போதல்செய்வித்த—ஒழித்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, சோதி—ஒளிவாய்ந்த, பரசு—மழுவாயுதத்தையேந்திய, அம்கரனார்—அழகிய திருக்கரத்தையுடையவரும், பனி—குளிர்ந்த, மதிசூடும்—பிறைசூடிய, தற்பரசங்கரனார்—தற்பராகிய சங்கரருமாகிய இறைவரது, பதி—திருப்பதியாம்.

பெற்றான்சாம்பனா அதிதீவிரபக்குவமுடையவராய் ஞானோபதேசம் பெறும்பொருட்டுக் கொற்றவன் குடியிலெழுந்தருளிய உமாபதி சிவாசாரியர் திருமடத்திற்கு நாள்தோறும் விறகுகொண்டுபோய்க் கொடுக்கும் பணிவிடைசெய்துகொண்டு வந்தனர், இவ்வாறு பலநாள் கழிந்தமையால் தமதுகருத்தை நடராசப்பெருமானார்க்கு உணர்த்த, அப்பெருமானார் "அடியார்க் கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங் - குடியார்க் கெழுதிய கைத்தீட்டுப் - படியின்மிசைப் - பெற்றான்சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்து - முத்திகொடுக்கமுறை" எனத்திருமுகமொன்றைத் திருச்சாளரத்தின்வழி நீட்டியருளப்பெற்றுக்கொண்டு நாடோறுஞ் செய்யும் பணியையன்றுசெய்து அங்குநிற்க, பரிசனங்களு ளொருவர்கண்டு இங்கு என் நிற்கின்றாயெனவினவியபோது, இத்திருமுகத்தைச் சுவாமிகள் சந்நிதியிற் சேர்ப்பிக்கவேண்டுமெனக் குறையிரக்க, அதனையேற்று அச்சந்நிதியில் சேர்த்தினர். அதனை உமாபதி சிவாசாரியர் திருக்கண்ணால் நோக்கியச் சாம்பனாரை நீராடிவரச்செய்வித்து ஞானக்கினியோம் பியதனுள்ளே புகச்செய்து முத்திகொடுத்தனர், இதைக் கேள்வியுற்ற அவர்மனைவி தனது மடமையால் கூலிகேட்கச்

சென்ற தன்புருடனை நெருப்பிற்றாக்கிப்போட்டுக் கொன்றனா என அப்போதிருந்த அரசனிடத்தில முறையிட, அவ்வாசன் அமைச்சாகளோடு ஆலோசித்துத் திருமடத்திற்குச்செல்ல, அக்குறிப்பையறிந்த அச்சிவாசாரியா எவல்செய்வோரைநோக்கி நாடோறும் நமக்குப்பயன்படுவது இங்குண்டோவெனவினவியருள, முள்ளிச்செடியுண்டென்றமையால் அதனருகிற்சென்று ஞானோபதேசஞ்செய்தகாலையில் அதுபற்றியெரிந்து முத்தியடைந்ததென்பது வரலாறு. (சஅ)

நாட்டிலிறந்தோரான்மாநல்லென்பவெல்லைதனிற்
போட்டிடவீடெய்தும்புலியூரே—கோட்டிபமூா
வாசவனசத்திறைன்வாழ்த்திதொழுஞ்சாண
வாசவனசத்திறைவ்வாழ்வு.

இ-ள். நாடுஇல்—புறநாட்டில், இறந்தோர்—இறந்தவரது, நல் என்பு—நல்ல எலும்பினை, அ எல்லைதன் இல்—அத்திருப்பதியினெல்லையில், போட்டிட—போட, ஆன்மா—அவாகளது ஆன்மா, வீடெய்தும்—சிவகதியை யடைதற்குரிய, புலியூர்—புலியூரானது, கோடு—நான்குகொம்புகளையுடைய, இபம்—வெள்ளையானையை, ஊர்—செலுத்தும், வாசவன்—இந்திரனும், அசத்திறைன்—ஆட்டுவாகநத்தையுடைய அக்கினிதேவனும், வாழ்த்திதொழும்—வாழ்த்திவணங்கும், சாணம்—திருவடியாகிய, வாசம்—வாசமமைந்த, வனசத்திறைன்—தாமரைகளையுடைய இறைவர்—வாழ்வு—வாழுமிடமாம்

தில்லைப்பதியி னெல்லையிலிறந்தவர் என்புமிட்டபினும் அவர் முத்தியடைவா என்பதும், இந்திரனும் அக்கினித்தேவனும் பூசித்து வணங்கினா என்பதும புராணவரலாறுகள்

எழுலகேத்தொன்பாணிலிங்கப்பிரதிட்டை
பூழியர்கோன்செய்தபுலியூரே—வாழ்சிவலோ
கத்தர் கணிச்சிப்படையார்சாதலித்துஞ்ஞதநெஞ்ச
கத்தர்கணிச்சிப்படையார்காப்பு.

இ - ள். எழுலகு—எழுலகங்களும், ஏத்து—துதிக்கும்—ஒன்பான் இலிங்கம்பிரதிட்டை—ஒன்பதுசிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைகளை, பூழியர்கோன்—பாண்டியாமரபில்வந்த அரசன், செய்த—செய்தமைத்த, புலியூர்—புலியூரானது, வாழ்—என்றும் நிலைபேறுடைய, சிவலோகத்தர்—சிவலோகத்தையுடையவரும், கணிச்சிப்படையார்—மழுவாயுதத்தையுடையவரும், காதலித்து—விரும்பி, உன்னாத—சிந்தியாத, நெஞ்சகத்தார்கண்—இதயமுடையவரிடத்தில், இச்சிப்பு அடையார்—விருப்பமில்லாதவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவலாயுள்ள இடமாம்.

ஒன்பது சிவலிங்கப்பிரதிட்டைகளை பாண்டியன்செய்து பேறுபெற்றனன் என்பது புராணவரலாறு. (ரு௰)

ஆனபஞ்சத்திரத்துமாழ்கமலவாவியினும்
போனகம்பாலிக்கும்புலியூரே—யானெனுந்தப்
போதமொழிவாயினர்புந்திச்சுடரொளியார்
வேதமொழிவாயினார்வீடு.

இ - ள். ஆன (சிற்பநூல்வழி) அமைந்த, பஞ்சத்திரத்து உம்—பஞ்சசத்திரங்களிலும், ஆழ்—ஆழ்ந்த, கமலம்—தாமரைகளையுடைய, வாவியின் உம்—தடாகங்களிலும் (போனகம்—அன்னத்தை, பாலிக்கும் (இரவலர்க்கு) கொடுத்து இரட்சிக்கும்) போன—சென்று, கம்பு—சங்குகள், ஆலிக்கும்—ஒலிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, யான்எனும்—நானென்னும்அகந்தையாகிய, தற்போதம்—சீவபோதம், ஒழிவாயினார்—ஒழிந்தசிவயோகிகளுடைய, புந்தி—இதயத்தில், சுடர்—ஒளியுள்ள சூரியசந்திரர்கள் நட்சத்திரங்களைப்போல, ஒளியார்—ஒளிவீசி விளங்குவோரும், வேதம்—நான்குவேதங்களையும், மொழிவாயினார்—சொல்லியருளிய நான்குதிருமுகங்களிலுமுள்ள திருவாயினையுடையவருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருவீடாம்.

நான்கு திருமுகங்களாவன ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம். இதுபிரிமொழிச்சிலேடை யணியாதலால் (சத்திரத்தும் போனகம் பாலிக்கும்) எனவும் ஆழ்கமலவாவியினும் போனகம்பு ஆலிக்கும் எனவுங்கொள்க. பாலிக்கும்என்னு

ய்பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் வினைமுதற்பொருளையும், ஆலிக்கும் என்னும்பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் எல்லைப்பொருளையுங்கொண்டன பாலி, ஆலிபகுதிகள். பின்வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறேகொள்க. (௫௯)

ஓதிமமும்வேந்தருலவுநெடுவீதிகளும்
போதகமேநிற்கும்புலியூரே—மாதவர்க்கு
வீடளித்தார்மாட்டினார்வேணிபுயத்தாரிதழி
ஏடளித்தார்மாட்டினாரில்.

இ-ள் ஓதிமம் உம்—அன்னங்களும், வேந்தர் உலவும்—அரசர்களுலாவும், நெடுவீதிகள் உம்—நெடிய வீதிகளும் (போது அகம் ஏ—தாமரைமலரிடத்தே, நிற்கும்—நிலைபெறும், போதகம் ஏ—யானைகளாலே, நிற்கும்—நிற்கப்படும்—புலியூர்—புலியூரானது, மாதவர்க்கு—பெரியதவத்தினையுடையவர்க்கு, வீடு அளித்தார்—முத்தியைத்தந்தருளினவரும், மாட்டினார்—இடபவாகனத்தையுடையவரும், ஆர்—ஆத்திமலரும், இதழி—கொன்றைமலருமாகிய இம்மலர்களின், ஏடு—இதழ்களாலமைந்த, அளி—வண்டுகள்நிறைந்த, தார்—மாலையை, வேணி மாட்டினார்—சடையினிடத்துள்ளவரும், புயத்து மாட்டினார்—புயத்தினிடத்துள்ள வருமாகிய இறைவரது, இல்—திருமனையாம்.

மாட்டுதல் என்னும் வினைக்கு அணிதல் பொருளென்னையால் "வேணிபுயமீதிதழி—என்னும் பாடத்தைமாற்றுக யாம் இடம். அதனை இரண்டிடத்துங் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. நிற்கும் செயப்படுபொருளில்வரும் படுவிகுதி குன்றிவந்த செயப்பாட்டு வினைமுற்றாய் நிற்றலால் யானைகளால் நிற்கப்படும் எனப்பொருள்கொள்க (௬௦)

மாத்தயங்குசோலைகளும்வந்தவப்பர்தாமுமகிழ்
பூத்தழைக்கப்பாடும்புலியூரே—வாய்த்தபுலி
யோடப்பதஞ்சலியாருள்மகிழமன்றினடம்
ஆடபயதஞ்சலியாராவு.

இ - ள். மா—வண்டுகளால், தயங்கு — விளங்காநின்ற, சோலைகள் உம்—சோலைகளும், வந்த—தரிசிக்கவந்த, அப்பர்தாம் உம்—ஆளுடையரசுகளும், (மகிழ்—மகிழமரத்தின், பூதழை—பூவையுந் தழையையுமுடைய, கப்பு—கொம்புகளால், ஆடும்—ஆடாநிற்கும்) மகிழ்பூத்து—மகிழ்ச்சி கூர்ந்து, அழைக்க—அழைத்தருள்செய்ய, பாடும்—திருப்பாசுரங்கள் பாடாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, வாய்ந்தபுலி ஓடு—சிவநேயம் பொருந்திய வியாக்கிரபாதரோடு, அபதஞ்சலியார்—அப்பதஞ்சலி முனிவரும், உள்மகிழ—மனமகிழ, மன்று இல்—பொன்னம்பலத்தில், நடம்ஆட—ஆநந்தநடனஞ்செய்ய, பதம்சலியார்—திருவடி சலியாத இறைவர், ஆர்வு—பொருந்துமிடமாம்.

வாய்ந்த வலித்தல் விகாரம். (௫௯)

கட்பங்கயமின்னார்கார்க்குழலிலந்தியினிற்
புட்பஞ்சரஞ்சேர்புலியூரே—நட்பினொடு
மெச்சிக்கும்பிட்டார்மெலிவொழிப்பார்வந்தியிட
இச்சிக்கும்பிட்டாரிடம்.

இ - ள். பங்கயம்—தாமரைபோன்ற, கண்—கண்களையுடைய, மின்னார்—மின்னலையொத்தபெண்களது, கார்—கரிய குழல் இல்—கூந்தலிலும், அந்தியின் இல்—அந்திக்காலத்திலும் (புட்பம் சரம் சேர்—மலாாற்றொடுத்த சரம்சேரும்) புள்—பறவைகள், பஞ்சரம்—கூட்டில், சேர்—அடையும், புலியூர்—புலியூரானது, நட்பு இன் ஒடு—சிவநேயமுதிர்ச்சியோடு, மெச்சி—புகழ்ந்து, கும்பிட்டார்—கும்பிடும் அடியாரது, மெலிவு ஒழிப்பார்—பிறவித் துன்பத்தை யொழிப்பவரும், வந்தி இட—வந்தியாகொடுக்க. இச்சிக்கும்—விரும்பிய, பிட்டார்—பிட்டினைவயுமுடைய இறைவரது, இடம்—இடமாம்.

அரிமருத்தன பாண்டியனேவலாளர் ஒறுக்கும் ஒறுப்பினையாற்றுதிரங்கிய வாதவூரடிகள் முறையீட்டிற் கிரங்கிச் சிவபெருமான், வையை ஊழிவெள்ளம்போலப் பெருகிவரக் கட்டளையிட்டருளினர், அவ்வாறே பெருகிவரப் பாண்டியன்கண்டஞ்சி யடைக்கும்படி தன்னாட்டிலுள்ளவர்க்கு அளந்துவிட,

அவரவரடைக்குங்காலையில் பிட்டுவிற்கும் வந்தியம் மைதனக்குக் கூலியாள் கிடையாது வருந்துங்காலையில் இறைவர் கூலியாளாய் எதிர்ப்பட்டுப் பிட்டைக் கூலியாகப்பெற்றுண்டு அவர்கள ளந்தகரையையடைக்கத் தொடங்கினர் என்பது புராண வரலாறு. (௬௪)

சாரொலிநீடாவணமுந்தம்பதியைமாதருங்கற்
பூரமணந்துன்னும்புலியூரே—பாரினுடன்
ஊதையங்கியம்புவானுட்புறம்பான்மாதர்பக்கற்
றூதையங்கியம்புவான்றோய்வு.

இ - ள் ஒலிசார் — ஆரவாரம்பொருந்திய, நீடு ஆவணஉம்—நெடியகடைவீதியும், தம்பதிஐ—தமது கணவரை, மாதர்உம்—கற்புடையபெண்களும (கற்பூரம்மணம்—கருப்பூரவாசனையால், துன்னும்—நெருங்கி மணம்வீசும்) கற்புஊர—கற்பு அதிகரிக்க, மணந்து—கலந்து, உன்னும்—கருதிவாழும், புலியூர்—புலியூரானது, பார்இன் உடன்—பிருதிவியோடு, ஊதை—வாயுவும், அங்கி—தேயுவும், அம்பு—அப்பும், வான்—ஆகாயமுமாகிய பஞ்சபூதங்களின, உள்புறம்பான்—உள்ளும் புறம்பும் கலந்திருப்பவரும், மாதர் பக்கல்--பரவையாரிடத்து, தூதுஐ (ஆளுடைநம்பிகள்பொருட்டு) தூதுமொழிகளை, அங்கு இயம்புவான்--அவ்விடத்துக் கூறுகின்றவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—பொருந்தும் இடமாம.

பெருமாட்டியார் தோழியரிருவரு ளொருவராகிய கமலினியார் திருவாரூரில் உருத்திர கணிகையர் மரபிற் பிறந்துபரவைநாச்சியாரெனத் திருப்பெயர்பூண்டு சிவநேசம் பூண்டொழுகுநாள், ஒருநாள் ஆளுடைய நம்பிகள் எதிர்ப்பட்டுப் பெருமானார் திருவருளால் திருமணஞ்செய்து சிலநாள்சென்றபின், திருவொற்றியூர்க் கெழுந்தருளிப் பெருமானைத் தரிசித்து அநிந்திதையார் வேளாளர் மரபிற் பிறந்து சங்கிலிநாச்சியாரெனத் திருப்பெயர்வாய்ந்து அத்திருவொற்றியூரில் திருப்பணிசெய்தொழுகுவாரைக்கண்டு சிவபெருமானார் திருவருளால் திருமணமுடித்திருத்தலை, அப்பரவை நாச்சியார் கேள்வியுற்றுப்பிணை

த்தபின், ஒருகாற்செய்தசிவதரிசனத்தின்மகிமையாற் பெரும்பாவங்களெல்லாமொழிந்து உடனே சிவகதிபெற்றனனென்பது* முன்னடிகளிற் குறித்த கதை. பாதகம - வடசொல். துற்சகன் - வடசொற்சிதைவு; துஸ்ஸஹனென்னும்வடசொல்லுக்கு - பொறுக்கவொண்ணாதவனென்று பொருள். கண்டு உவர்ந்து என்னும வினைகளை ஊருக்கேற்றி யுரைப்பாரு முளர். துற்சகனும், உம்மை - இழிவுசிறப்பு; கீழ்ச்செய்யுளில வந்த துன்மதனையும், மேற்செய்யுளில்வருமதுமறெறிசனனையும நோக்கிய இறந்தது எதிரது தழுவிய எச்சப்பொருளதாகவுங் கொள்ளலாம். போத - புகுத என்பதன்மரூஉ; போ என்னும் பகுதியின்மேல த - சாரியையென்றுங் கொள்ளலாம். பிரமன் எப்பொழுதும நானகுமுகங்களாலும் நானகுவேதங்களையும் பாராயணஞ்செய்கின்றமையின், அவனுக்கு வேதனென்று பெயர்; இதனை வேதா என்னும் வடசொற்றிரிபாகக் கொண்டால், விதித்தறறொழிற்குரிய கடவுளென்று பொருளாம. சர்வசங்காரகாலந்தோறும்இறுங்குகிறபிரமாக்கள் தலைகளையும் விஷ்ணுக்களது எலும்புகளையும் சிவபிரான மாலையாகத்தொடுத்து, எப்பொழுதும அழிவிலலாமல எஞ்சுகின்றபொருள் தாமொருவரே யென்று அப்பிரமாதியோர் அறிந்து வழிபட்டு நறகதியுடைதறபொருட்டு, ஆபரணமாக அணிகின்றன ரென்பதுபற்றி, 'வேதனசிரம அக்குஅணித்தார் சேர்த்து' என்றார். மதலையெனனுங கொன்றைமாத்திற்பெயர், அதன்பூவுக்கு முதலாகு பெயர். திருமால் நரசிங்காவதாரமெடுத்து இரணியனைச் சங்கரித்தபின் அவனிரத்தமுழுவதையுங்குடித்து அதனால் மயங்கிச செருக்குக்கொண்டு மூவுலகங்களுக்கும் வருத்தமிழைத்தபொழுது, அதனைப் பிரமன்முதலிய தேவர்களாலறிந்த பரமசிவன் அயர்களவேண்டுகோளால் சரபவுருக்கொண்டு அச்சிங்கத்தைக்கொன்று அதனதோலைமேற்கொண்டன ரென்னுங் கதைபற்றி, 'நரசிங்கத்துரமலையக்கணிததார்'என்றது. உரமது, அது-முதல் வேற்றுமைச்சொல்லுருபு. நரசிங்கம்-கழுத்துக்குக்கீழ்ப்பட்டது மனிதவடிவமும், முகம் சிங்கவடிவமு மாக அமைந்த திருமாலின் நான்காமவதாரம். அணித்தார்-இரண்டனுருபும்பயனுந்தொக்கதொகை. (௩)

௪.—(இ - ள.) மறையோன் - ஒருபிராமணனது, உள்-மனம், களிப்ப-மிகமகிழும்படி, பொன் குடையால்-அழகியகுடையொன்றை (அவனுக்கு)க் கொடுத்த புண்ணியமாத்திரத்தைக்கொண்டு, துற்றெரிசனன் - துர்த்தரிசனனென்னும் வேடனுக்கு, நல கதியை - உயர்ந்தபதவியை, நல்கும் - கொடுத்தருளின, புலியூரே - புலியூரானது,—சொல கிளர் நால் ஆரணம் ஆறு அங்கத்தர் - சிறந்தசொற்கள்விளங்குகிற நான்குவேதங்களையும் (அவற்றின்) அங்கமான ஆறுசாஸ்திரங்களையுங் வெளியிட்டவரும், அம் பவளம் மேனியின்-அழகியபவழநிறமான தனதுஉடம்பிலே, நாரணன் மால் தங்கு-நாராயணனென்னும் ஒருபெயரையுடைய திருமால் தங்கப்பெற்ற, ஓர் அத்தர் - ஒரு [இடது] பாகத்தையுடையவரும் ஆகிய சிவபிரானது, நாடு - ஊராம்; (எ - று.)

விந்தியமலையையடுத்த வனத்தி லுள்ள வேடர்களின் தலைவனான துற்றெரிசனனென்பவன் வழிப்பிரயாணிகளைக் கொள்ளையடித்துக் கொலைசெய்தொழுகுகிற தன்வழக்கப்படி, ஒருநாள் அவ்வழியில் வயதுமுதிர்ந்த ஓரந்தணன் வரக்கண்டு அவனைக்கொல்வதாக அச்சமுறுத்தி அவனதுபொருள்முழுவதையுங் கவர்கையில், அவ்வந்தணன் அஞ்சி 'பெருமூப்புடையவனாகிய யான் வெயிலால்வருந்தாவண்ணம் நீகவர்ந்தகுடையைமாத்திரம் எனக்குக்கொடுத்துவிட்டுப்போ'என்று வேண்ட,அங்ஙனமேஅக்குடையை அவ்வந்தணனுக்குத் தானஞ்செய்து, அந்நல்வினையால்,அவ்வேடன்சிலநாட்சென்றபின் இவ்வுலகத்தைநீத்துச் சிவகதியடைந்தன னென்பது இச்செய்யுளின்

க்குற்றனர், அப்பிணக்குப் பிறர்மாற்றுதலரிதாதலால் அப்பெரு மானுரே பிணக்கொழியத் தூதுசென்றனர் என்பது புராணவரலாறு. ஊதையங் கிம்புவான் எண்ணும் மைத்தொகை.

தாசிபக்கல் எனப்பாடம் உண்டு புராணமுதலிய வற்றுள் பரவைநாச்சியாரிடத்துச் சிவபெருமானுர் தூதுசென்றருளினமையைக் கூறுமிடத்துத் தாசியென்ருயினும் அவர்கட்குரியமற்றைப் பரியாயநாமங்களாலாயினு மறந்துங் கூறினவரில்லையாதலால் மாதர்பக்கல் எனப்பாடங் கொண்டாம். (ருரு)

மீத்தாவிமகரனை மீன்பாய்ந்தரம்பையினைப்
பூத்தாறுடைக்கும்புலியூரே—கூத்தாடிப்
பாதஞ்சிவந்தார்பழிக்காலவாயினிலோர்
போதஞ்சிவந்தார்புரி.

இ - ள். மீ—மேலே, தாவு—தாவிச்செல்லும், இமகரன்ஐ—சந்திரனை, மீன்பாய்ந்து — மீன்மேலேபாய்ந்து, அரம்பையின்ஐ—வாழையினை (பூத்த ஆல்—மலர்ந்த ஆலமரம், துடைக்கும்—களங்கம் போக்காநிற்கும்) பூ—பொலிவினையுடைய, தாறு—குலையினை, உடைச்கும்—உடைக்காநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, கூத்தாடி—ஆநந்தநடனஞ்செய்து, பாதம்சிவந்தார்—திருவடிசெவந்தவரும், பழிக்கு — பழியின்பொருட்டு, ஆலவாயின் இல்—திருவாலவாயில், ஓர்போது—ஒருகாலையில், அஞ்சிவந்தார்—அஞ்சிவந்தவருமாகிய இறைவரது, புரி—திருநகராம்

ஒருமறையவன் திருப்புத்தூரிலிருந்து பிள்ளையோடு தன் மனைவியுடன் மாமன்வீட்டிற்குச்செல்ல மதுரையைநோக்கி வருங்கால், வழியில் வந்தவேசறவினுல் தன்மனைவிநீர் வேட்கையளாய்மூர்ச்சித்திருத்தலைக்கண்டு அவ்வழியிலிருக்கும் ஓராலமரத்தின் கீழிருத்தித் தண்ணீர்கொண்டுவரச்சென்றனன், அப்போதவளாயுளுலந்தமையால் அம்மரத்திலேறுண்ட அம்பால் உயிரிழந்தனள், தண்ணீர்கொண்டு வரச்சென்ற அம்மறையவன்வந்து நோக்கி யென்மனைவியி னுயிர்வாங்கிய பாவியாரெனச் சுற்றிலும் பார்க்கும்போது வில்லில் அம்பேறிட்டு

வழியில்வரு மிருகங்களைத் தேடியம்மரத்தில் ஓர்பாலொதுங்கி நின்ற வேடனைநோக்கி இவன்தான்கொன்றனனென்று துணிந்து அவனைப்பிணித்து அப்போதுள்ள குலோத்துங்க பாண்டியன்முன்னே கொண்டுவந்துவிட்டனன், அவன் மிகவும் ஒறுத்தும் தான்கொன்றவனல்லாமையால் உண்மைகூற அரசன் மனங்கலங்கி யிறைவர் சந்நிதிக்குச்சென்று குறைகூறுங்காலையில், அவர் திருவருளால் இந்நகர்க்குப் புறம்பிலுள்ள வணிகர் வீதியில் கலியாணம் நடக்கின்றது அங்கு இந்த அந்தணனோடு வருவாயாகில் உண்மைதெரிவிப்போமென்று ஓரசரீரியெழ, அதனைக்கேட்டுமகிழ்ந்துவிடைபெற்று அவ்வணிகர்வீதியில் மணம்நடக்கும் வீட்டில்சென்று ஒருபாலிருக்குமிடத்து, மணவாளன் ஆயுள்முடிந்தமையால் இயமனேவலவப்பட்டு வந்தகாலபடரிருவரில் ஒருவன் இவன் மணவாளனாயிருப்பதாலிவனுயிர்வாங்குவது எவ்வாறென்று வினவ, மற்றொருவன் நேற்றுநோயில்லாத ஒருபார்ப்பனியை ஆலமரத்திலேறுண்ட அம்பினைவீழ்த்தியெவ்வாறுயிர்கவர்ந்தேமோ. அப்படியே யிங்குள்ள பசுவாலிவனுயிரைக் கவர்வோமென்று பேசியதுகேட்டு அவ்வேடனுக்கு மகிழ்ச்சிசெய்தனுப்பினன் என்பது புராணவரலாறு. ()

அற்பகற்சோட்டன்றிலன்பாலாந்தவத்தாலும்பருக்கு
புற்பதிமேலாகும்புலியூரோ—வெற்பினுரு [ம்
வந்தக்கழலொளியார்மன்றுளெவருக்குமர
விந்தக்கழலொளியார்வீடு.

இ - ள். அல்பகல்—இரவிலும் பகலிலும், சோடு அன்றில்—ஆணன்றிலும் பெண்ணன்றிலும், அன்பு ஆல்—அன்பினால், ஆம்—ஆகிய, தவத்து ஆல்—தவத்தினால் (உம்பர்—உக்கும்—தேவர்கள் மனதையும் உயர்ச்சியையுடைய, புற்பதிமேல்—பனைமரத்தின்மேல், ஆகும்—பிரியாதுவசிக்கும்) உம்பருக்குஉம்—விண்ணுலகிற்கும், புல்—வியாக்கிரபாதமுனிவர் வசிக்கும்—பதி—திருநகர், மேல்ஆகும்—மேற்பட்டுவிளங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, வெற்பின் உருவம் — மலைவடிவமாய், த்க்க அழல் ஒளியார்—கனிந்ததீப்பிழம்பினொளிவாய்ந்தவரும்,

மன்றுஉள்—பொன்னம்பலத்தில், எவருக்குஉம்—யாவருக்கும், அரவிந்தம்—தாமரைமலர்போன்ற, கழல்—திருவடியை, ஒளியார்—கரவாதவருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம்.

வெற்பினுருவந்தக்கழலொளியார் என்பதைமுன்புகாண்க.

மாவனஞ்சூழ்காவிடத்துமாலுறுமின்னாரிடத்தும்
பூவைவண்டூதுந்தென்புலியூரே—நாவலைந்து
பிட்டிரதமென்றார்பிரமப்பாகாகொடுவா
தட்டிரதமென்றார்தலம்.

இ - ள். மாவனம்சூழ்—பெரியகாடுபோலச்சூழ்ந்த, காஇடத்துஉம்—சோலையினிடத்திலும், மால்உறும்—காமமயக்கங்கொண்ட, மின்னார் இடத்துஉம் — மின்னலையொத்த பெண்களிடத்தும் (பூ—பூவில், வை—வாய்வைத்து, வண்டு ஊதும்—வண்டுகளூதும்) பூவை—நாகணவாய்ப்புள், தூதுஉம்—தூதுமாகும், தென்புலியூர்—தென்பாலுள்ளபுலியூரானது, நாஅலைந்து—நாவிற்கலக்க, பிட்டு—பிட்டின், இரதம்—இரசத்தை, மென்றார்—சுவைத்தவரும், பிரமன்பாகா—பிரமனாகிய பாகனே, கொடுவா—கொண்டுவா, தட்டு—தட்டினையுடைய, இரதம்—தேரை, என்றார்— என்று திருவாய்மலர்ந்தவருமாகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

பிட்டிரதமென்றார் என்பதைமுன்புகாண்க. திரிபுரதகனஞ் செய்தற்குப்பிரமன் சாரதியாயிருந்தமையால் பிரமப்பாகாகொடுவாதட்டிரதம் என்றார் என்றனர். ஆகும் என்னும் வினைமுற்றுச் சொல்லெச்சமாய் நின்றது. கொணர்வா என்று வழக்கின்மையால்கொடுவா எனப்பாடங்கொள்க. கொணு வினைப்பகுதி. கொண்டுவா எனப்பொருள். தொழிற்பெயர் முதலின ஆகுமிடத்து ஈற்றயல் குறுகிரகரமெய்விரிந்து கொணர்தல், கொணர்ந்த, கொணர்ந்து, கொணர்பு, கொணரா, எனவருதலின். (௬௧)

பண்டுதவஞ்செய்திடவும்பள்ளரலத்தாலுழவும்
புண்டரிகமல்கும்புலியூரே—விண்டுமறை
வேந்துமறியாரிருக்குமேயறியார்தீயகலோ
டேந்துமறியாரிருக்குமில்.

இ - ள். பண்டு—முன்பு, தவம்செய்திடஉம்—தவஞ்செய்யவும், பள்ளர்—பள்ளர்கள், அலத்து ஆல்—கலப்பையால், உழஉம்—உழுதொழில்செய்யவும் (புண்டரிகம்—வியாக்கிரபாதர், அல்கும்—தங்கும்) புண்டரிகம் — தாமரைமலர்கள், மல்கும—நிறைந்து விளங்கும், புலியூா — புலியூரானது, விண்டு உம்—திருமால்உம், மறைவேந்துஉம்—பிரமனும் ஆகிய இவர்களால், அறியார்—அறியப்படாதவரும், இருக்கு—இருக்குவேதத்தால், மெய்—பொருந்தி, அறியார் — அறியப்படாதவரும், தீஅகல்ஒடு—தீயகலிேனாடு, ஏந்தும் மறியார்—மானையேந்திய இடத்திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், இருக்கும்—எழுந்தருளியிருக்கும், இல—திருமனையாம்.

விண்டு, இருக்கு இரண்டும் வடசொற்களாதலால் குற்றியலுகரங்கெடாது, அதனேல்வேந்துஎன்பதின் இறுதியிலுள்ள உம்மையைவிண்டு என்பதனேடு கூட்டியும், மெய் எனப்பிரித்தும் பொருள்கொண்டாம். (௫௯)

சாற்றுதிருத்தொண்டருஞ்செய்ச்சங்கினமுமுந்தும
போற்றவளமிக்கபுலியூரே—ஏற்றுருவாய்ச் [தி
சங்கத்தரங்கத்தர்தாங்கமகிழ்வோருமையோர்
பங்கத்தரங்கத்தர்பற்று.

இ - ள். சாற்று—புகழும், திருத்தொண்டர்உம்—அடியாரும், செய்—வயல்களிலுள்ள, சங்கு இனம் உம்—சங்கின் கூட்டங்களும் (உந்து—தூண்டாநின்ற, மதி — பேரறிவால், போற்ற—துதிக்க, வளம்மிக்க—செழுமைமிகுந்த) முந்து—முற்பட்ட, மதிபோல்—சந்திரன்போல — தவளம்மிக்க—வெண்ணிறமிகுந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஏற்று உரு ஆய்—இடபவடிவாய், சங்கம்—சங்குகளையுடைய, தரங்கத்தர்—அலைவாய்ந்ததிருப்பாற்கடலையுடைய திருமால், தாங்க மகிழ்வோர்-விடையாய்ச் சுமக்கமகிழ்ச்சி கூருகின்றவரும், உமை—உமாதேவியாரை, ஓர்பங்கு—இடப்பாகத்திலுடைய, அத்தர்—தலைவரும், அங்கத்தர்—எலும்பாபரணத்தை யுடையவருமாகிய இறைவர், பற்று—அன்பு கூர்ந்திருக்கு மிடமாம். (௬௦)

தெள்ளிமையோர்போற்றுதொறுந்தேம்பொழிறோறு
புள்ளிவருமால்சேர்புலியூரே—வெள்ளிச் [ங்கனிச்செம்
சயிலத்திருப்பார்சனிப்பிறப்பிலென்னைப்
பயிலத்திருப்பார்பதி.

இ - ள். தெள்—மனத்தெளிவோடு, இமையோர்—தேவர்கள், போற்றுதொறும — துதிக்குந்தோறும், தேம்பொழில்தோறும்—தேன்வாய்ந்த சோலைகள்தோறும் (கனி—கனிதலையுடைய, செம்புள்—கருட வூர்தியில், இவரும்—ஏறும், மால்சேர்—திருமால்சேரும்) கன்னி—கன்னிராசியும், செம்—செம்மைவாய்ந்த, புள்ளி—கற்கடகராசியும், வரும்—வந்துதங்கும், ஆல்சேர்—ஆலவிருட்சம் நெருங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, வெள்ளிசயிலத்து—வெள்ளிமலையில், இருப்பார் — இருப்பவரும், சனி—சனித்தலாகிய, பிறப்பு இல்—சனனத்தில், என்னை பயில—என்னைப்பொருந்த, திருப்பார் — திருப்பாதவருமாகிய இறைவரது, பதி—திருத்தலமாம்.

கனி—பழங்களில், செம்புள்ளி—செவந்தபுள்ளிகள், வரும்—பொருந்திய, ஆல்—ஆலவிருட்சங்கள் எனவும் ஒருபொருள். தோறும் என்னும் இடைச்சொற்கள். முன்னது தொழிற்பயில்வுபொருளிலும், பின்னதுஇடப்பன்மைப்பொருளிலும் வந்தன. கன்னி கனி. தொகுத்தல் விகாரம். (கூக)

தங்கவவை சேவிக்கத்ததண்ணறைவண்டுண்ணவரு
புங்கவரேசேரும்புலியூரே—அங்கைதனில் [ம்
ஏந்துதலையோட்டினரேத்துமன்பர்தாய்முலைப்பால்
மாந்துதலையோட்டினர்வாழ்வு.

இ - ள். தங்க அவை—பொன்னம்பலத்தை, சேவிக்க-துதிக்கவும், தண்—தண்ணிய, நறை—தேனை, வண்டுஉண்ண-வண்டுகளுண்ணவும் (வரும்—வாராநின்ற, புங்கவர்ஏ—தேவர்களே, சேரும்—சேராநிற்கும்) அரும்பும்—முகிழ்க்கும், கவர்ஏ—மரக்கப்புகளே, சேரும்—நெருங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, அங்கைதன் இல்—அழகிய திருக்கரத்தில், ஏந்து—ஏந்திய, தலைஓட்டினர் — பிரமகபாலத்தையுடையவரும், ஏத்தும்

(தம்மை) துதிக்கும், அன்பர்—அடியார்கள், தாய்முலைபால் - தாய்மாரின் முலைப்பாலினை, மாந்துதல்ஐ—உண்ணுதலை, ஒட்டினார்—ஒழித்தவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழ்ந்திருக்கும் இடமாம்.

அடியவர்பிறப்பினையொழிப்பவர் என்பார்தாய்முலைப்பால் மாந்துதலையோட்டினார் என்றார். (௬௨)

முத்திதரும்பூசையென்றுமூகைதனைப்பேசிடென்று
புத்தரவமாற்றும்புலியூரே—சித்திமதி
நேமித்தாரத்தனார்நித்தியகல்யாணிசிவ
காமித்தாரத்தனார்காப்பு.

இ - ள். முத்திதரும்—மோட்சத்தைத்தாராநின்ற, பூசை—சிவபூசனையை, என்றுஉம்—எக்காலத்தும், மூகைதன்ஐ—ஊமைப்பெண்ணை, பேசிடென்று—பேசாயென்று (புது—புதுமைவாய்ந்த, அரவம்—பாம்பாகிய பதஞ்சலியார், ஆற்றுய—செய்யும்) புத்தர்—புத்தர்களது, அவம்—பாவம் விளைக்குஞ்சமயவொழுக்கத்தை, மாற்றும்—போக்கும், புலியூர—புலியூரானது, சித்தி—சித்திகளையும், மதி—புத்திகளையும், நேமித்தார்—நியமித்தவரும், அத்தனார் (அயன்முதலியோர்க்கு) மூத்தவராயுள்ளவரும், நித்தியகல்யாணி — நித்தியகல்யாணியாகிய, சிவகாமி—சிவகாமியம்மையாரை, தாரத்தனார்—மனைவியராகவுடையவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவல்கொள்ளுமிடமாம்.

நியமித்தார் நேமித்தார் வடமொழித்திரிபு. புதுமை அரவம் ஈறுகெட்டுத்தன் ஒற்றிரட்டித்துப் புத்தரவம் என நின்றது. (௬௩)

சொற்பழுத்தமாமுநியுஞ்சூழுந்துறவினரும்
புற்பதத்தையாரும்புலியூரே—உற்பவித்த
கஞ்சமனைவிட்டினார்கம்பறித்தார்செம்பதத்தால்
வெஞ்சமனைவிட்டினார்வீடு.

இ - ள். சொல்பழுத்த—புகழ்மிக்க, மாமுநி உம்—பெருமைவாய்ந்தவியாக்கிரபாதமுநிவரும், சூழும் துறவினர்உம்—

சூழ்ந்த துறவிகளும் (புல்பதத்துஐ—புலியின்காலினை, ஆரும்-பொருந்திய) புல்பதத்துஐ—புல்லரிசியாலாகிய உணவினை, ஆரும்—உண்ணும், புலியூர்—புலியூரானது, உற்பவித்த—திருமாலுந்தியிற்றோன்றிய, கஞ்சம்—தாமரையாகிய,மனைவீட்டினார்-இல்லத்தையுடையபிரமனது, கம்பறித்தார்—தலையைக்கொய்தவரும், செம்பதத்துஆல்—செவந்ததிருவடியினால், வெம்சமன்ஐ—கொடிய இயமனை, வீட்டினார் — உதைத்தருளினவருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம்.

யாவையும் படைத்தலால் நானேயிறைவனென்றகங்கரித்தபிரமனுக்கு நான்குவேதங்களும்வந்து நீயிறைவனல்லவெனக்கூறவு மயங்கியிறுமாந்திருத்தலால் வயிரவமூர்த்தி, அவன் செருக்கொழியச் சிரங்கொய்தனர் என்பதும், திருக்கடவூர் என்னுந் திருப்பதியில் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பூசித்துவந்த மார்க்கண்டேயமுனிவர் வாழ்நாளுலந்தமையாலவருயிர் கவரவந்தஇயமன்பாசம்வீசியபோது அவனையுதைத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (சுஎ)

நன்குற்றமாதருமங்நல்லார்கண்முன்றில்களும்
பொன்கற்படுக்கும்புலியூரே—மென்கட்
கமலவடிவந்தியார்கட்கருளார்ஞான
அமலவடிவந்தியாரார்வு.

இ - ள். நன்கு உற்றமாதர் உம் — நன்மைமிக்கபெண்களும், அநல்லார்கள்—அப்பெண்களது, முன்றில்கள்உம்—முற்றங்களும் (பொன்—இலட்சுமியினது (கற்பையொத்த) கற்பு அடுக்கும்—கற்பினைப்பொருந்திய) பொன்—பொன்கட்டிகளை, கல்படுக்கும்—கல்லாகப்படுத்த, புலியூர—புலியூரானது, மெல்-மெல்லிய, கள்—தேன்வாய்ந்த, கமலம்—தாமரைமலர்போன்ற, அடி (தமது) திருவடியை, வந்தியார்கட்கு—வணங்காதவர்களுக்கு, அருளார்—அருள்செய்யாதவரும், அமலம்—மலரகிதமாகிய, ஞானம்வடிவு—அருள்வடிவம்—அந்தியார்—செவ்வானநிறத்தையொத்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்தும் இடமாம். (சுஅ)

தேம்பொழின்மேற்சேல்பாயச்செங்கழையைமேதியு
பூம்பழனஞ்சாரும்புலியூரே—மேம்படுமெண் [ணணப்
டோளுக்காசைப்பட்டார்தொண்டாமியற்பகையில்
லாளுக்காசைப்பட்டாராரவு.

இ - ள். தேம் — தேன்பொருந்திய, பொழில்மேல்—சோலையின்மேல், சேல்பாய—சேல்கள்பாயவும், செங்கழை ஐ—செங்கரும்பினை, மேதி உன்ன — எருமைகளுண்ணவும் (பூ—பொலிவமைந்த, பழன்—பழங்கள், நஞ்சு—நைந்துவீழ்ந் து, ஆரும்—நிறைந்துகிடச்கும) பூபழனம்—தாமரைமலர்களை யுடைய வயல், சாரும்—சேர்ந்தசூழும், புலியூர்—புலியூரான து, மேம்படும்—மேம்பட்ட, எண்தோளுக்கு—எட்டுத்திருப்பு யங்களுக்கும், ஆசைபட்டார் — திக்குகளையே பட்டுத்தரீயமாக அணிந்தவரும், தொண்டாம்—அடியவராகிய, இயற்பகை இ ல்லாளுக்கு—இயற்பகைநாயனர் மனையாள் பொருட்டு, ஆசை ப்பட்டார்—விருப்பமுற்றவர்போல்நடித்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு - பொருந்துமிடமாம்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வைசியர்குலத்தில் திருவவதார ஞ்செய்த இயற்பகைநாயனர் அடியார் திறத்து அன்புபூண் டொழுகு முறுதிப்பாட்டினை யாவருமுணர்ந்துய்ய, சிவபெரு மானர் ஒருதூர்த்தவேட முடையவராயவரில்லத்திற்குச் சென் று, அவர்செய்யும் வழிபாட்டிற்கு மகிழ்ந்து உமது மனைவிவே ண்டுமென, அதற்கிசைந்து கொடுக்கப்பெற்றுச் செல்லுங்கால், வழியிலந்நாயனர் சுற்றத்தார் இசையாது இறைவனைத்தடுக்க அவர்களைக்கண்டித்து வழிவிட்டுத்திரும் புகையில், ஓரிடையூறு வந்ததுபோல மீளவுங்கூவி ரிஷபவாகனரூடராயவர் மனைவிக் கும் அவருக்கு முத்திகொடுத்தார் என்பது புராணவரலாறு. ()

கார்ப்புணர்ப்பிற்பொற்கலையைக்காமுகர்க்காவேள்வர
போர்ப்பவனன்பார்க்கும்புலியூரே-பார்ப்பதியாம் [வைப்
பெண்டனகத்தடுத்தார்பேர்மணத்திற்சுந்தரனைத்
தொண்டனகத்தடுத்தார்தோய்வு.

இ - ள். கார்—மேகம்போல நிறம்வாய்ந்த, புணர்ப்பு இல்—திருமேனியில், பொன்கலைஐ—பீதாம்பரத்தை, காமுகர்க்கு ஆக—காமிகளுக்காக, வேள்வரவுஐ—மன்மனதுவருகையை (போர்ப்பவன்—போர்க்குந்திருமால், அன்பு—அன்பினால், ஆர்க்கும்—பிணிக்கும்) போர்—போர்த்தொழிலையுடைய, பவனன்—வசந்தன், பார்க்கும்—பார்க்காநின்ற, புலியூர்—புலியூரானது, பார்ப்பதிஆம்—பெருமாட்டியாராகிய, பெண்—மாதரசியை, தன் ஆகத்து அடுத்தார்—தமது திருமேனியில் ஓர்பால் வைத்தவரும், பேர்மணத்துஇல்—பெரியதிருமணத்தில், சுந்தரன்ஐ—சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை, தொண்டன்ஆக—அடிமையாக, தடுத்தார்—தடுத்து ஆண்டவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—கலந்திருக்கும் இடமாம்.

திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானார்க்குப் பூமாலைதொடுத்துச் சாத்தும் திருப்பணி பூண்டொழுகும் ஆலாலசுந்தரரென்னுந்திருநாமமுடையவர் ஒருநாள் மலர்கொய்யச் சோலைக்குச்சென்றசாலையில், அங்குவந்த உமையம்மையார் தோழியராகிய அநிந்திதை, கமலினியென்னுந்தோழியரிடத்துக் காதல்கொண்ட காரணத்தால் உன்னையாம் வந்து தடுத்தாட்கொள்வோம் நிலவுலகில் மானிடப்பிறப்புற்று இவர்கள் பாலின் பநுகர்வையென்றிறைவர் கட்டளையிட்டருளினர், அக்கட்டளையைமேற்கொண்டு திருநாவலூரில்சடையனாரென்னுந் திருநாமமுடைய ஆதிசைவருக்கு இசைஞானியாரென்னும் அம்மையின் திருவயிற்றிலவதரித்துப் பருவம்வாய்ந்து அம்மறையவர் குலத்திலோர் பெண்ணைத் திருமணமுடிக்கும்போது, இறைவர் ஓர்விருத்தபிராமணவடிவங்கொண்டு எமக்கு நீயடிமையென்று வழக்கிட்டு நம்பியாரூரனைத்தடுத்தாட்கொண்டனர் என்பது புராணவரலாறு. (௬௭)

தென்னார்பொழிலிடத்துஞ்செங்கனகமன்றிடத்தும்
புன்னாகத்தோடார்புலியூரே—நன்னீரை
விட்டுவிளக்கிட்டார்வினைதொலைத்தார்மாட்டினுமன்
பொட்டுவிளக்கிட்டாருறைவு.

இ - ள். தென்ஆர்—வண்டுகளினிசைநிறைந்த, பொழில்இடத்துஉம்—சோலையினிடத்தும், செம்—செவந்த, கனகமன்றுஇடத்துஉம்—பொன்னம்பலத்தினிடத்தும் (புன்னாகம்—புன்னாகமலரின், தோடு ஆர்—இதழ்நிறைந்த) புல்—வியாக்கிரபாதர், நாகத்து ஒடு—பதஞ்சலியாரோடு, ஆர்—பொருந்திய, புலியூர்—புலியூரானது, நல்நீர் ஐ விட்டு—நல்லநீரைவார்த்து, விளக்கு இட்டார்—விளக்கெரித்தநமிநந்தியடிகள், வினைதொலைத்து—பிறவிக்குக்காரணமாகிய இருவினைகளைத்தொலைத்து, ஆர்மாடுஇன்உம்—எவரிடத்தினும், அன்பு ஒட்டு—அன்பாகிய பற்று, விள்ள—நீங்கினால், கிட்டார் (அவர்களை) அணுகாத இறைவர், உறைவு—தங்குமிடமாம்.

சோழநாட்டில் ஏமப்பேறூரென்னும் ஊரிலவதரித்த நமிநந்தியடிகள் சிவநேயமுடையவராய்த் திருத்தொண்டுபூண்டு திருவாரூர்க்கு நாள்தோறுஞ்சென்று புற்றிடங்கொண்ட பெருமானைத் தரிசனஞ்செய்தொழுகுநாளில் ஒருநாள், அந்த ஆலயத்தின் புறத்திலிருக்குந் திருவரனெறியப் பரனைச்சேவிக்கச்சென்றபோது திருவிளக்குக் குறைவாயிருக்கப்பார்த்து நெய்வாங்கக் கமலாலயமென்னும் திருக்குளத்தினருகிருக்கும் ஒரு வீட்டிற்போய் நெய்கேட்டனர், அவன் சமணனாதலால் உங்கள்தேவன்கையில் அக்கினியிருக்க வேறுதீபமேன், வேண்டுமானால் இந்தக்குளத்து நீரைவார்த்துவையெனக் கேட்டுத், தளர்ந்திருக்கும்போது பெருமானார் திருவருளால் கமலாலய தீர்த்த நீரைவார்த்துத்தீபம்வையென ஓர்திருவாக்கெழக்கேட்டு அவ்வாறே வார்த்துத் திருவிளக்குவைத்துத் தரிசித்துவந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. விள்ள என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சத்தினது ளகரமெய் தொகுத்தல். (௩௮)

பெட்பின்முகில்கண்டாற்பிமந்திறந்தாலெழ்ம்ரேருகைப்
புட்பரதங்காட்டும்புலியூரே—உட்பரிவாற்
கையாரமாவுனைத்தார்க்காத்தாற்கீழ்நூனல்வர்க்
கொய்யாரமாவுனைத்தாரூர்.

மூன்பாதியிலுள்ள வரலாறு. ஆர்த்தரிசனன் என்னும்வடசொல்லுக்கு- சோ க்குதற்குக்கொடியவனென்று பொருள் 'பொற்கொடையால்' என்பாடம் கதைக்குப்பொருந்தாது. வேதம் நான்கு - இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர் வணம். வேதாங்கம் ஆறு - சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தம், நிருக்தம், சோதிடம், கற்பம் என்பன. சொல்கிளர் - புகழ்மிக்க என்றுமாம். சிவ னது திருமேனிநிறம் செம்மையாதலை "வலப்பாகஞ் செம்மையவாச் சோதி யென்ன வாணிலச் சோதியெனன மறைபாகம்" என்பதனாலுங் காண்க. நாரணன்என்னும் உயர்திணைப்பெயரின் ஈறுகெட்டது. அர்த்தம்- அர்த்தம்: வடசொல்; பாதிவடிவம்: அதனையுடையவர், அருகு. சிவபிரான் தமது இ டப்பாகத்தில் உமாதேவியோடொப்பத் திருமாலையும் அடக்கிவைத்துக் கொண்டுள்ளா ரென்பது நூற்கொள்கை. பவளமேனியரென்றோ எனவிருக்க- பவழநிறமுடையவரென்றுங்கொள்ளலாம். 'மனநிறைவோர்க்களிதரு' என்றும் பாடங்கொள்ளலாம். (௪)

௫.—(இ - ள்.) ஓர் - ஒப்பற்ற, பழ முனிவன் - பாலமுனிவர், தாண்டு - பாயுந்தன்மையுள்ள, புலி - புலியினுடைய, கால் - கால்க ளையும், கை - கைகளையும், உகிர் - நகங்களையும், ஆர் - நிரம்ப, ஈந்து - தாம்பெற்றிருந்து, அர்ச்சிக்கும்-சிவபூசைசெய்கின்ற, புலியூரே - புலி யூரானது,—பாண்டியற்கு ஆய - பாண்டியனுக்காக, மாணிக்கம் - மாணிக் கங்களை, காட்டினோர் - காணச்செய்தவரும், மறைப் பாலனை - சிறந்தவே தங்களுக்குரிய ஓர் அந்தணச்சிறுவன் (ஆதிசைவச்சிறுவன்), பாலால் - பாலி னால், அங்கு - அப்பொழுது, வேணிக்கு - (தம்) சடையை, ஆட்டினோர் - அ சைத்தருளினவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு-இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

மத்தியந்தினமுனிவர் குமாரர் தமது தந்தையின்கட்டளைப்படி சித ம்பரத்தையடைந்து திருமூலட்டானேசுவரரைப் பூசிக்கும்போது நாடோறும் ஒருநாள், 'பொழுதுவிடிந்தபின் சென்று அருச்சிக்க மரங்களினின்று மல ரெடுக்கலாமென்றால், அப்பொழுதைக்குள் வண்டுகளால் அம்மலர்களை இதி டுகின்றனவாதலின், அம்மலர்கள் பூசைக்குப் பயன்படாவாவன; பொழுது விடிதற்குமுன் மலரெடுக்கலாமென்றால், மரங்களில் ஏறுதற்கும் வழியும், இருட்பொழுதில் மரங்களிலேறினால், அவற்றில் விழுதல் உண்டாகும்; கை கால்கள் வழுக்குறுகின்றன; அதனால் யானறிந்தபடி மலர்களைக் கொ ண்டு பூசிப்பது எவ்வாறு' என்று வருந்தியிருக்கையில், சிவபெருமான் காட்சி கொடுக்கப்பெற்று அப்பிரானை வணங்கிப் பிரார்த்தித்த, அவ்வாறருளால், புலி யின் கால்கைகளைப்போன்ற கூரிய வலிய நகங்களையுடைய கால்கைகளையு ம், அவற்றில் கண்களையும் பெற்று வியாக்கிரபாதரென்னும் பெயருடையவ ராய் முறைப்படிபூசை புரிந்தனரென்பது முன் அடிகளிற்குறித்தக்கதை. வழுக்காமற்பற்றியேறுதற்குக் கால்கைகளில் நகங்களும்; பார்த்து நடத் தற்கும் பூக்களைப்பழுதுபார்த்தெடுத்தற்கும் அவற்றிற் கண்களும் வேண்ட ப்பட்டன வென்க. மதுரையில் வீரபாண்டியனுக்கு மகுடஞ்சூட்டக் கருதி மந்திரிகள் கருவூலத்திற் சென்று பார்க்கையில், அவனது வேசையர் மக்கள்முன்னமே அங்குள்ளபொருள்களையெல்லாங் கவர்ந்து போய்விட்டமை யாற் கிரீடஞ்செய்வித்தற்குத் தக்க இரத்தினங்கள் கிடையாமையால், யாது செய்வோமென்று வருந்தி அவற்றைவாங்குதற்குச் செல்லுகையில், சிவபி ரான் அருளால் வணிகத்திருவுருவங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்து விற்பவராய், தம்மிடத்து நவமணிகளும் உள்ளனவென்று காட்டினரென்பதும்; திருவிரி ஞ்சிபுரத்தில் சிவபூசைசெய்யும் ஆதிசைவவேதியருள் . தந்தையையிழந்த ஒருசிறுவனது பூசைமுறை வர, அந்நாளில் பிறரெவரும்பெரியோர் வந் து உதவாமையால், அவ்வந்தணச்சிறுவன் தானேசென்று அன்போடு பூசனை

இ-ள். பெட்பு இன் - விருப்பத்தோடு, முகில்கண்டால் - மேகத்தைக்காணில், பிறந்துஇறந்தால் (தன்னிடத்து) பிறந்து இறக்கில் (எல்—விளக்கத்தையுடைய, தோகை—கலாபம் வாய்ந்த, புள்—மயில்கள், பரதம் காட்டும்—நடனஞ்செய்யும்) ஒகை—ஒழிதலை, எற்று—ஒழிந்த, புட்பரதம்(அவ்வான்மாக்கள் சிவலோகஞ்செல்ல) புட்பரதத்தினை, காட்டும்—காட்டாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, உள்பரிவு ஆல்—மனத்தில் நிறைந்த அன்பால, கை (தமது) திருக்கையை, ஆரம் ஆக—சந்தனக் கட்டையாகக்கொண்டு,உரைத்தார்—உரைத்தமூர்த்தி நாயனாரை, காத்து—பாதுகாத்து, ஆல்கீழ்—கல்லாலின்நிழலின்கீழ், நூல்—தர்மார்த்தகாமமோட்சங்களை, நால்வர்க்கு உம்—சனகாமுதலியநால்வருக்கும, ஒய்யாரம் ஆக—மகிழ்ச்சியாக, உரைத்தார்—சொல்லியருளினவருமாகியஇறைவரது,ஊர்—திருநகரம்.

பாண்டிநாட்டிற்சிறந்து விளங்கும் மதுரைத்திருப்பதியில் வணிககுலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேயம்பூண்டுசொக்கநாதர்க்குச் சந்தனத்திருக்காப்புச் செய்தொழுகும் மூர்த்திநாயனார் ஒருநாள், வடதேசத்திருந்துவந்து பாண்டியனோடு போர்செய்து வென்று அவனரசியலைக் கைகொண்டுசமணர்கள் வசப்பட்டிருக்குங் கருநடராசன் தான்செய்யும் திருப்பணிக்குமுட்டுப்பாடுசெய்ய, சந்தனககட்டை கிடையாமற் போனாலும் உரைக்குங்கைக்கு முட்டுப்பாடுண்டோவென்று முழங்கையை எலும்பு நரம்புந்தேயும்படி தேய்த்துப் பெருமானார் திருவருளாலரசுபெற்று முத்தியடைந்தனாரென்பது புராணவரலாறு, கையாரமாவுரைத்தார் எனப்பாடமுமுண்டு, இரண்டிடத்தும் ஆய் என்பதுசெயவெனெச்சத்திரிபாதலால்கையாரமா, ஒய்யாரமா என இயல்பாகப்பாடங்கொண்டாம். (சுகூ)

கட்டுறுகோட்டுப்பூகமலப்பூதேனூறிப்
புட்டரிக்கவீறும்புலியூரே—சிட்டர்தொழ
மின்னுடகத்தினுன்மேய்ந்தமன்றுவாநந்த
நன்னுடகத்தினுனூடு.

இ-ள். கட்டு உறு—முகிழ்த்த, கோடுபூ—கொம்பிலுள்

ளமலரும், கமலம்பூ—தாமரைமலரும் (தேன்—வண்டுகள், நாறி—(கட்டினை) சிதைத்து, புட்டு—பிட்டு, அரிக்க (காலால்) அரிக்க, வீறும்—மலர்ந்துதோன்றும்) தேன் ஊறி—மதுவூறி, புண்தரிக்க—வண்டுகள் நிலைபெற்றிருக்க, வீறும்—பொலிவுபெற்று விளங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, சிட்டர் தொழ—அயன் முதலியமேலோர்வணங்க, மின்—விளங்கும், ஆடகத்து இன் ஆல்—மாற்றுயர்ந்தபொன்னால், மேய்ந்த—வேயப்பட்ட, மன்று உள்-பொன்னம்பலத்தில், நல்—நல்ல, ஆநந்த நாடகத்தினான்—ஆநந்த நிருத்தஞ்செய்யு மிறைவரது, நாடு—நாடாம்.

ஆடகம நால்வகைப்பொன்னிலொன்று. பிட்டு எனற்பாலது புட்டு எனவந்தது மரூஉ. (௭0)

மேகம்பயில்குழலார்மென்களமுந்தண்பணையும்
பூகம்பொருவும்புலியூரே—மாகமொடு
தாலம்பணிந்திடுவார்தாழ்பவளக்கோடீர
மேலம்பணிந்திடுவார்வீடு.

இ - ள். மேகம் பயில்—மேகத்தையொத்த, குழலார்—கூந்தலையுடையபெண்களது, மென்களம் உம்—மெல்லியகண்டமும், தண்பணை உம்—தண்ணியவயலும் (பூகம—கமுகமரத்தை, பொருவும்—ஒத்திருக்கும்) பூ—மலர்களையும், கம்பு—சங்கினையும், ஒருவும்—நீங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, மாகமொடு—விண்ணுலகோடு, தாலம்—நிலவுலகத்தால், பணிந்திடுவார்—வணங்கப்பட்டவரும், தாழ்—தாழ்ந்த, பவளம்—பவளத்தையொத்த, கோடீரம்மேல்—சடாபாரத்தின்மேல், அம்பு அணிந்திடுவார்—கங்கையை யணிந்தவருமாகிய இறைவரது, வீடு—வீடாம்.

உழுதவயல் என்பார் மலரையும் சங்கையும் நீங்கிய என்றார். (௭௧)

கங்குல்வாய்த்தீபங்களுக்கும்வெயிலுக்குமணிப்
பொங்கராவீடாம்புலியூரே—சங்கரா
என்பாரிடத்தினானீமத்திடைநடித்த
வன்பாரிடத்தினான்வாழ்வு.

இ - ள். கங்குல்வாய்—இரவிலுள்ள, தீபங்களுக்கு உம்-விளக்குகளுக்கும், வெயிலுக்கு உம் —சூரியனுக்கும் (மணி—மாணிக்கத்தைத் தலையிலுடைய, பொங்கு—விளங்காநின்ற, அரா—பாம்பு, ஈடு ஆம்—ஒக்கும்) அணி—அழகிய, பொங்கர்--சோலையிலுள்ள, ஆ— ஆச்சா மரம், வீடு ஆம்—வீடாகும்,புலியூர்—புலியூரானது, சங்கரா என்பார்—சங்கரனேயென்று துதிக்கும்அடியவர்களது, இடத்தினன்—இடத்திலுள்ளவரும், சமத்து இடை—மயானத்தில், நடித்த—நடனஞ்செய்த, வன்பாரிடத்தினன்—வலியபூதப்படையை யுடையவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்.

சர்வ சங்கார காலத்தில் யாவும் மயானமாதலால் சமத்திடைநடித்த எனவும், தேவதாருவன முனிவர்கள் கொல்ல ஏவியபூதங்களைத் தனக்குச் சேனையாகக் கொண்டருளினமையால் வன்பாரிடத்தினன் எனவுங்கூறினார். (எ௨)

அல்லிச்சுனைகளினுமாலையினும்நாரியே
புல்லிக்குடையும்புலியூரே—கல்லிற்
றலையைத்தாமோதினர்தம்மையாண்டெண்ணென்
கலையைத்தாமோதினர்காப்பு.

இ - ள். அல்லி—ஆம்பல்களையுடைய, சுனைகள்இன்உம்—சுனைகளிடத்திலும், ஆலை இன் உம்—ஆலையினிடத்திலும் (நாரி ஏ பெண்களே, புல்லி—பொருந்தி, குடையும்—நீராடும்) நாரி (மன்மதனது) வண்டுநாணும், ஏ—மலரம்பும், புல்—தழுவிய, இக்கு—கரும்புகள், உடையும்—உடையாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, கல் இல்—பாறையில், தலை ஐ—தயதுதலையை, தாம்—தாம், மோதினர்தம்ஐ—மோதிய திருக்குறிப்புத்தொண்டரை, ஆண்டு—அடிமைகொண்டு, எண்ணெண்கலை ஐ அறுபத்துநான்கு கலைகளையும், தாம் ஓதினர் (ஆன்மாக்களின் பொருட்டுத் தாம்) ஓதியருளிய இறைவர், காப்பு—காவலாயுள்ள இடமாம்.

காஞ்சிபுரத்தில் ஏகாலியர் மரபில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேயம் பூண்டு சிவனடியார் வஸ்திரங்களை யழுக்குப்போக்

கித் தூய்தாக்கிக் கொடுத்தொழுநாளில் சிவபெருமானாரியார்முறுகிய அன்பினை யுலகரறிந்துய்ய, விருத்தவடிவங்கொண்டோரழுக்குக்கந்தையைத் தாங்கிக்கொண்டவ் வடியவரில்லிற்கு எழுந்தருளக்கண்டு, வந்த அடியவரைத்தரிசித்துபசரித்து எமதையரோ இக்கந்தையைக்கொடுத்தால் மாசுபோக்கித் தருகின்றேனென, யாம்விருத்தராகையால் குளிருக்காற்றேம் இதைத்தவிர வேறுமில்லை விரைவிற்றருக வென்றருள, அவ்வாறேதருகின்றேனென வேற்று, மாசுபோக்கத்தொடங்குங் காலையில்பெருமானாரருளால் மழைபெய்யத்தொடங்கினமையால், அடியவர்க்கிடையூறுசெய்தோமேயாது செய்வோமெனத் தேம்பிப்பாறையில் தமது தலையைமோதியபோது சிவபெருமானார் காட்சிதந்தருளினரென்பது புராணவரலாறு. (௭௫)

வெற்பிணைக்குங்கொங்கைமின்னார் வீடுஞ்செந்தாமரையும்
பொற்பளிக்குஞ்சாரும்புலியூரோ—கற்புணையா
ஓதங்கடந்துவந்தாரோதுதமிழ்கொண்டிருபொற்
பாதங்கடந்துவந்தார்பற்று.

இ - ள். வெற்பு—மலையோடு, இணைக்கும்—ஒப்புச்சொல்லத் தோன்றும், கொங்கை—தனத்தையுடைய, மின்னார்—மின்னல்போலும் இடையையுடைய பெண்களது, வீடுஉம்—இல்லமும், செந்தாமரை உம்—செந்தாமரைமலரும் (பொன்—பொன்னாலும், பளிக்கும்—பளிங்காலும், சாரும்—அமைந்த) பொற்பு—அழகிய, அளிகுஞ்சு—வண்டின்குஞ்சுகளால், ஆரும்—பொருந்தப்படும், புலியூர்—புலியூரானது, கல்—(சமணர்கள் பிணித்த) தூணை, புணை ஆக—தெப்பமாகக்கொண்டு, ஓதம்—கடலை, கடந்து வந்தார்—கடந்துவந்த திருநாவுக்கரசுகள், ஓது—ஓதிய, தமிழ்கொண்டு—திருப்பாசுரங்களைக் கைக்கொண்டு, இருபொன்பாதங்கள்—பொன்போலும் அரிய இரண்டுதிருவடிகளையும், தந்து உவந்தார்—தந்துமகிழ்கூர்ந்த இறைவர, பற்று—அன்பு கூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிற்சிறந்த திருவாமூரில் வேளாளர்

குலத்தில் புகழனார் தவத்தால் திருவவதாரஞ்செய்து மருணீக்கியாரென்னும் பிள்ளைத் திருநாமம்வாய்ந்து பலநூல்களையுங் கற்றுணர்ந்து வினைவசத்தால் சமண்சமயம் புகுந்து அங்குத்தருமசேனர் என்னும் பெயர்பெற்றொழுகுநாளில், திருவதிகைவீரட்டானத்தில் திருத்தொண்டு செய்திருந்த அவர் தமக்கையார் திலகவதியார் கேள்வியுற்று வருந்திப் பெருமானை வேண்டிக்கொண்டமையால் அப்பெருமானார் திருவருளால் சூலைநோயிற்றொடக்குண்டு அச்சமணர்கள் மணிமந்திரங்களாற் றீராது தமது தமக்கையாரை வழிபட்டுச் சிவநேயம்பூண்டு சூலைநோய்தீர்ந்திருந்தலைச் சமணர்கள் கேள்வியுற்றுத் தமது சமயந்தொடக்கிற்கட்டுண்ட அரசனுமுறையால் திருநாவுக்கரசரை வருவித்துக் கற்றூணிற் கட்டிக் கடலிற்பிணித்துப்போட்டனர், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரப்பதிக மோதிக்கட்டுண்ட கற்றூணைதெப்பமாக மிதந்து திருப்பாதிரிப் புலியூருக்கெழுந்தருளிப் பெருமானைத் தரிசித்துப் பதிகமோதினரென்பது புராணவரலாறு. இணைக்கும் பிறவினைப்பெயரெச்சம் இணைக்கு பிறவினைப்பகுதி, உகாககேடுசந்தி, உம் விகுதி (௭௪)

மிக்ககதிர்த்தேர்விசும்பைமேலோர்தவத்தைவிருப்
புக்களவித்தாக்கும்புலியூரே—சக்கரத்தை
நந்தரிக்கிட்டன்புடையானுநாளுஞ்சிவகாம
சுந்தரிக்கிட்டன்புடையான்றேய்வு.

இ-ள். மிக்க கதிர்—மிகுந்த ஒளிவாய்ந்த, தேர்—நிலைத்தேர்கள், விசும்பு ஐ—விண்ணுலகினை, மேலோர்—பெரியோர்கள், தவத்து ஐ—தவத்தினை (புக்கு—மேலேசென்று, அளவி—கலந்து, தாக்கும்—மோதும்) விருப்புக்கள்—ஆசைகளை, அவித்து—கெடுத்து—ஆக்கும்—செய்யும், புலியூர்—புலியூரானது, சக்கரத்து ஐ—சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை, நந்து—பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை யேந்திய, அரிகு—திருமாலுக்கு, இட்ட—கொடுத்தருளிய, அன்பு உடையான்—கருணையையுடையவரும், நாள் உம்—எந்நாளும், சிவகாமசுந்தரிகு—சிவகாமசுந்தரியார்க்கு, இட்டன்—இஷ்டரும், புடையான்

—ஓர்பாலுள்ளவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—கலந்துவசிக்கும் இடமாம். (௭௰)

மன்னுமலைதந்துவந்துமாக்களிற்றைப்பெற்றுமைநேர்
பொன்னிநதிசூழும்புலியூரே—சென்னிமதிப்
பெம்மானிடக்கையான்பேரம்பலத்தாடுஞ்
செம்மானிடக்கையான்சேர்பு.

இ - ள் (மன்னும்—மிக்க. அலைதந்துவந்து—அலைகளை வீசிவந்து, மா—பெரிய, களிறுஐ பெற்று—யானைகளையடைந்து) மன்னும்—நிலைபெற்ற, மலைதந்து—இமயமலையால்தரப்பட்டு, உவந்து—சந்தோஷித்து, மாகளிறுஐ—பெருமைவாய்ந்தயானைமுகக்கடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையாரை, பெற்ற—ஈன்ற, உமைநேர்—பார்வதிப் பெருமாட்டியாரையொத்த, பொன்னிநதி—காவிரிநதி, சூழும்—சூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, சென்னி—சடாபாரத்தில், மதி—இளஞ்சந்திரனையணிந்த, பெம்மான்—பெருமானும், இடக்கையான்—டமருகத்தை யேந்தினவரும், பேர் அம்பலத்து ஆடும்—பெருமைவாய்ந்த பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும், செம்மான்—செவந்தமானை, இடக்கையான்—இடத்திருக்கரத்திலணிந்தவருமாகிய இறைவர் சேர்பு—சாருமிடமாம். (௭௧)

மேதகுவிண்டாவுறலான்மேலம்புலியுறலாற்
பூதரமொப்பாகும்புலியூரே—மோதிப்
பொருமாதங்கத்துரியார்போற்றுலகீரேழுந்
தருமாதங்கத்துரியார்சார்பு.

இ - ள். மேதகு—மேன்மைமிக்க, விண்—மேகம். தாவுறல் ஆல்—தவழ்தலாலும், மேல்—விண்ணிலுள்ள, அம்புலி உறல் ஆல்—சந்திரன்தவழ்தலாலும) மேதகு—மேன்மைமிக்க விண்—ஆகாயத்தை, தாவுறல் ஆல்—அளாவுதலாலும், மேல்—தன்மேல், அம்—அழகிய, புலி உறல் ஆல்—புலிவசித்தலாலும், பூதரம்—மலையை, ஒப்பாகும்—ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, மோதி—தாக்கி, பொரும்—போர்செய்யும், மாதங்கத்து

—யானையினது, உரியார்—தோற்போர்வையையுடையவரு போற்று—துதிக்கும், ஈரேழுலகு உம்—பதினான் குலகத்தையு ம், தரும்—பெற்ற, மாது—பெருமாட்டியாரை, அங்கத்து உ யார்—தமது திருமேனியினிடப்பாலிற் பெற்றவருமாகிய இறை வர், சார்பு—சார்ந்திருக்குமிடமாம்.

பூதராம் உலகுதரிக்கச்செய்வது என்னும் பொருள்மேல்க் ற்றலால் காரணப்பெயர். (எஎ)

அங்காடியாகநம்பலைசங்காரஞ்செறிவாற்
பொங்காழிநேராம்புலியூரே—சங்காழி
மாலாஞ்சாத்தர்மணமலிசெம்பொன்மடலைப்
போலாஞ்சாத்தர்புரி.

இ-ள். அங்காடி—கடைகள (ஆம்—அமைந்த, கம்பலை—ஆரவாரத்தையும், சங்கு—வளையலையும், ஆரம்—முத்தையும், செறிவுஅல்—நெருங்கியிருத்தலால்) ஆம்—சலத்தையும், கம்பு—சங்கையும், அலை—அலையையும், சங்காரம்—அழித்தற்றொழிலையும், செறிவு ஆல்—பொருந்தியிருத்தலாலும், பொங்கு—பொங்கும், ஆழி—கடலை, நேர் ஆம்—ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, சங்கு—சங்கினையும், ஆழி—சக்கரத்தையும்(ஏந்திய) மால் ஆம சாத்தர்—திருமாலாகிய அம்பினையுடையவரும், மணம்மலி—வாசமிக்க, செம்பொன்மடல் ஏ—செம்பொன்னாலாகிய மடலினை, போல் ஆம்—போல அமைந்த, சாத்தர்—கொன்றைமாலையையணிந்தவருமாகிய இறைவர், புரி—திருநகராம்.

ஆம் முன்னது வினையிடைச்சொல். பின்னது இடையிலுயிர் மெய்கெட்டு நின்ற ஆகும் என்னும்பெயரெச்சம். செம்பொன்மடல் நிறம்பற்றி வந்தவுவமையணி. (எஅ)

வாய்ந்தவலம்புரிப்பூமாத்தழுவிநந்தவநம்
பூத்துளவத்தோனும்புலியூரே—ஆய்ந்தமலர்ச்
செங்கைக்குழையினர்திண்டோடொடுங்காதிற்
சங்கைக்குழையினர்சார்பு.

இ - ள். (நந்தவநம்—நந்தவநமானது, வாய்ந்த—பொருந்திய, வலம்புரிபூ—நந்தியாவட்டமலரையும், மா—வண்டையும், தழுவி—பொருந்தி) வாய்ந்த—பொருந்திய, வலம்புரி—வலம்புரிச் சங்கையும், பூமா—தாமரையில்வசிக்கும் இலக்குமியையும், தழுவி — பூதுளவத்தோன் — பொலிவமைந்தது ழாய் மாலையையணிந்த திருமாலை, ஆம்— ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, ஆய்ந்தமலர்—ஆராய்ந்த தாமரைமலரையொத்த, செங்கைகு—செவந்ததிருக்கரத்தில், உழையினா—மானையேந்தினவரும், திண்தோள்— திண்ணியதோளை, தொடும்—அளாவும், காதஇல—திருச்செவியில், சங்குழை குழையினர்—சங்ககுண்டலத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், சார்பு—சார்ந்திருக்குமிடமாம்.

சங்கைஐ சாரியை எழுனுருபு நிற்குமிடத்தில் நான்கனுருபுநிற்றலால் உருபுமயக்கம். தேவதாருவநமுனிவர் கொல்லவேவிய மானைத் திருக்காத்திலேந்தினர் என்பது புராணவரலாறு (எகூ)

தாலம்படைத்தலாக்கட்டாமின்றொழுகலாற்பிரமன்
போலும்பொழில்சூழ்புலியூரே—ஆலம்
அருந்தக்கண்டறுங்கறுத்தாரல்லல்வினையன்பா
வருந்தக்கண்டங்கறுத்தார்வாழ்வு.

இ - ள். (தாலம்படைத்து-கூந்தற்பனையைப்படைத்து, அலர்—மலரினின்று, கள்தான் ஒழுகல் ஆல்—மது ஒழுகப்பெறுதலால்) தாலம்படைத்து—உலகினைப்படைத்து, அலர்கண்-தாமரைமலரில், தான் ஒழுகல் ஆல்—தான்வசித்தலால், பிரமன்போலும்—பிரமனையொக்கும், பொழில்சூழ்-சோலைசூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஆலம்அருந்த-விஷத்தையுண்ணுதலால், கண்டம்கறுத்தார்—ஸ்ரீகண்டங்கறுத்தவரும், அல்லல்வினை-பிறவித்துன்பத்தை விளைக்கும் இருவினைகளை, அன்பர்வருந்த-அடியவர்துதித்துவருந்த, கண்டு—நோக்கி, அங்கு அறுத்தார்—அப்பொழுது ஒழித்தவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்.

அமுதந்தோன்றத் திருப்பாற்கடலைப் பிரமன்முதலியோர் கடைந்த காலையில் விஷந்தோன்றியதனால் நிலைகுலைந்து அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கருள்கூர்ந்து உண்டருளினர் என்பது புராணவரலாறு கண்டங்கறுப்பாரெனவெதிர்காலம்படப்பாடம் ஓதுவாருமுண்டு. (௮௦)

மின்னுமணிவேழத்தான்மேவரம்பையால்வயல்கள்
பொன்னுலகுக்கொப்பாம்புலியூரே—உன்னியொரு
காலநமாவென்றாரைக்கருத்துற்றுருத்தெதிர்ந்த
தானமாவென்றார்தலம்.

இ - ள். (மின்னும்—விளங்காநின்ற, மணி — அழகிய, வேழத்துஆல்—கரும்பினாலும், மேவு—பொருந்திய, அரம்பை ஆல்-வாழையாலும்) மணி—சிந்தாமணியாலும், வேழத்துஆல்-வெள்ளையானையாலும், மேவுஅரம்பைஆல்-விரும்பும் அரம்பையர்களாலும்,வயல்கள்—வயல்களானவை, பொன்னுலகுக்கு—பொன்னுலகத்துக்கு, ஒப்புஆம்—ஒப்பாகும், புலியூர்—புலியூரானது, உன்னி—தியானித்து, ஒருகால்—ஒருதரம், நமா என்றார்—நமாஎன்றுசிந்திக்கும்அடியவரது, கருத்து—மனத்தில், உற்று—பொருந்தி, உருத்துஎதிர்ந்த—கோபித்தெதிர்ந்த, தானம்—மதத்தையுடைய, மா—யானையை, வென்றார்—வென்றவராகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

கயமுகாசுரன் என்பவன் பிரமனிடத்துப்பலவரங்களையும் பெற்று இந்திரன்முதலியோரையெல்லாம்வென்று நிலவுலகில்வந்து காசியில் வசிக்குமுனிவர்களைக் கொல்லத்துரத்தியகாலையில் விசுவநாதரை யடைந்தனர், அங்கும் அவன்சென்றமையால் சிவபெருமானார் உக்கிரவடிவங்கொண்டுதோன்றச்சிறிதுமஞ்சாதுபோர்செய்யப் புகுந்தமையாலவனை மிதித்துக்கொன்று தோலையுரித்துப் போர்த்தனர் என்பது புராணவரலாறு. ()

மாசுமுறைந்தாமைவெள்ளைவாரணமூர்ந்தோடைமகப்
போகிநிகராகும்புலியூரே—தோகைமயிற்
புள்ளேறிவருவார்போதமழலைக்குவந்தார்
வெள்ளேறிவருவார்வீடு.

இ-ள். (மா—பெரிய, கம் உறைந்து—நீர்ப்பெருக்கு அமைந்து, ஆமை—ஆமையும், வெள்ளைவாரணம்—வெள்ளிய சங்குகளும், ஊர்ந்து—தவழப்பெற்று) மாகம்உறைந்து—விண்ணுலகில் வசித்து, ஆம—நீர (பருகிய) மை — மேகத்தையும், வெள்ளைவாரணம்—வெள்ளையானையையுநடத்தி, ஓடை—மலரோடையானது, மகம்—யாகத்தையுடைய, போகி — இந்திரனுக்கு, நிகர் ஆகும்—ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, தோகைமயில்புள்—கலாபத்தையுடைய மயிலின்மேல், ஏறிவருவார்—ஏறிவரு முருகக்கடவுளது, போதம் மழலைகு—உபதேசமாகிய மழலைக்கு, உவந்தார்—மகிழ்ந்தருளினவரும், வெள்—வெள்ளிய, ஏறு—இடபத்தில், இவருவார்—ஏறிவருவோருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம். (அஉ)

தேன்றிகழுமாமலரேந்திப்பரவித்தாழ்ந்தடியார்
போன்றகழிசூழும்புலியூரே—ஊன்றி
உளத்தினயனத்தனுவந்துதொழுதேத்தும்
குளத்தினயனத்தன்குடி.

இ-ள். (தேன்—வண்டுகளையும், திகழும்—விளங்கும், மா—பெருமைபொருந்திய, மல்லர்—வீரரையும், ஏந்தி—பொருந்தி, பரவிதாழ்ந்து—அகன்று ஆழ்ந்து) தேன்திகழும்—தேன்பொருந்திய, மா—பெருமையமைந்த, மலா ஏந்தி—மலர்களையேந்தி, பரவிதாழ்ந்து—துதித்து வணங்கி, அடியார்போன்று—அடியவரையொத்து, அகழிசூழும—அகழிசூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, உளத்து இன்—மனத்தில், ஊன்றி—பதித்து, அயன்—பிரமனும், நத்தன்—பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கினையேந்தியதிருமாலும், உவந்து—விரும்பி, தொழுது ஏத்தும்—தொழுது வணங்கும், குளத்து இல்—நெற்றியில், நயனத்தன்—அழற்கண்ணையுடைய இறைவர், குடி—குடியிருக்கும் ஊர். (அகூ)

ஆசின்மதிஞாலளவிட்டாங்குயர்ந்துநீறணிந்து
பூசுராபோலாகும்புலியூரே—மாசு

செய்யத்தொடங்குகையில், அச்சிவலிங்கப்பெருமான் அவன்பால் இரக்கமுற்று, அவன் தமக்குப் பாலபிஷேகம்முதலியன எளிதிற்செய்யுமாறு அச்சிறுவனுக்கு எட்டும்படி தமது திருமுடி தாழ்ந்தருளினரென்பதாம் கதைகள். ஆய் ஆக: எச்சத்திரிபு; இனி, பாண்டியற்கு-பாண்டியன்பொருட்டு, ஆய் மாணிக்கம் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணிக்கங்களை, காட்டுமென்றும் உரைக்கலாம். வேணிக்கு-நான்காம்வேற்றுமையுருபு செய்யப்படுபொருளில் வந்ததனால், உருபுமயக்கம். வேணி - வடசொல். மாணிக்கம் - மாணிக்யம்

இனி, மாமறைப்பாலனை பாலால் வேணிக்கு அருகு ஆட்டினர் என்பதற்கு - சிறந்த பிராமணகுமாரரான விசாரசருமரால் பாலைக்கொண்டு திருமுடிக்கு அக்காலத்தில் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டவரென்றுரைத்தல் நேராமெனவறிக; சோழமண்டலத்துள் திருச்சேய்ஞலூரில் பிராமணசாதியிற் பவித்திரவயிற்றில்தோன்றிய விசாரசருமர் இடையர்பசுக்களை அடிப்பதைப்பார்த்துப் பொறுமலிருந்து அவ்வூர்ப்பசுக்களையெல்லாம் அவ்வவற்றிற்குடையவரின் அனுமதிபெற்றுத் தாமேமேய்த்துவருங்காலத்தில் மண்ணியாற்றங்கரையில் மணலால் சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து அப்பசுக்களின்பாலைக்கறந்து குடங்குடமாகக்கொணர்ந்துபோய் அபிஷேகஞ்செய்துவர, அதைத்தெரிந்த அவ்வூரவர்கள் அவர் பிதாவாகிய யச்சதத்தனிடத்திற் போய் 'உமது புதல்வன் பசுக்களையெல்லாம் மேய்ப்பதுபோலக் கொண்டுபோய்ப் பாலைக்கறந்து மணலிலே சொரிந்து வீணாக்குகிறான்' என்றுசொல்லி முறையிட, அத்தத்தன் மைந்தனறியாதபடி மறைந்துசென்று அங்ஙனஞ்செய்தலைக்கண்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு விசாரசருமரைத் தன்கைத்தண்டினாற்பலமுறையடித்துத் திருமஞ்சனப்பாற்குடங்களைக்காலாலுதைத்துச் சிந்த, அந்நாயனார் தம்முன்கிடந்த ஒருகோலை எடுத்து உடனேசிவனருளால் மழுவாகிய அதனால் சிவாபராதஞ்செய்த தந்தையின் கால்களைவெட்டிவிட்டு முன்போலவே அருச்சனைசெய்ய, பரமசிவன் பிரத்தியட்சமாகி அவருக்குச் சண்டேசுரபதத்தை அளித்தருளினனென்பது கதை. இனி, மறைப்பாலனை - மார்க்கண்டேயருமாம், வியாக்கிரபாதருமாகலாம். (௫)

௬.—(இ - ள்) அழும் - அழுகிற, வெம் - விரும்பத்தக்க, புலியின் புதல்வனுக்கு - வியாக்கிரபாதமுனிவர் புதல்வரான உபமன்யுவுக்கு, தத்து - மோதுகின்ற, திரை - அலைகளையுடைய, பால் உததிதன்னை - பாற்கடலை, ஈயும் - கொணர்ந்துகொடுத்தருளுதற்கு இடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—பத்தி - சிவபக்தியாகிய, தவம் - சிறந்ததவம், தழைத்த - நிரம்பின, சித்தனார்-மனத்தையுடைய சிறுத்தொண்டநாயனார், தாம் சமைத்த - தாம் பாகஞ்செய்த, சேயை - (அவரது) குமாரனை, உவந்து- விரும்பி, அழைத்த- (முன்போலுருவங்கொண்டுவரும்படி) அழைத்தருளின, சித்தனார் - ஸித்தவடிவங்கொண்டவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - ஊராம்; (எ - று.)

வியாக்கிரபாதமுனிவர் தமது தந்தையின் கட்டளைப்படி வசிட்டமகாமுனிவரது உடன்பிறந்தவளை மணஞ்செய்து உபமன்யுவென்னுங் குமாரரைப் பெற, அக்குழந்தையை மாமனாகிய வசிட்டரும் அவர்மனைவியான அருந்ததியும் எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தமது பர்ணசாலையிற் காமதேனுவின்பாலையூட்டிவளர்த்துவருகையில், ஒருநாள் தந்தைதாயரான வியாக்கிரபாதரும் அவர்மனைவியாரும் அணுகிச்சென்று அக்குழந்தையைத் தமது பர்ணசாலைக்குஎடுத்துக்கொண்டுவந்து தமக்குப்பால்கிடையாமையால் மாவைநீரிலேகரைத்துஊட்ட, அதனை அக்குழந்தை உட்கொள்ளாதுஉமிழ்ந்துவிட்டுக் காமதேனுவின்பாலைக்கருதிவிரும்பியழ, நல்லபாலூட்டிச்சமாதானப்படுத்தவழியில்லாமல் அக்குழந்தையைத் தந்தை சிவசந்நிதானத்திற் கொண்டுவிட, அங்குஅக்குழந்தை பசியாற்றாதுஅழுது சிவபிரானருளாற் பாற்கடலைப்பெ

கழலாதவன்மதியார்கண்ணுறூர்கண்ணும்
அழலாதவன்மதியாரார்வு.

இ - ள் ஆசுஇல்—குற்றமில்லாத, மதில்—மதிலானது (நூல் அளவு இட்டு—எற்றுநூலாலளவிடப்பட்டு, ஆங்கு உயர்ந்து—அவ்விடத்திலுயர்ந்து, நீறுஅணிந்து—சுண்ணத்தாற் பூசப்பட்டு) நூல் அளவிட்டு — வேதமுதலிய நூல்களை யளவுசெய்து, ஆங்கு—அப்பொழுதே, உயர்ந்து (அறிவால்) உயர்ந்து, நீறு அணிந்து—திருநீறணிந்து விளங்கும், பூசுரர்போல் ஆகும்—மறையவரையொத்த, புலியூர்—புலியூரானது, மாசுகழலாத—குற்றத்தினின்றும்நீங்காத, வல்மதியார்கண்—தற்போதமுடையவரிடத்து, உறூர்—பொருந்தாதவரும், கண்—திருநேத்திரங்கள், ஆம்—அமைந்த, அழல்—அக்கினியும், ஆதவன்—சூரியனும், மதியார் - சந்திரனுமாகவுடையவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்து மிடமாம்.

அழலாதவன் மதி உம்மைத் தொகை. (அஅ)

எற்கோவரையாகிவரலாலைங்கரனேர்
பொற்கோபுரஞ்சேர்புலியூரே—நற்காற்
கிசைக்குஞ்சிலம்பினனீரைம்முகத்தான்
அசைக்குஞ்சிலம்பினனார்வு.

இ - ள். (எல்கு ஓ—சூரியமண்டிலத்துக்கோ, வரை ஆகி—ஓரளவாகி, வரல்ஆல்—வருகையால்) எல்—விளக்கம்வாய்ந்த, கோ—அரசத்தன்மையையுடைய, வரை—மேருவையொத்த, ஆகு—பெருச்சாளியின்மேல், இவரல் ஆல்—ஏறுதலால்—ஐங்கரன்—ஐந்துதிருக்கரங்களையுடையமூத்தபிள்ளையாரை, நேர்—ஒக்கும், பொன்—பொன்னாலமைந்த, கோபுரம்சேர்—கோபுரமமைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, நல்காற்கு—பொலிவமைந்ததிருக்கால்களுக்கு, இசைக்கும் சிலம்பினன்—இசைந்த சிலம்பினையுடையவரும், ஈரைம்முகத்தான் - பத்துமுகங்களையுடைய இராவணன், அசைக்கும்—அசைக்காநின்ற, சிலம்பினன்—கயிலைமலையை யுடையவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்து மிடமாம்.

முனிவர்களோடு மாறுபட்டு பெருச்சாளிவடிவங்கொண்டு ஓரசுரன் என்றும் இடையூறவர்களுக்குச் செய்துவந்தமையால் முனிவர்வேண்டுகோளால் அவ்வசுரனைப் பாசாங்குசங்களால டக்கித் தமக்கு வாகனமாகக்கொண்டார் என்பதும், இராவணன் இந்திரன்முதலிய தேவர்களோடு போர்செய்து செருக்குற்றுச்சிவபெருமான் திருக்கயிலைவழி வருங்காலையில் அவன் விமானஞ் செல்லாமையால் அத்திருமலையை எடுக்க முயன்றானென்பதும் புராணவரலாறுகள். சரைந்தபணைபுத்தொகை,()

காற்காட்டியாறுதலைக்காட்டியடுத்தோர்க்கயில்மேவும்
போர்க்காவலன்போற் புலியூரே — பாற்சோக்க
குட்டிக்கங்கூட்டினார் கொச்சைமுகமாயனுக்கன்
றொட்டிக்கங்கூட்டினாரே.

இ - ள். (அடுத்தோர்க்கு — அடுத்தவர்களுக்கு) சாலக்காட்டி — தென்றற்காற்றைக்காட்டி, ஆறுதலைக்காட்டி — நதியோடு ஆறு தலைக்காட்டி அடுத்தோர்க்கு — தம்மை அடைந்த அடியவர்க்கு, கால்காட்டி — திருவடியைக்காட்டி, ஆறுதலைக்காட்டி — ஆறுதிருமுகங்களையுங்காட்டி, அயில் — வேலேந்திய. மேவும்போர் — முருகக்கடவுளைப்போல, காவலைக்கு — பரிபாலிக்க, புலியூர் — புலியூரானது, பால் — பாலை, சோக்குட்டிக்கு — பசுக்குட்டிக்கு, அங்கு ஊட்டினார் — அங்கு தாயாயமைந்து ஊட்டினவரும், கொச்சைமுகம் — ஆட்டுமுகத்தை, மாயனுக்கு — தக்கனுக்கு, அன்று — அக்காலையில், ஒட்டி — சேர்த்து, சம்கட்டினார் — தலையாகக் கூட்டினவருமாகிய இறைவனாது, என் — ஐயராய

பாண்டிநாட்டிலுள்ள குருவிருந்த துறையென்னு மூரில் வாழுஞ் சுகலனென்னும் ஒரு வேளாளன் பெற்ற பன்னிரண்டு பிள்ளைகளும் தமது தந்தை தாயிறந்தபின் வேடரோடு கூடிக்காட்டில் வேட்டையாடுங் காலையில் அங்கிருந்து தவஞ்செய்த பிரகஸ்பதியின் தவங்குலைய, கல்முதலியவற்றை வாரிவீசினார்கள், அவர் சினங்கூர்ந்து நீங்கள் உழுதொழிலின ராதலால்மூ

..ஏழும் பன்றியாகக்கடவீரென்று சபிக்க அன்றே அவ்வூரி லையுள்ள காட்டில் பன்றிகளாகப் பிறந்தார்கள், அக்கா லத்திலுள்ள இராசராசபாண்டியன் வேட்டையாடுங் காலையி லெய்கணையில் அவற்றின் தந்தை தாய்களகப் பட்டிறக்க அக் குட்டிகள் வருந்தும்போது சிவபெருமானவற்றின் தாயாய்வ ந்து முலையூட்டினா ரென்பதும், தம்மைப்பழித்ததக்கன் தலையை யாகசாலையிலறுத்து ஆட்டின் றலையை யிசைத்தனரென்பதும புராணவரலாறுகள். ஆறுதலைகாட்டி இரண்டாம் வேற்று மைத்தொகையில் வருமொழி வல்லெழுத்தியல் பாதலால்வலி த்தல் விகாரம். (அக)

மெய்ப்பவ[illegible]மிக்கசிவகங்கையது
பொய்யின்மறை[illegible]புலியூரே—மைப்பனை
ரெய்க்குக்குல[illegible]மால்வரையார் [போற்
று[illegible]].

இ-ள். மெய்ப்ப[illegible] நிகரெடுக்கும் பிறவி [illegible] - அறுகிய தாமரைகள்மிகு ந்து [illegible] (அறாய்ப்பொருக்கு) [illegible] - அங்குக்களங்க மில்லாமை [illegible] - சிவகங்கையானது, பொய்யில் - பொய்த்தலில்லா, மறைக்கு ஒப்புஆம் - வே தத்துக்கொப்பாகிய புலியூரானது, மை - கரிய, பனைபோ ல - பனைமரம்போல, [illegible] ஐயர் - தொங்கா நின்ற [illegible] விநாயகக்கடவுளுக்குப் பிதாவாயு ள்ளவரும், தூய - பரிசுத்தமாகிய [illegible] - நீண்ட, மால்வரை ஆம் —பெரியமேருவாகிய, தங்கம் தறு - தங்கமலையை யேந்திய, கையார் - திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், சார்பு— பொருந்தும் இடமாம். (அஉ)

காலாயிரந்தாற்க[illegible]ட்டாற்சேடன்
போலவபயந்தேர் புலியூரே—பாலாழி
நந்தநஞ்சமப்பார்தலையுமை[illegible]சடையிட்
டிந்தநஞ்சமப்பாரிடம்.

இ - ள். (கால் ஆயிரத்து ஆல் - ஆயிரங்கால்களாலும், கதிர்—ஒளியையுடைய, மணி—இரத்தினங்களழுத்திய, சூட்டு ஆல்-கலசத்தாலும்) கால் ஆயிரத்து ஆல்—அளவில்லாதகால்களாலும், கதிர்—ஒளியமைந்த, சூட்டு ஆல்—உச்சிக்கொண்டையாலும், சேடன்போல் - அதிசேடனைப்போல, ஆலயம் சேர்-ஆலயம்நெருங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, பால் ஆழி—பாற்கடலானது, தந்தாஞ்சு உம்—தந்தநஞ்சினையும், அப்பு ஆரதம் உம்—கங்கையையும் ஆத்திமாலையையும், களம்—ஸ்ரீ கண்டத்திலும், சடை—சடாபாரத்திலும், இட்டு— அணிந்து, இந்தம—விறகினை, சுமப்பார்—சுமந்தருளுமிறைவராது, இடம்—இடமாம்

இசைப்பாளர் பகைவராகிய வெமதூதியைவெல்ல மதுரைத திருநகரில் விறகுசுமந்தருளினார் என்பது புராணவரலாறு நஞ்சினைக்களத்திலும் அப்பு ஆரதமமையச் சடையிலும் எனக் கொள்ளாநிற்றலால முறைநிரனிறைப்பொருள்கோளணி சூட்டுக்கொற்றொரு பெயராய்க் கலசத்தின்பேல் நின்றது (அ௪)

தக்கலைதெரிபருந் துவ்வியாசனையொப்
புக்கொடுக்கம்பெருந்தேசார் புலியூரே—எச்சயத்தில்
பல்லுக்கெட்டாதவனார் பாறப்புடைத்துமறை
சொல்லுக்கெட்டாதவனார் தோய்வு.

இ - ள் (தக்க—கலை(ஆகமம் திருப்பாட்டு) அமையாத நெறியலதனை ஆல்—தெரிதலால, தகவு— மேம்பட்ட, கலை—மெய்ந்நூல்களை, தெரியல் தன் ஆல்—ஆராய்தலால, வியாசர் ஐ—வேதவியாசரை, ஒப்பு—ஒக்கும், கொடு கம்பம் சேர—துவசத்தம்பம் சேர்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, எச்சயத்து இல்—தக்கன் யாகத்தில், பல்லுகெட்டு-பல்லிறந்து, ஆதவனார் பாற—சூரியனோட, புடைத்து—தகர்த்து, மறைசொல்லுக்கு வேதவாக்கியத்துக்கு, எட்டாதவனார்—எட்டாதவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—பொருந்துமிடமாம்.

தக்கன்யாகத்தில் வீரபத்திரக்கடவுளால் சூரியன்பல்லையிழந்தான் என்பது புராணவரலாறு. (அரு)

பாடுமிசையாற்றனக்குப்பத்தாற்சிகரம்வெண்
பூடணமின்றாளாம்புலியூரே—வேடன்
அடித்தரிக்குங்கோவாரமரர்துயராலங்
குடித்தரிக்குங்கோவார்குடி.

இ - ள். (பாடும் இசை ஆல்-பாலரும்சொல்லும் புகழாலும், தனம்குப்பத்து ஆல - பொன்னை செய்த கலசங்களாலும்) பாடும் - பாடாநின்ற, இசை ஆல் - இசையினாலும், தனம குப்பத்து ஆல் - குடம்போன்ற தனத்தாலும், சிகரம் - சிகரகோயிலானது, வெண் பூடணம் - வெள்ளிய ஆபரணத்தை அணிந்த, மின்றாள் ஆம் - நாமகளுக்கு நிகராகும், புலியூர் - புலியூரானது, வேடன் - கண்ணப்பநாயனாரது, அடி - திருவடியை தரிக்கும் - தரித்த, கோவார் - நேத்திரத்தையுடையவரும், அமரர் துயர் - தேவர்கள் துன்பத்தை, ஆலம்குடித்து - விஷத்தையுண்டு, அரிக்கும் - கெடுக்கும், கோவார் - தலைவருமாகிய இறைவர், குடி - குடியிருக்கும் ஊராம்

1 தொண்டைநாட்டில் திருக்காளத்தியென்னுந் திருப்பதியினருகிருக்கும் உடுப்பூரில்வாழும் வேடர்குலபதியாகிய நாகனென்பவன் தவபலத்தினால் திருவவதாரஞ்செய்து திண்ணனென்றும் பிள்ளைத் திருநாமம்பெற்று வில்வித்தையில் வல்லவராய் வேட்டையாடுங்காலையில், ஓர்பன்றியின் பின்தொடர்ந்து அதனைக்கொன்று பொன்முகலி யாற்றங்கரையிலிட்டு அங்கிருக்குங் குடுமித்தேவரைத் தரிசிக்கச்சென்றனர், அத்திருமலையிலேறும்பொழுது சந்நிதானவாய்ந்து முறுகிய அன்பே வபெருமானைத் தழுவித்தேவர் பசித்திருக்கின்றீர் இறைச்சி கொண்டு வருவேனென்று சென்று அப்பன்றியினிறைச்சியைத் தீயிற்காய்ச்சி வாயிலிட்டுப் பக்குவம்பார்த்துச் சுவையாயுள்ளதைப் பெருமானார்க்கூட்டி யிவ்வாறெழுநாளில், அங்கு அநுசிதமாயிருத்தலைக்கண்டு மனம்பொறாத சிவகோசரியார்க்கு அவர் முறுகிய அன்பினையுணர்த்த ஏழாநாளில் ஒருதிருக்கண்ணில் உதிரமொழுகும்படியாயிருந்தனர், ஊனமுது கொண்டு வரச்சென்ற அத்திண்ணனார் அதனைக்கண்டு 'பதைபதைத்துப்

பச்சிலைமூலிகைபிசைந்து விட்டும் நிற்காதிருத்தலைக் கண்ணப்ப னுக்கு, ஊனினையுறுதியென்று தமது வலக்கண்ணையிடந்து அப்பாத் தப்ப வுடனே யுதிரநிற்பக்கண்டு மகிழ்ந்தனர். பின்னும் அவ்வாய பினையுணர்த்த மற்றொருகண்ணிலும் உதிரம்பெருகும்படி செய்தரு ற யருள, நான் மருந்துகண்டமையா லிந்நோயெனன்று தீர்க்க ண்ணைப்பெயர்த்தப்ப அவை யாளத்துக்காகத் தமதுகாலைக்கொடு கி, அக்கண்ணிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு பெயர்க்கப்பிறையெ ன்பது புராணவரலாறு. சகுந்தலைப்பாதம் திருவருட்பதிய. ([illegible])

வான்மீதெழும்புகையான்மாவிரதத்தாற்கதிரோன்
போன்மாமகஞ்செயபுலியூரே—தேன்மாறாத்
தோடாயிரந்தாளலங்கம்புயன்றலையை
ஓடாயிரந்தானுறைவு.

இ - ள். (வான்மீது - ஆகாயத்தின்மேல், எழும்புகை ஆல் - எழாநின்றபுகையினாலும், மாவிரதத்து ஆல் - பெரியவிரதமுடையால்) வான்மீது - ஆகாயத்தின்மேல், எழும்புகை ஆல் - உதயஞ்செய்தலாலும், மா - குதிரைபூண்ட, இரதத்து ஆல் - ஒற்றையுருளையுடைய தேராலும், கதிரோன்போல் - சூரியனைப்போல, மா மகம் செய் - பெருமையமைந்த யாகங்களைச் செய்யும், புலியூர் - புலியூரானது, தேன்மாறாத - தேனீங்காத, ஆயிரம்தோடுதான் - ஆயிரமிதழ்களின், அலங்கு - விளங்கும், அம்புயன் - தாமரையில்வசிக்கும் பிரமனது தலையை—சிரத்தை, ஓடு ஆய் - ஓடாகக்கொண்டு, இரந்தான் - இரந்த சிவனையினது, உறைவு - வசிக்குமிடமாம்.

இறுமாப்புற்ற பிரமன் தலையைக்கொய்து செருக்குற்றதிருமால் காலகரம்பிற் சூலத்தால் வயிரவமூர்த்தி குத்தியுதிரப் பலியேற்றனர் என்பது புராணவரலாறு. ஆய் செயவெனெச்சத் திரிபு. ([illegible])

ஆங்கருணைமேயா முதிர்கங்கைவேலைநீங்கியப்
பூங்கலையிற்றோப்பாம்புலியூரே—வாங்கும்
வரங்கம்பலவாணன்வாயில்காத்தன் பார்த்
திரங்கம்பலவாணனில்.

இ-ள். (ஆம - அமைந்த, கருணை ஒடு - பொரிக்கறியோடு, அமுது ஈந்து - அன்னத்தைக்கொடுத்து, கவலைநீக்கி - பசித்துன்பத்தைப்போக்கி) ஆம் - உண்டாகும், கருணை ஒடு-கிருபையோடு, அமுது ஈந்து - அமுதினைக்கொடுத்து, அங்கு - அவ்விடத்தில், அ அல் ... - அந்த இருளினை, நீக்கி - ஒழித்து, மடம்-... கன், பூங்கலை - பொலிவமைந்த கலைகளையுடைய, இந்து ... ஆம் - சந்திரனையொக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, வாங்கும் - பெற்ற, வரம் - வரத்தையும், கம் - தலையையும், பல-பலவாகவுடைய, வாரணை - வாரணசூரன், வாயில்காத்து - வாயிலைக்காக்க, அன்பர்க்கு - அடியார்களுக்கு, இரங்கு - இரங்காநின்ற, அம்பலவாணனை - அம்பலவாணனது, இல் - நிலையினையாம்.

காத்து செயமெனைக் காத்திடு. (௧௨)

ஐயம்பெய்தேதாரணிமகிழிட்டங்கசன்போல
மெய்யில்சத்திரஞ்சூழ்புலியூரே —பையரவு
மீதாம்புயத்தினான்மிக்கமுயல்மேலழுத்தும்
பாதாம்புயத்தினான்பற்று.

இ-ள். (ஐயம்பெய்து (இரப்பவர்க்கு) பிச்சையிட்டு, தாரணி - உலகிலுள்ளோர், மகிழ் இட்டு மகிழ்வுணவுதந்து,) ஐ அம்பு எய்து - பஞ்சபாணங்களைப் பிரயோகித்து, தார் அணிமகிழ் இட்டு மகிழமாலையையணிந்து, அங்கசன்போல் - மன்மதனைப்போல, மெய்ய இல் - உண்மைவாய்ந்த, சத்திரம சூழ்-சத்திரியகள்சூழ்ந்த, புலியூர - புலியூரானது, பை அரவு-படத்தையுடைய பாம்புகள், மீது ஆம் - மேலேயாகிய, புயத்தினான் - திருப்புயங்களை யுடையவரும், மிக்கமுயல்மேல் அழுத்தும்-வலிமை மிகுந்த முயலகன்மேலழுத்திய, பாத அம்புயத்தினார்-திருவடித்தாமரையை யுடையவருமாகிய இறைவா, பற்று - அன்புகூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

தேவதாருவனமுனிவர்கள் ஏவியமுயலகன்மேல் திருத்தாளூன்றிநடித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. முயலகன்எனவரற்பாலது முயல் எனவந்திருக்கின்றது. (௧௩)

மால்புணர்ந்து நீறணிந்து மாமதிமேலிட்டுயர்ந்தோர்
போல்மாடஞ் சேர்புலியூரே — சூல்பெறுவெண்
கோடுந்தலைவாய்ப் பார்கடப்பப் பார்ப்பான்முன்
தேடுந்தலைவன் பதிசேர்வு.

(இ - ள்.) (மால் புணர்ந்து - மேகத்தைச்சமுகம், நீறு அணிந்து - சங்கைச்சாம்பலாக்கிக் கப்பட்டு, மா - பெருமைவாய்ந்த, மதி - சந்திரனை மேலிட்டு - மேல்கொண்டு) மால் புணர்ந்து - பெருமையைப் பொருந்தி, நீறு அணிந்து - விபூதியைத்தரித்து, மாமதி - நுணுகிய அறிவை, மேலிட்டு - சேர்ந்து, உயர்ந்தோர்போல - உயர்ந்தவர்களைப்போல, மாடம்சேர் - மாடங்கள் நெருங்கிய, புலியூர் - புலியூரானது, சூல்பெறு - சூல்வாய்ந்த, வெண்கோடு - வெள்ளியசங்குகளை, உந்து - கொழிக்கும், அலைவாய் - அலைகளையுடைய கடலையும் தலையுடைய, பார் - உலகிலுள்ளோர், கடப்ப - கைகுவிக்க, மறையோன்பொருட்டு - பார்ப்பனச் சிறுவன்பொருட்டு, அயனும் தேடும் - பிரமன் முன்பு தேடிய, தலைவன்பதி - திருமுடியையுடைய சிவபிரானது இடமாம், சேர்வு — சேருமிடமாம்.

பார்ப்பனச் சிறுவன் பொருட்டுக் காலனை உதைத்த தன்மை முன்பு கூறியதுபோலவே. மெய்ப்பாட்டின் பொருள் ... உருபும்பயனும் உடன்தொக்க ... தல் வல்லெழுத்து மிக்கது. (௩௯)

எப்போதுநன் மணந்தோய்ந் திரப்பவர்க்கிட் டைந்தரு
ப்பேசும்வீதிப் புலியூரே — மெய்ப்பால [வெள்
நந்திப்பரியார் களினைத்துயவரிக்குஞ்
சந்திப்பரியார் தலம்.

(இ - ள்.) (எப்போது உம் - எந்தக்காலத்திலும், நல்மணம் தோய்ந்து - நல்லகலியாணங்களைப் பொருந்தி, இரப்பவர்க்கு இட்டு - இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து) எப்போது உம் — எந்நாளிலும், நல்மணம் தோய்ந்து - நல்லவாசனையைப்பொருந்தி, இரப்பவர்க்கு இட்டு — இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து, ஐந்தரு — பஞ்சதரு

சகளுக்கு, ஒப்பு போகும - ஒக்கும், வீறு—வீறினையுடைய, புலியூர் - புலியூரானது, மெய்ப்பு ஆன—உண்மையமைந்த, நந்தி—இடபமாகிய, பரிமா - குதிரையையுடையவரும், நளினத்தார—தாமரையிலிருக்கும், அயன்கு ஐம்-பிரமனுக்கும், அரிக்கு உம் திருமாலுக்கும், சந்திப்பு அரியார்-சந்திக்கற்கரியவருமாகிய இறைவரது, தலம்- திருப்பதியாம்.

உண்மை நினைக்கென அரிபொருளில்வருத முற்று. (௯௫)

சோபனத்தைச்சேர்ந்துசெங்கோலூக்கியுயர்தோரணை
நூபுரிக்கொப்பாகும்புலியூரே—தாபரமென்
[ந்தான்

டிக்கெனுமாசாரத்தாரிட்டநெஞ்சட்டித்திக்கும்
இக்கெனுமாசாரத்தாரில்.

இ - ள். (சோபானத்து ஏர்ந்து - படிகளிற்பொருந்தி, செங்கோல் தூக்கி - கோலைத்துலாராசியளவுந் தூக்கப்பட்டு) சோபனத்து ஏர்ந்து - சுபத்தையடைந்து, செங்கோல் தூக்கி - செங்கோலையேந்தி, உயர்தோரணம்தான் - உயர்ந்த தோரணமானது, நூபுரிக்கு ஒப்பு ஆகும் - அரசனுக்கு ஒக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, தாபரம் - அசையாத, எண்டிக்கு என்னும் - எட்டுத்திக்கென்கின்ற, ஆசாரத்தார்-ஆடையையுடையவரும், இட்டார் நெஞ்சு உள் - பெரியோர் மனத்தில், தித்திக்கும் - தித்திக்கின்ற, இக்கு என்னும் - கருப்பாகிய, மாசாரத்தார் - பெரிய சாரமாயுள்ளவருமாகிய இறைவரது, இல் - திருமனையாம்.

சோபானம் சோபனம் குறுக்கல். (௮௯)

அம்மழைக்கண்ணாற்காலாலாடுதலாற்கேதனங்கள்
பொம்மன்முலையாராம்புலியூரே—சம்மதியாய்ப்
பொங்கரவினன்பணிவார் பொற்சடைக்கிட்டார்கிரணச்
செங்கரவினன்பணிவார்சேர்வு.

இ - ள். (அமழைகண் - அந்தமேகமண்டலத்தில், கால் ஆல் ஆடுதல் ஆல் - காற்றுலாடுதலினால்) அம் - அழகிய, மழை—மேகம்போன்ற, கண் ஆல் - கண்களாலும், கால் ஆல்-காலி

னல், ஆகிதல் அல் ஆகையாலும். தெங்கனைகள் - தெங்கங்காய், பொம்மல் - பருத்த, முலையார் ஆம் - தனத்தையுடைய மகட் டையமகளிரை யொக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, சம்பந்தி யுட சம்மதித்து, பொங்கு - சோபிக்கும், அரவு - பாம்பாகிய, நல பணி - நல்ல ஆபரணத்தை, பொன் - பொன்போலவிளங்குமய க்க, சடைக்கு இட்டார் - சடையிலணிந்தவரும், செங் கரம் - செவ்விய கிரணத்தையுடைய, இனன் - சூரியனும் பணி வார் (பூசனைசெய்து) பணிய பாட்டாளமாகிய இறைவர், சே வு - சேர்ந்திருக்குமிடமாம்.

முன்னின்ற உவமைப்பொருள்களைக் கூறுமிடத்தில் அசைநிலையா கக்கொள்க. (கூஎ)

மாலைகலமுற் றுமணிமார் பூண்மார்பினையாய
போலவிரதமாரும் புலியூரே — பாலனைக்கொல
லானகத்தைக் கூற்றுவனதார் மானாக்கன் மாமுடிமேல்
கானகத்தையூன்றினார் காப்பு.

இ-ள். மான் மேகலையத்தில், அகலம் - விரிவ த்தை, உற்று - அடைந்து, மணிமார் பூண்டு - இரத்தினங்கள் தைத்தா ப்பூண்டு) மல் அகலம் ஒருமாதர் மார்பினை, உற்ற பொருந்தி மணிவடம்பூண்ட - முத்துவடந்தரிப்பதால், இலக்குமியைப்போ ல் - திருமகளைப்போல, இரதம் ஆரும் - நீர்நிலைகள் நிறைந்த, புலியூ ர் - புலியூரானது, பாலனைக்கொல்வான் - தமது புத்திரனைக்கொல் லுஞ் சிறுத்தொண்டநாயனாரது, அகத்து - திருமனையில், ஊ - அ ழகிய, ஊன் தின்றோர் - தசையைத்தின்றவரும், வாள் அரக்க ன் — வாளேந்திய இராவணனது, மாமுடிமேல் - பெருமை வாய்ந்த சிரத்தின்மேல், கால்நகத்து ஐ - பெருவிரல்நகத்தினை ஊன்றினார் - ஊன்றினவருமாகிய இறைவரது, காப்பு - காவ லாயுள்ள இடமாம்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திரத்தை முன்னர்க்காண்க— இரதமாரும் எனப்பாடமுமுண்டு அது உவமைக்குப் பொருத்த மின்மையால் ஆருமென்னப்பாடங்கொண்டாம். (கூஅ)

செல்வந்திருந்திடலாற் சேர்முடத்தாழ்ப்பிங்கலனை
புல்லுக்கெங்கோன்றும் புலியூரே — மெல்லிதழ்வாய்

ற்று உண்டுவளர்ந்த தென்பது முன்னடிகளிற்குறித்தகதை. உதகம் - நீர்க்கு றியீடம்: வடசொல்; இங்கே, கடலென்னுமாத்திரையாய் நின்றது. பதஞ்சலி யென்னும்வடசொல்லுக்கு - தனதுதகதாயயைப் [illegible] னுமாகத்தின் ன்று காப்பவனென்று பொருள்; புமை - மக்களில்லாதவாடைவழிதார் [illegible] கம். திருச்செங்காட்டங்குடியில் அந்தணர்குலத்தில் அவதரித்த [illegible] தொண்டநாயனாரு அ[illegible]யைப் படுப்பொருட்டுச் சிவபிரான் வைரவத்தி ருவுருவங்கொண்டுஅவ[illegible] அரியபுள்ளையையறுத்துக்கறிசெய் [illegible] அமுதுபடைப்பவர்விட்டு [illegible] தாயுமன்றே [illegible] நாயனார் [illegible] குடன்பட்டுத் தமது [illegible] கியசீராளனை அறுத்துக் கறிசெய்த [illegible] படைக்கையில், [illegible] ளை [illegible]வைக்கூப்பிடுமென்ன, [illegible] அந்[illegible] திலவர் [illegible] பிள்ளையையழைக்க, அப் [illegible] தென்பது [illegible] கதை. [illegible] - மாபவிகளை [illegible] வனென்றும் கொள்ளலாம். (௬)

எ.—(இ - ள்) [illegible] சேடன் - [illegible] ஆதி சேஷன், [illegible] - (தனது) [illegible] - பத ஞ்சலியென்னும் முனிவடிவமாய் [illegible], - [illegible] மாக, வந்த - வந்தடைந்த, [illegible] — [illegible] வைலகத்தில் அணைகோ [illegible], மா முனிக்கு [illegible] - [illegible] புலியூர்க்குத் திருப்பாற்கடலில் [illegible] கிய சிவபிரா னே, காப்பு - (உயிர்களைக்) காவலாயாது, [illegible] (௭ - று.)

முனமொருகாலத்தில் [illegible] ஆறு கையும் ஆதிசேஷன் தனக்கு [illegible] தவஞ்செய்து அவாது அருகில் [illegible] ப்பதில் [illegible]. அவ்வாறு [illegible] ண்டாகுஞ்செய்த [illegible] அருகுசாமியிடத்தில் அந்தத்திசைமாமாகிய [illegible], அவர் அந்தணககிலையைக் [illegible], ஆதிசேஷன் அவாது [illegible] பெற்றான், [illegible] காலம் சிவபிரானது நடனத்தின் பெருமையைத் [illegible] ஆதி சேஷன் அதனைத்தரிசிக்க [illegible] திருக்கைலையை யடைந்து தவஞ்செய் ய, சிவபிரான் பிரதியக்ஷமாய் "நீ இவ்வடிவத்தோடு சென்றால் [illegible] மாதலின், முனமொருகால் [illegible] நாகலோ கத்திற்சென்று, அங்கு [illegible] பிலத்துவாரமொன்று இலங்கு வனதில முடிவதாதலின், நீ அவ்வழியாய் [illegible] சோழ வியகதி ரபாதமுனிவனோடு நமது நடனத்தைத் தரிசிப்பாய்" என்று அருள, அங்ஙனமே நாகலோகசன் பிலத்துவாரத்தினவழியாய்த் தில்லைவனத்தையடைந்து திருவி ருத்தந்தரிசித்தனனென்பது முற்பாதியிலுள்ள கதை. சிதம்பரத்தில் திரு வனந்தேசுரத்துக்கு மேற்கேயுள்ள நாகசேரியென்னும் புண்ணியதீர்த்தமே ஆதிசேஷனெழுந்த பிலத்துவாரத்தின் எல்லையாம். மெய்திகழும் - உண்மை விளங்குகின்ற என்றுமாம். சேடன் - வடசொற்றிரிபு; (பிராபகாலத்திலும் அழியாது) மிகுபவனென்று பொருள். வாதவூரடிகளை வருத்தியதன்பொரு ட்டு அரிமர்த்தனபாண்டியன்மீது உண்டான கோபத்தால் சிவபிரான் வை யையாற்றை அவன்நகர்மேல ஏவ, அந்நதி மதுரையையழிக்குமாறு பெருகி வர, அந்நகரத்தார்யாவரும் அரசன்கட்டளைப்படி கூலியாட்களைவைத்துக் கரைகோலுகையில், சோமசுந்தரக்கடவுள் பிட்டுவிற்றுண்ணும் வந்தியென்

விண்டகங்கை யார்மேலை யாருக்கா
உண்ட கடுக்கை யாரு.

இ - ள். செல்வத்து இருந்திடல் ஆல் - மேகம்வந்து தங்குதலாலும், சேர்முடத்து ஆல் - பொருந்திய முடத்தினாலும்) செல்வம் இருந்திடல் ஆல் - செல்வத்தினிறைவாலும், சேர்முடத்து ஆல் - பொருந்திய முடத்தினாலும், பிங்கலன் நேர்புன்னும் -- குபேரனையொத்த, பொங்கு - தென்னைமரங்கள், ஓங்கும் - உயர்ந்து தோன்றும், புலியூர் - புலியூரானது, மெல் இதழ் - மெல்லிய இதழ்களை, வாயவிண்ட - வாயலர்ந்த, கடுக்கையார் - கொன்றைமலர் மாலையை யணிந்தவரும், மேல்நாள் - முன்னொருநாளில், அமரருக்கு ஆக — தேவர்களுக்கு ஆக, உண்டகடு - உண்டவிடத்தை, ஐயார் - வெறுக்காதவருமாகிய இறைவரது, ஊர் — ஊராம்.

குபேரனுக்கு முடந்தன்மையமைந்த இடத்திற்காண்க. ()

மாகமண்ட லந்தாங்கி மண்டம்பூந் தாறுவிட்டுப்
பூகமும்கும் பன்சீர்ப் புலியூரே — ஆகமங்கள்
கூறிடுமா வாக்கினார் கூடலிறைக் கா நரியை
ஊறிடுமா வாக்கினாரில்.

இ - ள். மாகமண்டலம் - விண்ணுலகவட்டத்தை, தாங்கும் - சுமந்து, மண்டு அம்பூ - வண்டுகள்மொய்த்த, பூந்தாறு விட்டு - பூங்குலைகளைவிட்டு, மா - பெருமைவாய்ந்த. கமண்டலம் தாங்கி - கமண்டலத்தை ஏந்தி, மாண்திறம்பூத்து - வளமைவாய்ந்த தபசைப்புரிந்து, ஆறுவிட்டு - கல்வழியைக்காட்டி, பூகம் உம் - கமுகமரமும், கும்பன்சீர் - அகத்தியமுனிவரது சீர்மைவாய்ந்த, புலியூர் - புலியூரானது, ஆகமங்கள் - இருபத்தெட்டாகமங்களை, கூறிடும் - சொல்லியருளிய, மா - பெருமைவாய்ந்த, வாக்கினார் - திருவாக்கினையுடையவரும், கூடல்இறைக்கு ஆ - மதுரையிலுள்ள அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்காக, நரியை - நரிகளை, ஊறிடும் - ஏறுகின்ற, மா ஆக்கினோர் — குதிரைகளாகச் செய்தவருமாகிய இறைவரது, இல் - திருமனையாம்.

அமைச்சராக இருந்து குதிரைகள்வாங்கக் கொண்டுசென்ற செம்பொன்னைச் சிவபெருமானார் திருப்பணிகளுக்குப் போக்

கிச் சிவாநந்தத்திலழுந்திய வாதவூரடிகளை, அரிமருத்தனபாண்டியன் வருவித்துக் குதிரைகளுக்காக வருத்தியகாலத்தில அச் சிவபெருமானார் நரிகளைப்பரிகளாக்கினார் என்பதுபுராணவரலாறு. ஆக என்னும் வினையெச்சத்தினீறு தொக்கது மண்டிலம் என்பது மண்டலம் என்பது சிராமியம். (க00)

மன்னுபுலியூர்க்கு வகுத்தவெண்பாநூறவற்றில்
ஒன்னிலிருபத்தைந்தோர் வயனம் — பின்னுமுள
ஐயைந்தொருவயன மையைந்தொருவயனம்
ஐயைந்தொருவயன மாம்.

புலியூர் வெண்பாவிலுள்ள நூறு செய்யுள்களில் இருபத்தைந்து இருபத்தைந்தாகப் பகுத்து அவற்றுள் ஒவ்வொருவகையும் ஒவ்வொருவிதமாக வருதல்காண்க.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	கசு	அவருடைய	கூப்பிய
கூ	எ	திருநடனத்தினைக்காட்டியருளிய.	காட்டியருளிய
உஎ	எ	அரிவாட்டநாயனார்	அரிவாட்டாயநாயனா
கஅ	எ	வாதவூராளிகளுக்குக்குணர்த்தும்.	வாதவூராளிகளுக்குணர்த்தும்
	கரு	கமலப்போதுள்ளவன்	கமலப்போதுள் அவன்
	கசு	பிரமனும்	அப்பிரமனும்
	உ௫	கொண்டுவாஎனப்பொருள்.	கொண்டுவருதல் எனப்பொருள்,

கஉம் செய்யுளில் முன்வசியமாதளித்த எனப்பாடமுண்டு வசியர் எனயமகம் திரிபுகளில் முதனிலைப்போலியாக வருமேயன்றி மற்றையிடங்களில் வைசியரெனவருமாதலால்வனிகமாது எனப்பாடங்கொண்டாம்.

கூஉம் செய்யுளில் சோதிவளை மும்மடியாய் எனப்பாடமுண்டு, அதுபுராணத்திற்குப் பொருந்தாமையால் சோதிவளைமும்முடியாய் எனப்பாடங்கொண்டு.

னுமலட்டுக்கிழவிக்குத் தன்கருணையால் வேலையாளாய் முடியின்மேற் கூடையில் மண்ணைச் சுமந்துகொண்டுபோய்க் கொட்டினரென்பது கதை. புகட்டு - புகவிடு என்பதன் மரூஉ. (எ)

அ —(இ - ள்.) மாசு இலா - குற்றமில்லாத, அம் புலிக்கும் - அழகிய புலியினுடைய வடிவத்தின் தச்சிறுபான்மை கொண்ட வியாக்கிரபாதமுனிவருக்கும், மாது உமைக்கும் - மகளிரிற்சிறந்த உமாதேவிக்கும், மா நடத்தை - சிறந்த (தமது) திருநடனத்தை, பூசம்தில் - (தைமாதத்துப்) பூசநட்சத்திரத்தில், காட்டும் - (சிவபிரான்) தரிசனஞ்செய்வித்தருளிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,— பேசு அரிய - சொல்லுதற்குமுடியாத, வித்தகத்தார் - ஞானவடிவமாகவுள்ளவரும், கண்டு இறந்தார் வீடு உற செய்து - (தம்மைத்) தரிசித்துப்பின் மரணமடைந்த அன்பர்கள் முத்தியடையும்படி அருள்செய்து, அங்கசன் தேகம் நுக்கத்து அழல் கண் திறந்தார் - மன்மதனையொழிக்கும்பொருட்டுத் திருநெற்றியிலுள்ள நெருப்புக்கண்ணை விழித்துப்பார்த்தவருமாகிய சிவபிரானது, வாழ்வு - வாழுமிடமாம்; (எ - று.)

மாசு என்றது - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலத்தொடக்கு. தைமாதத்தில் வியாழக்கிழமையும் பௌர்ணமியும் பூசநக்ஷத்திரமும் பொருந்திய நன்னாளில் திருநடனத்தைக் காட்டியருளினரெனக. பூசம் - புஷ்யம், மத்தகம் - மஸ்தகம் இவை - வடசொற்றிரிபுகள். வித்தகத்தார் கண்டு இறந்தார் வீடு உற எனவைத்து - ஞானமுடையவர்கள் தம்மைத்தரிசித்து மரித்து முத்திபெற என்றுங்கொள்ளலாம். அங்கஜன் என்னும் வடசொல்லுக்கு - (திருமாலின்) உடம்பினின்று உண்டானவனென்றாவது, (பிராணிகளின்) உடம்பினிடமாகத் தோன்றுகிறவனென்றாவது பொருள் கொள்க. ஆ - ஆக; விகாரம். வாழ்வு - தொழிலாகுபெயர். பார்வதிதேவி ஞானப்பிராயமானவுடனே பரமசிவனை மணஞ்செய்தற்குத் தவஞ்செய்யவிரும்பியவளாய்த் தனது கருத்தைப் பெற்றோர்க்குத் தெரிவிக்க, அவர்களால் "அன்னையே யினையாளிற்காகிய நாதவ மாற்றுங் கொக்த, இன்னதோர் பருவமன்றோ வியாதன்றோ நோக்கே சென்று, நின்னுடல் பொருந்தா விண்டிந் நிலையைத் துறந்தி" என்றுகூறி மறுக்கப்பட்டதனால், அவளுக்கு உமையென்று பெயருண்டாயிற்று; உ, மா என்பதற்கு - அம்ம, வேண்டாம் என்று பொருள். (அ)

கூ —(இ - ள்.) சிங்கவன்மன் - சிங்கவர்மனென்னுமரசன், முன் ஆகமுற்பட [முற்காலத்தில்], சிவ நடத்தில் - சிவகங்கையிலே, மூழ்க - வந்து நீராட, பொன் ஆகும் ஆக்கும் - (அவனுடைய உடம்பைப்) பொன்னிறமான உடம்பாகச்செய்யும், புலியூரே - புலியூரானது,— முன்னோர்க்கு ஆ - பகைவர்களையொழித்தற்காக, போர் கொள்ள - போரைச்செய்ய, குன்று வளை வில் - மேருமலையாகிய வளைந்த வில்லை, எடுப்போர் - எடுத்தருளுந்தன்மையுள்ளவரும், கூடல்தனில் - மதுரையிலே, சென்று - (வீதிகளிற்) போய், வளை விற்போர் - கைவளையல்களை விற்குந்தன்மையருமாகிய சிவபிரான, செறிவு - பொருந்துமிடமாம்; (எ - று.)

உடம்புமுழுவதுஞ் சிங்கம்போன்றநிறத்தையுடைமையாற் சிங்கவன்மனெனப் பெயர்பெற்ற கௌடதேசத்து இராசகுமாரன் தலயாத்திரை செல்லுதற்குத் தந்தையிடம் விடைபெற்றுவருகையில் தில்லைவனத்தையடைந்து அங்குச் சிவகங்கையென்னும் புண்ணியதீர்த்தத்தில் நீராடிப் பொன்னிறமான வடிவத்தையடைந்து அதனால் இரணியவன்மனெனப் பெயர்பெற்றனனென்பது முற்பாதியின்கதை. சிவகங்கை- இது கனகசபைக்கு வடக்கேயுள்ளது. 'சர்மா' என்பது பிராமணர்க்குப்போல, 'வர்மா' என்பது

க்ஷத்திரியர்க்குச் சாதிக்குரியபெயர்; இவை - தமிழில் அரசர், வர்மன் எனத் திரிந்து நிற்கும். ஒன்றார் - ஒன்றார் என்பதன் மரூஉ: கலவாதவ ரென்று பொருள். இங்கே 'ஒன்னார்' என்றது, [illegible]. ஒருகாலத்தில் வருணன் சோமசுந்தரக்கடவுளது [illegible] பரி சோதிக்குமாறு எண்ணி ஏழுமேகங்களையும் அழைத்து [illegible] மதுரையை அழிக்கும்படி ஏவ, அங்ஙனமேவப்பட்ட ஏழுமேகங்களையும் [illegible] க்கும்பொருட்டு அக்கடவுள் கட்டளையால் [illegible] கங்களும் மேலுயர் [illegible] மாடமாகக் [illegible] கூடலென்னும் மாடக்கூடலென்றும் [illegible]: "வா ரிறல் வருணன் விட்ட மாரியை விலக்க [illegible] நீங்கிய மேக நான்கும் [illegible] லாலே, அன்றுநான் மாடக் கூட [illegible] லத்துப் பாமர்வன [illegible] ன கற்புநிலையைப் பரிசோதிக்க [illegible] கொண்டு அவரில்லத்தை [illegible] கள் அவனைநோக்கிக் [illegible] கைவனைகள் [illegible] கள் அமைசலினை [illegible] படி சபித்து. அம்முனிவர்க்கடவுள் [illegible] பொழுது இச்சாபமகிய [illegible] சியகுலப்பெண்களாய [illegible] சோமசுந்தரக்கடவுள் [illegible] களது வடிவத்தைப் புனைந்து [illegible] ளுக்கெல்லாம் வளையல் [illegible] அவர்கள்சாபத்தைபோக்கியருளிரு [illegible] கதை. செறியு-தொழிலாகுபெயர். (௯)

௧0.—(இ - ள்) அரிய வாய் - காளைக்குத் தாய்வயிற்று, ஒருவனை ஒன்று - ஒருசோற்றவிழை, அந்தணன் வாயில் வீழ்த்த - [illegible] வாயிலே விழும்படிசெய்த. கொடி புள் - காக்கையைக்கொடியாக, அருள் பெற்று - (சிவனது) திருவருளையடைந்து, [illegible] - [illegible] கிடையான, புலியூரே - புலியூரனே,— உளமது சோதிக்க வருமாா - (திருநீலகண்ட நாயனாரது) மனநிலையைப் பரிசோதிக்கவென்பவ வருபவராய், தோடோறும் உன வசம என்று ஒதி- அடியவனோ (நாதுப்) செகைபோடு [illegible] க்கக்கடவ தெனறு சொல்லி (கொடுத்து), கவருயாா - (பின்பு அதனை) எ டுத்துச்சென்றவராகிய சிவபிரானே, ஒளி - தவமாய, (எ - ற).

சிதம்பரத்திரிசிக்கவந்த அந்தணரொருவனை புலிப்பால் அயலில் ஓர் பால் வாய்திறந்து உறங்குகையில், ஆகாயத்தில் அன்னத்தையெடுத் துச்சென்ற ஓர்காகம்கையினது வாயலகின்று ஓடவிழ அவ்வந்தணன்வா யில் விழ, அதனை அவன் உண்ணவே, அந்தச்சிவபுண்ணியத்தால் அக்காக் கை சிவகதிபெற்ற தென்பது மூறபாதியங்கதை; "அன்னமிழுதலு மரு ந்துயில்வசத்திரு லறியான், மன்னுறுபெரிமேதியவை விழுங்கினனம்மா, வென்னசொல்லுகோமிதறியாதுசெயதாகம, பன்னுப்பயனுற சிவபதம டைந்ததுவால்" என்பது சிதம்பரபுராணம். ஓதனம, வாயம்-வடசொற் கள். திருநீலகண்டநாயனுர் மனைவியாரோடும் சிவனடியார்களுக்குத்திருவோ டுதருநியமங்கொண்டு ஒழுகுநாளில், அவர்களன்பை உலகமறிய வெளி யிடும்பொருட்டுச் சிவபிரான ஒருநாள் ஒருசிவயோகியாய்த் திருவுருவங் கொண்டு வந்து தமதுகையிலுள்ளஓட்டைஅவர்கையிற்கொடுத்து இதனைக்

[illegible] ங்களை, மொழி கூறிச் சென்ற பின்பு அதனை மறைத்தருளினரெ [illegible] வாறு [illegible] - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. (க0)

கக.—(இ - ள்.) சென்று - (தனது இலையிலே) வந்து, நலம் தீது செய்யும் - [illegible] வினையையாக நல்வினை தீவினையை யடைந்து செய்தால், (அவை), பொன்றாது - கெடாமல், ஒன்று கோடியாக ஆய நிமிடம் - ஒவ்வொன்றுங் கோடி யொன்றுக்குக் [illegible] வளருந் தன்மையதான, புலியூரோ - புலியூ ராவது;—[illegible] - (ஒருகால் [illegible]) [illegible], ஆடும் - (ஒருகாலைத் தூக்கி நின்று) நர்த்தனஞ்செய்கிற, பொன் அம்பலவர் - பொன்மயமான சபையையுடையவ ரும், [illegible] - (யாவருக்கும் [illegible]) கூறும வேதங்க [illegible], வன்னம் பலவர் - பல [illegible] யுடையவரும் ஆகி ய [illegible] - இருப்பிடமாயா; (எ - று.)

[illegible] பொன்னம்பலம் - கனகச பை. வன்னம் - வர்ணம், [illegible]. 'வன்னமபல' என்றது - குணம், செயல், [illegible] - வினைகளுக்குப் பண்பாகு பெயர் [illegible] எதிர்மறை வினையெச் சத்தில், [illegible], தீதுசென்று நலம் செய்யும் [illegible] என்று உரை [illegible]. (கக)

கஉ.—(இ - ள்.) மாக்கள் - (நல்லறிவில்லாத) மனிதர்களது, வினை - தீவினையை, பாலவயிரவன் கை [illegible] போக்கி - பாலவயிரவமூர்த்தி யினுடைய திருக்கையிலுள்ள சூலாயுதத்தால் துமித்து, நலம் தந்த - (அவ ர்களுக்கு) [illegible] தன்மையதான, புலியூரோ - புலியூரானது,— சாக்கியர் - சாக்கியநாயனார், கல் போது - கல்லாகிய மலரையே, கனிவு இருந் தார் - (அவர்பால்) [illegible], மன - மனமே, வணிகமாது - வைசியகுலத்திலே தோன்றிய புனிதவதியார், அளித்த - (அன்பால்) கொடுத் த, [illegible] உண்ட, விருந்தார் - விருந்தினருமாகிய சிவ பிரான், சேர்ப்பு - பொருந்துமிடமாம்; (எ - று)

சிதம்பரத்தில் வாசஞ்செய்பவர் தீவினைசெய்வாராயின் அவர்க்கு யமத ண்டனையில்லையெனறும், அவர்கள் பாலவைரவமூர்த்தி திருக்கையிலேந் திய சூலாயுதத்தால் ஒருமுகூர்த்தகாலத்துள் தண்டிக்கப்பட்டுப் பின்நற்க [illegible] மாக்கள் - மனவுணர்வில்லாமல ஐம பொறியுணர்வு மாத்திரத்தையுடையவரும், மக்கள் - ஐம்பொறியுணர்வோடு மனவுணர்வையுமுடையவருமாதலால், இங்கே, விவேகமின்றித் தீவினைசெய் பவரை 'மாக்கள்' என்றார். பாலவயிரவமூர்த்தி, சிவாம்சமானவர். திருச்சங்க மங்கையில் வேளாளர்குலத்திலுதித்த ஒருவர் பௌத்தமதத்திலிருந்துள்ள சாக்கியசமயத்திற பிரவேசித்து அதுசரசமயமன்றென்று தெளிந்து பரமசி வனேபதியென்றுஅறிந்து அச்சாக்கியசமயவேஷத்தைத்துறவாமலே தினந் தோறுஞ்சிவலிங்கத்தைத்தரிசனஞ்செய்தபின்பே போசனஞ்செய்யவேண்டு மென்றுவிரும்பிச் சமீபத்திலிருக்கிறவொருலிங்கத்தை நாடோறுந்தவறாமல் தரிசித்து அருகிற்கிடக்குங்கல்லையெடுத்து அன்பிலோடு அதன்மேலெறிந்து அருச்சித்துவர, ஒருநாள் பரமசிவன் உமாதேவியாரோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலேதோன்றிக்காட்சிதந்து அச்சாக்கியநாயனாரைத் தமதுதிருவ டியிற்சேர்த்தருளினாரென்பதும்; காரைக்காலில் வைசியர்குலத்தில்தோன் றிய (பின்பு காரைக்காலம்மையெனப் பெயர்பெறும்) புனிதவதியாரைப் பரமதத்தனென்பவன் மணம்புரிந்து இல்லறநடத்திவருகையில், சிவபிரான்

ஒருஅடியவர்வேடங்கொண்டு மிக்கபசியால் இளைப்புற்றவர்போல வந்தடைய, அப்புனிதவதியார் அவர்க்கு அன்னம்படைத்துத் தமகணவன் அன்புடனனுப்பிய மாங்கனியிரண்டனுள் ஒன்றையும் உடன்பரிமாறி உபசரித்து அருள்பெற்றனரென்பதும் பிறபாதியின்கதைகள். 'வசியமாது' என்ற பாடத்திற்கு வைசியவென்னும்வடசொற்றிரிபெனபர். விருந்து - புதுமை; புதிதாய்வந்தவர், விருந்தார். தோய்வு - தொடர்பாகுபெயர். சுதம - வடசொல். வயிரவன் - பைரவன; வடமொழி. (௧௨)

௧௩.—(இ - ள்.) சொல்லா - (யாவராலும்) சொல்லாத, சிவசன்மா - சிவசர்மாஎன்னும் அந்தணனுக்கும், சோமநாதற்கு - சோமநாதனென்பவனுக்கும், வினை பொல்லாங்கு - (முற்பிறப்பிற்செய்த) தீவினையால் விளைந்த தீங்குகளை, அகற்றும் - ஒழித்தருளின, புலியூரம்பலவாணர்,—மா மலை - பெரிய மேருகிரியை, வில் ஆ வளைக்கும் - வில்லாகவளைத்த, சமர்த்தினார் - சாமர்த்தியத்தையுடையவரும், கொல்மேவு - (நாடி) யானைகளின்மேல், மாசுணம குஞ்சு - நாகக்குட்டிகளை, அணிந்தார் - (ஆபரணங்களாகத்) தங்கவைத்தவரு மாகிய சிவபிரான், தோய்வு - தங்கு மிடமாம்; (எ - று.)

மேலைக்கடற்கரையிலுள்ள சோமநாதமென்னும் ஆலயத்தில் திருக்கார்த்திகையுற்சவத்தைச் செய்விக்கவந்தவர்களைச் சோமநாதனுடைய புதல்வன் அவ்விடத்திலுள்ள திருவிளக்குகளின் ஒன்றையாயினும் வீழ்ந்து விளக்குவிளைய, அவன் அதனால் பிரமகத்திதோஷத்தையடைந்ததும், அருகிலிருந்த சிவசன்மாவும் அக்கலகத்தில் சம்பந்தப்பட்டவனாயிருந்துவிட்டதனால் அவனும் அதனால் துன்பமுற்றதும், பின்பு அவர்கள் இருவரும் சிவபிரானைவணங்கித் தவம்புரிந்து, யாமதேவமுனிவரைக்கண்டு வணங்கி அவர்கூறியபடி தீர்த்தயாத்திரைசெய்து சிவனுக்கு அடிமைபூண்டு தீவினைதீர்ந்து உய்ந்தனரென்பது பிறபாதியின்கதை. சோமநாதற்கு என்பதிலுள்ள நான்காமுருபை சிவசன்மா என்பதனோடுங் கூட்டுக. 'சோமநாதர்க்கு' என்று பாடமோதி, சோமநாதர் என்ற தூபலர்பாலாற்முடிந்த உயர்திணைப்பன்மைப்பெயராகக் கொள்க. சமர்த்து - திறமை. குஞ்சு - இளமைப்பெயர். ஒருகாலத்தில் பரமசிவன் தமமைமதியாத தாருகவனத்திலுள்ள முனிவர்களின் மனைவியரின் கற்பைப் பரீக்ஷிக்கவெண்ணித் தாம் ஒருவிடசங்கமத்திருவுருவங்கொண்டு அவ்வாசிரமங்களிற்சென்று பிக்ஷாடனஞ்செய்து தம்மைநோக்கிக்காமமயக்கமுண்ட அம்முனிபத்தினியரது கற்பிலிலமையைக் கெடச்செய்ய, அதுகண்டுபொறாமைகொண்ட அம்முனிவர்கள்அபிசாரயாகஞ்செய்து அதினின்று தோன்றிய நாகங்கள் பூதங்கள் மான் புலி முயலகன் வெண்டலை முதலியவற்றைச் சிவனைக்கொன்றுவருமபடி ஏவ, சிவபெருமான் தம்மேல்வந்த நாகங்களை ஆபரணங்களாகவும், பூதங்களைத் தமது கணங்களாகவுங் கொண்டு, மானைக் கையிலேந்தி, புலியைத் தோலுரித்துஉடுத்து முயலகனை முதுகிற்காலாலூன்றி,வெண்டலையைக் கையிற்பற்றிச் சடைமேலணிந்து, இங்ஙனமேஅவற்றையெல்லாம்பயனில்லனவாகச்செய்துவிட்டனரென்பது கதை.(௧௩)

௧௪.—(இ - ள்.) ஆழ்ந்த கடல் செல்வற்கு-ஆழமாயுள்ள கடலுக்குத் தலைவனான வருணனுக்கு, அடா - நெருங்கிய, பிரமகத்திதனை - பிரமஹத்திதோஷத்தை, போழ்ந்து அறுத்து - பிளந்தொழித்து, ஆளும் - அடிமைகொள்ளுந்தன்மையுடைய, தென் புலியூர் - அழகிய புலியூரானது, தாழ்ந்தவரை -(தம்மைவணங்கின) அடியார்களை, தூய கதி ஏற்றினோர் - பரிசுத்தமான உயர்கதியில் அடையச்செய்தவரும்,சோதி-ஒளியையுடைய, வெள்ளி வெற்பு அனைய - வெள்ளிமயமான கைலாசகிரியைப் போன்ற, வெ

ய்ய கதி ஏற்றினர் - வேகமான நடையையுடைய வெண்ணிறமான இடப த்தை யுடையவரும் ஆகிய சிவபிரானது, வீடு - ஸ்தானமாம் ; (எ - று.)

வருணனுக்குப் பகைவனாகவுள்ள ஒருவனை வெல்லுமுபாயத்தை அவ் வருணனுக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவனுடையகுரு இங்ஙனம் வரு ணனிடம் வர, அப்பொழுது வருணன் அவனைப்பகைவனென்றுகருதி அவன் மேல தனதுபாசாயுதத்தை யெறிய, அதனால் அவ்வாசிரியன் இறக்கவே, அப்பார்ப்பனக்கொலைப்பாவம் ஒரு சொரூபமாய்த் தோன்றி வருணனை க்கைகால்கழுத்துக்களைக்கட்டிக் கடலிற் போகட்டுவிட, நெடுநாள் கடலி லழுந்திக்கிடந்த வருணனுக்கு நடேசப்பெருமானை ஒருமாசிமகத்தில் காட் சிதந்து அக்கட்டுக்களையறுத்து விட்டருளின பெரும்புறப்பாயின்கதை. அது முதல அத்தீர்த்தம் பாசமறுத்ததுறை யெனப் பெயர்பெற்றது. பிரமன் - அந்தணன்; யாத்தி-கொலை. இடபத்துக்கு நடையழகுமிகுதி - நிறம் பருமை வ லிமை சிவனுக்கிடமாதல் இவற்றால் உவமை. தென் - தெற்குத்திசையிலுள் ள என்றுமாம். கடற்செல்வனை-மிகுந்த செல்வமாகவுடையவன். வரு - எரு து ; ஆண்மைப்பெயர். (௧௬)

கரு —(இ - ள்.) வலமகி - கொடுமையான மனத்தையுடைய, நீசன் - புலையனொருவன், கடல் நீர் - சமுத்திரதீர்த்தத்தில், மாசி மகத்து - மாசி மாதத்து மகநட்சத்திரத்தில், ஆட - நீராட, (அதனால்), அவன் - அப்புலைய னது, புன்மை - நீசத்தன்மையை, தவிர்த்து - நீக்கி, ஆளும் - கருணைசெ யது அவனையடிமைகொண்ட, பெரியோன் - பெரியோனாகிய,—தென் மதுரை - தென்திசையிலுள்ள மதுரையம்பதியில், ஒரு களிற்றுக்கு - ஒருயானைக்கு, இக்கு - கரும்பை, அளித்தார் - (கல்லுருவான யானையாகக்) கொடுத்தருளிய வரும், காளவன் - வேடர்குலத்திலே தோன்றியவராகிய கண்ணப்பநாயனார் தந்த, எச்சில் - (அவரால்) எச்சிற்செய்யப்பட்ட ஊனை, சுவைக்க - உருசி பார்த்து உட்கொள்ளும்பொருட்டு, பற்கள் இறுகி - (தமது) பற்களால் மென்று தின்று, களித்தார் - களிப்படைந்தவருமாகிய சிவபிரான், பற்று - பொருந்துமிடமாம்; (எ - று.)

மாசிமகநாளில் தன்னிலவந்து நீராடுபவர்யாவர்க்கும் முத்தியளிக்குந் தன்மையுள்ள பாசமறுத்ததுறை யென்னுங் கடல்தீர்த்தத்தில் ஒருமாசிமக த்தினன்று ஒருசண்டாளன் அம்மகிமையையுணராமலே தான் இயல்பிலே மூழ்கியெழுந்து அப்பயனால் அவ்வுடம்பொடும்பொழிந்து உயர்கதிபெற்றனனெ னப்படுங் முற்பாதியின்கதை "மாசிமாமகத்திசச்சாற்றவரையறையிலலாத் தீமை, நீசனாங்கவனுநன்கு மினந்தொனதனின்மூழ்கித், தேசுறுமுத்திசேர் ந்தான செப்பவேதனமேறு" என்பது சிதம்பரபுராணம். இது குய்ய தீர்த்தமெனப்படும். மதி - அறிவு; வடசொல். வன்மை - அருளில் லாமை ; கொலை களவு முதலிய தீச்செயல்கள்பலவற்றிலும் விரைந்துசெ ல்லுதல். நீசன் - யாவரினுங் கடைப்பட்டவன். புன்மை - இழிவு; பண்புப் பெயர். வடமதுரையொன்று உண்மையின், தென்மதுரையென்றது-இனம்வி லக்கவந்த அடைமொழியாம் இனி, தென் - அழகிய என்றுமாம். மதுரை - பாண்டியநாட்டிலுள்ளதும், தன்பெயர்கேட்டமாத்திரத்தில் முத்திதருந் தன்மையதும் ஆகியதொரு சிவதலம். குலசேகரனெனும் பாண்டியன் காடுகெடுத்து நகராக்கி அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்யக்கருதியபொழுது சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுளத்தறிந்து தமது திருச்சடையிலணிந்த சந்திர னிடத்தினின்றும் அமிர்தத்தையுகுக்க, அவ்வமுதம்சென்று அந்நகர்முழுவ தும் பரவி சாந்திசெய்து மதுரமயமாக்கியதனால், மதுரையெனப்பெயர்பெ ற்றது; இதனை "மணிமலர்த் தாரோன் மாளிகை தனக்கம் மாநகர் வடகு

ணை பார்க்கின், டணிகர் சாந்தி செய்வது குறித்தா னென்னெலா மறிந்தே அது செய்வார்.'' "பொன்மய மான சடைமதிக் கலையின் புத்தமு தருந்தனை யதி போய்ச், சின்மய மான தமமடி யடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல்போல, தன்மய மாக்கி யன்பர்கள் புழுக்கு சாந்திசெய் தருளுத லதனால், சின்மய மான தனமையியான் மருவா ரகமலை வைத்தனன் நாமம்" என்னுந் திருவிளை யாடற்செய்யுள்களா லறிக. அடியேங்காணடியனைகாட்டுதிர, சோமசுந்தர க்கடவுள் எல்லாமவல்லசித்தராகிய பல விசித்திரமான செயல்க களைச் செய்ய, அதுகேட்டு அவரைவரவழைக்க முயன்ற பாண்டியன் அவ ரைத் தேவாலயத்தின்கட்பிரதக்ஷிணக்கிலமேறதுபடிகத்திரகனைமேட்டு, கடவு ளொன்று அறியாமல் மன்னர்கான்றுகருதி ஒருகல் ருங்க நுபலையைக் கையிற்கொ ண்டு அவருக்குக்காட்டி 'இதனை இவ்விடத்திலானைதனைதச சாக்கிற கல் லானைகளுள் இவ்யானை உண்ணுமாறு செய்வீரானால் உமக்குச்சகலசித்தியெ யாக்கும்'என்று இயம்ப, அதற்குச்சம்மதித்துச சித்தர் கடைக்கண்ணுறுக்கைசெய்து காட்ட, உடனே அக்கல்யானை உயிர்பெற்றெழுந்து அக்கருப்படைப் பிடுங்கி த்தின்ற தென்பதாம். உறையூரில் வேடர்குலத்திலேதோன்றிய திண்ணனெ ன்னும் இயற்பெயரையுடைய கண்ணப்பநாயனார் வேட்டையில் தாம கொன்றமிருகத்தினைக் கொண்டு காளத்தி அம்பலவர்க்குத் தகுந்து நெருப்பிற்றித மாகக்காய்ச்சி வாய்வைத்துச் சுவைகண்டு தக்கதாகத் தசையையெடுத்து ஊட் டக் கடவுள் உண்டருளினர் என்பது விஷயம், பிரசித்தியின்கதைகள். இக்கு - இ க்ஷு; வடசொல். காணவன் அந்தப்பலபாழ்ந்த காட்டிலேயாழ்பவன். வருக வது, எச்சம்; இல் - வேய் அருந்து: வருத்தல்- ஓடுதல், பருகுதல் இறக்கி - இறக்கிக்கொண்டு. பாவது (௧௫)

௧௬.—(இ - ள்.) எவர்க்கும்- எல்லோர்க்கும், மேவும்- பொருந்துகிற, நடுக்கங்கள்தமை - அச்சங்களை, காயாம்பூ வண்ணன் - காயாம்பூவின்செடியின் பூமலர்போல கரிய நிறத்தையுடைய திருமால், ஈட்டி - புகுந்து, காக்கும்- காத்தருளுதற்கிடமான, ஏதனை - பூக்கிய, புகழ்பூமே - புகழ்பூமானது,— கோவ ணம் - (தமது) கோவணத்தைத், தேர் கொடுத்து இடு - என்று - உடையையுடைய த ராசுத்தட்டின்மேல்வைக்க கிறைமாற வென்றமதிப்புடையதாம் (அதற்கு)உடன் பட்ட அமர்நீதிநாயனாருக்கு, பிறவி வல் இருளை - பிறவியாகிய வலிய இருட்டை, அட்டு - அறுத்தருளுதற்கு, என்று புகழ்பெறு - ஞானமயமா த்திகழ்வதமாகிய சிவபிரான், ஆவு - விரும்பியருளியது. (எ - று.)

கைலாசத்திற்சென்று திருமாலை சிவபிரானிடம் அருமை பெற்றவர் சிதம்பரத்திலிருந்து கனகசபையில் திருநடனஞ்செய்கின்றார் தரிச த்து அடியவருள் கீழ்வாய மாளைபோனை போய கினதை யென்பது வா லாறு. நடுக்கம்-மனமுட்டம் யாதுயிரு சுர்ச்சகாரணமான அச்சமுறுத் தும்செய்கைகளுக்குக் காரியவாகுபெயர். ஈட்டுதல்-புவிதல். காயா + பூ = காயாம்பூ; மரப்பெயர்முன்னர் மெல்லெழுத்து மிகப்பெற்றது. வணன் - வ ண்ணன்: விகாரம். வணிகர்குலத்தவராகிய அமர்நீதிநாயனார் திருநல்லூரில் மடங்கட்டுவித்துச் சிவனடியார்களுக்கெல்லாம் பலவகைக்கோவணமீந்து அவர்களைஉபசரித்துவருகையில், சிவபிரான இவர் அன்பின்றிறத்தை வெ ளியிடும்பொருட்டு ஒருநாள் ஒருபிரமசாரிவடிவமாய்வந்து தமதுகோவண மிரண்டனுள் உடுத்துள்ளகொடிய மற்றையதொன்றை அவரிடங்கொடுத்து 'நாம்நீராடிவரும்வரையில இதனைவைத்துக்காத்திருந்து பின்பநமக்குக்கொ டும்' என்றுகூறிச்சென்று, அதனை மாயையால் தாமே மறைத்தருளி, நீராடி மழையில்நனைந்துவந்து, நமதுகோவணத்தைக்கொடுமென்றுகூற, நாயனார் வைத்தவிடத்திற்சென்று தேடிப்பார்த்துக் காணாமையால் அஞ்சிநிற்க, கட வுள் கண்டு 'அதுபோனாலும் அதற்குச்சமமாகவுள்ள இந்தமற்றொருகோவ

னத்துக்கு ஒப்பான எடையுடையதைக் கொடுத்தால் உடன்படுவோம்' என்று கூற, நாயனார் கோவணத்தை ஓர் தட்டில் அக்கோவணத்தையிட்டு மற்றொரு தட்டில் தமதுடைமைப்பொருளாகிய பொன்னனைத்தையும் இட்டும் அதற்கு ஒப்பாகாமையால் தாமும் ஏறி எடைமையொத்து சிவகதியையடைந்தன ரென்பது முற்பாதியின்கதை. சீர்த்தட்டு - சீர்தூக்குந்தட்டு என்றுமாம். இடை - அகரவீறுவியங்கோள். பிறவி - ஜனனத்துக்கு ஆகுபெயர். பிறவி - ஜாதிப்பெயர்; வி விகுதி. பிறப்புத்துன்பம், முசுகுடர்க்குந்தெரியாத இருள போலு மாதலின், வல்லிருளென்றது. ஆர்வு - தொழிற்பெயர். (கசு)

கஎ.—(இ - ள்) சேயமை - அன்பையுடைய, மனையாளுடனே - (தமது) மனைவியுடனே, நீலகண்டனார் - திருநீலகண்டநாயனார், முதுமை போய் - மூப்புப்பருவமொழிந்து, இளமை பெற்ற - இளமைப்பருவமடைதற்கு இடமான, புலியூரே - பெரும்பற்றப்புலியூரே,—தீய மலத்—கொடிய (ஆணவம்முதலிய) மும்மலத்திலே, ஏகிய - விலகிச்செல்கிற, போதம் - (சீவ) அறிவு, கெட்டார் - ஒழிந்த அடியார்களையுடைய, உள்ளத்தார் - மனத்திலெழுந்தருளியிருப்பவரும், அன்று - அக்காலத்தில், இருவர் - (பிரம விஷ்ணுக்களாகிய) இரண்டுபேரும், தேடும்போது - தேடுமளவில். அங்கு - அவ்விடத்து, எட்டார் - (அவர்களுக்கு) எட்டாமல் நின்றவருமாகிய சிவபிரானை, சேர்வு - சேர்ந்துள்ள இடமாம்; (எ-று)—மனையாளொடு நீலகண்டனார் சேர்ந்திருக்க.

சிதம்பரத்தில் குயவர் குலத்திலே தோன்றிய திருநீலகண்டநாயனார் சிவனடியார்களுக்குத் திருவோடுகொடுக்குந்தொழில் பூண்டு இல்லறவாழ்க்கையிலொழுகுநாளில், அவர் ஒரு பிறமகளிடத்தில் ஆசையுடையவராக அறிந்து அவர்மனைவியார் 'இனி எம்மைத் தீண்டாதீர் திருநீலகண்டம்' என்று ஆணையிட்டுக்கூற, அவர் அதுகேட்டு அவ்வண்ணமே மனைவியாரை மாத்திரமேயன்றி (மனைவியார் எம்மை என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால்) பிறமகளிரையும் பாராமலே இருவரும் வாழ்ந்து முதுமையடைய, இவர்களின் பெருமையை வெளிப்படுத்தும்பொருட்டு சிவபிரான் ஒரு சிவயோகிவடிவமாய்வந்து தமது ஓர் ஓட்டை அவரிடங் கொடுத்துத் தாம் மீண்டுங்கேட்கும்போது கொடுக்கவேண்டுமென்றுகூறிச் சென்று, அதனைத் தாமே மறைத்தருளி, மீண்டுவந்து கேட்கையில், நாயனார் அதனைக்காணாமையால் அஞ்சிவருந்திக்கூற, சிவயோகியார் 'நாம் நம்பமாட்டோம், உம்முமனைவிகையைப் பிடித்துக்கொண்டு நீர் இக்குளத்தில் மூழ்கியெழுந்து சொல்லும்' என்ன, உடனே அவர் ஒருதடியின் இருதலையையும் மனைவியுந்தாமுமாகப்பிடித்துக்கொண்டு அக்குளத்தில் மூழ்கியெழுகையில், இருவரும் இளமைபெற்றனரென்பது, முற்பாதியின்கதை. மனையாள் - வீட்டிலிருந்து சமுசாரகாரியங்களைச்செய்பவள்; காரணப்பெயர். நீலகண்டன் - நீலநிறமுள்ள கழுத்துடையவன்; இது-கடவுள்பெயர் அடியவர்க்குஇட்டு வழங்கிய ஆகுபெயர். ஆர்என்னும் பலர்பால்விகுதி,உயர்வுகுறிக்கவந்தது. முதுமை, இளமை - பண்புப்பெயர்கள். தீயமலத்துஏகும்போதம் கெட்டார் உள்ளத்தார் - கொடியமலங்களையொழிக்குந் தத்துவஞானமுடையவராய் இயற்கையறிவுபாவசப்பட்ட அடியார்களது இதயகமலத்தில் அவர்கள்கருதியவடிவத்தோடு எப்பொழுதும்வீற்றிருப்பவர். தாம்தாம் கடவுளென்னுங் கருத்திக்கொண்டு ஒருவர்க்கொருவர் பகைமைபூண்ட பிரமவிஷ்ணுக்களின மாறுபாட்டை யொழிக்குமபொருட்டுப் பரமசிவன் அவ்விருவர்க்கும் நடுவில் ஒருபெரியஅனற்பிழம்பினுருவமாய்த் தோன்றி நின்று,'இப்பிழம்பின் அடியையும் முடியையுந் தேடுமின்' என்ன,அவ்வடிமுடிகளில்ஒன்றை முன்னங்கண்டவரேமுதல்வ ரென்றுசொல்லிப் பிரமன் ஹம்ஸரூபியாய் முடியினைக் காண விண்பறந்தும், விஷ்ணு வராகரூபியாய் அடியினைக்காண மண்ணிடந்துஞ் சென்று பலகாலந்தேடியும் முடிவுகண்டிலராய்ப்போயின ரென்பது

கதை. அன்று - முன்பு. இருவர் - தொகைக்குறிப்பு. சேர்வு - தொழிலாகு பெயர். மலம், போதம் - வடசொற்கள். (கஎ)

கஅ.—(இ - ள்.) அந்நாள் - அந்தக்காலத்தில், சிகை விளக்கு ஏற்று - (தமது) மயிர்முடியைத் திருவிளக்காக எரித்தருளின, அன்பினுக்கு - பக்தி மிகுதிக்காக, கணம்புல் நாயர்க்கு - கணம்புல்லநாயனாருக்கு, முத்தி - வீட்டுலகத்தை, ஈயும் - கொடுத்தருளின, பைம்புலியூர் - புலியூரானது,—எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும், அன்பர் கருத்து உடையார் - அன்பையுடைய தமது அடியார்களது உள்ளத்தை (இருப்பிடமாக) உடையவரும், அன்பரிடத்து - (தமது) அடியார்களிடம், அன்பு இலா - அன்பையுடைத்தாகாத, வன்பர் - கொடியவர்களது, கரு - பிறப்பை, அடையார் - அடைந்தருளாதவருமாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்; (எ - று)

புள்ளிருக்குவேளூரில் அவதரித்தவரும் சிவாலயத்தில் திருவிளக்கிடுதலையே சிறந்ததிருப்பணியாகக் கொண்டொழுகுபவருமாகிய ஒரு நாயனார், சிதம்பரத்துக்குவந்து தமது செல்வமனைத்தையும் செலவுசெய்து திருப்புலீச்சரமென்னுமாலயத்தில் அத்திருப்பணியை வழுவாது நடத்திவருகையில், பொருளில்லாமையால் கணம்புல் அரிந்துவிற்று அதனால் அப்பணியை நடத்துகையில், அதுவும் ஒருநாள் விலைபடாது போகவே, அப்பொழுது திருப்பணிக்கு முட்டுவாராதபடி அப்புல்லைக் கொண்டு கோயிலில் வைத்து எரித்து அதுபோதாதாகவே தமது சிகையை உடன்வைத்தெரித்துப் பணியைநடத்தி அப்பிறப்பொழிந்து சிவகதிபெற்றனர் என்பது, முற்பாதியின்கதை. அந்நாள் - முற்காலத்திலென்றபடி. ஏற்று - விளங்கச்செய்து, காரணக்குறி. முத்தி - வடசொல்; (எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்டு) விடுபட்டிடம். கணம்புல் - ஓர்வகைப்புல்; அதனைக்கொண்டு பணிநடத்தினதனால் இவர்க்கு இப்பெயர். நாயர் - நாயகனென்னும் வடசொல்லின் விகாரம்; உயர்வுப்பன்மை. நாயகனென்பது நாயனென விகாரப்படுதலை "நாயனும் ஒருமையு நாட்டிய தாநத்" எனக் கலிங்கத்துப்பரணியிலும், "வானோர்க ளெல்லா, நாயனும் புத்திரமகன்" என வில்லிபுத்தூரார்பாரதத்திலும் காண்க. கரு - கர்ப்பம்; வடசொற்றிரிபு; பிறப்புக்கு ஆகுபெயர். வன்பர் - வன்மையுடையவரென்றபடி. உடையார் - பண்படியாய்ப்பிறந்த உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினையாலணையும்பெயர். அடையார் - வினைப்பகுதியடியாய்ப் பிறந்த எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினையாலணையும்பெயர்.

க௯.—(இ - ள்.) நாளை போவோம் என்பார் - (சிதம்பரத்துக்கு) நாளைக்குச்செல்வோம் என்று நாள்தோறுங்கூறிச் சிலகாலங்கழித்ததனால் திருநாளைப்போவாரெனப் பெயர்பெற்றவர். தாவு - மேலெழுந்தெரிகிற, ஓமத்தால் - (தில்லைவாழந்தணர் வளர்த்த) ஓமஅக்கினியினால், நீசம் - (தமது) சண்டாளத்தன்மை, போய் - நீங்கி, கதி - முத்தியை, சேர் - பெறுதற்கிடமான, புலியூர் - புலியூரானது,—சம்புவை - நரிகளை, மா ஆக செய்து - குதிரைகளாக்கி, முன் - முற்காலத்தில், இந்தார [ஈந்தார] - கொடுத்தருளினவரும், தந்த - (சமணர்கள்) கொணர்ந்துவிட்ட, அத்தி - யானை, சாய - இறக்கும்படி, வில்லில் - வில்லின்மேலே, அம்பு - பாணத்தை, வைச்சு - வைத்து, எய்து - பிரயோகித்து, முனிந்தார் - கோபங்காட்டினவருமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பித்தங்குமிடமாம்; (எ - று)

ஆதனூரிற்புலையர்குலத்திற்பிறந்த நந்தனர் சிதம்பரத்துக்குவந்து அங்கு அந்தணர்செய்யும்வேள்விகளினின்றுஎழும் ஓமதூமத்தைக் கண்டு உட்செல்லஅஞ்சிப் பின்பு சிவபிரான்கட்டளைப்படி தில்லைவாழந்தணர்வளர்த்த தீயில் மூழ்கிச் சண்டாளசன்மத்தையொழித்து முனிவடிவமாகியெழுந்து உட்சென்று சுவாமிதரிசனம்பெற்றுஉயர்கதியுற்றனரென்பது முற்பாதியின

னைத. தாவேபாம் - விளைக்கொங்கை. மைய - வோமம்; வடசொற்றிரிபு. சைய, கதி - வடசொற்கள். [illegible] தாிசகஞ்செய்தலவேண்டுமென்று ஏப் [illegible] கருதி, அகருடன்சென்று தாிசித்தல நமக்குலத்தாக்கு இயலா [illegible] யென்லெ. நாமோ போமோம் [illegible] என்று சிலகாலங்கழி த்தனர் இச்சா [illegible] மார்த்தனபாண்டியனிடம் [illegible] தானமந்திரியா [illegible] வாதவூரடிகள், குதிரை வாங்கப் பொருட்டு அவன்கொடுத்தபொருளை [illegible] காட்சியைத் தாிசித்து [illegible] செலவுசெய்துவிட, பின்பு [illegible] கேட்கப்பட்ட அவ்வடியவரது அனபத் [illegible] கடவுள் நாிகளைக் குதிரைகளாக் [illegible] நவனுவிருப்பத்தால் சம [illegible] மதயானையை [illegible] கொலுமடி ஏவியனு [illegible] அவ்வரசனைவென்றுகோளால [illegible] காரியகபாண [illegible] கதைகள். [illegible] இங்கே [illegible] குதிரை யைக் [illegible] வடசொற்றிரிபுகள். பின் [illegible] பின்னது - அசை [illegible] செய் [illegible] சாந்தியையாத்த [illegible] கை, இங்கே [illegible] காமதி. [illegible] எய்- பகுதி. [illegible] (கக)

௨௦ —(இ [illegible]) [illegible] - [illegible] சவடிவமாக [illegible] (பெறப்படுதலால்), சீர் அகத்தை- [illegible] முன் - முறகா [illegible] (சைய [illegible]) க்கொடுத்து, [illegible] —கல கொடிக்கு - ந [illegible] யாக இருந்த [illegible] - கொடித்தனமையுடையவர் [illegible] யொழித்தருளாதவ [illegible] கொடியா - [illegible] நனமையுள்ள இடபத் தின்வடிவமைந்த [illegible] யுடையவருமாகிய சிவபிரான், பறறு-விரும் பெவாழுமிடமாம்; (எ - று).

[illegible] திருவேசகாதனமெப்பவன் சிவனடியார்க்குத் திருவமுதுசெய் வித்து இல்லறவாழ்க்கையில் [illegible] செல்வமெல்லாமொழிந்து வறு மையுற, உணவில்லாமல் மககள்வருந்தவே அவன்மனைவி நோக்கித் தனது மங்கலநாணையவிழ்த்துக்கொடுக்க, கணவன அதனைவாங்கிச்சென்று விற்று க்கொணடுவந்துகொடுத்தநெல்லாிசியையசசமைத்தபின்னர் அவன்பூசைமுடித் திவருகையில், நடேசப்பெருமான்ஒருஅடியவர்வடிவங்கொண்டுவந்து தமது ஆறறவொணணுத பெரும்பசியைத் தீர்க்கவேண்டு மென்றுகூற, அவர்கள் தமதுமக்கள்பசியையும நோக்காமல அவ்வடியவரதுபசியைத் தீர்க்கத் தொடங்க, கடவுள அவ்வுணவுமுழுவதையும தானுண்டு அவர்கள்பசியைத் தீர்த்து அவர்களுக்கு முத்திதநதன ரென்பது முற்பாதியின்கதை. சித்தக நதத்ஸ்வரூபம என்னும் வடசொற்றொடர், திரிந்தது. அகத்தைப்பெற்ற எ னஇயையும. சேந்தனும் எனஉம்மை-பிறர்பலர் நற்கதிபெற்றதைக் குறிப்

பித்தலால், எச்சப்பொருளது. கொடி - கொடிபோல்மெல்லிய அழகியவடிவ முடைய பெண்ணுக்கு உவமவாகுபெயர். திரிசிராப்பள்ளியில் தனகுப்த னென்னும் வணிகன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள இரத்தினகுப்தன்மகளை மணஞ்செய்துவாழ்கையில், அவளைக்கொண்டு சிராமலைப்பெருமானைவழிப ட்டுவருங்கால் அவள் கருப்பமுற, அச்செய்தி கேள்வியுற்ற அவள்தாய் அவளை க்கருவுயிர்ப்பிக்கும்பொருட்டு அதற்கு இன்றியமையாத பொருள்கள்பலவ ற்றையும் அமைத்துக்கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று திரிசிராபுரத் துக்குவருகையில், வழியில் காவேரிநதி கரைபுரண்டோடிய வெள்ளப்பெ ருக்கால் தடைப்பட்டு நின்றுவிட, பிரசவகாலஞ்சமீபித்தமையால் சிவபிரான் அருளால் அவ்விரத்தினகுப்தன்மனைவியைப்போலவே வடிவங்கொண்டுவந்து அவளை இப்பிரசவத்துக்கு இனிதாகத்துணைசெய்தருளின பெருமைகருதித் தாயும் என்ற உம்மை - உயர்வுசிறப்பு; கடவுளாகவிளங்குதலையுடைய பெருமானைக் குறித்தலால், எச்சப்பொருளுமாம். கொடியார்தமக்கும் பிரித்துக்கூட்டுக. நல்லடி யார் - நல்லடியார்க்கு வினைப்பயனாக்கியே பொருள்படும் எனற்படி. ஆன், என் - சாரியை. ஆர்கொடி - பசுமைதங்கிநாளைக. (உ0)

உக.—(இ - ள்.) விண் தலைவர் போற்றும் - தேவலோகத்தவரும வணங்கும்படியான, விரை பருகு ஏர் - (உலகவடிவாகவுள்ள) விராட்புரு ஷனது, இதய புண்டரிகம் ஆன - இதயகமலதாரமாகவுள்ள, புலியூ ரே - புலியூரானது,—சண்டன் - பயங்கரமானதன்மையுடைய, வலிமை - உறு தியையுடைய, தாம்பு - பாசபந்தத்தை, ஒழிவித்து - நீங்கச்செய்து, ஆர்வத் தொடு - அருளுடனே, மார்க்கண்டனுக்கு - மார்க்கண்டேயருக்கு, அன்பை தாம் பொழிவித்தார் - அன்பைத் தாமசொரிவித்திட்டவராகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பிவாழுமிடமாம்; (எ - று.)

தலைமை, ஏ - உயர்வுசிறப்பு. ஆர்வம் - வியப்பைக விருப்ப மென்றும், அன்பு - செயற்கைவிருப்பமென்றும் வேறுபாடு கொள்க. பொழிவித்தார் - பிறவினை தன்வினைப்பொருளது. மார்க்கண்டருக்கு - மார்க்கண்டரிடத்தி லென்க. இனி, மார்க்கண்டருக்குத் தம்பால் அன்பை மிகச்செய்தவ ரென்று உரைப்பாருமுளர். (உக)

உஉ.—(இ - ள்.) குஞ்சிதத் தாள் கண்டவரை - (மேலெடுத்தாடிய) வளைந்த (சிவபிரானது) திருவடியைத் தரிசித்தஅடியார்களை, கும்பிட்ட பெற் றோர்கள் - வணங்கப்பெற்ற பாக்கியமுடையவர்கள், ஒருமையும் சிவ வீடு எய் தும் - (யாவரும்) விரும்புதற்கேற்ற சிவகதியை யடைவதற்குக்காரணமா ன, புலியூரே - புலியூரானது,—செம் சடையில் - சிவந்த (கபர்த்தமென்னுந் தமது) சடையிலே, சின்ன ஒளிமதியார் - சிறியஇளஞ்சந்திரனையுடை யவரும், 'இல்லை மறையோர் உரு நாம - தில்லைவாழந்தணர்களது வடிவம் யாம்', என்ன - என்று, விளம்பு - கூறியருளின, இறையார்- தலைவருமாகிய சிவபிரானது, இல் - இடமாம் ; (எ - று.)

குஞ்சிதத்தாள்கண்டவர் - சிதம்பரத்திற் கனகசபையில் நடேசப்பெ ருமான் ஒருதாளையூன்றி ஒருதாளைத்தூக்கியாடும் ஆநந்ததாண்டவநடனத் தைத் தரிசித்தவ ரென்றபடி. சிவன்-(யாவர்க்கும்) மங்களத்தைச்செய்பவ ன் ; சிவம் - சுபம். சின்ன - சிறியஎன்பதன் மரூஉ: சின்னம் எனஎடுத்து - அடையாளமான என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். சந்திரன் தக்ஷமுனிவரது புத்திரிகளாகிய அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களையும் மணஞ் செய்துகொண்டு அவர்களுள் உரோகிணியென்பவளிடத்து மிகவுங்காதல் கூர்ந்து அவளுடனே எப்பொழுதுங் கூடிவாழ்ந்திருக்க, மற்றைமகளிரது வருத்தம்நோக்கி அவனை 'க்ஷயமடைவாயாக' என்று சபித்த அம்முனிவர்சா

சந்திரன் பதினைந்து கலைகளுங் குறைந்து மற்றைக் கலையொன்றை யிழப்பதற்குமுன்னம் சிவபிரானைச் சரணமடைய, அப்பெருமான் அருள்கூர்ந்து அவ்வொற்றைக் கலையைத் தம் தலையில் அணிந்து மீண்டுங் கலைகள் வளரும்படி அநுக்கிரகித்தா ரென்பது கதை; குருவாகிய தமது மனைவியாளாகிய தாரையைச் சந்திரன் புணர்ந்த குற்றத்தைப் பிருகஸ்பதி சபித்த சாபத்தால் அச்சந்திரனது கலைகள் குறைந்தனவென்றுங் கதை கூறப்படும். இவ்வாறாதலால், கடவுள் தமது திருவடிகளை யடைந்தார்க்குக் குறைதீர்த்தருளுந் தன்மைய ரென்பது விளங்கும். இரணியவர்மராசன் வியாக்கிரபாதமுனிவரது கட்டளைப்படி தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரையும் தன்தேரிலேற்றிக்கொண்டு பிரயாண்வேள்விசெய்த அந்தர்வேதியினின்றுந் தில்லைப்பதியை யடைகையில், அந்தணர் மூவாயிரவருள் ஒருவர் குறையவே, அப்பொழுது நடேசப்பெருமான் 'இவ்வந்தணர் யாவரும் நம்மை யொப்பார், நாம் இவரை யொப்போம், ஆதலால், நாம் இவருள் ஒருவர்' எனக்கூறித் தொகையை நிறைத்தன ரென்பது கதை. (உஉ)

உ௩.—(இ - ள்.) தேவம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, மறை - வேதங்களும், ஆகமங்கள் - சிவாகமங்களும், தென் கயிலை என்று - தக்ஷிண கைலாசமென்று ஓதுந் திருநாமங்கூறி, தாழ - (தன்னை) வணங்க, பூ உலகில் - பூலோகத்தில், ஓங்கும் - உயர்வுற்று விளங்கும், புலியூரே - புலியூரானது,—மூஉலகும் - மூன்றுலோகங்களும், வந்து உதிக்கும் முன்பு - வந்து தோன்றுமுன்னமே, உணர்வார் - (அவற்றின் உற்பத்திவிநாசங்களை) அறியுந்தன்மையரும், அப்பர் - திருநாவுக்கரசுநாயனார், தம் பாதம் சேர்க்கும் முன் - தமது திருவடியைத் தோத்திரஞ்செய்யுமுன்னே [செய்தவளவிலென்றபடி], வாழ்வு அருள - (அவருக்குப் பேரின்ப) வாழ்க்கையைக் கொடுத்தருளும்பொருட்டு, புணர்வார் - (அவர்பக்கல்) வந்துசேருந்தன்மையருமாகிய சிவபிரான், சார்பு - சேர்ந்துதங்குமிடமாம்; (எ - று.)

தேவ என்னும் அடைமொழியை ஆகமங்களுக்குங் கூட்டுக. ஆகமங்கள் - சிவபிரானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட காமிகம் முதல் வாதுளமீறாகிய இருபத்தெட்டு. பூ - வடசொல். அப்பர் என்னுஞ் சொல்லுக்கு-தலைவரென்று பொருள்; இது, திருநாவுக்கரசுநாயனாருக்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிற்கண்டபொழுது இட்டழைத்த திருநாமம். கயிலை - வடசொற்றிரிபு. (உ௩)

உ௪.—(இ - ள்.) நல் மா தவத்து - சிறந்த பெருந்தவத்தையுடைய, ஒருவன் - ஒருத்தன், நாடும் படிக்கு - விரும்பியவிதத்திற்கு, இரங்கி - (கடவுள்தாம்) அன்புகொண்டு, பொன் மாரி பெய்யும் - பொன்மழையைப் பொழிந்தவிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—முன் மார்பில் - (தமது) மார்பின் முன்னிடத்திலே, பல் நாகம் தந்தார் - பலபாம்புகளாகிய உபவீதத்தை யுடையவரும், பகர் தமிழ்க்கு ஆ - (சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தம்மேற்) பாடிய தமிழ்ப்பாட்டுக்காக, (அருள்கொண்டு), செங்கல்தனை பொன் ஆக தந்தார் - செங்கல்லை (அவருக்கு)ப் பொன்மயமாகக் கொடுத்தருளியவருமாகிய சிவபிரானது, புரி - திருநகரமாம்; (எ - று.)

பெருந்தவமுயற்சியுள்ள ஓரடியவர் தில்லையில் திருப்பணியைநடத்திவருகையில், இடையிற பொருளில்லாமையால் வருந்த, அவ்வருத்தத்தை அகற்றும்பொருட்டுச் சிவபிரான் கருணைகூர்ந்து சுவர்ணவர்ஷத்தைச் சொரிவித்தன ரென்பது முற்பாதியின்கதை. பன்னாகம்என ஒருசொல்லாக எடுத்து, பந்நகமென்னும் வடசொல்லின் திரிபெனக் கொண்டு, பாம்பென்று உரைக்கலாம். தந்து - நூல்; வடசொல்: இங்கே, முப்புரிநூல், பூணூல். தந்து

என்னும் வடமொழி, ஆர் என்னும் பலர்பால்விகுதியோடு சேர்கையில் சிறு பான்மை உயிர்வரக் குற்றியலுகரம் கெட்டது. தமிழ்-பாட்டுக்குக் கருவியாகு பெயர். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பங்குனியுத்திரத்திருநாள் சமீபித்தலும் தமது மனைவியாரான பரவையாருக்குத் திருவிழாச்செலவிற்பொருள் கொடுப்பதற்குப் பொன்கொண்டுவருவதற்காகத் திருப்புகலூருக்குச்சென்று பரமசிவனைக்குறித்துப் பதிகம்பாடி அக்கோயிலின்மேல்புறத்திற் கோயில்திருப்பணிக்குவந்த செங்கற்களைத் தலையணையாகவைத்துக்கொண்டு மேலாடையை விரித்து அதன்மேல் துயிலுகையில், கடவுள் அருளால் அச்செங் கல்லைப் பொன்னாகச்செய்துவிட, நாயனார் துயிலுணர்கையில் அதுகண்டு மிக்கமகிழ்ச்சிகொண்டனரென்பது கதை. [illegible]-சுட்டு(இ)கரமான வடசொல்.

௨௫.—(இ-ள்.) நாமகள் - சரஸ்வதி, [illegible] ழுக்குத் திக்கிலும், பூமகள் - இலக்குமி, நாடுமாறு [illegible] (முதலாக) சிறந்தபயபக்தி [illegible], [illegible] பெறுதற்கிடமான, [illegible] - புலியூரானது,—வாழ்த்து அடியார்க்கு - (தம்மைத்)துதிக்கின்ற அடியார்களுக்கு, [illegible] - தம்மையன்றி வேறொரு [illegible], [illegible] கையில் - அழகிய திருக்கையிலே, பொன் [illegible] - பொன்மலையாகிய மேருவைவில்லாகக்கொண்டவருமாகிய [illegible], வாழ்-(என்றும்)வாழ்ந் தருளுகிற, புரம் - திருநகரமாம். (எ-று.)

'நாமகள்' என்றதைத் [illegible]. நாமகள் - [illegible] நாவில் வாழும்மகள்; [illegible] வாழ்பவளுமாம். பூமகள் - தாமரைப் பூவில் வாழும் மகள். வாழ்த்து அடியார் [illegible] இல லார் - தம்மைவாழ்த்துமடியார்களுக்குத் தாமே [illegible] என்றபடி. [illegible]; வட மொழி, காரணப்பெயர். [illegible] + கிழக்கு + திசை = தென்கீழ்த்திசை, [illegible] + திசை - [illegible] திசை; "திசையொடு திசையும்" என்னுஞ்சூத்திரவிதி. (௨௫)

௨௬.—(இ-ள்) [illegible] மலரோன் - [illegible] சிறந்ததாமரைப்பூவிலேதோன்றிய பிரமனும், [illegible] - [illegible] வேதம்வல்ல இலக்கணர் [illegible], பூசனை செய்து - சிவ பூசையைச்செய்து, ஏத்தும் - வணங்கித் துதிக்கின்ற, புலியூர் - புலி யூரானது,—[illegible] - [illegible] பாலைப்போலவெண் ணிறமான (பாஞ்சசன்னியமென்னும்) சங்கத்தையுடைய, அரி-திருமாலினு டைய, ஆர்-அருமையான, [illegible] திருக்கண்ணைப்போலுந் திரு க்கண்ணே, அணிந்தோர் - (தமது திருவடியில்) தரித்தவரும், பாலை - (தமது) வாமபாகத்திலே, சங்கரியார் - உமாதேவியாரையுடையவரும் ஆகிய சிவபிரா னது, பதி - திவ்வியதலமாம்; (எ-று.)

'மலரான்' என்ற பாடத்துக்கு - பூக்களைக்கொண்டு என்க. சிவபெரு மானது திருவடிவிரலால் தரையிற்கீறி யுண்டாக்கப்பட்டுச் சலந்தராசுரனை க்கொன்ற சக்கராயுதத்தை அரக்கர்முதலியோரையழித்தற்குப் பெறும் பொருட்டுத் திருமால், சிவபெருமானை நாள்தோறும் ஆயிரந்தாமரைமலர் களைக்கொண்டு அருச்சித்து வழிபட்டுவருகையில், ஒருநாள் பரமசிவன் அவ்விஷ்ணுவினது அன்புநிலைமையைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி ஒருமலரை மறைத்திட, திருமால் மனந்தளர்ந்து தமதுசெந்தாமரைமலர்போலுங்கண் களுள்ஒன்றைப் பறித்து அருச்சித்தாரென்பதும்; பிருங்கியென்னும்மகாமு னிவர் பரமசிவனைமாத்திரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்யக் கண்ட பார்வதிதேவி

தன்டகிலையநோக்கி 'முனிவர் என்னைப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்யாமைக்கு ஏதுஎன்ன'வென வினவ, உருத்திரமூர்த்தி 'இஷ்டசித்திபெறவிரும்புபவர் உன்னையும், மோக்ஷம்பெறவிரும்புபவர் என்னையும் வழிபடுவர்'என்ன, அதுகேட்ட தேவி பெருமானின்னை நீங்கியாதிருக்குமாறு தவம்புரிந்து வாமபாகம்பெற்றாரென்பது கதைகள். பத்மம - பத்மம். த்ருக்கு - த்ருக்; வடசொற்றிரிபுகள். ஆர்பத்மம - (பெருமை) பொருந்தின தாமரை யென்றுமாம். அணிந்தூர்பால என்றும் பிரித்து உரைக்கலாம். சங்கரி - சங்கரன் என்பதன் பெண்பால்; இன்பத்தைச் செய்பவ ளென்று பொருள்: சம்-சுகம். (உசு)

உஎ.—(இ-ள்) ஓது - (ஒழிக்கமுடியாததாகச்) சொல்லப்படுகிற, பசியால - பசியினாலே, எருவை - பருந்தானது, உன்ன - உட்கொள்ள, இறக்கும் - உயிர்விட்ட, கயற்கு - கயல்மீனுக்கு, அப்போது - அப்பொழுதே, கதி - உயர்ந்தகதியை, நல்கும் - கொடுத்தருளின, புலியூரே - புலியூரானது,— பூதி - விபூதியை, வெருவாய் - மிகுதியாக, இட்ட - தரித்த, ஆகத்தர் - திருமேனியையுடையவரும், வலி - வலிய, கமர்வாய - நிலவெடிப்பிலே, மாவடுவை - மாம்பிஞ்சை, வாய இடும் - (தமது) திருவாயிற்கொண்டு அமுதுசெய்தருளின, மா கர்த்தா - சிறந்த கர்த்தருமாகவுள்ள சிவபிரானை, வாழ்வு - வாழ்ந்திருக்கப்பெறுமாம்; (எ - று)

ஒருகழுகு பசியினால் ஒருகயல்மீனைக் கௌவியெடுத்துக்கொண்டு தில்லைப்பதியினெல்லைமேல் வருகையில், அவ்வெல்லையில் உயிரைவிட்ட அக்கயல்மீனுக்கு நடேசப்பெருமான் முத்திதந்தருளின ரென்பது முற்பாதியின்கதை; "பொருவிலாவடவனத்திற் பணைகொருமீதே, யெருவைமுன் கொணர்ந்ததனிதியல்லை யெல்லைமேற்போதலின், மருவியக்கயல்கொன்றுண மாய்ந்தவவ்வுயிர்போய்க், கருந்தருமுத்தியைப்பெறாதக்கணத்தில்" என்பது சிதம்பரபுராணம். "ஒருநாளுணவை யொழியென்றா லொழியாய், இருநாளைக்கேலென்றா லேலாய்-ஒருநாளும், என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே, யுன்னோடு வாழ்த லரிது" என்பவாதலால், ஓதுபசி யெனப்பட்டது. பசி-உணவின்வேட்கை. எருவை- ஒருபறவை. நல்கும், நல்கு- பகுதி. பூதி-திருநீறு. வெரு - பலம். கத்தன்-கர்த்தன்; வடசொற்றிரிபுகள். "கலபான திருமேனி யணிந்த நீற்றாற் கதிர்முத்தின் சோதியனை" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். கணமங்கலமென்னுந் திருப்பதியில் வேளாளர்குலத்தி லுதித்த தாயனாரெனவோர் வறுமையடைந்தபின்பும் தமதுவழக்கத்தை விடாமல் செந்நெலரிசி செங்கீரை மாவடு இவற்றைச் சிவாலயத்துக்கு அமுதுசெய்வித்தற்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துவரும் நாளில், ஒருநாள் அரிசிமுதலியவற்றை யெடுத்துச்செல்லுகையில், பசியினாற் கால்தடுமாறி விழ, அப்பொழுது நில்வெடிப்பில் எல்லாஞ்சிந்திவிடவே, மிகவருத்தமுற்றுத் தமதுசனனத்தை வெறுத்து அரிவாளால் தமதுகழுத்தை அறுக்கத் தொடங்குகையில், அவ்வெடிப்பினிடமாகச் சிவபிரான் கையைநீட்டி அவர்கையைப் பிடித்துக் கொலையைத்தடுத்துவிட்டதுமல்லாமல் அங்குச்சிந்தின மாவடுமுதலியவற்றை ஓசையுண்டாகக்கடித்து அமுதுசெய்தருளின ரென்பது கதை. இவர் தாம் அரிவாட்டாயநாயனார். வடு - இளங்காய். கர்த்தா எனனும் வடசொல்லுக்கு- (எல்லாவற்றையுஞ்) செய்பவ னென்று பொருள். (உஎ)

உஅ.—(இ - ள்.) பத்தரை கொண்டே - (சிவபிரான் தாம்நேரில்லாமல் தமது)அடியவராகிய மாணிக்கவாசகரைக்கொண்டே, பேசா பாவைதனை பேசுவித்து - ஊமைப்பெண்ணைப் பேசும்படிசெய்து, புத்தரை ஆள் கொள்ளும் - புத்தசமயத்தவரை அடிமைகொள்ளுதற்கிடமான, புலியூரே- புலியூரானது,—முத்தி தரும்- (தன்னை ஜபித்தவர்களுக்கு) மோக்ஷத்தைக்

கொடுக்கிற, பஞ்ச அக்கரனார் - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமகாமந்திரத்தையுடையவரும், பணிவார் வினை - (தம்மை) வணங்கும் அடியார்களது கருமங்களை, அழல்முன் பஞ்சு ஆக்கு - நெருப்பின்முன் பஞ்சையாக்கும்படி செய்கிற [இருந்தவிடந்தெரியாதபடி அழிக்கவல்ல], ஆரூரர் - ஆரூரனென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகிய சிவபிரானது, பதி - தலமாம்; (எ - று.)

இலங்கையினின்றுவந்த புத்தர்கள் பலர் சிதம்பரத்தையடைந்து தில்லைவாழந்தணர்களை வாதிக்கு அழைக்க, அவர்கள் கடவுட்கட்டளைப்படி மாணிக்கவாசகருக்குத் தெரிவிக்க, அவர் புத்தர்களை வாதத்தில் வெல்ல, அதனையறிந்த சோழன் தனது ஊமைப்பெண்ணை அங்குக்கொணர்ந்துவிட்டு இவளது ஊமைநோயைத் தீர்க்குஞ்சமயமே மெய்ச்சமயமென்றுகூற, புத்தர்களது மணிமந்திரௌஷதங்களால் நீக்கமுடியாதாய்விட, மாணிக்கவாசகர் விபூதியைக்கொடுத்தருளி அம்மகளைப் பேசும்படிசெய்தருளினரென்பது கதை. பத்தர் - பக்தர். பேசாப்பாவை - பேசாத அழகியபெண். புத்தர் - புத்தனைத் தெய்வமாகக்கொண்ட மதத்தவர். பஞ்சாக்கரம் - ஐந்தெழுத்துடைய மந்திரம்; தீர்க்கசந்திபெற்ற வடசொற்றொடர். அரன் - ஹரன்; அழித்தற்கடவுள். (௨௮)

௨௯.—(இ - ள்.) கண்ணுறு போதும் - (தம்மிடம் சூழ்காமல் தம்மைத்) தரிசித்தமாத்திரத்திலும், பவத்தை - (அவர்களது) பிறப்புக்களை, காய்ந்து - ஒழித்து, அருளும் - (அவர்கட்கு) நற்கதிகொடுத்தருளுகிற, ஈரைந்து புண்ணிய தீர்த்தம் - பரிசுத்தமான பத்துத்தீர்த்தங்களும், சேர் - பொருந்தியுள்ள, புலியூரே - புலியூரானது,—பெண் ஒரு பாகத்து இருந்தார் - உமாதேவி ஒருபாகத்தில் இருக்கப்பெற்றவரும், கட்டு அரியார் - (ஆபரணமாகக்) கட்டியுள்ள நாகங்களையுடையவரும், கை கூப்பி நின்று துதிக்க இருந்தார்கண் தரியார் - (தம்மை) அஞ்சலிசெய்து வணங்கிநின்று துதிக்கும்படி திருத்தமடையாதவரிடத்துத் தங்காதவருமாகிய சிவபிரானது, காப்பு - (எல்லாவுயிர்களையுங்) காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

சிதம்பரதசதீர்த்தம் - சிவகங்கை, குய்யதீர்த்தம், புலிமடு, வியாக்கிரபாததீர்த்தம், அனந்ததீர்த்தம், நாகசேரி, பிரமதீர்த்தம், சிவப்பிரியை, திருப்பாற்கடல், பரமானந்தகூபம் என்பன. கண்ணுறும்போதும் என்ற உம்மை - இழிவுசிறப்பு. 'கண்ணுறும்போதே' என்றும் பாடம். பவம் - வடசொல். இரண்டடியிலும் 'கட்டரியார்' என வந்ததைத் திருத்துக. கூப்பு - கூம்பு என்பதன் பிறவினை. கட்டு அரியார் என்பதற்கு - (இயல்பாகவே) பாசத்தினின்று நீங்கினவரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். கட்டரியார் கைகூப்பிநின்று துதிக்க என்பதற்கு - பாசமொழிந்த அடியவர்கள் கைகுவித்துத் தொழுதுநின்று துதிக்க என்று உரைப்பாருமுளர். இருந்தார்கண் தரியார் என்றதனால், திருந்தினஅடியவரிடத்துத் தங்குபவர் என்பதும் போதரும். (௨௯)

௩௦.—(இ - ள்.) முந்த - முற்பட [முன்காலத்தில் என்றபடி.], மூத்தீ இடையின் - மூன்றுவகை அக்கினிகளிலே, அவி - அவிகளை, சொரிந்து - பெய்து, மறை புத்தேள் - (எப்பொழுதும்) வேதங்களை ஓதும் பிரமதேவன், ஓமம் செய் - வேள்விசெய்யப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மெய் தோளில் மா துளவன் - (தனது) திருமேனியின் பகுதியான தோளில் பெரியதிருத்துழாய்மாலையுடையவனும், நத்தன் - சங்கத்தையுடையவனுமாகிய திருமாலால், வணங்கு - வணங்கப்பட்ட, பதன் - திருவடிகளையுடையவரும், ஆகத்து ஓர் மாது உளவன் - (தமது) திருமேனியிலே ஒப்பில்லாத உமாதேவியையுடையவரும், அத்தன் - (யாவர்க்குந்) தலைவருமாகிய சிவபிரானது, மனை - இடமாம்; (எ - று.)

அவி - ஹவிஸ் என்னும் வடமொழித் திரிபு; யாகத்தில் தேவர்க்கு இடும் நெய்முதலிய உணவுகளுக்குப் பெயர். கங்கைக்கரையில் அந்தர்வேதியில் [illegible]மன் ஓர்யாகத்தை [illegible] செய்யத்தொடங்கி அதனை முடிக்கும்பொருட்டுத் [illegible]ல்லைவனத்[illegible] [illegible] திருநடனத்தைத் தரிசிக்கத் தில்லைவாழந்தண [illegible]களை [illegible] வியாக்கிரபாதமுனிவரையுந் துணைகொண்டு வேள்வி முடித்தானென்பது கதை. நாப்பு - சங்கம். (கூ0)

கூக —(இ - ள்.) ஒரு கலை - ஒருஅம்சமானது, எங்கு எங்கும் - எல்லா ச்சிவதலங்களிலும், உலாவி - சஞ்சரிக்க, அத்த யாமத்தில் - நடு இராத்திரியில், பூரணம் ஆய் - நிறைவாகி, ஒன்றும் - பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—காரணம் ஆம் - (திருநடனஞ்செய்தருளுதற்குக்) காரணமான, பார் - நிலவுலகத்தினிடத்தில, தாவுடையவன் - அசைந்த தாண்டவநடனத்தையுடையவனும், ஆர் உயிர் தானும் - யாவருடையவுயிருமாம், உள் அன்பு பார்க்கு - (அவர்களது) மனத்திலுள்ள அன்பினியல்பை நோக்கி, ஆண்டவன் - (அவர்களை) அடிமைகொண்ட நம்பனுமாகிய சிவபிரான், ஆர் - பொருந்திய, பதி - தலமாம்; (எ - று.)

சிவபிரானது பூர்ணவடிவம் சிதம்பரதலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதென்றும், அதனது அம்சங்களுள் ஒருகலை கைலாசமுதலிய எல்லாத்தலங்களிலுஞ் சென்று வியாபித்து நள்ளிரவில் மீண்டுவந்து அவ்வடிவத்தில் ஒடுங்கி நிறைவுதென்றும் உணர்கொள்க. "எப்பதிகளினு முள்ள விறையருண் மூர்த்தியாவுந், செப்ப நசிதம்பரத்தட் டிருவருத்தியாமாதணனி, லொப்புறவடைதலானுமைக்குரைக்காலத்தன்று, மப்பெருங்காலச்சேவையதிகவுத்தமமாமென்றே" என்றார் சிதம்பரபுராணத்தும். அத்தம் - அர்த்தம், பூரணம் - பூர்ணம்; வடசொற்றிரிபுகள். யாமம் - மூன்றுமணிநேரங்களையுடையதெனக்காரணப்பெயர். சிதம்பரத்தை 'காரணமாம் பார்' என்றது, தேவதாருவனம் சிவபிரான்திருநடனஞ்செய்தலைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலும், பூமிக்குநடுவாகிய தில்லைவனமே அந்நடனத்தைப் பொறுக்குந்தானமாக இருந்ததாலும், அங்குத்திருநடனஞ்செய்தருளினமையின்; இனி, காரணமாம் பார் - (முத்திபெறுதற்குக்) காரணமான இடமென்றுமாம். அன்றியும், (மற்றைத்தலங்களைத் தரிசித்தபயன்கள் இந்தலத்தைத் தரிசித்தற்குக்) காரணமாகப்பெறுற இடமெனலாம்; "சொற்றதின்னதேற் சுருதிநாயகனிடங்கொண்ட, நற்றலங்களாலாயதென்னெனனிற்றன்மறைகள், முறைமுறைகூறுநாடருஞ் சிதம்பரமூர்த்தியைக்காண்டற்,குறறவத்தலக்காட்சிகளேதுவாமுணரில்" என்பது சிதம்பரபுராணமாதலின். (கூக)

கூஉ.—(இ - ள்.) சோதி வரை - ஒளியையுடைய மகாமேருகிரியினது, மும் முடி ஆய் - மூன்றுசிகரங்களாக, எவர்க்கும் - யாவர்க்கும், தோன்றாது - காணப்படாமல், அனுபூதி - (சிவாநுபவமுடையவர்களுக்கே) அவ்வநுபூதுநிலையில், வெளி ஆகும் - புலப்படுகின்ற, புலியூரே - புலியூரானது,— அங்கம் - எலும்பை, மாது என - பெண்ணாக, தர வல்லான் - செய்துகொடுக்கவல்லவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், நாளும் - தினந்தோறும், கை கொள - கையிலேவைத்துக்கொண்டு உபயோகிக்கும்படி, பொன் தாளம் இடும் - (அவர்க்குப்) பொன்னிலைமைந்த தாளத்தைக்கொடுத்தருளின, கந்தரம் அலலான் [அல்கந்தரத்தான்] - இருள்நிறமான கண்டத்தையுடைய சிவபிரான், ஆளும் - (உயிர்களை) அடிமைகொள்ளுகிற, காப்பு - காவலிடமாம்; (எ - று.)

மேருவின் வடசிகரம் திருமூலட்டானமும், தென்சிகரம் கனகசபையும், மேலைச்சிகரம் கோபுரத்துவாரமுமாகச் சிதம்பரதலம் மேருவின்மூன்

றுசிகரங்களாகும் உண்மை பிறர்கண்களுக்குப் புலப்படாமல் சிவானுபூதி யுடையவருக்குமாத்திரமே புலப்படுமென்பது, கூறப்பட்டதினாலாறு. அநுபூதி-வடசொல். திருமயிலையில் வணிகர்குலத்தில் தோன்றின சிவநேசரென்பவர் கபாலீசுவரர்திருவருளாற்பிறந்த தமதுபுத்திரியாகிய பூம்பாவையைச் சம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்கு உடைமையாகக்கருதி வளர்த்துவருகையில், ஒருநாள் நந்தவனத்திற்சென்று மலர்கொய்கையில் அம்மகளை பாம்பு தீண்டியிறக்க, அவளைச் சம்பந்தமூர்த்திநாயனாருடைய உடைமையாகக் கருதியதனாற்றபற்றி, அவளைத்தகனஞ்செய்தவென்பை எடுத்துத் தீயிடாமல் ஒரு குடத்திலிட்டுவைத்து அவளிருந்த கன்னிமாடத்தில் வைத்து வைத்திருந்தார்; அங்கேயங்கே வருகையில், அந்நாயனார் அத்தலத்திற்கு வந்து [illegible] அச்செய்தியையறிந்து அக்குடத்தைவருவித்து [illegible] பாடி அவ்வெலும்பைப் பெண்ணுருக்கினாரெனபதும்; [illegible] திருக்கோலக்காவென்னுந் திருப்பதியில் [illegible] திருப்பதிகம்பாடுகையில், [illegible] அளித்தருளினாரென்பதும் கதைகள். கர்த்தாய்-[illegible] காரணக்குறி; கம் - தலை. (௧௨)

௧௩.—(இ - ள்.) வானமாலகுடைக்கு - [illegible] துதிக்கப்படுகிற, துர்வாசர் - துர்வாசமுனிவர், [illegible] - தளிர்த்த, உமை - உமாதேவி, போனகம் - உணவை, அளிக்கு - (சிவாக்ஞைத்)தாரதருளின, புலியூரே - புலியூரானது,—அனசாரம் [illegible] வந்தநர் நாடு அறியார் - பத்திமைகையானமிறப்பையுடைய திருமாலாதியோரு முற்றறிதற்கருமையானவரும், மோனத்தார் மருவு அத்துவிதத்தார் - மௌனநிலைமையையுடைய சிவயோகிகள் விரும்புகிற அத்துவைதக்கலப்பையுடையவரும் ஆகிய சிவபிரானது, நாடு - தலமாம்; (எ - று)

துர்வாசமுனிவர் இருகாலம் [illegible] சிதம்பரத்துக்கு வருகையில், பசியால் இளைப்புற்று எழுந்திருக்கமாட்டாமல்வருந்தி "எனக்கு முலைத்த இலலையீசனுமில்லிலில்" எனஉரைக்கத் தொடங்கினபொழுது, சிதம்பரத்திலுள்ள சிவகாமியம்மை முதுபாப்பனச்சுமங்கிலிவடிவங்கொண்டு அவர்க்குத் திருவமுதுபடைக்க, அம்முனிவர் அதனையுண்டு பசிதணிந்து "எனக்கு முலைத்தது இலலையீசனுமுண்டு" என மாற்றியுரைத்தனரென்பது கதை. 'வானமுலகு' என்ப பாடங்கொண்டு-விண்ணுலகத்தவரும் மண்ணுலகத்தவரும் எனவும் உரைக்கலாம். திருமாலின் அதிருவவதாரம் பத்து—மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், வாமனம், பரசுராமன், தசரதராமன், பலராமன், கண்ணன், கற்கி என்பன. அத்துவிதம், மோனம்-வடசொற்றிரிபுகள். மோனம் - பேசாவிரதம். அத்துவிதம் - சிவாத்மா பரமாத்மாவினின்றும் பிரிவுறாதிற்கும் நிலை; அத்துவிதம - இரண்டற்றது. ஆன்மபோதமுங் கண்ணொளியும் போலச் சிவமும் ஆன்மாவும் தம்முள் இரண்டறக் கலக்கும் என்பது சைவசித்தாந்திகளுடைய கொள்கை; மாயாவாதிகளோ ஆகாயமும் குடவாகாயமும் போலப் பிரமமும் ஆன்மாவும் தம்மிற்பேதமின்றி ஒன்றுமென்பர். (௧௩)

௧௪.—(இ - ள்.) வாள் - ஒளியையுடைய, நகையால் -(தமது) புன்சிரிப்பினாலே, தீ - எரிகின்ற, புரத்தின - திரிபுரத்திலே, வாழ் - வாழ்ந்திருந்த, மூவரை - மூன்றுஅசுரர்களை, காவல் பூண - (திருவாயில்)காக்குந்தொழிலைக் கொள்ளும்படி, அளித்து -(சிவபிரான்)கருணைசெய்துகாத்து, ஆளும் - அடிமைகொள்ளுதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—ஆணவத்து ஆம் - ஆணவமலத்தினாலாகின்ற, மெய் கரு - உடம்பின் தோற்றத்தினுடைய,

6642

துவாதனையால் - தொடர்ச்சியினால், மிக்கு உழலா - மிகுந்து வருந்தாத,
மிக்கோர்கள் - (சிவஞானமுடைய) பெரியோர்களது, மெய் கருத்து-உண்
மையையே கருதுந்தன்மையுள்ள மனத்தினாற் செய்யப்படுகின்ற, வந்
னையான் - வணக்கத்தை யேற்றுக்கொள்பவனு மாகிய சிவபிரானது, வீடு-
இடமாம்; (எ - ற.)

திரிபுரத்தில் வாழும் அசுரர்களுள் மூவர்மாத்திரம் புத்தவேஷங்கொ
ண்ட திருமாலின் உபதேசத்தால் சிவபத்தி குலையாமலிருக்க, பின்பு
சிவபிரான் தமது சிரிப்பினாலாகிய நெருப்பினால் அம்முப்புரத்தையும் அவற்
றில்வாழும் அசுரர்களனைவருடனே யெரித்திடுகையில், அம்மூவரைமாத்திர
ம் அழித்திடாமல் சிதம்பரத்தில் திருக்கோயில்வாயிற்காவலாளராம்படி
அருள்செய்து ஆட்கொண்டன ரென்பது கதை. "முப்புரங்களை முக்கணன்
முனிந்தநாள் மூவரை முழுத்தீயிற், றபிறுருளர்" என்றார் வில்லிபுத்தூரா
ரும். அம்மூவர் - சுதருமன், சுசீலன், சுபுத்தி எனபவர். துபுரம் - வினைத்
தொகை. மும்மலங்களுள் ஆணவமலம் கன்மமலத்துக்கு மூலமாதலால்,
'ஆணவத்தாம் மெய்க்கருத்துவந்தனை' எனப்பட்டது. 'ஆணவமாம்' என்ற
பாடத்துக்கு - காரணகாரியங்களை ஒற்றுமைப்படக் கூறிய தென்க.
கரு - கர்ப்பம்; இங்கே, இலக்கணையால், பிறப்பு. துவந்தனை - ஒன்றற்
கொன்று தொடர்ந்திருத்தல்: அலைவுமாம். ஆணவமாமெய்க்கருத்துவந்த
னையால் மிக்குழலா மிக்கோர்கள் என்றது - கடவுளருளாற் கருமமொழி
ந்து பிறப்பறுத் தவருது முத்திபெறுந்நிலையி லுள்ளவர்களை, இவர்கள் சீவ
ன்முக்த ரெனப்படுவர். உழலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்; அப்
படிபட்ட வினையெச்சமாக் கொண்டு, பிறப்புத்தொடர்ச்சியால்மிக்குஅலை
யாதபடி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மிக்கோர்கள்மெய்க்கருத்துவந்
தனையான் என்றதில், மிழக்களது பொய்க்கருத்தாற்செய்யப்படும் வந்தன
த்துக்கு எட்டாதவ னென்றும் கருத்து எழப்படும். (௩௪)

௩௫.—(இ - ள்.) சம்பந்தர்க்கு - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்கு,
அந்தணர்கள் தம்மை - தில்லைவாழந்தணர்களை, சிவ கணம ஒப்பும் - சிவபி
ரானைச் சூழ்ந்துள்ள கணங்களை யொத்திருக்கின்ற, பண்பை - உண்
மைத்தன்மையை, காட்டும் - புலப்படுத்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரா
னது,—அம்புலி வான் எட்டு ஆகம் - சந்திர னுலாவப்பெற்ற ஆகாயத்தை
அளாவிய [மிகநீண்ட] (தனது) திருமேனி, மஞ்சு ஆர்ந்தான் - மேகத்தை
யொத்திருக்கப்பெற்ற திருமால், ஏத்த - (தம்மைத்) துதிக்க, மறையோடு
இருபான எட்டு ஆகம சார்ந்தான் - வேதங்கள்நான்கிலும் இருபத்தெட்டு
ஆகமங்களிலும் பொருந்தியுள்ளவராகிய சிவபிரானது, இல - இடமாம்.

சம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனாருடன் சித
ம்பரத்திற்குச்சென்று நடேசப்பெருமானைத்தரிசித், சந்நிதாமாகிய தலத்தில்
நிரந்தரவாசஞ்செய்தற்கு அச்சமுற்று அருகிலுள்ளத்திரமே இ[illegible]த்திலே
வசித்திருக்குநாளில்,ஒருநாள், நடராசமூர்த்தி கூற, நாயனார் [illegible]பெற்
ற தில்லைவாழந்தணர்களது மகிமையைச்[illegible], அவ்யானை உயிர்பெ[illegible]தம்பரத்து
க்குச் செல்லுகையில், அவ்வர் அந்திருநாலைத் துதிக்கையால[illegible]னாற் சிவகண
நாதராகப் புலப்படத் தரிசி[illegible]வத்தன்மையைவிளக்கி அந்[illegible]ராயத்தில் உமா
மகேசுவரர்களால் அருளுட[illegible]தன்றும், அதனால் அந்நாலுக்குப்பற்றுச் சிவபிரான
ருளால் உமாதேவி ஞானப்[illegible]பெயர் வந்த தென்[illegible]உண்டாகிய தத்துவஞானத்
தின் சம்பந்தத்தை யுடை[illegible]ணிஜயும்என்[illegible], இந்நாயனார்க்குத் திருஞானசம்
பந்தரென்று திருநாமம். ஒப்பும் எனபதில், ஒப்பு - பகுதி. 'ஒக்கும்' என்றும்
பாடங்கொள்ளலாம். அஞ்சு ஆர்ந்தான் எனப் பிரித்து - தனது திருமேனியில்
பஞ்சாயுதங்கள் பொருந்தின திருமா லென்றும் உரைக்கலாம்; அஞ்சு

எண்ணலளவாகுபெயர். இனி, சந்திரனும் ஆகாயத்திலுளாவும வடிவத்தையு டைய மேகத்தை (வாகனமாக)ப் பொருந்தின இந்திரனுந் துதிக்க என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். இருபத்தெட்டுச்சிவாகமம் — காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம, அம்சுமான், சு ப்பிரபேதம், விசயம், நிசுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம, ரௌ ரவம், மகுடம், விமலம, சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோத்கீதம, லளித ம், சித்தம், சந்தானம், சருவோக்தம், பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதுளம் என்பன. இருபது + எட்டு = இருபானெட்டு; ஆன்சாரியை வரு நிலைமொழியின் அது கெட்டது: [நன் - உருபு - ௧௦.] கணம்-கூட்டம். (௫௫)

௫௬.—(இ - ள்.) வாதவூரன்- திருவாதவூரில்அவதரித்த மாணிக்கவா சகசுவாமிகள, கோவை - திருக்கோவையாரென்னும் நூலை, புகல - பாடி ச்சொல்லிவர, (அதனை), வைத்த அருளால் - (அவர்பக்கல்) வைத்த திருவ ருளினால், புத்தகத்தில தீட்டும-எட்டுச்சுவடியில (சிவபிரான்) எழுதுதற்கு இடமான, புலியூரே - திருப்புலியூரானது,—துத்தி அரா - படப்புள்ளியை யுடைய நாகங்களும், வானத்து அமர் இந்து - ஆகாயத்திலே பொருந்துகி ற சந்திரனும், ஆர் - பொருந்திய, மா மவுலியார் - சிறந்த சடையையுடைய வரும், எழு நா - எழு (சுவாலைகளாகிய) நாக்குக்களையுடைய அக்கினிதேவ னது, வான் அத்தம - பெரிய (எழு) கைகளையும், அரிந்தார் - அறுத்தவரு மாகிய சிவபிரானது, வாழ்வு - இருப்பிடமாம; (எ - று.)

மாணிக்கவாசகர் தில்லையி லெழுந்தருளியிருக்கையில், சிவபிரான், பா ண்டியநாட்டில் அவரோடு முன் பழக்கமுள்ள ஒருஅந்தணனது வடிவத்தை எடுத்து வந்து அவரதுஅனுமதிபெற்று அவர்பாடியதிருவாசகத்திருப் பாடல்களை எழுதியபின்பு, ஒருகோவைப்பிரபந்தம் பாடவேண்டு மென்று கூறி, அங்ஙனமே அவரால் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட திருச்சிற்றம்பல க்கோவையாரென்னுந் திவ்வியநூலையுந் தாமேயெழுதிமுடித்தன ரென்பது கதை. கோவை - இங்கே அகப்பொருட்கோவை; அது - இருவகைப் பட்ட முதற்பொருளும், பதினான்குவகைப்பட்ட கருப்பொருளும் பத்துவ கைப்பட்டஉரிப்பொருளும்பொருந்திக் கைக்கிளைமுதல்உற்றஅன்புடைக்கா மப்பகுதியவாங்களவொழுக்கத்திணையுங் கற்பொழுக்கத்திணையுங் கூறுதலே யெல்லையாகக் கட்டளைக்கலித்துறை நானூற்றால் திணைமுதலாகத் துறை யீறாகக் கூறப்பட்ட பன்னிரண்டு அகப்பாட்டுறுப்பும் வழுவின்றித் தோன் றப் பாடுவது. அருளால் தீட்டும என இயையும். அருளால் புகல என இயை த்து -(அடியார்களை உய்விக்கவேண்டு மென்று அவர்களிடத்து உண்டான) கருணையினால் வாதவூரடிகள் பாட என்று முரைக்கலாம். புத்தகம் - பு ஸ்தகம், அத்தம் - ஹஸ்தம்; வடசொற்றிரிபுகள். இந்து, மௌலி- வடசொ ற்கள். எழு[illegible]ம் பிரிவற்றொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரண[illegible] கன்றொளியுடைது அக்கினிக்குப் பெயராதலை "அமிழ்தென வெ ழுநா [illegible]தும் என்பது சைவசுரும் விண்ணோர் மிசைகுவர்" என்ற பழம்பா டலிலுங் க[illegible]காயமும் போலப் [illegible]க்கு 'ஸப்தஜிஹ்வா' என்று ஒருபெயர் கூறுவர். எழு[illegible] ந்த பெயராகவும் எடுக்கலா ம். அக்கினியின [illegible]ள்.) வாள் - ஒளியையுடைய[illegible], தக்கன்வேள்வி தகர்த்த பொழுதி லென்க. (௫௬)

[illegible] புரத்தின் - திரிபுர[illegible]

௫௭.—(இ - ள்.) சீர் [illegible] காவல் புண[illegible]ருந்தின, அசரீரி - உடம்பு விளங்காத ஆகாயவாணி, சேக்கிழ[illegible]கரு[illegible]க்கிழார்நாயனருக்கு, ஆதி மொழி - (பெரியபுராணம்பாடுதற்கு) முதற்சொல்லை, பூரித்து - மகிழ்ச்சி மிக்கு, உரைக்கும் - சொல்லுதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—நீ ரை காந்து வைத்த வேணியார்- கங்காநதியின் வெள்ளத்தை உள்ளடக்கி

வைத்த சடையையுடையவரும், காதினில் தாலி கூய் - (தமது) திருச்செவியில் தாலிக் கூலிக்கொண்டு, கரம் நவைத்த - (தமது இடத்)திருக்கையிற் பொருந்தி ஒலிக்கின்ற, மணியார் - மாலையுடையவருமாகிய சிவபிரான், காப்பு - காக்குமிடமாய்; (எ - று.)

சமணசமயக்கொள்கையைப் பாராட்டத்தொடங்கின அநபாயசோழமகாராஜாவை உய்விக்கும்பொருட்டுச் சிவனடியார்சரித்திரத்தை ஒருபெருங்காப்பியமாகப் பாடுதற்கு அவ்வரசனது முதல்மந்திரியாகிய சேக்கிழார்நாயனார் சிதம்பரத்தையடைந்து சபாநாயகரைத்தரிசித்து, அடியெடுத்துத்தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உடனே சபாநாயகரது திருவருளினாலே "உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன" என்று ஓரசரீரிவாக்கு எழ, அத்திருவாக்கையே முதலாகக்கொண்டு அவர் திருத்தொண்டர்புராணம் பாடிமுடித்தன ரென்பது கதை. உற்றசரீரி - பெயரெச்சவீறு தொகுத்தல். உற்று எனப்பிரித்து - சிறப்புப் பொருந்தி எனறுமாம். அசரீரி - தெய்வவாக்கு. தொண்டைமண்டலத்திலே குன்றத்தூரில் வேளாளவருணத்தில் சேக்கிழார்மரபிலே உதித்த அருண்மொழித்தேவர், தாம் உதிக்கப்பெற்ற சேக்கிழார்மரபை விளக்கினமையால், அவருக்குச் சேக்கிழார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. பூரித்து எனபதைப் பூரிக்க என்னும் எச்சத் திரிபாகக் கொண்டால், பாடிமுடிக்க என்று பொருள்படும். தமது திருச்செவியருகில் தாலியையாகக்கூவும்படி சிவபிரான் காதிலேநின்று, தாருகவனத்து முனிவர்களாலேவப்பட்டு அண்டம்வெடிபட ஆரவாரித்து வந்ததொரு மானை யெனக. (௩எ)

௩அ —(இ - ள்.) வாள் - வாளாயுதத்தையேந்திய, கை - கையையுடைய, அச வாணிபர் - ஆட்டுவணிகர்குலத்தில் தோன்றிய உய்யவந்ததேவநாயனார், சொல் - கூறின, மா நூலினை - சிறந்ததொரு சைவசித்தாந்தசாஸ்திரத்தை, படி கல் பூட்கை - படியிலுள்ள கல்யானை, எடுக்க - எடுத்துத்தர, கோள் - (அதனை யாவரும்) அங்கீகரித்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—தாள் கமலம் போது உளவன் - நாளத்தையுடைய தாமரைமலரில் உள்ளவனான பிரமனும், நத்தன - சங்கத்தையுடைய திருமாலும், புருகூதன் - இந்திரனும், (என்னும் இவரால்),போற்றும்- துதிக்கப்படுகிற, அந்தி போது உள வனத்தன் - மாலைப்பொழுதுபோலுள்ள செந்நிறத்தையுடைய சிவபிரானது, புரி - நகரமாம்; (எ - று.)

சிதம்பரத்திலிருந்த திருக்கடவூருய்யவந்ததேவநாயனார், தமதுஞானாசாரியராகிய உய்யவந்ததேவநாயனாரால் உரைக்கப்பட்டதும் சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்கினுள் முற்பட்டது மான திருவுந்தியாரென்னும் நூலின உட்பொருளை விளக்கும்பொருட்டுத் தாம் ஒருநூலியற்றிச் சபாநாயகர்சந்நிதானத்தில் வாசிக்கத்தொடங்கும்பொழுது, 'சந்நிதானத்தின் படியிலுள்ள கல்யானை இந்நூலையெடுத்துவைத்தால்மாத்திரமே இதனைவாசிக்கத்தகும்' என்று தில்லைவாழந்தணர்முதலியோர் கூற, நாயனார் அதற்கு உடன்பட்டு அக்கல்யானைமேல் நூலைவைக்க, அவ்யானை உயிர்பெற்று எழுந்து தன்மேல்வைக்கப்பட்ட அத்திருநூலைத் துதிக்கையாலெடுத்துப் படியின்மேல்வைத்து அதன்தெய்வத்தன்மையைவிளக்கி அந்நூலைஅனைவரும் அங்கீகரிக்கும்படி செய்த தென்றும், அதனால் அந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரென்று காரணப்பெயர் வந்த தென்றுங் கதை. அஜம் - ஆடு. வாணிபம் - வியாபாரம்; வாணிஜ்யம்என்னும் வடசொற் சிதைவு. 'பூழைக்கை' என்பது, ஐகாரங்கெட்டு ழகரம் டகரமாத்திரிந்து பூட்கையெனநின்றது; துவாரத்தையுடைய துதிக்கையையுடைய தெனப் பொருள்படுகிற வேற்றுமைத்தொகையன்மொழி. அத்தன் எனப் பதம்பிரித்து - பிரமனது

தந்தையான திருமாலென்று உரைப்பாருமுளர். புருகூதனென்னும் வடசொல் - புருஎன்னும் அசுரனைக் கொன்றவனென்றும், வேள்வியில் அழைக்கப்படுபவனென்றும் பொருள்படும். அந்தி - ஸந்த்யா என்னும் வடமொழித் திரிபு; இது - இங்கே, சிறப்பாய், மாலைச்சந்தியை யுணர்த்திற்று. இனி, அந்தி - (பகற்பொழுதின்) அந்தமாகவுள்ளதென மாலைக்காலமாகலாம். அந்திப்போது உள வன்னத்தன் என்றது - செவ்வானம்போன்ற திருநிற முடையவனென்றபடி. 'அந்திவண்ணன்' என்று சிவபிரானுக்கு ஒருதிருநாமம். வனம் - வர்ணம்; வடசொற்சிதைவு. (ஙஅ)

ஙகூ.—(இ - ள்.) ஆசை எட்டினுக்கு இறையும் - எட்டுத்திக்குக்களுக்குத் தலைவரான (இந்திரன் முதலிய) திக்குப்பாலகர் எண்மரும், ஆசை எட்டி - அன்பு மிகுந்து, ஆசை விட - (தமது) மலக்குற்றத்தை ஒழியுமாறு, பூசை இட்டு - (சிவபிரானைப்) பூசனை செய்து, போற்றும் - துதித்தாரிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—பேச எட்டா - (தமது அருமையைப் பேசுதற்குமுடியாத, வேத அந்தர் - வேதமுடிவின்பொருளாகவுள்ளவரும், உம்பர் அமர் விண் நாடு அளந்த - தேவர்கள் வசிக்கின்ற சுவர்க்கலோகத்தை யளாவியுயர்ந்த, நெல்லை - திருநெல்வேலியிலுள்ள, வே - மூங்கில்கள், தாம் தரும் - தாம் பெறப்பெற்ற, பரமர் - சிறந்தகடவுளு மாகிய சிவபிரானது, வீடு - இருப்பிடமாம்; (எ - று)

அஷ்டதிக்பாலகர்களும தில்லையில் தத்தம்திசையெல்லையிலிருந்து சிவபிரானைப்பூசித்துக் குறைதீர்ந்து பேறுபெற்றன ரென்பது கதை. ஆசை - குற்றம். ஆசையெட்டி ஆசைவிட என்றது-முரண்விளைந்தழிவணி. ஆசைவிட என்பதற்கு-தம் ஆசைதீர வென்று உரைப்பாருமுளர். பூசை-பூஜா என்னும வடசொற் றிரிபு. பேசவெட்டா என்பதற்கு - சொல்லுதற்கரிய சிறப்பையுடைய என்று முரைக்கலாம். விண்ணுடளந்த வே என இயையும். எல்லாமழியும் பிரளயகாலத்தில் தமக்கும்அழிவுநேரிடுமென்று கவலையுற்று வேதங்கள் பலநாள் சிவனைக்குறித்துத் தவம்புரிந்து அவரதுதரிசனத்தைப்பெற்று 'பிரளயகாலத்தில் தேவரீர் தாமிரசபையில் நின்று செய்யுந் திருநடனத்தை நாங்கள் தரிசிக்கவேண்டும்; பிரளயத்திலுமழிவில்லாத அந்தலத்தில நாங்கள் மூங்கிலாய்நின்று எப்போதும் நிழலைச்செய்ய, நீர் எங்களிடம் முத்தாய்த்தோன்றி எங்களுக்குப் பிள்ளையு மாகவேண்டும்' என்று வரங்கேட்க, கடவுள் அதற்குஇணங்கித் திருநெல்வேலியில் வேணுவனத்தில் மூங்கில்முத்தாகி அம்மூங்கிலின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்றன ரென்பது கதை. "அரிபிறந்த தன்று தாணி லரனும் வேயி லாயினன்" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். நெல்லை - நெலவேலி; மரூஉமொழி. தாம்-அசை. வேய் என்பது வே என விகாரப்பட்டது; சிந்தாமணியில் பேய் எனபது பே என நின்றாற்போல. (ஙகூ)

சO.—(இ - ள்.) சூரியனும்—, பச்சை துழாய் முகிலும - பசுநிறமான திருத்துழாய்மாலையயணிந்த மேகம்போற்கருநிறமுடைய திருமாலும, தென் பூருவ திக்கில்- தென்கிழக்குத்திசையிலே, பூசனை செய். பூசைசெய்தற்கிடமான, புலியூரே- புலியூரானது,—கூரிய வேல் - கூர்மையையுடைய வேலாயுதத்தை யேந்திய, ஆறு முடி குமரனால் - ஆறுதிருமுடிகளையுடைய முருகக்கடவுளினால், உபதேசம பெறுவான் - (பிரணவப்பொருளின்) உபதேசத்தைப் பெற்றவனும், ஆறு முடிக்கும்- கங்காநதியை(ச்சடையில்) தரித்தருளின, அரன் - அரனென்னுமொருதிருநாமமுடையவனு மாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

ஒருகாலத்தில் பிரமன்முதலிய தேவர்களனைவரும் வந்து சிவபெருமானைத்தரிசித்துக் கைலாசத்தினின்று மீண்டுசெல்லும்பொழுது, அங்கிருந்த முருகக்கடவுளைப் பிரமனொழிந்த பலதேவர்களும் வணங்கிச்செல்ல, பிரமன்

மாத்திரம் அச்சிவகுமாரனைச் சிறுபிள்ளையென்று கருதி அலட்சியஞ்செய்து வணங்காதிருப்ப, அக்கடவுள் அவ்வயனுக்கு அறிவுவருவிக்கவெண்ணி அவனைநோக்கிப் 'பிரணவமந்திரத்துக்குப் பொருள் சொல்வாய்' என்ன, அவன் அதுகூறத்தெரியாது மயங்க, குமாரக்கடவுள் 'பிரணவத்துக்குப் பொருளறியாதவன் படைப்புத்தொழிலை நடத்தத்தக்கவனல்லன்' என்றுசொல்லி அயனைத் தலையிலே வலியக்குட்டிச் சிறையிலிட, சிவபிரான் தான் சென்று குமரனுக்கு நல்வார்த்தைகூறி அயனைச் சிறையினின்று விடுவித்தபின், குமாரனையெடுத்துமடியின்மீதிருத்தி உச்சிமோந்து 'குழவீ! பிரணவப்பொருள் உனக்குத் தெரியுமோ? தெரியுமாயின் சொல்லுவாய்' என்ன, முருகமூர்த்தி 'அது இரகசியமாகவன்றி வெளிப்படையாக உரைக்கத்தக்கதன்று' என்று கூற, உடனே சிவபிரான் செவிதாழ்த்துக்கொடுத்து அதனைக்கேட்டுஆனந்தித்தனரென்பது கதை. டகரவையொற்றும் பகரமுடலுமாய், வகாரப்பட்டு ஐகாரச் சாரியைபெற்றுப் பசதையென்றாகியது. குமாரம் - குமாரீ என்னும் வடசொற் சிதைவு. முகில் - உவமையாகுபெயர். (சo)

சக —(இ - ள்) மேல் - சகுந்துபாதவாற்க, கவுடர் கோன் - கௌடதேசத்தார்க்கு அரசனாகிய இரணியவர்மன், செம்பூ சாம்பூநதத்தால் - சிறந்த பொன்னினால், மேல் விமானத்தூம் ஆலயங்கள் - மேம்பாடுள்ள பொன்மயமான தேவலோகத்தைக் கடந்தோங்கும் நல்ல ஆலயங்களை, செய்யும் - செய்தற்கிடமான, புலியூரே - சிதம்பரமாம், — ஞானசம்பந்தர் அத்தர் - திருஞானம் பொருந்திய சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்க்குத் தந்தையானவரும், தராதலம் எல்லாம் புணரும் சம்பு - பூவுலகங்களிலும் கலந்த சம்புவென்னுந் திருநாமமுடையவரும், அம்பரத்தர் - ஆகாயவடிவமாயுள்ளவருமாகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

கௌடதேசத்தரசனாகிய இரணியவர்மன் தந்தைகட்டளைப்படி தில்லையையடைந்து சிவகங்கையில் மூழ்கி உடல்ரோகமொழிந்து பொன்னுருப்பெற்று இரணியவர்மனாகித் திருநடனந்தரிசித்துத் தனதுநாட்டைவிட்டுச் சோழநாட்டையாண்டு திருவம்பலம் முதலிய திருப்பணிகள் பலவற்றைச் சுவர்ணமயமாகச் செய்வித்தனனென்பது கதை. ஆலயம் - திருக்கோயில். கவுடர் - முதற்போலி. சாம்பூநதம் - நால்வகைப்பொன்களுள் ஒன்று; மற்றவை - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம் என்பன. மேருவிலுள்ளதொரு நாவல்மரத்தின்கனிகளின் சாரமாகப்பாயுஞ் சம்புநதியிற் பிறத்தலால், சாம்பூநதமென்று பெயர்; "நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை" என்பர் நக்கீரதேவரும். சீகாழியில் திருஞானசம்பந்தர் மூன்றாம்பிராயத்தில் தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் ஸ்நானம்பண்ணுதற்குப் போம்போது தாமுங் கூடச்சென்று அவர் தீர்த்தத்தில் மூழ்கியபொழுது அவரைக்காணாமல் கதறியழுது சிவபிரானுடைய திருத்தோணிவிமானத்தைப்பார்த்து 'அம்மே! அப்பா!'என்று அழைக்க, சிவபிரான அக்குழந்தையினிடம் தந்தை போல அன்புடையவராய் உமாதேவியைக்கொண்டு அக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டி ஆட்கொண்டருளின ரென்பது கதை. சிவபிரானது இளையகுமாரராகிய சுப்பிரமணியமூர்த்தியே சம்பந்தமூர்த்தியாயின ரென்பது நூற்கொள்கையாதலாலும், சிவபிரானைச் சம்பந்தரத்த ரென்னலாம். தராதலம் - பூமியினிடம். தராதலமெலாம் புணருஞ் சம்பு என்றது, யாதாமொன்றையறியுமிடத்து உடனுமுயிருந்தன்னில்ஒன்றுபட்டுஅறியும்அறிவைப்பிரிக்கவொண்ணாதாற்போலவும், யாதாமொன்றைக் காணுமிடத்துக் கண்ணினொளியும் ஆதித்தப்பிரகாசமுந் தன்னிலொன்றுபட்டுநிற்குந் தன்மையைப் பிரிக்க வொண்ணாதாற்போலவும், சிவனும் பிரபஞ்சமுந் தன்னிற்பிரித்தற்கரியதாய் அநந்யமாயிருக்கு மாதலின். பஞ்சபூதங்களுக்குரிய சிவஸ்தலமைந்தனுள்

சிதம்பரம் ஆகாசலிங்கஸ்தானமாதலால், அந்தரத்தர் தலம் என்றது. கவுடர்கோன் செய்யும் - ஏவுதற்கருத்தா. (சுக)

சுஉ.— (இ - ள்.) பண்டு - முற்காலத்தில், ஊர்த்த நடத்தால் - (சிவபிரான்) மேல்கிழாகச் செய்த திருநடனத்தினாலே, உக்கிர சாமுண்டி - பயங்கரத்தன்மையுடைய காளிதேவியும், நாணம் புக்கு - வெட்கத்தலடைந்து, வந்தித்து - வணங்கி, ஏத்தும் - துதித்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,— அக்கு வலயம் கழுத்தில் உளவன் - ருத்திராக்ஷமாலையைக் கண்டத்திலே தரித்துள்ளவனும், வாரியில் மீனுக்கு ஆ - கடலினிலுள்ளதொரு மீனைப்பிடித்தற்பொருட்டாக, வலை - வலையை, அழுத்து - அக்கடலிலே. அழுத்தி - அழுந்தச்செய்த, உளவன் - சூழ்ச்சியையுடையவனுமாகிய சிவபிரானது, வாழ்வு - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

மகிஷாசுரசங்காரஞ்செய்து காளிசிறந்து பத்திரகாளியைப் பங்கஞ்செய்விக்கும்பொருட்டுச் சபாநாயகர் பலவகைநடனஞ்செய்ய, அவளும் தோல்வியடையாமல் அப்படியே உடனாடிவர, பின் சுவாமி தமது குண்டலங் கழன்றதைக் காதிலே தானே சேரும்படி ஊர்த்துவ பாதமாக நடனஞ்செய்ய, அவளும் அப்படி ஆடுதற்கு நாணித் தோல்வியுற்றனளென்பது முற்பாதியின் கதை. கர்வபங்கத்தின் பின்பு காளி நாணத்தால் வெட்கமுற்றிருந்ததனால், உக்கிர சாமுண்டியென்றார். உக்கிரம் - உயர்வுசிறப்பு. ஊர்த்தம் - ஊர்த்துவம் என்பதன் விகாரம். நாணம் - வெட்கம்; அம் - விகுதி. அக்கு - அக்ஷமென்னும் வடசொல்லின் திரிபு. வலயம் - வளையம்; இடைப்போலி. அக்குவலயம் - எனவே மாலையுமாம. பாண்டியநாட்டில் தலைமைப்பாக்கமென்னுங் கடற்கரைச்சேரியில் வாழுகின்றதொரு வலைஞர்தலைவன், பலநாளாகப் பலவாறு வலைவீசி முயன்றும் பிடிக்கப்படாததொரு கடலினுள்ள பெருமீனைப் பிடிப்பவனுக்குத் தனமகளை மணஞ்செய்துகொடுப்பதென்று நிச்சயித்திருக்க, சோமசுந்தரக்கடவுள் தாம் ஒரு வலைஞனுருக்கொண்டுசென்று யாவரும் வியக்கும்படி வலையைவீசி, தம்மால் முன்னே சபிக்கப்பட்ட நந்திதேவரது வடிவமாகிய அம்மீனைப் பிடித்துக் கரைமேற்போகட்டுவிட்டுத் தமது சாபத்தாற் பிறந்த உமாதேவியின் வடிவமான அம்மகளை மணஞ்செய்துகொண்டாரென்பது கதை. ஒருகாலத்தில் உமாதேவி சிவபிரான் செய்த உபதேசத்தையும், அக்காலத்தில் நந்திதேவர் சிவபெருமான்செய்த கட்டளையையும் பராமுகஞ் செய்ததனால் சாபமேற்றனரென்க. உளவு - தந்திரம். (சுஉ)

சுங.—(இ - ள்.) மா தவத்து - சிறந்த (சிவஞானமாகிய) தவப்பயனையுடைய, மாணிக்கவாசகர் - திருவாதவூரடிகள், மன்றுள - கனகசபையிலேயுள்ள, ஒளிக்குள் - சோதியினுள்ளே, பூதியத்தோடு - பஞ்சபூதசம்பந்தத்தாலாகிய (தமது) மானுடசரீரத்துடனே, ஒன்றும் - கலப்பதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,— பூ கேதகை தாமம் கழித்து - அழகிய தாழைமலரை அணியாதுநீக்கி, அளி பார்தனொடு அண்டம் - குளிர்ச்சியான நிலவுலகத்தோடு பலஅண்டகோளங்களையும், ஊழிதொறும் - யுகாந்தகாலந்தோறும், தாம் அங்கு அழித்து - தாமே அவ்விடத்தில் (ருத்திரரூபியாய்ச்) சங்கரித்து, அளிப்பார் - (பிரம விஷ்ணுரூபியாய் மீட்டும்) படைத்துக் காப்பவராகிய சிவபிரான், சார்பு - சேர்ந்திருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்செய்த திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்னுந்திருமுறைகளைச் சபாநாயகர் அந்தணவடிவமாய் எழுதிமுடித்தபின்பு, தில்லைவாழந்தணர்கள் மாணிக்கவாசகரைத்தரிசித்து 'இத்திருமுறையிலுள்ளபொருளை எமக்குத்தெரிவித்தருளல்வேண்டும்' என்றுவேண்ட, சுவாமிகள் 'நாம் உணர்த்துவோம் வாரும்' என்று அவர்களையழைத்துச்சென்று

திருவம்பலஞ்சேர்ந்து 'இயைசேர்ந்தவராரோ இதற்குப்பொருளாவார்' என்க்காட்டி அதற்குநின்றோர் யாவருங் காண, சோதிப்பட்சேர்தியாய் இலங்டாக்கலைதனை யெடுத்துரைத்தார் இத்திருக்கலைத்தை இவரேவாய்மொழிகளா மாணிக்கவாசகம் போலவே சிவபிரானால் எழுதப்பட்டமையின், மாணிக்கவாசகர் என்றிருதாமம். பூசைசெய்தாயர்வா, பூதீபம்; வடமொழித்தத்திதாந்த நாமம். தமதுகையிலே அன்றுமூல வடிவமாய்நின்ற சிவபிரானது அடிமுடிகளைத் தேடத்தொடங்கிய பிரமவிஷ்ணுக்களுள், அன்னப்பறவைவடிவமாய் முடியைநோக்கி யெழுந்த பிரமன் அதனைக்காணாதொழிந்து, அடியொழிந்து அத்திருமுடியினின்று விழுகின்ற தாழம்பூவைநோக்கி, தான் முடியைக்கண்டதாகப் பொய்ச்சாட்சி கூறவேண்டுமென்று இரக்க, அதுவும் அவ்வாறுரைத்துப் பொய்க்கரிகூறினமையின், அதனை இனிஏற்பதில்லை யென்று கடவுள்கூறித்தடையிட்டது கதை. தாமமெனனும் மாலையின் பெயர், இங்கே பூவுக்குக் காரியவாகுபெயர். (௬௫)

௬௬ —(இ - ள்) நாட்டம் உறு - (யாவரும்) விரும்பத்தக்க, மாசிமகம் நாள் - மாசிமாதத்து மகநக்ஷத்திரத்தினன்று, வணிகன் - ஒருவைசியனது, பாசம் வினை பூட்டு - அவன் விசித்திரமான கருமத்தின் பந்தத்தை, அறுத்து - ஒழித்து, ஆரும் - (அவனை) அடிமைகொண்ட, தென் புலியூரே - அழகியபுலியூரானது,— யாட்டுடைய மேல் எழுந்தருளுகிற பெருமையையுடையது, அப்பர் - (எல்லாவுயிர்களுக்குந்) தந்தையாரைப்போலபவரும், ஏடு அதனில் கோவை எழுதிய காமபரனூர் - ஏட்டுச்சுவடியிலே (மாணிக்கவாசகரது) திருக்கோவையாரென்னும் நூலையெழுதியருளின திருக்கையையுடைய (யாவரினும்) மேம்பட்ட கடவுளுமாகிய சிவபிரானது, இல - இடமாம்; (எ - று.)

பாதகனாகிய திர்க்கடலெனப்பாரெனுருவணிகன பலரோடுந் தோணியிலேறி மாசிமகத்தினன்று கடலிற்பாசமறுத்ததுறையில்வருகையில், தோணியுடனமிழ்ந்து தீவினையொழிந்து நற்கதிபெற்றனனென்பது கதை. "அறக்கடனென்றோர் பாவி அணிதருவணிகனென்போன், கறக்கடமனையசிந்தைக் காதகனாகமாதந், திறக்கடனுக்காளுற் றிறைதருதுறையிறவில்லை, நற்கடற்படிய முத்திநணணிறுவெணணிலார்கள்" என்பது கோயிற்புராணம். நாட்டம - நாடுதல, விரும்புதல்: தொழிற்பெயர்; அம் - விகுதி. அப்பு அரனூர் எனப்பிரித்து - (கங்கா) சலத்தை யேந்தின அரனெனனுந்திருநாமமுடையவ னென்றும பொருள்கொளளலாம். (௬௬)

௬௭ —(இ - ள்.) தேசிக நமசிவாயர் - குருநமசிவாயரென்பவர், களிப்பு பெற - பேரானந்தமடையும்படி, செப்பும் நடத்தை - (யாவருஞ்) சிறப்பித்துக்கூறுந் திருநடனத்தை, காட்டும் - (சிவபிரான்) தரிசனங்கொடுத்தற்கிடமான, தென் புலியூரே - அழகியபுலியூரானது,—ஒப்புஅது இலா ஓர் ஏற்றினை - உவமையற்றதொரு இடபத்தை வாகனமாகவுடையவனும், மறையான் - வேதங்களைக்கூறினவனும், உள்ளத்து இரங்கும் அடியோர் ஏற்றினால் - மனத்தில்அன்புகனிந்துஉருகுகிற அடியவர்கள் (ஒருஅர்ச்சாவிக்கிரகத்தில்) ஏறியருளப்பண்ணினால, மறையான் - (அங்குத்தன்னை) மறையாமற்புலப்படுத்துபவனுமாகிய சிவபிரானது, ஊர் - இடமாம்;(எ-று.)

குருநமசிவாயர் சபாநாயகருளால் அவருக்குச்சாத்தும்பொருட்டுத் திருச்சிலம்புங்கிண்கிணியுஞ் செய்விக்கத்தொடங்குகையில், தில்லைவாழந்தணர்கள் 'இவற்றைச்சாத்தினால் எம்பெருமான் திருநடனஞ்செய்வரோ' என்று பராமுகமாகச்சொல்ல, நமசிவாயர் அவ்வணிகலங்களைச்செய்வித்து அச் சாத்தித் தில்லைவாழந்தணர்களை வருவித்து "அம்பலவா வோர்காலாடினாற் றாழ்வாமோ, வும்பரெலாங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்

புலே, வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்கு நிருத்தியை, வொத்துப் பதஞ்சலிக்குமோ" என்று கடவுளைநோக்கிக்கூற, உடனே சிவபிரான் திருநடனஞ்செய்தருளின ரென்பது கதை. மடம் - மடச்சாலை. மறையானை - வேதங்களிற் புகழப்படுபவ னென்றுமாம். மறத்திலேன் - ஆவுடையார்களென்றாகுரிச்செய்தாலெனற படி. அடியோர் ஏறத்தாழ மறையான் எனபதற்கு - அடியவர்கள் (தம்மைக் காக்கும்பாரத்தைத்தம்மீது) வைத்தால (அதனை) மறக்காதவனென்றும உரைகொள்ளலாம். இனி, 'மறத்திலேன்' என்பது யமகப்பொருத்தத்தின் பொருட்டுத் தகரம் றகரமாத்திரிந்த தெனக்கொண்டு, துதித்தாலென்று உரைப்பாருமுளர். (௫௫)

௫௬.—(இ - ள்.) நந்தி முதல தேவர் - நந்திதேவர்முதலிய தேவகணங்களும், பல ஞான முனிவோர் - பலஞானமுடைய முனிவர்கள்பலரும், பூசை - சிவபூசையை, புரிந்து மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்துசெய்து, ஏத்தும் - துதித்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—தம தனையைக்கு - தமதுபெண்ணுக்கு, ஆம் மரு கேசம் - அழகாகிய நறுமணத்தையுடைய கூந்தலை, சரிப்பார் - அரியச்செய்தவரான மானக்கஞ்சாறநாயனாரது, அன்பினுக்கு - பத்தியைநோக்கி அவரது அதற்காக, முத்தி இட்டோர் - (அவர்க்குச்) சிவகதியருளியவரும், ஆ மருங்கே சஞ்சரிப்பார் - எருதினிடத்திலேறிச் சஞ்சரிப்பவருமாகிய சிவபிரானது, ஆலயம் - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

நந்திமுதலதேவர் - நந்தியாகிய தலைமைத்தேவரென்றும், பலம் ஞானம் எனப்பிரித்து - எல்லாப்பயன்களையுந் தருந் தத்துவஞான மென்றும பொருள்கொள்ளலாம். கஞ்சாறூரில் வேளாளர்குலத்தில் தோன்றிய மானக்கஞ்சாறநாயனார் சிவனருளாலொருபெண்ணைப்பெற்று ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனாருக்கு விவாகஞ்செய்துதர நிச்சயிக்கப்பட்ட சுபதினத்திலே பரமசிவன் ஒருமகாவிரதிவடிவங்கொண்டு மானக்கஞ்சாறநாயனார்வீட்டுக்குச்சென்று அங்குத்தம்மைவணங்கியெழுந்த தமதுபெண்ணினுடைய கூந்தலைப்பார்த்து 'இப்பெண்ணின் தலைமயிர் நமக்குப் பஞ்சவடியாக மார்பிலதரிக்கப்படுதற்கு உதவும்' என்று உரைத்தருள, கஞ்சாறர் உடனே உடைவாளையுருவி அக்கூந்தலை அடியோடு அரிந்துகொடுக்க, கடவுள் மகாவிரதிவடிவத்தையொழித்து நிஜரூபத்தோடு தோன்றி நாயனாருக்குத் தம்முடைய சன்னிதானத்தைக் கொடுத்து மறைந்தன ரென்பது கதை. மருக்கேசமென்பது மருகேசமென்றும், மருங்கே என்பது மருகேயென்றும் இடையொற்றுக் கெட்டு நின்றது, யமகத்தைநோக்கி. ஆ - இங்கே பசுவின் ஆணை குறித்தது. சரித்தல் - சரியச்செய்தல. (௫௬)

௫௭.—(இ - ள்.) வன்பர் புலையோர் எனினும - கொடும்பாவிகளும் நீசசாதியருமாயினும், வாசம் செயில் - (தன்னெல்லையில்) வசித்தல்செய்தால், (அதுமாத்திரத்தைக்கொண்டு), அவர்தம புல பிறவி மாற்றும் - அவர்களது இழிவான பிறப்புக்களை யொழிக்கவல்ல, புலியூரே - புலியூரானது,—அன்பு திகழ் வத்திரங்கள் ஐந்தார் - (அடியார்களிடத்து) அருள்விளங்குகிற ஐந்து திருமுகங்களையுடையவரும், வனத்து - தாருகவனத்திலுள்ள, இருடி மாதர் - முனிவர்மகளிரது, இடை - அரையிலுடுத்துள்ள, வத்திரம் - ஆடைகளை, களைந்தார் - நீக்கியருளினவருமாகிய சிவபிரானது, மனை - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

ஐந்துதிருமுகங்களாவன - ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம என்பன. இவற்றுள், ஈசானம் - ஊர்த்துவமுகம், தத்புருஷம் - கிழக்குமுகம், அகோரம் - தெற்குமுகம், வாமம் - வடக்குமுகம், சத்தியோசாதம் - மேற்குமுகம். ஐந்துமுகங்களையுமுடைமை, சதாசிவமூர்த்திக்கு உள்ள தென்க. மூன்றாமடியில், வத்திரம் - வக்த்ரம; நான்கா

[illegible] வடமொழித் [illegible]கள். இருடி - [illegible] வடசொற்றிரிபு, [illegible] முனிவர்களது பத்தினி [illegible] கொண்டு [illegible] [illegible] கதை. இட - [illegible] அதுவே [illegible] தன்மை; [illegible] [illegible] நாளும். "ஒரு [illegible] என்றது.

[illegible] குலத்தில் தோன்றிய பெ [illegible] பதியான - [illegible] யாரைக் [illegible] பிறத்தலையும், போதல [illegible] [illegible] மையுடைய [illegible] [illegible] பனிமதி சூடும் - [illegible] சிவனுமா [illegible] முடையவரு [illegible]

[illegible] (ஊ௯)

[illegible] — (இ - ள்) [illegible] தேசங்களில், இராநதோர் - மரண [illegible] [illegible] தலை - அத்தலத்திலே [illegible] போகட்டமாத் திரத்தில். [illegible] -(அவ்வுலகத்தை அடையாநவர்களது) உயிர்கள், வீடு [illegible] முத்தியைப் [illegible] மையுடைய, [illegible] - [illegible], — கோடு [illegible] வாசவன் -(நான்கு) தந்தங்களையுடைய (ஐராவதமென் னும்) வெள்ளையானையை (வாகனமாகக்கொண்டு) ஏறிநடத்துகிற இந்திர னும், அசத்திரன் - ஆட்டுக்கடாவாகனத்தையுடைய அக்கினியும், வாழ்த்தி [illegible] - துதித்துவணங்கப்பெற்ற, சாணம வாசம் வனசத்திறன் - பரிமளத்தையுடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையுடையவனுகிய சி வபிரானது, வாழ்வு - தங்குமிடமாம; (எ - று.)

இறந்தவரெலும்பு இத்தலத்தில் போகட்டப்பட்டமாத்திரத்தில் அவ்வி றந்தவர் முத்திபெறுவ ரென்பதும், தேவேந்திரனும் அக்கினிதேவனும் அத்திருப்பதியிற் சிவபூசைசெய்து பேறுபெற்றன ரென்பதும் இதிற்குறித்த வரலாறுகள். ஆன்மா - ஆத்மா; வடசொற்றிரிபு. வாஸவன் - அஷ்டவசுக்க

ளுக்குத் தலைவன்: அல்லது, செலவமுடையவன்; வஸு - தேவர்களில் ஒரு வகையார் : அல்லது, ஐசுவரியம். வாசவனைச்சரணத்திருன் என விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. "அன்னியதலத்துட்பொன்றிரேலவன், பற்றநாள்சொன்ன டத்தலத்திற்புதைக்கிலவிலைகெட்டுமுத்திபெறுவானன்றே" எனபது சிதம்பர புராணம். (சகூ)

ருo.—(இ - ள்.) ஏழ் உலகு ஏத்தும் - ஏழுலோகத்துயிர்களுந் துதிக் கத்தக்க, ஒன்பான் இலிங்கம் பிரதிட்டை - ஒன்பதுசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை களை, பூழியர் கோன் - பாண்டியர்மரபிலவந்த ஓரரசன், செய்த - செய்தற் கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—வாழ் சிவலோகத்தர் - (என்றும்) அழியாதுநிலைபெறுகிற சிவலோகத்தையுடையவரும், கணிச்சிபடையார் - மழுவாயுதத்தையுடையவரும், மாசு ...த்து உன்னாத நெஞ்சகத்தார்கண் - (தம்மை) விரும்பித்தியானியாத மன ... பவர்களிடத்து, இச்சிப்பு அடையார் - விருப்பத்தைப்பொருந்தாதவரு ... ய சிவபிரானது, காப்பு - பாதுகாக்கு மிடமாம்; (எ - று.)

ஒருபாண்டியராட ... சன சிற ... ட்டு ஒன்பதுசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து சிறப்புப்பெற்றன ... . பிரதிட்டை - ப்ரதிஷ்டா என்னும் வடசொற்றிரிபு; மந்திரபூர்வமாகச சடங்குமுடித்துத் தாபித்தல். பூழியர் - பாண்டியர். உன்னாத - நினையாத (ருo)

ருக.—(இ - ள்.) ஆன பல சத்திரத்தும் - பொருந்திய அநேகசத்திரங்களிலும், போனகம் பாலிக்கும் - உணவைக் கொடுக்கப்பெற்ற: ஆழ் கமலம் வாவியினும் - ஆழ்ந்த தாமரைத்தடாகங்களிலும், போனகம்பு ஆர்க்கும் - சௌறசங்குகள் ஒலிக்கப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—யான் எனும் தற்போதம ஒழிய ஆவிக்கு - (தானென்ற ... பமை) யானென்னகிற சீவபோதம [அகங்காரம] ஒழி ... யுடைய ... களுக்கு, பாது - மனத்திலே, சுடர் - விளங்குகிற, ஞானவா - ... ய ... வரும், வேதமொழி வாயினார் - நான்கு வேதங்களையுஞ் சொல்லியருளிய நான்குதிருவாயையு முடையவரு மாகிய சிவபிரானது, வீடு - தங்குமிடமாம; (எ - று.)

போனகம் பாலிக்கும் என்றது, வெவ்வேறுவகையாகப் பிரிந்து இரு பொருள்பட்ட தனால், பிறிமொழிச்சிலேடையணி. சத்திரம் - போசனவிடம். தத்போதம் - வடசொல; தத் - ஜீவன. போதம்-அறிவு. வேதமொழிவாய்-சத்தியோசாத மொழிந்த நானகு மென்பர் (ருக)

ருஉ.—(இ - ள்.) ஓதிமமும் - அன்னப்பறவைகளும், போது அகமே நிற்கும - தாமரைமலரினிடத்தே தங்கபபெற்ற: வேந்தர் உலவும் பெருவீதிகளும் - அரசர்கள் சஞ்சரிக்கின்ற பெரிய இராசவீதிகளும், போதகமே நிற்கும் - யானைக்குட்டிகள் நிறகப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—மாதவர்க்கு வீடு அளித்தார் - பெருந்தவமுடைய சிவயோகிகளுக்கு முத்தியுலகத்தைத் தந்தருளினவரும், மாட்டு ஊர்ந்தார் - இடபத்தை வாகனமாகவுடையவரும், வேணி புயத்து - (தமது) சடையின்மேலுந் தோள்களின்மேலும், அளி - வண்டுகள்மொய்த்தற்கிடமான, இதழி ஏடு - கொன்றைமலர்களின் இதழ்களாலமைந்த, ஆர் தார் - நிறைந்தமாலையை, மாட்டினார் - அணிந்துள்ளவரு மாகிய சிவபிரானது, இல - இடமாம்; (எ - று.)

வேணிபுயம் - உம்மைத்தொகை. புயத்து - ஏழனுருபுத்தொகை; அத்து - சாரியை. ஆர் - ஆத்திமலரெனறுங கொள்ளலாம. 'புயமிதழி' என்றும் பாடம். ஏடுஎன்னும பூவிதழின்பெயர் பூவுக்குச்சினையாகுபெயரென்றுங் கொள்ளலாம். மாதவர்க்குவீடளித்தார் என்பதற்கு - திருமாலுக்கு நற்கதி தந்தவரென்றும், வேணி புயத்தார் என எடுத்து - சடைதொங்குந் தோள்களையுடையவ ரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (ருஉ)

(௫௩.—(இ - ள்.) மா நயந்த சோலைகளும - பெருமைவிளங்குகிற சோலைகளும், மகிழ் - மகிழமரத்தினது, பூ தழை கப்பு - மலர்களையுந் தழைகளையுமுடைய கிளைகள், ஆடும் - அசையப்பெற்ற; வந்த அப்பர்தாமும் - (தரிசிக்க வந்த திருநாவுக்கரசுநாயனாரும்,மகிழ் பூத்து அழைக்க-(சிவபிரான்)மகிழ்ச்சியுற்று(த்தமமை ஏறகக்கருதி) அழைத்தருளும்படி, பாடும் - (தமிழ்ப்பதிகம) பாடித்தொழுகிடமான; புலியூரே - புலியூரானது,—வாய்த்த - (சிவபத்தி) பொருந்தின, புலியோடு - வியாக்கிரபாதமுனிவருடனே, அ பதஞ்சலியார் - அந்தப பதஞ்சலிமுனிவரும், உள மகிழ - (தரிசித்து) மனங்களிக்கும்படி, மன்றில் - கனகசபையிலே, நடம் ஆட - ஆநந்ததாண்டவஞ் செய்தருளும், பதம சேர்ப்பார் - (தமது) திருவடி இணைப்புறுதவராகிய சிவபிரானது, ஊர்வு - தங்குமிடமாம; (எ - று)

மா - வணடென்றும, அழகென்றும், மாப்பொதுப்பெயரென்றும்,மாமமென்றுங் கொள்ளலாம. அப்பதஞ்சலி- அகரச்சுட்டு பிரசித்தியைக் காட்டிற்று. (௫௩)

(௫௪.—(இ - ள்) கஞ்சப்பட்ட - தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய, மின்னார - மின்னலையொத்த மகளிரது, கார் குழலில் - மேகத்தைப்பொத்த [கரிய] கூந்தலிலும், புட்பம் சாய் சேர் - மலர்கள் மாலைகளாகப் பொருந்தப்பெற்ற; ஆடுபவனில் - மாலைப்பொழுதிலும, புள் பஞ்சரம் சேர் - பறவைகள (தத்தம) கூடுகளில அடையபபெற்ற; புலியூரே - புலியூரானது,—நட்பிலேறும் - அன்பினுடனே, பேசி - (தம்மைத்) துதித்து,குமபிட்டார் - வணங்கின அடியார்களுடைய, மேல்வு - பலவகைத்துன்பங்களையும், ஒழிப்பார - நீக்கியருள்பவரும், வந்தி இட - வந்தியெனனும மலட்டுக்கிழவி கொடுக்க, இசைக்கும - விரும்பியுண்ட, பிட்டார் - பிட்டினையுடையவருமாகிய சிவபிரானது, இடம் - இடமாம; (எ - று.)

புட்பம - புஷ்பம்; வடசொல. பிட்டு - ஒருவகைசசிற்றுண்டி. வந்தியிடும் பிட்டுக்களை யிசசித்தது, கரைபுரண்டவையையாற்றை அடைப்பதற்கு அவளது வேலையாளாகச சிவபிரான் வநதுஅமர்ந்தபொழுதி லெனக. கஞ்சகயம் மின்னார்- தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழுந திருமகள் போன்றவரென்றுமாம. (௫௪)

(௫௫.—(இ - ள்.) சார ஓலி நீடு - பொருந்திய ஓசைமிக்க, ஆவணமும் - கடைவீதிகளும், கற்பூரமமணம்தனனும் - பச்சைக்கர்ப்பூரத்தின்பரிமளம் மிகபபெற்ற; தம பதியை மாதரும் - தங்கள்கணவனை மகளிரும், கற்பு ஊர மணந்து உன்னும்-கற்புநிலைமைமிகக்கலந்து(அவனையேதெய்வமாகக்) கருதப்பெற்ற; புலியூரே - புலியூரானது,—பாரினுடன்- பூமியும், ஊதை - வாயுவும், அங்கி - அக்கினியும், அமபு - சலமும, வான் - ஆகாயமும், (ஆகிய பஞ்சபூதங்களினுடைய), உள புறம்பான் - உள்ளிலும் வெளியிலும் உள்ளவனும், மாதர்பக்கல் - ஒருபெணணினிடத்து, அங்கு - அக்காலத்தில், தூதை - தூதுமொழிகளை, இபமபுவான் - சொல்லுந்தனமையனுமாகிய சிவபிரான, தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்; (எ - று.)

ஆவணம - ஆபணம்; வடசொல். செய்யுளாதலின், ஐம்பெரும்பூதங்களின்முறை பிறழவைக்கப்பட்டது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொணட சயகதியைக் கேள்வியுற்று அதிககோபங்கொண்டிருந்த அவரது முதல்மனைவியாராகிய பரவையார், நாயனார் தம்மிடம்வருதறகு உடன்படாமல 'வந்தால் பிராணத்தியாகம் பண்ணுவேன' என்றுசொல்ல, அதனையறிந்த சுந்தரமூர்த்தி பரமசிவனைத் தியானித்து'பரவையாருடையவீட்டுக்குத் தூதுசென்றருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் அர்ச்சனைசெய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவ

ரது வடிவங் கொண்டும் தாமாந்தன்மையையறிதற்கேற்ற திருக்கோலத் தோடும் அர்த்தராத்திரியில் இருமுறை தூது நடந்துசென்று சமாதானஞ் சொல்லி அவள்கொண்ட கோபத்தைத் தணிவித்து நாயனாரை அவளிடத்தனுப் போம்படி அருள்செய்தனரென்பது கதை 'தூதுபோக்கல்' என்றபாடத்துக்கு, பரவைநாய்ச்சியாரைத் தூசியென்றது - அவர் திருக்கைலாசகிரியிலிருந்த பார்வதிதேவியாருடைய சேடியரிருவருள் ஒருவராகிய கமலினியென்பவரது அவதாரமாதலாலும், அவர் திருவாரூரில் பதியிலாரெனப்படுகிற உருத்திர கணிகையர் குலத்திற் பிறந்தவராதலாலுமென்க: தூசு - அடியவள், சேடி மகள். தோய்வு - தொழிலாகுபெயர். (௫௫)

௫௬.—(இ - ள்.) மீ தாவு திங்களை - ஆகாயத்திலே தவழ்ந்துசெல் லுகிற சந்திரனையும். ஆல் பூச்சு சடைக்கு ஏற - ஆலமரத்தின் விழுதுபோன்ற மாசடைக்கப்பெற்ற: மீன் பாயகங்கை ... ஆறுமாங்களையும், பூ தார சடைக்குப் - பூமாலைகளையும் ... உடைக்கப்பெற்ற: புலியூரே - ... புரிந்த, பாதம் சிவந்தார் - திருவடி செந்நிறமடைந்தவராய், ஆலவாயினில் - மதுரைப்பதியில், ஓர் போது - ஒருகாலத்தில், பழிக்கு அஞ்சி வந்தார் - பழிக்காக அச்சங்கொண்டு வந்தவராகிய பெருமானது பதி - திருநகரமாம்.

மதுரைநகரத்தின்பழையவெல்லையை அறிவிக்கவேண்டுமென வேண்டிய வம்சசேகரபாண்டியனுக்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் தமது கையிலே ஆபரணமாக அணிந்துள்ள நாகத்தை நோக்கி எல்லையை அறிவிக்கக்கடவையென்று கட்டளையிட, அது தன்வாலும் வாயும் ஒன்றுபடும்படி வளைந்து அந்நகரைச்சுற்றிநின்று அதன்எல்லையைக் காட்டியதனால் மதுரை - ஆலவாயெனப் பெயர்பெற்றது; ஆலவாய் என்றது ஆலம் - விஷத்தை வாயிலுடைய தென்றபடி: இது ஆலவாயென்று மருவி வழங்குகின்றது. இது காரணப்பெயர். அனந்தகுணபாண்டியன் காலத்தில் ஒருபார்ப்பான் தன்மனைவியோடும் குழந்தையோடும் பக்கத்திலிருந்த மதுரைக்குவரும் வழியில் ஒருதருமரத்தின் நிழலில் மனைவியையிருக்கச்செய்து தாகத்துக்கு நீரெடுக்கப் போய் மீண்டுவந்தபொழுது, மனைவி அம்பு தைத்து இறந்துகிடக்கக் கண்டு கலங்கி, அங்கே இளைப்பாறியிருந்த ஒரு வேடனைக் கொலையாளியென்று கருதிப் பிடித்து அரசனிடம் கொண்டுபோயவிட, அரசன் அவ்வேடனுடைய உண்மையை அறியக்கூடாமையால், சொக்கநாதனை வணங்கி ... அருளும்படி வேண்ட, அந்தணனோடு மதுரைவேட்டுவனையும் அழைத்து வணிகன் ... சென்று அங்கே நடந்தது ... ஆலமரத்தின் இலையில் ... காற்றின் விசையால் ... தெளிந்து வேதியனையுந் தெளிவித்தான் என்பது கதை. பெண்கொலைகார ணமாக வேடனுக்கும் அரசனுக்கும் வரும்பழியை யஞ்சி அதனைச் சிவபிரான் உண்மைஅறிய உபாயஞ்சொல்லித் தீர்த்ததனால், 'பழிக்கு ஆலவாயினி லோர்போ தஞ்சிவந்தார்' எனப்பட்டது. அஞ்சிவந்தார் என்றது, அசரீரி வாணியாக வந்தெழுந்து விளக்கியருளினமையின். இமையானை - ஒளியையானை; பனியைச்செய்பவனென்றுபொருள்; குளிர்ந்தகிரணங்களையுடையவனென்றவாறாம். அரம்பை - ரம்பா என்னும் வடமொழித் திரிபு. (௫௬)

௫௭.—(இ - ள்.) அல் பகல் - இராத்திரியிலும் பகலிலும், சோடு அன்றில் - இணையான ஆணன்றிலும் பெண்ணன்றிலும், அன்பால் - அன்பினால், உம்பர் உக்கும் புறபதிமேல்- தேவலோகமுஞ் சிதைதற்குக்காரணமான [மிகவுயர்ந்த] பனைமரத்தின்மேல், ஆகும்-(பிரியாது) வசிக்கப்பெற்ற: ஆம் தவத்தால்-சித்திபெற்ற தவத்தினாலே,புல்பதி-புலிக்காலையுடையவியாக்கிர

[illegible]பாதமுனிவர், எம்பெருக்கும் மேலவருதும - தேவர்களிலும் மேன்மையடை யப்பெறார்: புலியூரே - புலியூரானது.—வெற்றிவை ஈகவும் தக்க - மதி [illegible] உலகாய்ப்பொருந்தின், அழுவ [illegible] - அக்கி [illegible] பானவரும், [illegible] - கனகசபையிலே, எவருக்கும் - பாவருக்கும், [illegible] தாமரைமலர்போன்ற (தமது) திருவடிகளை மனைக்காமல் தரிசனா ர்த்தருளவர மாகிய சிவபெருமானது. [illegible] - இடமாம்; (எ - று.)

[illegible]

[illegible] விகாரம்; 'புககம்' போல (௫௭)

௫௮.—(இ - ள்) மாமன்னை - மாமரங்களை நெருங்கியதாகச் சூழ்ந்துள்ள, கா இடத்தும் - சோலைகளிடங்களிலும், பூவை வண்டு ஊதும் - மலர்களை வண்டுகள் (வாயால்) ஊதி மலர்த்தப்பெறுகின்ற: தெள் - அழகிய, மாலை உறுமின்னார் இடத்தும்-காமம் மிக்க மகளிரிடத்தும், பூவை வகை தூது உந்தி என் - நாகணவாய்ப்பறவையைப்போக்கி (நீ), அறநத்தூதாகச்செல வாயென்றுசொல்லுதலையுடைய: புலியூரே - புலியூரானது,—நா அனைத்து- நாவிரிகொண்டு, பிட்டு இதம் மென்று - (வந்தி கொடுத்த) பிட்டினது சுவையைப் பொருந்தக்கொண்டவனும், 'பெரும்பாகா-பெருமன்னிய சாதியே! தட்டு ஒழுகும- தட்டையுடைய சேனை, கொடுவா-கொண்டுவா,' என்றார்- என்று (திரிபுரத்தைக்காலத்திற்) கூறினவருமாகிய சிவபெருமானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

'கொணர்வாய' என்ற பாடத்துக்கும், கொண்டுவருவாயென்றே பொருள்; ஏவல்லொருமைமுற்று: கொணர் - பகுதி. மூன்றமடியில், இதம் - ரஸம்; வடசொல். 'மாலுறுமின்னார்' என்ற பாடத்துக்கு-இவ்வுரை; 'மாலுருமின்னார்' என்ற பாடத்துக்கு - ஆலசயைவிளைக்கும் அழகியவடிவமுடைய மகளிரெனக. வேட்கைகொண்ட ஆடவரும் மகளிரும் ஒருவரிடத்து ஒருவர் பறவைகளைத் தூதுவிடுதல் மரபு. (௫௮)

௫௯.—(இ - ள்) பண்டு - முனனொருகாலத்தில், தவம் செய்திடவும் - பெருந்தவத்தைச் செய்ததனாலும், புண்டரிகம - புலிவடிவம், அல்கும் -(மழுமுனிவருக்குத்) தங்குதற்கிடமான: பள்ளர் - பயிர்செய்யுஞ் சாதியார், அலத்தால் - கலப்பையைக்கொண்டு, உழவும் - உழுதலாலும், புண்டரிகம் - தாமரைமலர்கள், மல்கும் - (எங்கும்) நிறைந்துவிளங்குதற்கிடமான: புலியூரே - புலியூரானது,— விண்டும் - திருமாலும், மறை வேந்தும் - வேதங்களுக்குத்தலைவனான பிரமனும், (என்னும் இவர்களால்), அறியார் - உண

றப்படாதவரும், இருக்குமே அறியார் - சிறந்தவேதங்களாலும் அறியப்படாதவரும், தீ அகலோடு ஏந்தும் மறியார் - (வலத்திருக்கையில்) நெருப்புத்தகழியையும் (இடத்திருக்கையில்) மானையுந் தரித்துள்ளவருமாகிய சிவபிரான், இருக்கும் - வீழ்ந்தருளியிருக்கிற, இல - இடமாம்; (எ - று.)

தவஞ்செய்திடவும் என்பதற்கு - எல்லாத்தவங்களினும் மேலான சிவபூசனையை நன்குசெய்யும்பொருட்டு என்றும் உரைக்கலாம். அலம் - ஹலம், விண்டு - விஷ்ணு, இருக்கு - ருக்; வடசொற்றிரிபுகள். பிரமனை மறைவேந்து என்றது, எப்பொழுதும் நான்குமுகங்களாலும் நான்குவேதங்களையும் ஓதுகின்றமையின். இருக்குமே, ஏ-உயர்வுசிறப்பு. இருக்குமேய் அறியார் எனப்பிரித்து - வேதங்களாற்பொருந்தியறியப்படாதவரென்றுரைக்கலாம். மறி - மான். நீர்வளத்தாற் கழனிகளில்மிகுதியாயுள்ள தாமரைகள் உழவருழுபடைகளாற் சிதைவுண்டு எங்கும் நிறைந்திருக்குமென்க. (ருகூ)

கூ௦.—(இ - ள்.) சாற்று - (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுகிற, திருதொண்டரும் - மேன்மையையுடைய சிவனடியார்களும், உக்கு மகிழ் போற்ற - (தம்மைத்) துண்டிக்கிறாலவறிவு சுதிக்க, வளம் மிக்க - சிறப்புமிகுந்தஇடமான: செய் சங்கு இனமும் - கழனிகளிலுள்ள சங்குகளின் கூட்டமும், மூன்று மதி போல் தவளம் மிக்க - சிறந்தசாதிரன்போலவெண்ணிறம்மிகப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—சங்கம் தாங்கத்தர் - சங்குகளையுடைய பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால், ஏறு உரு ஆய் - இடபத்தின்வடிவமாய், தாங்க - (தம்மைச்) சுமக்க, மகிழ்வோர் - திருவுள்ளமுகந்தருளுபவரும், உமை ஓர் பங்கத்தர் - உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடையவரும், அங்கத்தர் - எலும்புமாலையையுடையவருமாகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பி வசிக்குந்தலமாம்; (எ - று.)

திரிபுரசங்காரகாலத்தில் அமைந்த பூமியாகிய தேர் சிவபிரானேறிய மாத்திரத்தில் அக்கடவுளைச்சுமக்கஆற்றலில்லாமல் அச்சுமுறிந்து சிதைய விருக்க, அச்சமயத்தில் திருமால் இடபவடிவமாய்க்கீழ்நின்று அத்தேரை வீழ்ந்திடாதபடி தாங்கினாரென்பது கதை. தரங்கம் - அலை; கடலுக்குச் சினையாகுபெயர். தரங்கம் - பிரளயசமுத்திரமுமாம். தரங்கத்தர் - கடல் போலுங்கருநிறமுடையவரெனினுமாம். சங்கம - தரங்கத்துக்கு அடைமொழி. தரங்கத்தர்க்கு அடைமொழியாயின, பாஞ்சசன்னியமென்க. சங்கத்து அரங்கத்தர் எனப்பிரித்து - கையிற்சங்கையுடைய திருவரங்கமென்னுந்திருப்பதிக்குஉரியவரான திருமாலென்று உரைப்பாருமுளர். பங்கு அத்தர் எனறும் பிரித்துப் பொருள்கொள்ளலாம். அம் கத்தர் எனப்பிரித்து - அழகிய கடவுளெனினுமாம்; கத்தர் - கர்த்தர். அங்கத்தர் - உத்தமஅங்கமாகிய பிரமகபாலத்தை யுடையவருமாம். (கூ௦)

கூக.—(இ - ள்.) தெள் இமையோர் - (மனந்) தெளிந்த தேவர்கள், போற்று தொறும் - (சிவபிரானை வந்து) துதிக்கும்பொழுதிலெல்லாம், கன்னி - இளமையையுடைய, செம - செந்நிறமுள்ள, புள் - கருடனாகிய வாகனத்தில், இவரும் - ஏறுந்தன்மையுள்ள, மால - திருமால், சேர் - (அவர்களுடன் வந்து) சேரப்பெற்ற: தேம் பொழில் தொறும் - இனிய சோலைகளிலெல்லாம், கனி செம் புள்ளி வரும் - பழங்களிற் சிவந்தபுள்ளிகள் பொருந்திய, ஆல் - ஆலமரம், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—வெள்ளி சயிலத்து இருப்பார் - வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருப்பவரும், சனி பிறப்பில் - சனிபோலக் கொடிய ஜந்மத்திலே, என்னை பயில இருப்பார் - என்னைப் பொருந்தும்படி மீளச்செய்யாதவருமாகிய சிவபிரானது, பதி - தலமாம்; (எ - று.)

கனி - கன்னி; தொகுத்தல். கன்னி - அழியாத என்றுமாம். முத்தி பெற்றவர் இங்கு மீண்டுவந்து பிறப்ப தில்லையாதலின், பிறப்பிலென்னைப் பழுலத்திருப்பா ரெனப்பட்டது. சனி - நவக்கிரகங்களி லொருவன்.இனி, சனித்தலாகிய பிறப்பென்றுங் கொள்ளலாம். சனிப்புழ்இறப்பில் எனப் பதம்பிரித்து, பிறப்பு இறப்புக்களி லென்றுமாம. • (௩௧)

௩௨.—(இ - ள்.) தங்கம் அவை - பொன்னம்பலத்தை, சேவிக்க - தரிசிக்கும்பொருட்டு, அரும் புங்கவரே - அருமையான புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள்தாம், சேரும் - வந்துசேருதற்கிடமான: தண் நறை வண்டு உண்ண - குளிர்ச்சியான தேனை வண்டுகள் பருகும்படி, அரும்பும் கவரே சேரும்- முகிழ்க்கின்ற மாக்கிளைகள்தாம் பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரான து,—அம் கைதனில் ஏந்து தலை ஓட்டினர்- அகங்கையிலே ஏந்தின பிரமகபாலத்தையுடையவரும், ஏத்தும் அன்பர் தாய் முலை பால மாந்துதலை ஓட்டினர் - (தம்மைத்) துதிக்கின்ற மெய்யடியார் (மீளவும்பிறந்து)தாயின் முலைப்பாலையுண்ணுதலை யொழித்தருளுந் தன்மையரு மாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்; (எ - று.)

முதலுரைக்கு - வரும் புங்கவ ரென்றும உரைக்கலாம் ஒருகாலத்திற் பிரமன் தானேமுதற்கடவு ளென்று கூறிச் செருக்குற்றிருக்கையில், சிவபிரான் தாமேமுதல்வரென்றுதெரிவிக்குமாறு திவ்வியசொருபத்தோடு எதிரிலேதோன்ற, அவ்வயனது ஐந்தாம்முகம் 'எனதுநெற்றியினின்றுந் தோன்றிய நீயோ முதல்வன்' என்றுகூறிச் சிவனைப்பரிதசுவளாவில்,அப்பெருமான் தமதுஅம்சமாகியவைரவரை நோக்கியருள, அவர் தமதுஇடக்கைவிரலின் நகத்தினுனியால அவ்வயன்தாந்தலையைக் கொய்துவிட, அக்கபாலம் அப்படியே அவர்கையிலொட்டிக்கொள்ளுதலும், உருத்திரமூர்த்தி, தருமத்தை உலகத்தவர் அறிந்து அனுஷ்டிக்குமாறு தாம அநுஷ்டித்துக்காட்டும்படி வைரவரைநோக்கி 'இப்பாவநந்தொலையப் பிக்ஷையெடுக்கவேண்டும்' என்று உரைக்க, அவர் அங்ஙனமே பலகாலம பலதலங்களிலுஞ் சென்று கைக்கபாலத்தோடு பிக்ஷாடனஞ்செய்துதிரிந்து, பின்பு காசியிற்சேருகையில், அந்தக்ஷேத்திரமகிமையால் உடனே கையைவிட்டு அது நீங்கிற் றென்பது கதை. அன்பர் தாய்முலைப்பால் மாந்துதலை யோட்டினர் - பக்தர்கள்பிறப்பை யொழித்தருளுபவ ரென்றபடி. (௩௨)

௩௩.—(இ - ள்.) பூசை - சிவபூசை, முத்தி தரும் - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும், என்று - என்றுநிச்சயித்து, புது அரவம் - புதுமையானபாமபின் வடிவமான பதஞ்சலிமுனிவர், ஆற்றும் - (அப்பூசனையைச்) செய்தற்கிடமான: மூகைதனை பேசிடு என்று - ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவாயென்று அருள்செய்து [பேசுவித்து], புத்தர் அவம் மாற்றும் - (மாணிக்கவாசகர்) புத்தசமயத்தாரது கொடுமையை ஒழித்தற்கிடமான: புலியூரே - புலியூரானது,—சித்தி மதி நேமித்தார் - (எட்டுவகைச்) சித்திகளையும் (பலவகை) அறிவுகளையும் ஏற்படுத்தியவரும், அத்தனார் - (யாவாக்குந்) தலைவரும், நித்திய கல்யாணி - எப்பொழுதும் மங்களமுடையவளாகிய, சிவகாமி - சிவகாமியம்மையை, தாரத்தினார் - மனைவியாகவுடையவரு மாகிய சிவபிரான், காப்பு - (உயிர்களைக்) காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

முத்திதரும் பூசை - மோக்ஷங்கொடுக்கவல்ல பூசையை, என்றும் - எப்பொழுதும் எனறும் பொருள் கொள்ளலாம். மூகை, தாரம் என்பவை- மூகா, தாரா: என்னும் வடமொழித் திரிபுகள். புதுமையென்னும் பண்புப் பெயர், ஈறுபோய்த் தன்னொற்றிரட்டிற்று. புத்தரவம் என்றது - ஆதிசேஷன் தனக்கு இயல்பாகவுள்ள பெரியவுருவத்தை நீத்துச் சிறியதோருருவைக் கொண்டமையின். சித்தி - அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிரா

ய்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன; இவற்றுள், எல்லாப் பொருளினும் நுண்ணியதாதல் அணிமா, பெரியதாதல்-மகிமா, பாரமுள்ளதாதல்-கரிமா, நொய்தாதல்-லகிமா, வேண்டியவை அடைதல்-பிராப்தி; நிறைவுள்ளவனாதல் பிராகாமியம், ஆட்சியுடையனாதல்-ஈசத்துவம், எல்லாந் தன்வசத்தாக்க வல்லவனாதல் - வசித்துவம். நேமித்தார் - நியமித்தார் என்பதன் மரூஉ. சிதம்பரத்திலுள்ள உமாதேவிக்குச் சிவகாமியம்மையென்று பெயர்; சிவனால் வேட்கைகொள்ளப்பட்டவளென்றும், சிவன்பால் வேட்கையுள்ளவளென்றும் பொருள்படும். (௬௩.)

௬௪.—(இ-ள்.) சொல் பழுத்த - புகழ் மிகுந்த, மா முனியும் - சிறந்த பாலமுனிவரும், புல் பதத்த ஆரும் புலியின்காலைப் பொருந்தற்கிடமான: சூழும் துறவினரும - (அவரைச்) சூழ்ந்திருக்கின்ற துறவறத்தவர்களும், புல் பதத்தை ஆரும்-பலவிதமாயிருக்கின்ற உணவை விரும்பியுண்ணுதற்கிடமான: புலியூரே-புலியூராகிய,—உற்பவித்த - (திருமாலுக்கு) தோன்றின, கஞ்சம் மலர - தாமரைமலராசனத்தையுடைய, வீட்டினோர் - (தமக்கு) இருப்பிடமாகவுடைய பிரமதேவர்கள், சம - தலையை, பறித்தார - கொய்தவரும், செம் பதத்தால் - சிவந்த (தமது) திருவடியால், வெம் சமனை வீட்டினோர் - கொடிய யமனைச் செருக்கொழித்தவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு - ஸ்தானமாம்; (எ - று.)

துறவினர் - இல்லறத்தின் பற்றுக்களைத் துறத்தலையுடையவர்; துறத்தல்-நீங்குதல். உற்பவித்த - உற்பவி, பகுதி; வடமொழி. கஞ்சம - நீரிற்பிறப்பது; வடசொல். மலர் வீடு-பூவாகிய பீடமென்மொழியாகலாம். மன் ஐ வீடு எனப்பிரித்து - நிலைபெற்ற அழகிய தாமரைப் பீடமென்று உரைப்பாருமுளர். துறவினர், புல்பதத்தை ஆரும்- தருப்பாசனத்திற் பொருந்துதற்கிடமான என்றுமாம். சொல் பழுத்த-சாபானுக்கிரகச் சொற்கள் முதிர்ந்த வென்றுங் கொள்ளலாம்.

௬௫.—(இ-ள்.) நன்கு உடைய மாதரும -(எல்லா) அழகுகளும மிக்க பெண்களும், பொன் கற்பு ஆர்க்கும் - அழகிய பதிவிரதாதருமம பொருந்தப்பெற்ற: அ நல்லார்கள் முன்றில்களும் - அந்த அழகிய பெண்களின் வீட்டின் முன்னிடங்களும், பொன் கல் படுக்கும-பொன்னும் இரத்தினங்களும பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூராகிய,—மெல-மென்மையான, வள் - தேனையுடைய, கமலம - தாமரைமலர்போன்ற, அடி-(தமது) திருவடிகளை, வந்தியார்கட்கு - வணங்காதவர்களுக்கு, அருளார - கருணைசெய்யாதவரும், ஞானம அமலம வடிவு - ஞானமயமான சுத்தமான (தமது) திருமேனி, அந்தியார் - சாயங்காலத்துச் செவ்வானத்தின் நிறமாக வுள்ளவருமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு -விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குமிடமாம்; (எ-று.)

நன்கு - பண்புப்பெயர்; நல - பகுதி, கு - விகுதி. நல்லாள் என்று இலக்குமிக்குப் பெயராதலால், நல்லாரென்றது - பெரும்பாலும் மகளிரையே யுணர்த்தும். கள் - விகுதிமேல்விகுதி முன்றில - இல்முன் என்பது முன்பின்னாக மாறிவழங்கிய இலக்கணப்போலி பொன் - இலக்குமிபோல எனறுமாம். கற்பு - கொழுநனையே தெய்வமென்று ஒழுகும மேற்கோள்; இது- பெரியோர்கள் கற்பித்தலால் ஆகுவது. இரண்டாமுறைக்கு, பொன் கல் படுக்கும் - பொன்னிழைக்கப்பட்ட கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற என்றுங் கொள்ளலாம். வடிவம் தியார் எனப்பிரித்து - தமதுசொரூபம் அக்கினியானவரென்றும் உரையிடலாம்; தியார் - தீயார் என்பதன் குறுக்கல்: “நன்றென்றேன் தியேன்” என்பதில ‘தியேன்’ என்பதுபோல. (௬௫)

௬௬.—(இ-ள்.) தேம் பொழில்மேல்- இனியசோலைகளின்மேலே, சேல் பாய - சேல்மீன்கள் தாவிப்பாய்தலால், பூ பழன் - அழகியபழங்கள், நஞ்சு-நைந்து இழிந்து, ஆரும் - நிறையப்பெற்ற: மேதி- எருமைகள், செம் கழை

யை - சிவந்தகரும்புகளை, உண்ண-உண்ணும்பொருட்டு, பூ பழனம் சாரும்- (நீர்வளமகுதியால் தாமரைமுதலிய) பூக்களையுடைய கழனிகளிற் சேரப் பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—மேம்படும் எண் தோளுக்கு- சிறப்புற்ற (தமது) எட்டுத்திருத்தோள்களுக்கும், ஆசை பட்டார் - எட்டுத்திக்குக்களை யே பட்டாடையாக வுடையவரும், தொண்டு ஆம் இயல் பகை இல்லாளுக் கு - (தமக்கு) அடிமையான இயற்பகைநாயனாரது மனைவியின்பொருட்டு, ஆசைப்பட்டார் - விருப்பமுற்றவரு மாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பியெ ழுந்தருளியிருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

பழன் - இறுதிப்போலி. நஞ்சு - நைந்திஎன்பதன்போலி. சிவபி[illegible]னுக் கு எண்டோளுடைமை காலவிசேஷத்தி லென்க; திரிபுரதகனகால [illegible] ண்டர்: "மாருப்போர் மணிமிடற் றெண்கையாய் கேளினி" என[illegible] தொகையிலும். ஆசைப்பட்டார் -(வேறுஆடைதரிக்காமல்)திசை[illegible]யன் றவர். காவிரிப்பூம்படினத்தில் வைசியர்குலத்தி லுதித்த இய[illegible]நாய னார் சிவனடியார்திறத்தில் அன்புபூண்டொழுகும் உறுதியை [illegible]யிடும் பொருட்டுச் சிவபிரான் ஒருவிடவடிவங்கொண்டவராய் அவர்வீட்டுக்குச்சென் று அவர்செய்யும் உபசாரத்துக்கு மகிழ்ந்து 'உமதுமனைவியை எனக்குத் தரவேண்டும்' என்ன, அதற்கு இசைந்து அவர்கொடுக்கத் தாம்பெற்றுச்செ லலுகையில், அந்நாயனாரது சுற்றத்தார் வந்துசூழ்ந்து அத்திசெய்கைக்கு இசையாது இறைவரைத்தடுக்க, நாயனார் சென்று அவர்களைக் கண்டித்து இறைவர்க்கு வழிவிட்டுமீளுகையில், சிவபிரான் ஒரிடையூறுவந்தவர்போல நாயனாரை மறுபடி கூவியழைத்து இடபவாகனாரூடராய்க் காட்சிதந்து அவர்க்கும் அவர்மனைவியார்க்கும் முத்தியளித்தன ரென்பது கதை. உலகத் தாரியல்புக்குமாறாக மனைவியைப் பிறர்க்குத்தந்தமையின், இவர்க்கு இயற் பகையென்று பெயர்போலும். இல்லாள் - வீட்டிலிருந்து சமுசாரகாரியங் களை நடத்துபவள்; இல்-வீடு. ஆசைப்பட்டார்-ஆசைப்பட்டவர்போலநடித் தவரென்றபடி. பழம் ஞையுமபடி சேல் நீரினின்று துள்ளி மரங்களின்மீது பாய்தல், நீர்வளச்சிறப்பிற்கு லாகும். (௬௬)

௬௭—(இ- ள்.) கார் புணர்ப்பில்- மேகம்போன்ற (தனது)உடம்பிலே, பொன் கலையை - பொன்னாலாகிய பீதாம்பரத்தை, போர்ப்பவன் - தரித் துள்ள திருமால், அன்பு ஆர்க்கும்-சிவபக்தியாகிய தளையாற் கட்டுண்ணப் பெற்ற: காமுகர்க்கு ஆ - காமமுடையோரை வருத்தும்பொருட்டு, வேள் வரவை - மன்மதனது வருகையை, போர் பவனன் - போர்செய்யவல்ல வாயுதேவன் [மந்தமாருதம்], பார்க்கும் - எதிர்பார்த்தற் கிடமான: புலி யூரே -புலியூரானது,—பார்ப்பதி ஆம்- பார்வதிதேவியாகிய, பெண்-சிறந்த பெண், தன் ஆகத்து - தம்முடைய திருமேனியில், அடுத்தார் - பொருந்தப் பெற்றவரும், பேர் மணத்தில் - பெரிய கலியாணகாலத்திலே, சுந்தரனை - சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை, தொண்டன் ஆக - (தமக்கு) அடியவனாகும்படி, தடுத்தார் - தடுத்து ஆட்கொண்டவரு மாகிய சிவபிரான், தோய்வு - பொ ருந்துமிடமாம்; (எ - று.)

போர்ப்பவனன் என்றது, காமுகரைத் தென்றலிளங்காற்று மிகவ ருத்துதலால். பார்ப்பதி- (இமய)மலையின்மக ளென்று பொருள்; வடசொ ற்றிரிபு. அடுத்தார் என்றதற்கேற்ப, தம் ஆகத்து என்னாமல், தன்ஆகத் து என்றது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்; இனி, பெண்தன் ஆகத்து அடுத் தார் - உமாதேவியினது உடம்பிற் பொருந்தினவ ரென்றும்பொருள்கொள் ளலாம். திருக்கைலாசமலையில் சிவபெருமானது அடியார்கூட்டத்தில் ஒரு வராகிய ஆலாலசுந்தரர் சிவபூசனைக்காகப் பூப்பறித்தற்குத் திருநந்தன வனத்துக்குப்போனபொழுது அங்குப் பார்வதிதேவியாருக்காக அலர்கொய்

கொண்டுநின்ற அத்தேவியாரதுசேடியர்களாகிய அநிந்திதை கமலினி யென்னும் பெண்களிருவரையுங் கண்டு அவர்கள்மேற்கொண்ட ஆசையாற் கடவுள்கட்டளைப்படி மானுடசன்மமெடுத்துத் திருநாவலூரில் ஆதிசைவர் குலத்தில் இசைஞானியார் என்பவருக்குச் சிவஞானியார்வயிற்றிற் பிறந்து வளர்ந்து புத்தூரிலிருக்கிற சடங்கவிசிவாசாரியருடையபுத்திரியை மணஞ்செய்ய இருக்கையில், சிவபிரான் ஒருவயோதிகப்பிராமணவடிவங்கொண்டு 'நீ எனக்கு அடியவன்'என்று சொல்லி வழக்கிட்டு அத்திருமணத்தைத் தடுத்து அச்சுந்தரமூர்த்தியை யழைத்துச்சென்று திருவெண்ணெய்நல்லூரை யடைந்து தரிசனந்தந்து அவர்க்குச் சமுசாரபந்தந் தொடராதபடி அவரையாட்கொண்டருளின னென்பது கதை. (சுஎ)

சுஅ.—(இ - ள்.) தென் ஆர் பொழிலிடத்தும் - அழகுமிக்கசோலைகளினிடங்களிலும், புன்னாகம் தோடு ஆர் - சுரபுன்னைமரத்தின் பூவிதழ்கள் நிறைந்த: செம் கனகம் மன்று இடத்தும் - சிவந்தபொன்மயமான திருவம்பலத்தினிடத்திலும், புல நாகத்தோடு ஆர் - வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவரோடு பொருந்தப்பெற்ற. புலியூரே - புலியூரானது,—நல நீரை விட்டு விளக்கு இட்டார் - சுத்தஜலத்தைவார்த்து விளக்கெரித்த நமிநந்தியடிகள்நாயனாரது, வினை - கருமத்தை, தொலைத்து - ஒழித்து, அன்பு ஒட்டு - (தம்மிடத்துப்) பக்தியாகிய சம்பந்தம், விள [விள்ள]-நீங்கினால், ஆர்மாட்டினும் - எவரிடத்திலும், கிட்டார் - நெருங்காதவராகிய சிவபிரான், உறைவு - தங்குமிடமாம், (எ - று.)

தென்ஆர்-தென்னுதென்னுவென்று வண்டுகளொலிக்குமொலி மிக்க என்றுமாம். சோழநாட்டிலே ஏமப்பேறூரில் உதித்த நமிநந்தியடிகள்நாயனார் திருவாரூரில் அரனெறியென்னுமாலயத்திலுள்ள சிவபிரானைத் தரிசிக்கையிலே திருவிளக்குக்குறைவாயிருக்கக்கண்டு அங்குத் தீபகைங்கரியஞ் செய்யக்கருதி அருகிலுள்ளதொரு வீட்டிற் சென்று நெய்கேட்க, அவ்வீட்டுக்குடையவன் சமணசமயத்தவனாதலால்நெய்கொடாது இகழ்ந்துபேச,அதுகேட்டுத் தளர்ந்தநாயனார் உடனே அசரீரிவாக்கியருளியபடி அருகிலுள்ள குளத்தின் நீரை யெடுத்து வார்த்து அத்திருத்தொண்டைப் பெரிதாகநடத்திப் பேறு பெற்றுய்ந்தன ரென்பது கதை. விள-தொகுத்தல். உறைவு - தொழிலாகுபெயர். புல் - புலி. (சுஅ)

சுக.—(இ - ள்.) பெட்பின் - விருப்பத்துடனே, முகில் - மேகத்தை, கண்டால் - பார்த்தால், எல் தோகை புள் - ஒளியையுடைய கலாபத்தையுடைய(மயிலாகிய) பறவை, பரதம் காட்டும் - கூத்தாடுதலைச்செய்துகாண்பித்தற்கிடமான: பிறந்து இறந்தால் - (தன் எல்லையிலே) பிறந்துமரித்தால், எற்று ஓகை புட்பரதம் காட்டிய - (ஜநநமரணங்களை) ஒழிக்கத்தக்க மகிழ்ச்சியைத்தருகிற புஷ்பவிமானத்தை (அவ்வுயிர்களுக்கு அந்திமதசையில்) அடையச்செய்கிற: புலியூரே - புலியூரானது,—உள் பரிவால் - மனத்திலேயுள்ள சிவபக்தியினால், கை ஆரம் மா உரைத்தார் - (தமது) கையைச் சந்தனக்கட்டையாகக்கொண்டு (கல்லில்) தேய்த்த மூர்த்திநாயனாரை, காத்து - பாதுகாத்து, ஆல கீழ் - கல்லாலமரத்தின்கீழிருந்து, நூல் - சாஸ்திரங்களை, நாலவர்க்கு - நான்குமுனிவர்களுக்கு, ஒய்யாரம் ஆ - ஒழுங்காக, உரைத்தார் - உபதேசித்தருளினவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - தலமாம்.

பெட்பு - தொழிற்பெயர்; விரும்புதல்: பெள் - பகுதி, பு - விகுதி. "எல்லே யிலக்கம்" என்னுந் தொல்காப்பியஇடையியற்சூத்திரத்தால், 'எல்' என்பது-ஒளியைக்குறிக்கும்பொழுது, இடைச்சொல்லாமென்று அறிக. மதுரைப்பதியில் வணிகர்குலத்திலுதித்துச் சிவபக்திகொண்டு அத்தலத்துச் சொக்கநாதக்கடவுளுக்கு நாள்தோறும் சந்தனக்காப்புஅரைத்துக்கொடுத்

திருப்பணியை மேற்கொண்டொழுகும் மூர்த்திநாயனார், வடதேசத்திலிருந்துவந்து பாண்டியனைவென்று அவனரசாட்சியைக் கைக்கொண்டு சமணர்கைவசப்பட்டிருக்குங் கருநாடராசன தமக்கு எங்கும் சந்தனக்கட்டை கிடைக்கவொண்ணாதபடி பண்ணித் தமது திருப்பணிக்குத் தடைசெய்ய, நாயனார் 'சந்தனக்கட்டை கிடையாமற்போனாலும் அரைக்கிற கைக்குத் தடையில்லையே' என்று தமது முழங்கையை மிகுதியாகத் தேய்த்து, அப்பொழுது சிவபிரான் அருளியபடி அக்கருநாடராசனிறந்தவுடனே அரசாட்சியையடைந்து இறுதியில முத்தியடைந்தன ரென்பது கதை. ஆரம் - ஹாரம்; வடசொல் உரைத்தாக்காத்து - உயர்திணையில் சிறுபான்மை ஐயுருபு தொக்கது; [ஈன் - உருபு - கரு] நாலவர் - தொகைக்குறிப்பு; ஸநகர், ஸநந்தனர், ஸநத்குமாரர், ஸநத்ஸுஜாதர் என்பவர். இவர்கள் ஒருகாலத் திருக்கைலாசகிரியையடைந்து சிவபிரானைத் திருவடிதொழுது 'எங்களுக்குத் தத்துவஞானத்தை உபதேசித்தருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கருணைகொண்டு அவ்வெள்ளிமலையின் தென்சிகரத்திலே கல்லால மரத்தின்கீழ் தக்ஷிணாமூர்த்திவடிவமாய்த் தனியேயெழுந்தருளியிருந்து அவர்களுக்குச் சரியை கிரியை யோகம் என்னும் மூவகையினையும் முதலிற்போதித்தருளிப் பின்னர் நான்காவதாகிய ஞானநெறியையும் அனுக்கிரகிக்கக்கருதி அது இத்தன்மையதன்று அறிவிக்குமாறு சின்முத்திரையாகப் பிடித்திருக்கையோடு ஒருகணப்பொழுது மௌனமாய் வீற்றிருந்தன ரென்பது கதை. ஓகை - உவகை யென்பதன் மரூஉ. ரதம் - இங்கே,வாகனமென்னும்மாத்திரையாய் நின்றது. ஆம்ரம் - சூதமரம். (௬௯)

௭௦.—(இ - ள்.) கட்டு உடை - முறுக்குப் பொருந்தின [தளையவிழாத], கோடு பூ - மரக்கிளைகளிலுள்ள பூக்கள், தேன் - வண்டுகள், நூறி - (கால்களால்) துகைத்து, புட்டு - விண்டு, அரிக்க - தூளாக்க, வீறும் - மலரப்பெற்ற: கமலம் பூ - தாமரைமலர்கள், தேன ஊறி - தேன்சுரந்து, புள் தரிக்க - அன்னப்பறவைகள் தங்க, வீறும் - சிறப்புப்பெறுகிற இடமான: புலியூரே - புலியூரானது,—சிட்டர் தொழு - நல்லொழுக்கமுடைய வியாக்கிரபாதர் முதலியோரால் வணங்க, மின் ஆடகத்தினால் மேய்ந்த மன்றுள் - மின்னல்போலவிளங்குகிற பொன்னினாலே அமைந்த திருவம்பலத்திலே,(செய்கிற), ஆனந்தம் நல நாடகத்தினன் - பேரானந்தத்தைத்தருகிற சிறந்த திருநடனத்தை யுடையவராகிய சிவபிரானது, நாடு - ஊராம்; (எ - று.)

பின் என்னும் பகுதியடியாய்ப் பிறந்த பிட்டு என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம், இங்கே சிலேடைப்பொருத்தத்திற்காக,புட்டுஎனச் சிதைந்து மருவிற்று. மேய்ந்த - வேய்ந்த என்பதன் மரூஉ. சிட்டர்-சிஷ்டர்; வடசொல். ஆடகம் - ஹாடகம்; நால்வகைப் பொன்களுள் ஒன்று. புள் - வண்டாகிய பறவை யென்றுங் கொள்ளலாம். (௭௦)

௭௧.—(இ - ள்.) மேகம் பயில் குழலார் - மேகத்தையொத்த கூந்தலையுடைய மகளிரது, மெல் களமும் - கண்ணுக்கினிய கண்டமும், பூகம் பொருவும் - பாக்குமரத்தையொத்திருக்கப்பெற்ற: தண் பணையும் - குளிர்ந்த [நீர்வளமுள்ள] கழனிகளும், பூ கம்பு ஒருவும் - (உழுகிறகாலத்தில்) நீர்ப்பூக்களுஞ் சங்குகளும் நீங்கப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—மாகமொடு - பெரியவிண்ணுலகத்தாரோடு, தாலம் - மண்ணுலகத்தாராலும், பணிந்திடுவார் - வணங்கப்படுபவரும், தாழ் - தொங்குகின்ற, பவளம் கோடீரம் மேல் - பவழம்போலச்செந்நிறமான சடாபாரத்தின்மேல், அம்பு - (கங்காநதியின்) நீரை, அணிந்து - தரித்து, இடுவார் - (அதனைப் பகீரதன்பொருட்டுச் சிறிது) கொடுத்தவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு - தங்குமிடமாம்; (எ-று.)

பயில் - உவமவுருபு; இனி, மேகம் பயில் குழலார் - மேகத்தின்தன்மை

தன்னிடத்திற்பொருந்தின கூர்தலையுடையவ ரென்றுமாம. இளங்கமுகமா த்தினது கனு-வரையிலும் நெய்ப்பிலுங் கண்டத்துக்கு உவமையாம்; "ஈனு த விளங்கமுகின் மரகதமணிக் கண்ணும், ...தானுகி......,கானூர்ந்த தி ரள்கழுத்தி" என்றார் சிந்தாமணியிலும். மேகம், களம், பூகம், கோடீரம், அம்பு - வடசொற்கள். இனி, மகளிர்கண்டம், பூ கம்பு ஒருவும் - அழகிய சங்கம் வடிவில்தோற்றுநீங்குதற்கிடமான என்றும்; குளிர்ந்தகழனி, பூகம் பொருவும் - பாக்குமரம்பொருந்தப்பெற்ற என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். தாலம் - ஸ்தலம்என்னும் வடசொல்லின் திரிபாகிய தலம் என்பதன் நீட்டல். மாகம், தாலம் - இங்கே இடவாகுபெயர்கள். (எக)

எஉ.—(இ- ள்.) கங்குல்வாய்- இராத்திரிகாலத்தில்(வைக்கப்படுகிற), தீபங்களுக்கும் - திருவிளக்குக்களுக்கும, பொங்கு அரா மணி - விளங்குகிற நாகத்தின்மாணிக்கங்கள், ஈடு ஆம் - ஒப்பாகப்பெற்ற: வெயிலுக்கும்- வெயில்வெப்பத்திக்கும், மணி பொங்கர் ஆ - அழகியசோலையிலுள்ள ஆச்சாமரங்கள், வீடு ஆம் - தங்க நிழலைத்தரும்இடமாகப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,— சங்கரா என்பார் இடத்திஞன் - சஙகரனேயென்றுதுதிக்கும் அடியார்களிடத்திலுள்ளவனும், ஈமத்திடை-மயானத்தில, நடித்த - (தன்னுடன்) கூத்தாடின, வல் பாரிடத்திஞன் - வலியபூதகணங்களையுடையவனுமாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழ்ந்திருக்குமிடமாம; (எ - று.)

மணிப்பொங்குஅரா என்றது, பதஞ்சலிமுனிவரது ஐந்துதலைகளிலுமுள்ள மாணிக்கங்களையு மாகலாம். எல்லாவுயிர்களுமொடுங்குஞ் சர்வசங்கார காலத்தில் உலகமுழுவதும் மயானமாகு மாதலால்,ஈமத்திடை யென்றது. பூதங்கள் - தாருகவனமுனிவர் ஏவியவை. பொங்கர் - விளங்குந்தன்மையதெனச் சோலைக்குக் காரணக்குறி: பொங்கு - பகுதி, அர் - பெயர்விகுதி.

எங.—(இ - ள்.) அல்லி சுனைகளிலும் - ஆம்பல்களையுடைய நீர்நிலைகளிலும், நாரியே புல்லி குடையும் - மகளிரே பொருந்தி நீராடப்பெற்ற: ஆலையிலும-கருப்பியந்திரங்களிலும், நாரியே புல் இக்கு உடையும்-தேனைபோலினியஇரசம் பொருந்தின கரும்புகள் சிதையப்பெற்ற: புலியூரே-புலியூரானது,—கல்லில் தலையை தா மோதினார்தமமை - பாறையிலே தமது தலையைத் தாவித் தாக்கின திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாரை, ஆண்டு- அடிமைகொண்டு, எண எண்கலையை தாம ஓதினார் - அறுபத்துநான்குவகைக் கல்விகளைத் தாம் (உயிர்களின்பொருட்டு) வெளியிட்டுக்கூறியவ ராகிய சிவபிரானது, காபபு - காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

அல்லி - பிறநீர்ப்பூக்களுக்கும உபலக்ஷணம். நாரிஎன்னுந் தேனின்பெயர், இங்குக் கருப்பஞ்சாற்றுக்கு இலக்கணை. காஞ்சிபுரத்தில ஏகாலியர்குலத்திற்பிறந்த திருக்குறிப்புதொண்டநாயனார் மிக்கசிவபக்திகொண்டு சிவனடியார்களுக்கு வஸ்திரஙகளை அழுக்குப்போக்கிச் சுத்தமாக்கிக்கொடுத்துவருநாட்களி லொருநாள, அவரதுபக்தியுறுதியை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டுச் சிவபிரான் ஒருவிருத்தவடிவஙகொண்டு அவரது வேண்டுகோளால் தமது அழுக்குக்கந்தையைத் தோய்த்து உலர்த்தி அனறுமாலைப்பொழுதினுள் தரும்படி அவரிடஙகொடுத்து,அதறகுஉடன்பட்டஅவர் அங்ஙனம் செய்யவொண்ணாதபடி பெருமழையையும் வருவித்துவிட, நாயனார், அச்சிவனடியார்க்கு வேறுஆடையில்லாமையால், அவர்வருந்தும்படி அடியார்திருப்பணிக்கு நமக்கு இடையூறுவந்ததே யென்று வருந்தி, தமதுதலையைத் துணிதோய்க்கும் பாறையில் மோதுமபோது, சிவபிரான் வந்துதரிசனந்தந்து நற்கதியளித்தன ரென்பது கதை. எண்ணெண்கலை - பணபுத்தொகைப்பன்மொழித்தொடர்; அவை-அக்கரவிலக்கணம்முதல் அவத்தைப்பிரயோகம்

சருக நூல்களிற் கூறப்படுவன. தா - தாவியென்பதன் விகாரம்; பகுதியே வினையெச்சப்பொருள்பட்ட தென்னலாம். புல்இக்கு-வினைத்தொகை.

௭௪.—(இ - ள்.) வெற்ப - மலைகளோடு, இணைக்கும் - உவமிக்கப்படுகிற, கொங்கை - தனங்களையுடைய, மின்னார் - மின்னற்கொடிபோன்ற மகளிரது, வீடும் - மாளிகைகளும், பொன் பளிக்கும் சாரும் - பொன்னோடு ஸ்படிகக்கல்லும் அமையப்பெற்ற: செம் தாமரையும் - செந்தாமரைப்பூக்களும், பொற்பு அளி குஞ்சு ஆரும - அழகியஇளவண்டுகள் நிறையப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—கல் - கருங்கல்தூணையே, புணை ஆ - தெப்பமாகக்கொண்டு, ஓதம் - கடலை, கடந்து வந்தார் - தாண்டிமீண்டுவந்தவராகிய திருநாவுக்கரசுநாயனார், ஓது - கூறின, தமிழ் - தமிழ்ப்பாடல்களை, கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டு, இரு பொன் பாதங்கள் - பொன்போலரிய தமதுஇரண்டு திருவடிகளை, தந்து - கொடுத்து, உவந்தார் - மகிழ்ந்தவராகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பிவாழுமிடமாம்; (எ - று.)

பளிக்கு - ஸ்படிகமென்னும்வடமொழிச்சிதைவென்பர். குஞ்சு - இளமைப்பெயர். திருமுனைப்பாடிநாட்டில திருவாமூரில் வேளாளர்குலத்தில் புகழனார் என்பவருக்குக் குமாரராய்ப்பிறந்த மருணீக்கியாரென்பவர் முதலிற சமணசமயத்தையடைந்து அங்குத் தருமசேனரென்னும்பெயர்பூண்டு ஒழுகுநாளில், திருவதிகை வீரட்டானத்தில திருத்தொண்டுசெய்திருந்த அவர்தமக்கையாராகிய திலகவதியாரது வேண்டுகோளால் சிவபிரான் அத்தருமசேனருக்குச் சூலைநோயை யுண்டாக்கிச் சமணசமயமந்திரங்களால் தீராதஅதனைப் பின்னர்த் தமஅருளால் தீர்த்து அவரைச்சைவசமயத்தவராக்கி அவருக்குத் திருநாவுக்கரசென்னுந திருநாமந்தந்து ஆட்கொள்ள, அதனையறிந்த சமணர்கள் தமது மததநைச் சேர்ந்துள்ள அரசனது அனுமதிபெற்று அந்தத் திருநாவுக்கரசுநாயனாரைக் கல்தூணிற்கட்டிக் கடலிடையிற் கொண்டுபோய்ப் போகட்டுவிட, அவர் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரப்பதிகம் பாடிச் சிவனருளால் அந்தக்கல்லேபுணையாக மிதந்துமீண்டுவந்து கெடிலநதிவாயிலாய்த் திருப்பாதிரிப்புலியூரிற கரையேறின ரென்பது கதை. இணைக்கும், இணை - பகுதி; கு - சாரியை. (௭௪)

௭௫.—(இ - ள்) மிக்க - மிகுந்த, கதிர் - ஒளியையுடைய, தேர் - இரதங்கள், விசும்பை - ஆகாயத்தை, விரு - விரைவாக, புக்கு - சேர்ந்து, அளவி - கலந்து, தாக்கும் - மோதப்பெற்ற: மேலோர் - பெரியோர், தவத்தை - தபசை, விருப்புக்கள் அவித்து ஆக்கும் - (பலவகை) ஆசைகளையும் அடக்கிச் செய்யப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—சக்கரத்தை - சக்கராயுதத்தை, நந்து அரிக்கு - சங்கத்தையுடைய திருமாலுக்கு, இட்ட - கொடுத்த, அன்பு உடையான் - கருணையையுடையவனும், நாளும் - எப்பொழுதும், சிவகாமசுந்தரிக்கு - சிவகாமியம்மைக்கு, இட்டன் - இஷ்டனாகவுள்ளவனும், புடையான் - (எப்பொழுதும் அவளைப்) பக்கத்திலுடையவனுமாகிய சிவபிரான், தோய்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

விரு - விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல். 'விருவிரு' என்பதன் விகாரமென்னலாம். இனி, விரு - விருட்சங்கள், விசும்பை அளவி - ஆகாயத்தையளாவி, மிக்க கதிர் தேர் புக்கு - சிறந்தஒளியையுடைய(சூரியனுடைய) இரதத்தைச்சேர்ந்து, தாக்கும - மோதப்பெற்ற எனவுரைப்பாரும் உளர்; இவ்வுரைக்கு, விரு- வடசொற்சிதைவு. சிலேடையில் ஒருரைக்கு விருஎன்பதையொழித்து மற்றவற்றிற்குமாத்திரம் பொருள்கொள்வாருமுளர். நந்து அரி - வினைத்தொகையாய், நீண்டுவளரும் திருமாலுமாம். இட்டன்பு - தொகுத்தல்; 'வேட்டகம்' போல. சுந்தரி - அழகியவள். (௭௫)

எசா.—(இ - ள்.) மன்னும் மலை தந்து - நிலைபெற்ற [அசலமான] இமயமலையாற் பெறப்பட்டு, மா களிற்றை - சிறந்த யானைமுகக்கடவுளாகிய விநாயகமூர்த்தியை, உவந்து பெற்று - மகிழ்ச்சியோடு ஈன்று, [மன்னும் அலை தந்து வந்து - மிகுந்த அலைகளை வீசிவந்து, மா களிற்றை பெற்று - பெரிய களிற்றுமீன்களை யுடையதாய்], உமை நேர் - உமாதேவியை யொக்கிற, பொன்னி நதி - காவேரியாற்றினால், சூழும் - சூழப்பட்ட, புலியூரே - புலியூரானது,—சென்னி மதி பெம்மான் - முடியிற்பிறையையுடைய எம்பெருமானும், இடக்கையான் - டமருகமென்னும் வாத்தியத்தைக் (கையில்) உடையவனும், பேர் அம்பலத்து ஆடும் - பெருமையையுடைய கனகசபையிலே திருநடனஞ்செய்கின்ற, மான் செம் இடம் கையான் - மானையேந்தின சிவந்த இடத்திருக்கையை யுடையவனு மாகிய சிவபிரான், சேர்பு - சேருமிடமாம்; (எ - று.)

முதலடி, சிலேடைபற்றிவந்த உவமையணி. களிறு - மீனின்ஓர்வகை; ஆண்சுறு வென்பர். இனி, நதிவிஷயத்திலும், களிறறைப்பெற்று எனபதற்கு - யானைகளைப் புரட்டி யென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். பொனனைக் கொழித்துவருதலால், பொன்னியென்ற பெயர். பெம்மான் - பெருமான் என்பதன்மரூஉ. டம்பம்என்பது இடமபம்என வருதலபோல, டக்காஎன னும் வடமொழி-இடக்கையென முதலில் இகரம்பெற்று விகாரப்பட்டது.()

எஎ.—(இ - ள்.) மேதகு விண் தாவுறலால் - மேலுள்ள விண்ணுலகத்தை அளாவியிருத்தலாலும், மேல அமபுலி உறலால - தனமேலேசந்திரன் பொருந்துதலாலும், [மேதகு விண் தா உறலால-மேன்மைபொருந்தினதேவலோகத்தவர் இடமாகககொணடு வசிக்கப்பெறுதலாலும், மேல அம் புலி உறலால் - மேன்மையையுடைய அழகிய வியாக்கிரபாதமுனிவர் வசித்தலாலும்], பூதரம் ஒப்பு ஆகும் - மலைக்குசசமானமான, புலியூரே - புலியூரானது,—மோதி பொரு மாதங்கத்து உரியார் - தாககிப்போர்செய்தயானையின் தோலையுடையவரும், போற்று -(யாவராலும) துதிக்கப்படுகிற, உலகு ஈரேழும் தரு - பதினான்குலோகததுஉயிர்களையும்பெறற, மாது - உமாதேவியை, அங்கத்து உரியார் - (தமது) உடம்பில உரிமையாகச் சேர்த்துக்கொணடுள்ளவரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சேருமிடமாம; (எ - று.)

யானைத்தோலுடுத்த கதை;—அருந்தவமியற்றிப் பெருவரம்பெற்ற கஜாசுரனெனபவன் தேவர்முனிவர்முதலியோரை இடைவிடாது வருத்தித் திரத்த, அஞ்சியோடின அவாகளது பிரார்த்தனையாற பரமசிவன் தம்மையெதிர்த்துப்போர்செய்யவநதஅவ்வசுரனைக் காலா லுதைத்துத் தள்ளிக் கொன்று தோலையுரித்துப்போர்த்தருளின தென்றுயினும்;தாருவனமுனிவர் ஏவியயானையி னுட்சென்று உருத்திரமூர்த்திஉடலைப்பிளந்து அதனுரிவையைப்போர்த்துக்கொண்ட தென்றுயினுங் கொள்க. உரி - உரிக்கப்படுவது; செயப்படுபொருள்விகுதிபுணர்ந்துகெட்டபெயர்:கொக்கால உரிவையெனவிறரும். "சிவன் சத்தியோடுறிற செகம்விரிந்திடும், சிவன் சத்திநீங்கிடிற செகமில்லையே" என்றபடி சிவபிரான் தன்னுடைய பராசக்தியான உமையாளுடைய உதவியைக்கொண்டே உயிர்களைப்பெற்றருளுதலால், 'உலகீரேழுந் தருமாது' எனப்பட்டாள்; "பெற்றாள் சகதணடங்க ளனைத்தும" எனறார் வில்லிபுத்தூராரும். 'தேவலோகத்தினுந் தில்லை சிறத்தலாலும் தமது சிவபக்தி மிகுதியாலும் தேவர்கள் தம்முலகினின்று இங்கு வந்து வசிக்கின்றனரென்க. (எஎ)

எஅ.—(இ - ள்.) ஆம் - நீரையும், கம்பு - சஙகுகளையும், அலை - அலைகளையும், சங்காரம் - (உலகத்தை) அழிக்குந்தொழிலையும், செறிவால்-பொருந்தியிருத்தலால், [ஆம் - மிக்க, கம்பலை - ஓசையும், சங்கு - சங்குவளை

யல்களும, ஆரம் - முத்துக்களும், செறிவால் - (தன்னிடம்) பொருந்தியிருத்தலால்], அங்காடி - கடைவீதி, பொங்கு ஆழி சேர் ஆம் - பொங்குந்தன்மையுள்ள கடலுக்கு ஒப்பாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—சங்கு ஆழி மால் ஆம - சங்கசக்கரங்களையுடைய திருமாலாகிய, சாத்தர் - அம்பையுடையவரும, மணம்மலி - வாசனைமிகுந்த, செம் பொன் மடலே போல் ஆம் - சிவந்தபொனனிறமுலாகிய பூவிதழை யொக்கின்ற, சாத்தர் - கொன்றைப்பூமாலையையுடையவரு மாகிய சிவபிரானுடைய, புரி - நகராம்; (எ - று.)

அங்காடி - இது தெலுங்கில் அங்கடியெனவழங்கும். கம்பலையென்னும் சொல் ஒலியையுணர்த்தும் உரிசசொல்லாதலை "கமலை சும்மை கலியே யழுங்க, லென்றிவை நானகு மலவப் பொருள" எனனுந் தொல்காப்பியத்தாறிக. சஙகாரம் - ஸம்ஹாரம்; வடசொறறிரிபு. (௭௮)

௭௯.—(இ - ள்.) வாய்ந்த வலமபுரி - (தனக்குக்) கிடைத்த (பாஞ்சசன்னியமென்னும) வலம்புரிச் சஙகத்தையும், பூ மா - நிலமகளையுந் திருமகளையும், தழுவி - கலந்து, [வாய்ந்த வலமபுரி பூ - பொருந்தின நஞ்சாவட்டைப்பூக்களும், மா - வண்டுகளும, தழுவி - (தன்னிடம்) பொருந்தி], நந்த வனம் - பூந்தோட்டம, பூ துளவத்தோன் ஆம - அழகிய திருத்துழாய்மாலையையுடைய திருமாலையொத்திருக்கப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,— ஆய்ந்த மலர் - சிறந்த தாமரைமலர்போன்ற, செம் கைக்கு - சிவந்த திருக்கையிலே, உழையினை - மானையுடையவரும, திண் தோள தொடும் - வலிய தோளகளைப பரிசிக்குமபடி தாழ்ந்துள்ள, காதில் - காதுகளிலே, சங்கு ஐ குழையினர் - சங்கினாலாகிய அழகிய தோடெனனும் அணியையுடையவருமாகிய சிவபிரான், சார்பு - சார்ந்துள்ளஇடமாம்; (எ - று.)

வலம்புரி - பிரதக்ஷிணமாகச சுழிந்துள்ளது. சாதாரண சங்கத்தினும் ஆயிரமடங்கு சிறந்தது, வலமபுரி. பூ, மா - பூதேவிஸ்ரீதேவிகளைக் குறிக்கும்போது, வடசொற்கள். கைககு - உருபு மயககம. "சஙகவெண் டோடுடையான்" என்றார் பெரியாரும். (௭௯)

௮0.—(இ - ள்.) தாலம படைத்து - உலகத்தைச் சிருஷ்டித்து, அலர்க்கண் தான ஒழுகலால் - தாமரைப்பூவில தான் வசித்தலால், [தாலம் படைத்து - பனைமரங்களையுடைத்தாய், அலர் கள் தான் ஒழுகலால் - விளங்குந்தன்மையுள்ள மதுவைத் தான் பெருகவிடுதலால்], பிரமன்போலும் - பிரமதேவனை யொக்கின்ற, பொழில - சோலைகள், சூழ் - சூழ்ந்துள்ள, புலியூரே - புலியூரானது,—ஆலம் அருந்த - (பாற்கடலிற்றோன்றிய) ஆலாகல விஷத்தை உண்டதனால், கண்டம கறுத்தார் - (தமது) திருக்கழுத்துக் கருநிறமடைந்துள்ளவரும, அனபர் - (தமது) அடியார், அலலல வினை வருந்த - துன்பங்களைவிளைக்குங் கருமங்களால் வருத்தமடைய, கண்டு - பார்த்து, அங்கு அறுத்தார் - (அவற்றை) அப்பொழுதே ஒழித்தருள்பவருமாகிய சிவபிரான், வாழவு - வாழுமிடமாம்; (எ - று.)

ஆலம - ஹாலம; வடசொல். பாற்கடல் கடைந்தகாலத்து அதினின்று எழுந்த பயங்கரமான விஷத்தின் வெப்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அஞ்சியோடின தேவர்கள்முதலியோரது வேண்டுகோளாற் சிவபிரான் அதனை உட்கொண்டு கண்டத்தில் நிறுத்தி அவர்களைக் காத்தருளினரென்பது கதை. (௮0)

௮௧.—(இ - ள்.) மின்னும் மணி வேழத்தால் - விளங்கியசைகிற அடிக்கும்மணிகளையுடையஐராவதயானையை யுடைமையாலும், மேவு அரம்பையால் - விரும்பப்படுகிற ரம்பையென்னுந்தெய்வமகளை யுடைமையாலும், [மின்னும் அணி வேழத்தால் - விளங்குகிற அழகிய கரும்புகளை யுடைமையாலும், மேவு அரம்பையால் - பொருந்திய வாழைமரங்களை யுடைமையா

னும்], வயல்கள் - கழனிகள், பொன் உலகுக்கு ஒப்பு ஆம் - பொன்மயமான தேவலோகத்திக்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—உன்னி - (நம்மைத்) தியானித்து, ஒருகால் நமா என்றார் - ஒருதரம் 'நமஃ' என்று கூறி வணங்கிய அடியார்களது, கருத்து - மனத்திலே, உற்று - பொருந்தி, உருத்து எதிர்ந்த தானம் மா வென்றார் - கோபித்து எதிரிட்ட மதசலத்தையுடைய விலங்காகிய யானையை வென்றிட்டோராகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

அரம்பை, நமா - வடசொற்றிரிபுகள். நமஃ - வணக்கம். (அக)

அஉ.—(இ - ள்.) மா கம் உறைந்து - சிறந்த விண்ணுலகத்தில வசித்து, ஆம் மை - பொருந்திய மேகத்தையும், வெள்ளை வாரணம - (ஐராவதமென்னும்) வெள்ளையானையையும், ஊர்ந்து - (வாகனமாகக்கொண்டு) ஏறிநடத்தி, [மா கம் உறைந்து - மிகுந்த நீர் பொருந்தி, ஆமை வெள்ளை வாரணம் ஊர்ந்து - ஆமைகளும் வெண்ணிறமான சங்கங்களுந் தவழ்ந்து], ஓடை - நீரோடைகள், மகம போகி நிகர் ஆரும் -(நூறு) அசுவமேதயாகத்தையுடைய தேவேந்திரனுக்குச் சமமாகப் பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—தோகை மயில பள் ஏறி வருவார் - கலாபத்தையுடைய மயிலாகிய பறவையின்மேல ஏறிவருகிற முருகக்கடவுளுடைய, போதம் மழலைக்கு - ஞானோபதேசமாகிய குதலைசொற்களுக்கு, உவந்தார் - மகிழ்ந்தவரும், வெள் ஏறு இவருவார் - வெண்ணிறமான இடபத்தின்மேல் ஏறுபவருமாகிய சிவபிரானது, வீடு- தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

போகி - போகமுடையவன்; போகம் - சுகாநுபவம். வெள்ளை - பண்புப்பெயர்; ஐ - விகுதி. இவருவார், இவர் - பகுதி, உ - சாரியை. (அஉ)

அங.—(இ - ள்.) தேன் திகழும் - வண்டுகள் மொய்க்குமபடியான, மா மலர் - சிறந்த பூக்களை, ஏந்தி - (கைகளில) எடுத்து, பரவி - துதித்து, தாழ்ந்து - வணங்கி, [தேன் திகழும் ஆம் அலர் ஏந்தி - தேன்போல இனிமையாய் விளங்குகிற மிகுதியான நீரை யுடைத்தாய், பரவி - விசாலமாய், தாழ்ந்து - ஆழமாய்], அடியார் போன்ற - சிவனடியாரையொத்த, அகழி - அகழியினால், சூழும - சூழப்பட்ட, புலியூரே - புலியூரானது,—உளத்தின் ஊன்றி - (தத்தம்) மனத்திலே பதியவைத்து, அயன் - பிரமனும், நத்தன - சங்கத்தையுடைய திருமாலும், உவந்து - விரும்பி, தொழுது - வணங்கி, ஏத்தும் - துதிக்கப்படுகிற, குளத்தில நயனத்தன - நெற்றியில (நெருப்புக்) கண்ணையுடைய சிவபிரானது, குடி - வசிக்குமிடமாம்; (எ - று.)

போன்றகழி - விகாரம். அகழப்படுவது, அகழி; அகழ்தல் - தோண்டுதல், இ - செயப்படுபொருள்விகுதி. (அங)

அச.—(இ - ள்.) நூல் அளவிட்டு - சாஸ்திரங்களை அளவுசெய்து முழுவதுமறிந்து, உயர்ந்து - மேன்மைபெற்று, நீறு அணிந்து - விபூதியைத் தரித்து, [நூல் அளவு இட்டு - எற்றுநூலால் அளவுசெய்யப்பட்டு, உயர்ந்து - ஓங்கி, நீறு அணிந்து - வெண்ணிறச்சுண்ணம பூசி], ஆசு இல் மதில் - சிறப்புக் குற்றமில்லாத மதில்கள், பூசுரர்போல்ஆகும் - அந்தணர்போலாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மாசு கழலாத - குற்றம் நீங்காத, வல் மதியார்கண் - கொடிய அறிவையுடைய அடியவரல்லாதவரிடத்து, உறார் - பொருந்ாதவரும், கண் ஆம் - (தமது மூன்று) கண்களாகிய, அழல் ஆதவன் மதியார் - அக்கினியையுஞ் சூரிய சந்திரரையும் உடையவருமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

பூசுரர் - பூமியில் தேவர்போல விளங்குபவர். ஆங்கு-அசை. (அச)

அரு.—(இ - ள்.) எல் கோ - விளக்கமான கண்களையுடைய, வரைமலைபோலப் பெரிய, ஆகு - பெருச்சாளியை, இவரலால- (வாகனமாக)ஏறு

தலால், [எல் கோ வரை ஆகி வாலால் - பகற்பொழுதிக்குத் தலைவனான சூரியன்வரையிலும் உயர்ந்துவருதலால்], ஐங்கரன் நேர் - விநாயகமூர்த்தியைப்போதத, பொன் கோபுரம் சேர் - அழகிய கோபுரங்களை யுடைய, புலியூரே - புலியூரானது, — நல் காற்கு இசைக்கும் - (தனது) நல்ல [அழகிய] கால்களில் ஒலிக்கின்ற, சிலம்பினான் - சிலம்பையும் அணியையுமுடையவனும், ஈரைம் முகத்தான் அலைசக்கும் - பத்துத்தலைகளையுடைய இராவணன் அசைக்கப்பட்ட, கலையினான் - (கைலாச) பருவதத்தை யுடையவனுமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பிவாழு மிடமாம்: (எ - று)

ஐங்கரன் பெருச்சாளிவடிவங்கொண்டு முனிவர்களை வருத்த, அவர்கள் வேண்டுகோளால் விநாயகமூர்த்தி அம்மூஷிகத்தை யடக்கி வாகனமாகக் கொண்டன னென்பது கதை. ஐங்கரன் - நான்கு திருக்கைகளோடு துதிக்கையு மாகிய ஐந்தை யுடையவன. (௮௫)

௮௬.—(இ - ள்) அறிந்தோர்க்கு - (தன்னை) அறிந்த அடியார்களுக்கு, [illegible] அடி - (தனது) திருவடிகளைத் தரிசனந்தந்து, ஆறு தலை கண்டவ - ஆறுமுகங்களையுடைய [illegible], [பன்னிருகரத்து - (தன்னிடமிருந்து) [illegible] பன்னிருகைகளுக்கு, [illegible] - [illegible] (தன்னிடம்) காண [illegible], [illegible] - இன்பமாயுள்ள கைகளையுக் காணபிக்க], [illegible] - [illegible] முருகக்கடவுளை பெற்ற, காவலன் - [illegible] - புலியூரானது,— அயல் - பக்கங்களில், [illegible] - [illegible] பன்றிக்குட்டிகளுக்கு, பால் ஊட்டினோர் - [illegible], [illegible] - [illegible]த்தில், மாமனுக்கு - (தமது) மாமனாகிய தக்கப்பிரசாபதியினது [illegible] - ஆட்டுத் தலையை, [illegible] - (சேர்த்து), [illegible], கூடிய நேர் - பொருத்தினவருமாகிய சிவபிரானது, ஊர் - தலமாம்; (எ - று.)

பிருகஸ்பதியென்பவன் சாபத்தின்படி [illegible] தந்தையையுந் தாயையும் [illegible] பன்றிக்குட்டிகள் [illegible] வருந்தத் தந்தை ம[illegible]னைச் சோமசுந்தரக்கடவுள் நோக்கி [illegible] தாய்ப்பன்றியின்வடிவமெடுத்து [illegible] பாலூட்டி அவற்றைக் காத்தருளின ரென்பது கதை. [illegible] அருளாகூர்கிற கடவுளின் [illegible]யைக் காட்டுதற்கு பாண்டிநாட்டில் குருவிருந்தந்துறை யென்னுமூரில் வாழ்ந்த சுகலனென்னும் ஒருவேளாளன் பெற்ற பன்னிரண்டுபிள்ளைகளும் பெற்றோருடன் வேட்டைக்கூடி வனத்திற்சென்று அங்குத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிருகஸ்பதிபகவானது யோகநிலை குலையும்படி அவர்மேற் கலைமுதலியவற்றை வாரிவீச, அவர் சினங்கொண்டு பன்றிகளாம்படி சபிக்க, அங்ஙனமே அப்பிள்ளைகள் பன்றிக்குட்டிகளாயின ரென்றும், இவற்றின் தந்தையுந் தாயு மாகிய பன்றிகள் ராஜராஜபாண்டியனால் வேட்டையிற் கொல்லப்பட்டு இறந்தன வென்றும் அறிக. சிவபிரான்கட்டளைப்படி வேள்வியையழித்துத் தக்கமுனிவனைத் தலையைத் துணித்த வீரபத்திரக்கடவுள், பின்பு பிரமன்வேண்டுகோளால் அச்சிவனருளிய ஆணையின்படி ஓராட்டுத்தலையைத் தக்கனுடம்பின்மீது வைத்துப்புணர்த்தி அவனையுய்ந்தெழும்படி செய்தருளின ரென்பது கதை. உமாதேவி ஒருகாலத்தில் தக்கன்மகளாய்ப் பிறந்து பரமசிவனை மணஞ்செய்துகொண்டதனால், தக்கன் சிவனுக்கு மாமனாராயவன்; மாமன் - இங்கே, மனைவியின்தந்தை. (௮௬)

௮௭.—(இ - ள்) மெய் பவம் காய்ந்து - உண்மையாக (த்தன்னைப்போதுவாரது) பாவங்களை ஒழித்து, அங்கு அமலம் மிக்க - அவ்வாறு தூய்மை மிகுந்த, [மெய் பவம் காய்ந்து - (தன்னில்மூழ்கியவரது) உடம்போடுகூடிய

பிறப்புக்களை யொழித்து, அம் கமலம் மிக்க - அழகியதாமரைமிநைந்த], **சிவகங்கையது** - சிவகங்கையென்னும் புண்ணியதீர்த்தமாளது, பொய்ப்பு **இல் மறைக்கு ஒப்பு ஆம்** - பொய்படுதலில்லாத வேதங்களுக்குச் சமமாகப் **பெற்ற,புலியூரே** - புலியூரானது,—மை பனைபோல் தொயகு-கரியபனைமரம் **போல(ப்பரியதாய்)த்**தொங்குகிற,அத்தனுக்கு-(துதிக்)கையையுடையவிநா**யகமூர்த்திக்கு, ஐயர்**-தலைவரும், தூய நெடு மால் வரை ஆம்-தூய்மையை **யுடைய** உயர்ந்த பெரிய மேருகிரியாகிய, தங்கம் தனு - பொன்மயமான **வில்லை ஏந்திய, கையர்** - கையையுடையவருமாகிய சிவபிரான், சார்பு - **சார்ந்துள்ள** இடமாம்; (எ - று.)

பொய்ப்பு இல் மறை - உண்மையேகூறும்வேதம். அத்தன்-ஹஸ்தன்; **வடசொற்**றிரிபு. மேரு பொன்மலையாதலின், தங்கத்தனு என்றது. (௮௭)

௮௮.—(இ - ள்.) கால் ஆயிரத்தால் - ஆயிரங்கால்களையுடைமையா**லும், கதிர்** மணி சூட்டால் - ஒளியையுடைய மாணிக்கத்தையுடைய உச்சி**க்கொண்டையையுடைமையாலும்,** [கால் ஆயிரத்தால் - ஆயிரந்தூண்க**ளையுடைமையாலும், கதிர்** மணி சூட்டால் - விளங்குகிற இரத்தினங்களைப் **பதித்த சிகரத்தையுடைமையாலும்**], சேடன் போல் - ஆதிசேஷனையொ**க்கின்ற, ஆலயம்** - மண்டபம், சேர் - பொருந்திய, புலியூரே - புலியூரான**து,**—பால் ஆழி தந்த நஞ்சும் - பாற்கடலுண்டாக்கிய விஷத்தையும், அப்பு **ஆர் தமையும்** - கங்காஜலம் ஆத்தியபூமாலை என்பவற்றையும், களம் **சடை இட்டு** - (முறையே) கண்டத்திலும் சடையிலும் வைத்து, இந்தநம் **சுமப்பார்** - விறகைச்சுமந்தவராகிய சிவபிரானது, இடம் - வீடாம்; (எ-று.)

பாம்பிற்கு உடம்புமுழுவதிலும் கால்களுள்ளன வென்பாராதலின், **'காலாயிரத்தால்'** என்றது. ஆலயம் என்றது, இங்கே கோயிலின் ஒருபகுதி **யாகிய** ஆயிரக்காலமண்டபத்தை. நஞ்சு களத்து இட்டு, அப்பு ஆர்தமைச் **சடையிட்டு** என்று முறையே சென்று இயைதலால், முறைநிரை - முறைநிர **னிறைப்பொருள்கோள்.** வடதேசத்திலிருந்து அநேகருசயவிருதுகளுடனே **தனதுமாணாக்கர்பலரோடும்** மதுரைக்குவந்து அரசனால் பலவாறு சம்மானி**க்கப்பட்டு அளவுக்குமிஞ்சி**னசெருக்குக்கொண்டு இருந்த ஏமநாதனென்பா**னொரு வீணைப்பாடகனை** வெல்லவிரும்பிய அம்மதுரையிலராஜஸமஸ்தான **பாடகனாகிய** பாணபத்திரனென்பவனது வேண்டுகோளாற் சோமசுந்தரக் **கடவுள் ஒருவிறகு**தலையனாய்ச்சென்று ஏமநாதன்வீட்டையடைந்து வீணைமீ**ட்டி அதிறசாதாரி**யென்னுமிராகத்தையமைத்து வாசித்துக் கருவியுங்கண்ட**முமொக்க யாவருமவியக்குமாறு** பாடி அவனை அனறைக்கேநாணங்கொண்டு **அஞ்சியோடிப்போமபடி** செய்தன ரென்பது கதை. இந்தநம் - வடசொல.

௮௯.—(இ - ள்.) தக்க கலை தெரியும் தன்மை-அறநதசாஸ்திரங்களை **ஆராய்தலினால், [(ஆகமவிதிப்படி** தனக்கு) ஏற்றஆடையையும்பூமாலையையு**முடைமையாலும்**], வியாசரை ஒப்பு - வேதவியாசமுனிவரைப் போலுதலை **யுடைய, கொடி கம்பம்** - துவசஸ்தம்பம், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற, புலி**யூரே - புலியூரானது,—எக்கியத்தில்** - (தக்கமுனிவனது) வேள்வியில், ஆதவ**னார்-சூரியதேவன, பல்லு** கெட்டு - பல்லுடைந்து, பாற - ஒடும்படி, புடை**த்து - அடித்து,** மறை சொல்லுக்கு எட்டாதவனார்-வேதவாக்கியங்களுக்கு எட்டாதவராகிய சிவபிரான், தோய்வு- பொருந்துமிடமாம் ; (எ - று.)

கலைதெரியல் - உபமானத்தில, இரண்டனுருபுத்தொகை ; உபமேயத்**தில்,உம்மைத்தொகை.** வியாஸர் என்னும் வடசொல்லுக்கு - (வேதங்களை) **வகுத்தவ** ரென்று பொருள். கம்பம - ஸ்தம்பம், எக்கியம் - யஜ்ஞயம், **ஆதவன் - ஆதபன்;** வடசொறறிரிபுகள். ஆதபன் - நன்றாய்த்தபிப்பவன். **வீரபத்திரக்கடவுள் தக்கன்வேள்விதகர்த்தகாலத்திற் பல்லுதிர்ந்தவன**

தவா தசாதித்தருள் பூஷாஎன்பவ னென அறிக. வியாசர் தக்கலைதெரியல் - வேதங்களையும் புராணங்களையும் ஆராய்ந்து வரையறைசெய்து ஒழுங்குபடுத்தல். (அக)

கூo.—(இ - ள்.) பாடும் இசையால் - பாடுகிறசங்கீதத்தையுடைமையாலும், தனம் கும்பத்தால் - கொங்கைகளாகிய குடங்களையுடைமையாலும், [பாடும் இசையால் - (யாவராலும்) துதித்துப்பாடப்படுகிற கீர்த்தியையுடைமையாலும், தனம் கும்பத்தால் - பொன்னிறமாகிய கலசத்தையுடைமையாலும்], கனகம் - தேவாலயம், பூடணம் வெள் மின்னார் ஆம் - ஆபரணங்களை யணிந்த வெண்மை நிறமுடைய மின்னல்போன்ற சரசுவதியை யொக்கின்றது, புலியூரே - புலியூரானது,—வேடன் அடி தரிக்கும் - வேடனாகிய [illegible] கண்ணப்பநாயனாருடைய பாதத்தை மேறகொண்ட, கோவார் - கண்ணையுடையவரும், ஆலம் குடித்து - விஷத்தையுண்டு, அமரர் [illegible] - தேவர்களை [illegible], கோவார் -(யாவர்க்குந்) தலைவராகிய சிவபிரானது, அடி - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

இவ்வண்ணம் [illegible] தெரிவிக்கும்பொருட்டு, சிவபெருமான், [illegible], தமது வலக்கண்ணினின்று [illegible] நிகள்செ [illegible] அமயிலேலே [illegible] இரத்தந் தடைப்பட்டதைக் கண்டு [illegible] கையில், திருக்காளத்தி [illegible] அங்கும் [illegible] அக்கண்ணையிழுருங்காலத்தில் [illegible] இருக்கிறதென்று தமக்குத் தெரியும்பொருட்டுத் [illegible] அவரகண்ணினருகிலே யூன்றிக்கொண்டு, பின்பு தமதுகண்ணைத் தோண்டத்தொடங்கின ரென்பது கதை. தனம் என்னுஞ்சொல்வடதின்பெயர், இங்கே இலக்கணையாய்ப் பொன்னையுணர்த்திற்று. கனகம்-இக்கருமம் என்னும்வடசொல்லின் சிதைவு; இது ஜிராலயத்தின்பெயர், பின்பு எல்லாஆலயங்கட்கும் பொதுப்பெயராய வழங்கலாயிற்று: இதற்கு அஜரக்கருமமென்றதன் சிதைவென்றுங் கொள்ளலாம்: பிறப்பில்லாத கடவுளின்கோயி லென்று பொருள்படும். பூஷணம் - வடசொல்; அலங்காரஞ்செய்வதென்று பொருள். (கூo)

கூக —(இ - ள்.) வான்மீது எழும்புகையால் - ஆகாயமார்க்கத்திலே உயர்ந்துசெல்லுதலாலும், மா இரதத்தால - குதிரைபூண்ட தேரையுடைமையாலும், [வான்மீது எழும் புகையால-ஆகாயத்தின்மேல எழுகிற புகையையுடைமையாலும், மா விரதத்தால-சிறந்த விரதங்களை அநுஷ்டித்தலாலும்], கதிரோன் போல்- சூரியன்போன்ற, மா மகம் - பெரிய யாகங்களை, செய் - செய்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—தேன் மாறா - தேன் நீங்காத, ஆயிரம் தோடு அலர்ந்த - ஆயிரம இதழ்கள் விளங்குகிற, அம்புயன் - தாமரைப்பூவில் வாழும் பிரமனது, தலையை - சிரசை, ஓடு ஆய் - பிச்சையோடாகக்கொண்டு, இரந்தான்-பிச்சையெடுத்தவனுகிய சிவபிரான், உறைவு - வசிக்குமிடமாம்; (எ - று)—தான்-அசை.

ஆய் - ஆக; செயவெனெச்சத்தின்திரிபு. அம்புஜம் - நீரிற்பிறப்பது.

கூஉ.—(இ - ள்.) ஆம் கருணையோடு-பொருந்தின அருளுடனே, அமுது ஈந்து-(தனது) அமிர்தகிரணங்களைக் கொடுத்து, அங்கு அ அலை நீக்கி - அவ்வாறு அப்படிப்பட்ட இருளை ஒழித்து, [ஆம் கருணையோடு - நிறைந்த பொறிக்கறியுடனே, அமுது ஈந்து - இனியவுணவை (எவர்க்கும்) கொடுத்து, அம கவலை நீக்கி - நீரைபபற்றிய தாகக்கவலையையு மொழித்து],

மடம் - சத்திரங்கள், பூ கலை இரந்து ஒப்பு ஆம் - அழகிய கலைகள்நிறைந்த சந்திரனுக்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரே-புலியூரானது,—வாங்கும்-பெற்ற, வரம்-வரத்தையுடைய, கம்பலம்-அச்சந்தருந் தன்மையுள்ள, வாணன் - பாணாசுரனது, வாயில் -வீட்டுவாயிலில், காத்து - காவலபூண்டு, அன்பர்க்கு இரங்குந்தன் அடியார்க்கு அருள்செய்யுந்தன்மையுள்ள, அம்பலம் வாணன் - பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவராகிய சிவபிரானது, இல்-இடமாம்; (எ - று.)

பாணாசுரனென்பவன் ஒருகாலத்தற் சிவனைக்குறித்துப் பலநாள் அருந் தவஞ்செய்து முடிக்க, சிவபிரான் அவனுக்குப் பிரத்யட்சமாய்த் திருநடனக் காட்சி தந்தருள, அப்பொழுது அவன் இரண்டு கைகளாலும் அழகாக மத்தளந்தட்ட, சிவபிரான் அருள்கூர்ந்து அவனுக்கு ஆயிரங்கைகளையும் ஒரு ப்புமதிலையும் அளவிறந்தபலத்தையும் மிக்கசெல்வத்தையும் மற்றும் பல வரங்களையுங் கொடுத்தருள, பெற்றுவாழ்ந்திருந்த அவ்வசுரராசன மற் றொருகாலத்தில் கைலாசத்துச்சென்று பரமசிவன் நடனஞ்செய்கையில் த னது ஆயிரங்கைகளாலும் மிருதங்கம் அடிக்க, சிவபிரான் அவன்பக்கல் மிக அன்புகொண்டு, 'வேண்டியவரங்கேள்' என்ன, அவன் அப்பொழுது'யான் உன்னை எப்பொழுதும் தரிசிக்கும்படி நீ அம்பிகையோடும் விநாயக சுப்பிர மணியரோடும் பிரமதகணங்களோடும் என்மாளிகைவாயிலில் இருந்தருள வேண்டும்' என்று வேண்ட, அவனுக்கு அங்ஙனமே அருளினதாக அவன்வா யிலிற் கடவுள் காவல்செய்திருக்கின்றனரென்பது கதை. கம்பலமெனபது, கம்பலமென ஈறுதிரிந்தது; ஞானி, கம்பலம் - போரையுடைய வாணனென் றும் உரைக்கலாம்; ஒருகாலத்தில் சிவபிரானையே வாணன் செருக்கினாற் போருக்கழைத்தான். கம் பல என்று பிரித்து, பலதலைகளையுடைய என்று உரைத்தல் கதைக்குப்பொருந்தாது. வாணன் - வடசொற்றிரிபு. வாயில் - இல்வாய் என்பதன் இலக்கணப்போலி; வீட்டினமுனையிடமென்று பொ ருள். அல்லென்பதன இரண்டாம்வேற்றுமையாகிய அல்லையென்பது, அலை யெனத் தொக்கது. வாணன் - வாழ்நன். மடம் - பெரியோர்வசிக்குமிடம்.

௬௩. — (இ - ள்.) ஐ அம்பு எய்து - ஐந்துமலரம்புகளைப் பிர யோகித்து, தார் அணி மகிழ் இட்டு - மாலையாகப்பொருந்தின மகிழம்பூ வைத் தரித்து, [ஐயம் பெய்து - (இரப்பவர்க்குப்) பிச்சையிட்டு, தாரணி மகிழ் இட்டு-உலகத்தவர்க்கு மகிழ்ச்சியைச்செய்து], அதுகசனபோல- மன மதனையொக்கின்ற, பொய் இல சத்திரம - (எவர்க்கும்) தவறுதலில்லாத சத்திரங்கள், சூழ் - சுற்றிலுமிருக்கப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,— பை அரவு மீது ஆய் - படத்தையுடைய பாம்புகள் (ஆபரணமாக) மேலே பொருந்தப்பெற்ற, புயத்தினர் - திருத்தோள்களையுடையவரும், மிக்க முயல் மேல் அழுத்தும - வலிமைமிகுந்த முயலகன்மேலே அழுந்த வைத்த, பாத அம்புயத்தினர் - திருவடித்தாமரையையுடையவருமாகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குமிடமாம் ; (எ - று.)

" விலக்கில் சாலை யாவர்க்கும் " என்றார் சிந்தாமணியாரும். முயல் - முயலகன் என்பதன் விகாரம். தாருகவனமுனிவரேவிய முயலகனென் னுங் கொடியவனது முதுகின்மீது பரமசிவன திருவடியை ஊன்றி நடித் தன ரென்பது பிரசித்தம். மன்மதனது பஞ்சபுஷ்பபாணங்கள் - தாமரை, அசோகம், மா, மல்லிகை, நீலோற்பலம் எனபன. தாரணி - தரணி; வட சொல்விகாரம். ஏ-அசை (௬௩)

௬௪.—(இ-ள்.) மால் புணர்ந்து- பெருமையைப் பொருந்தி, நீறு அணி ந்து - விபூதியைத் தரித்து, மா மதி மேவிட்டு - சிறந்த அறிவு மிகுந்து, [மால் புணர்ந்து - மேகமண்டலத்தைச்சேர்ந்து, நீறு அணிந்து - வெண்ணி றச் சுண்ணம் பூசப்பட்டு, மா மதி மேல் இட்டு-பெரிய சந்திரன் தன்மீது

ருந்தப்பெற்று], உயர்ந்தோர் போல் - பெரியோர்களை ஒக்கின்ற, பல மாடம் - அநேக உபரிகைவீடுகள், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—சூல் பெறு - சினையைப்பெற்ற, வெண் கோடு - வெண்ணிறமான சங்குகளை, உந்தி - கொழித்துத் தள்ளுகிற, அலை - அலைகளையுடைய கடல், வளை - சூழ்தலையுடைய, பார் - நிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள், கூப்ப - (தம்மைக்) கைகுவித்து வணங்க, மறை செய்க்கு - வேதம்வல்ல பிராமணகுமாரனொருபொருட்டு, அயன் முன் தேடும் தலை வளைப்பார் - பிரமன் முன்னொருகால் தேடிக்காணாதபோன (தமது) முடியை வணக்குபவராகிய சிவபிரான், சேர்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

பிற்பாதியிலுள்ள கதை, கீழ் ஐந்தாஞ்செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டது. பார் - ஆகுபெயர். (கச)

கரு.—(இ - ள்.) எப்போதும் நல மணம் தோய்ந்து - எல்லா மலர்களுடைய வாசனையும் பொருந்தி, ஏற்பவர்க்கு இட்டு - வந்து யாசிப்பவர்க்குத் தானஞ்செய்து, [எப்போதும் நலமணம் தோய்ந்து - எப்பொழுதும் நல்ல கலியாணங்கள் பொருந்தி, ஏற்பவர்க்கு இட்டு - தக்கவர்க்கு இடங்கொடுத்து], ஐந்தரு ஒப்பு ஓங்கும் - பஞ்ச தேவதருக்களுக்குச் சமமாகச் சொல்லப்படுகிற, வதி - வீதிகளையுடைய, புலியூரே - புலியூரானது,—மெய்ப்பு ஆன - உண்மையிற் பொருந்துவா, நந்தி - நந்திதேவனை, பரியார் - வாகனமாகக்கொண்டவருமாய், நளினத்து அயனை அரிக்கும் - தாமரைப்பூவில் வாழ்கிற பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும், சந்திப்பு அரியார் - சேர்தற்கு அருமையானவருமாகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

ஐந்தரு - சந்தானம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம், அரிசந்தனம் என்பன. மெய்ப்பு - மெய்ச்சுதல், கொண்டாடப்படுதல் என்றுங் கொள்ளலாம். பரி என்றுங் குதிரையின்பெயர், இங்கு, வாகனமென்னுமாத்திரமாய் நின்றது. நளினத்தயனை அரிக்கும் என்பதை அரிக்கு நளினத்தயனைக்கூட்டி, திருவுந்தித்தாமரையையுடைய என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (கரு)

கசு.—(இ - ள்.) சோபனத்தை சேர்ந்து - மங்கலத்தை யடைந்து, செங்கோல் தாங்கி - செங்கோலேந்தி, [சோபனத்தை சேர்ந்து - படிகளைப்பொருந்தி, செம் கோல் தாங்கி - ஒழுங்கான தூண்கள் நாட்டப்பட்டு], உயர் தோரணம் - உயர்ந்த தோரணம், பூபதிக்கு ஒப்பு ஆகும் - அரசனுக்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—தாபரம் - நிலைபெற்ற, எண் திக்கு எனும் - எட்டுத்திக்குகளென்கிற, ஆசாரத்தார் - ஆடையையுடையவரும், சிட்டர் மனங்களில் தித்திக்கும் - பெரியோர்களது மனத்தில் இனிக்கிற, இக்கு எனும் மா சாரத்தார் - கரும்பையொத்த மிக்கசுவையையுடையவருமாகிய சிவபிரானது, நிலை - இடமாம்; (எ - று.)

தோரணம் - வெளிவாயில் என்றுங் கொள்ளலாம். சோபனம் - படியென்னும் பொருளில் ஸோபாநம் என்னும் வடசொல்லின் விகாரம். பூபதி - பூமிக்குத்தலைவன். தாபரம் - ஸ்தாவரம், சிட்டர் - சிஷ்டர்; வடசொற்றிரிபுகள். தித்திக்கும் என்னும் பெயரெச்சத்தில், தித்தி - பகுதி. (கசு)

கஎ.—(இ - ள்.) அம் மழை கண்ணால் - அழகிய மழைபோலக்குளிர்ந்த கண்களையுடைமையாலும், காலால் ஆடுதலால் - (தமது) பாதங்களால் நர்த்தனஞ்செய்தலாலும், [அம் மழை கண்ணால் - அந்தமேகமண்டலத்தினிடத்தே தயளாவுதலாலும், காலால் ஆடுதலால் - காற்றால் அசைதலாலும்], கேதனங்கள் - துவசங்கள், பொம்மல் முலையார் ஆம் - பொலிவையுடைய தனங்களையுடைய மகளிரை யொத்திருக்கப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—பொங்கு அரவின் - சீறுகின்ற நாகங்களாகிய, நல் பணி - சிறந்த ஆபரணங்களை, சம்மதி ஆய் - உடன்பட்டு, வார் பொன் சடைக்கு இட்டார் -

கொண்ட பொன்னிறமானசடையில் தரித்தவரும், கிரணம் செம் கரம் இணைத்து பணிவார்-கிரணங்களாகிய சிவந்தகைகளையுடைய சூரியனால் வணங்கப்படுபவருமாகிய சிவபிரான், சேர்வு-சேருமிடமாம்; (எ - று)

கேதகம், ஸம்மதி, இநன் - வடசொற்கள். பொம்மல்-பருமையுமாம். ஆம் - உவமவுருபு. (௬௭)

௬௮.—(இ - ள்) மால் அகலம் உற்று - திருமாலின திருமார்பைச் சேர்ந்து, மணி வடம் பூண்டு-இரத்தினஹாரத்தை அணிந்து, [மால் அகலம் உற்று-மிக்கவிசாலம்பொருந்த, மணி வடம் பூண்டு-(அடுக்கும்) மணிகளையும் (இழுக்கும்) வடங்களையும் உடைத்தாட], இந்திரையாள் போல-திருமகளை யொக்கின்ற, இரதம் - தேர்கள், ஆரும்-பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே-புலியூரானது,—பாலனை கொலவான் - (தமது) குமாரனைக் கொன்றவரான சிறுத்தொண்டநாயனாரது, அகத்தை - மாளிகையிலுள்ள, ஊண்-தசையை, நேர்-புசித்தருளாதவரும், வாள் அரக்கன் மா முடிமேல-வாளாயுதத்தையுடைய இராவணனது பெரிய தலைகளின்மேல், கால் அகத்து ஊன்றினோர்-(தமது) இடக்காற்பெருவிரலினகத்தை அழுத்தினவருமாகிய சிவபிரான்.காப்பு-காக்குமிடமாம்; (எ - று)

இந்திரை-இந்திராவென்னும்வடமொழிச்சிதைவு; அகரத்தையை ஐகாரத்தை ஈறுமயக்கமென்றாவது சாரியையென்றாவது கொள்க. இராவணனுக்கு வாள், சிவபிரான் பின்னர் அவனுக்குச் செய்தசம்மேதத்தின் குமிழ்ந்துசுந்தது. கால் அகத்து ஊன்றினோர் - தமது திருவடியால் கைலாசமலையை அழுத்தியவ ரென்றுங் கொள்ளலாம். இராவணனை தனதுபோராற்றலால் இருபதுகைகளையுங் கீழ்க்கொடுத்துக் கைலாசமலையைப் பெயர்த்து எடுத்துத் தனது பத்துத்தலைகளின்மேலும் வைத்துத்தூக்கி அப்பாலெறிந்துவிட்டுச் செல்வதாக முயலுகையில், சிவபிரான் திருவடிவிரலையூன்றியழுத்த, அம்மலையின்கீழ்ப்பட்டு அவ்விராவணனது தலைகளுங் கைகளும் நெரிந்தன வென்க; "கட்டிப தேர்செலாது கயிலாயமீது கருதே லுன்வீர மொழி நீ, முடுகுவ தன்று தன்ம மெனநின்று பாகன் மொழிவானை நன்று முனியா, விடுவிடு வென்று சென்று விரைவுற் றரக்கன் வரையுற் றெடுக்க முடிதோள், நெடுநெடு விற்று வீழ விரலுற்ற பாத நினைவுற்ற தென்றன் மனனே" எனத் திருநாவுக்கரசுநாயனாரும், "பாங்கிலா வரக்கன் கயிலையை யெடுப்பப் பலதலை முடியொடு தோளவை நெரிய, வோங்கிய விரலா லூன்றி யன் றவற்கே யொளிதிகழ் வாளது கொடுத்து" எனத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும், "அரக்கன் முடிகரங்க ளடர்த்திட்டவெம் மாதிபிரான்" எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் அருளிச்செய்தவாறு காண்க. 'இரதமாரும்' என்றபாடத்துக்கு -தேர்கள் செல்லுமென்க. (௬௮)

௬௯.—(இ - ள்.) செல்வம் திருந்திடலால - ஐசுவரியம் மிகுந்திருந்ததலால், சேர் முடத்தால் - பொருந்தின முடத்தன்மையினால், [செல் வந்து இருந்திடலால்-மேகம் வந்து (தன்மீது) தங்கப்பெறுதலால, சேர் முடத்தால - பொருந்தின வளைவுத்தன்மை யுடைமையால், பிங்கலன் நேர் புலனும் - குபேரனுக்குச் சமமாகப் பொருந்தின, தெங்கு - தென்னைமரங்கள், ஓங்கும் - உயர்ந்திருக்கப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மெல் இதழ்வாய் விண்ட - மென்மையான பூவிதழ்கள் முறுக்குமலர்ந்த, கடுக்கையான-கொன்றைமாலையையுடையவரும், மேல் நாள் -முன்னொருகாலத்தில், அமரருக்கு ஆ - தேவர்களைக் காக்கும்பொருட்டாக, உண்ட - அமுதுசெய்தருளின, கடு - விஷம், கறா - கைக்கப்பெறாதவருமாகிய சிவபிரானது, ஊர்-ஊராம்; (எ - று.)

கைலாசமலையின் ஒருபக்கத்திலிருந்து தவஞ்செய்துநின்ற குபேரன் அங்கிருந்த உமாதேவியை ஊன்றிப்பார்த்தகாரணத்தால் கண்ணொளிபசந்து ஏகாக்ஷிபிங்களன் எனப் பெயர்பெற்றனன். பிங்கலன் - பிங்களநிறமுடையவன்; பிங்கலம் - கறுப்புக்கலந்த பொன்னிறம். குபேரனுக்கு மூடத்தன்மை சேர்ந்தவரலாற்றை வந்தவிடத்திற் காண்க; தக்ஷப்ரஜாபதியாகத்தில் வீரபத்திரரால் சூரியன்முதலியோர்க்குச் சிலவுறுப்புக்களில் அங்கவீனங்கள் சேர்ந்தது போல, இவனுக்கும் அங்கு மூடத்தன்மை நேர்ந்திருக்கலாம்: மூடம் - உறுப்புக்குறைபெற்ற மாத்திரமாய், கண்ணொளிமழுங்கியதையேயு மாகலாம்.

௧௦௦.—(இ - ள்.) மா கமண்டலம் தாங்கி - சிறந்த கமண்டலமென்னுஞ் சலபாத்திரத்தை (க்கையில்) தரித்து, வண் தமிழ் பூத்து - சிறந்த தமிழிலக்கணத்தைத் தந்து, ஆறு விட்டு - காவிரிநதியைப் பெருகவிட்டு, [மாகம் மண்டலம் தாங்கி - பெரிய விண்ணுலகவட்டத்தை (த்தன்மேல்) உடைத்தாய், வண்டு அமிழ் பூ தாறு விட்டு - வண்டுகள் (தேனில்) மூழ்கப்பெற்ற பூக்களையும் குலைகளையும் வெளிவிட்டு], பூகமும் - பாக்குமரமும், கும்பன் சீர் - அகத்தியர்க்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரானது,— ஆகமங்கள் கூறு இருபது மா வாக்கினர் - (இருபத்தெட்டு) ஆகமங்களை வகுத்திட்ட சிறந்த திருவாயையுடையவரும், கடல் இறைக்கு ஆம் - மதுரைப்பதியரசனான அரிமர்த்தனபாண்டியனுக்காக, நரியை - நரிகளை, ஏறிடும் மா ஆக்கினர் - ஏறுகின்ற குதிரைகளாகச் செய்தருளியவருமாகிய சிவபிரானது, இல் - வீடாம். (எ - று.)

கமண்டலம்முனிவர்க்குரியதாதலை "நூலே கரக முக்கோல் மணையே, ஆயுங் காலை யந்தணர்க் குரிய" என்னுந் தொல்காப்பியத்தாலும் அறிக. கங்காதீர்த்தங்கொண்டுவந்த அகத்தியமுனிவரது கமண்டலம் குடகுமலைச்சாரலிற் காக்கைவடிவங்கொண்ட விநாயகரால் கவிழ்க்கப்பட்டு அதிலிருந்து காவேரிநதிபெருகியதென அறிக. அகத்தியர் கைலாசத்தில் ஸர்வஜ்ஞராகிய சிவபிரானிடத்தும் சுப்பிரமணியமூர்த்தியிடத்தும் தமிழிலக்கணங்களை உபதேசம்பெற்று வடதிசையினின்று தென்றிசைவந்து மலயமலையிலிருந்து சிற்றகத்தியம் பேரகத்தியம் என்னுந் தமிழிலக்கண நூல்களை இயற்றி, அவற்றைத் தொல்காப்பியர் முதலிய மாணாக்கர்பன்னிருவர்க்குங் கற்பித்துக் கொடுத்து அந்தப்பாஷையைச் சுத்தமாக உலகத்திற் பரவச்செய்தன ரெனக. அகத்தியர் - தமிழுக்குரிய முனிவராதலின், அவரை உவமைகூறியதோடு இத்தமிழ்ப்பிரபந்தத்தை முடித்தனர், இந்நூலாசிரிய ரென்க. ஊர்வசியைக்கண்டு காதல்கொண்ட மித்திரவருணன் என்னும் இரண்டுதேவர்களது விருப்பத்தால் ஒருகுடத்தினின்று பிறந்தவரிவராதலின், இவர்க்குக் கும்பனென்று ஒருபெயர்; கும்பம் - குடம். சீர் - உவமவுருபு. சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஐந்துமுகங்களினின்றும், சத்தியோசாதமுகத்தினின்று - காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், வாமதேவமுகத்தினின்று - தீப்தம் சூக்ஷ்மம் சகச்சிரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், அகோரமுகத்தினின்று - விசயம் நிச்சுவாசம் சுவாயம்புவம் ஆக்கினேயம் வீரம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், தற்புருடமுகத்தினின்று - ரௌரவம் மகுடம் விமலம் சந்திரஞானம் முகவிம்பம் என்னும் ஐந்தாகமங்களும், ஈசானமுகத்தினின்று - புரோற்கீதம் இலளிதம் சித்தம் சந்தானம் சருவோக்தம் பாரமேசுரம் கிரணம் வாதுளம் என்னும் எட்டாகமங்களும் ஆக இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுந் தோன்றின. இவை - ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். (௧௦௦)

புலியூர்வெண்பா முற்றிற்று.

புலியூர்வெண்பா.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற புலியூர்விஷயமாக ஒழுங்குபடக் கூறப்படும் வெண்பாக்கள் நூறும்; அவற்றுள், ஆராயுமிடத்து, முதலிருபத்தைந்துவெண்பா ஒருவகையாம்; அதன்பின்னுள்ள ஒவ்வொரு இருபத்தைந்தும் ஒவ்வொருவகையாம்; (எ - று.)

முதல்இருபத்தைந்து கவிகள் - முன்னிரண்டடி தலமகிமையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி தலமகிமையும், பின்னிரண்டடி யமகமுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி சிலேடையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி சிலேடைபற்றிய உவமையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும் வந்தவாறு காண்க. இந்நூலின் முதலைம்பதுபாடல்களிற் பெரும்பாலும் இத்தலத்தைப்பற்றிய கதைகள் வந்துள்ளன. எல்லாச் செய்யுள்களிலும் பின்னிரண்டடி சிவபிரான்மகிமையைப் பலவகையாலுங் கூறும். யமகமாவது - எழுத்துக்கள் ஒற்றுமைப்பட்டுநின்று சொற்பொருள்கள் வேறுபட்டிருப்பது; இது தமிழில் மடக்கெனப்படும். திரிபாவது - செய்யுளடிகளில் முதலெழுத்துமாத்திரம் வேறுபட்டிருக்க இரண்டாவது முதலிய பலவெழுத்துக்கள் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று பொருளிற் பேதப்படுவது. சிலேடையாவது - பலபொருளைத் தருவது. இது உவமையாகவரும் உபமானம், சிலேடையுவமையெனப்படும். '[illegible]' என்றும் வழங்கும்.

இந்தப்புலியூர்வெண்பா நூலாசிரியர், மாரிமுத்துப்பிள்ளை யென்பவர். இவர், சோழநாட்டில் சிதம்பரத்திற்கு ஈசானதிசையிலுள்ள தில்லைவிடங்கனென்னுமூரில் சைவவேளாளர்குலத்தில் தெய்வநாயகன்பெருமாள்பிள்ளை யென்பவருக்குப் புத்திரர். இப்பொழுதைக்குச் சற்றேறக்குறைய நூற்றைம்பது வருஷங்களின்முன் இருந்தவர். இவர் இளமைப்பிராயத்திலேயே சிவபிரானது திருவருளால் கவிபாடுந்திறமைபெற்றுப் பிறவிக்குருடனொருவனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்துக் கீர்த்தியடைந்தனரென்பர். இவர் ஆசிரியர், சிவகங்கா நாததேசிகரென்பவர். இவர்க்கு அப்பாவுப்பிள்ளையென்னும் மறுபெயரையுடைய தெய்வங்கள்பெருமாள்பிள்ளை யென்றும், சபாபதிப்பிள்ளையென்றும், குமாரசாமிப்பிள்ளையென்றும் புத்திரர் மூவர். இவர்களுள், இடையிலுள்ளவரொழிந்தவர், புலவர்கள்; இவர் தமது மூத்தபிள்ளை இளமைப்பிராயத்தில் சித்தப்பிரமமுடையவராயும் குடும்பசிந்தனையில்லாதவராயும் திரிந்துகொண்டிருத்தலைக் கண்டு கவலைகொண்டு ஒருநாள்கடவுளைத் தியானித்தவாறே துயிலுகையில், சபாநாயகர் ஒருதில்லைவாழந்தணர்வடிவாய்க் கனவில்வந்து காட்சிதந்து 'உமதுகவலைதீரும், இவ்வூருக்கு ஒருபிரபந்தஞ்செய்யும்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிமறைய, இவர் துயிலுணர்ந்து திருவருளைச்சிந்தித்துப் பேரானந்தங்கொண்டு அங்ஙனமே புலியூர்வெண்பாவென்னும் இந்நூலைத் தொடங்கிச் செய்துமுடித்தமாத்திரத்தில் இவர்புத்திரரது மனமயக்கம் தெளிந்ததென்பர். இவர் இயற்றிய வேறுநூல்கள்:—சிதம்பரேசுரர்விறலிவிடுதூது, வருணாபுரிஆதிமூலேசர்குறவஞ்சி, [illegible]யார்நொண்டி, ஷெயார் தாய்மகளேசல், அம்பலப்பள்ளிக்கும் கோவிந்தப்பள்ளிக்கும் ஏசற்பள்ளு, ஐயனார்நொண்டி, அநீதிநாடகம், நடராசப்பெருமான்மேல் கீர்த்தனம் பதங்கள், ரதபந்தம் நாகபந்தம்முதலிய சித்திரகவிகள், பலவிதவண்ணங்கள், புலியூர்ச்சிங்காரவேலர்பதிகம், விடங்கேசர்பதிகம் முதலியன. இந்நூற்பாயிரமாகிய "ஐயன் சபைநாத னன்பாய்ப் புலிசைவெண்பா, செய்யென் றினிதுரைக்கச் செப்பினேன்—மெய்யென்று, பாட்டிற் பிழையிருந்தாற் பார்த்துப் பெரியோர்கள், காட்டித் திருத்தக் கடன்" என்னும்பாடலையும், இந்நூற்சிறப்புப்பாயிரமாகிய "திருவளருந் தில்லை விடங்கனுறை சீர்த்தி, வருபுல

[redacted]வெண்பா.

ரிமுத்து மால்சீர்-தருபுலியூர், வெண்பா மடந்தையா மேலியற்றி _ர்க்கு வெண்பா மடந்தையா மேல்","எழுத்தறியா முன்னடைந்தால் வர்தாம் பாடார், வழுத்தரியாமாரிமுத்துவள்ளல்—விழுத்தவன்போல், ம்பல வாண லயிற்கவெனன்பார் மன்னுதில்லை, அம்பல வாண னருள்" என் ம் பாடல்களையும் அறிக.

இந்நூல் கஅஅக - ஆம்வருஷம் பி-ஏபட்டப்பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக ருந்தகாலத்தில், சென்னைக்கவர்ன்மெனட் நார்மல்பாடசாலைத் தமிழ்ப் புலவராயிருந்த ம - ா - ா - ஸ்ரீ. தி. க. சுப்பராயசெட்டியார்அவர்கள் ந்நூலுக்கு முதலில்உரை யெழுதிவெளிப்படுத்தினார்கள். பின்பு, இந்நூ சிரியர் ஆமாயில் நான்காவதுத் முறைபாயுள்ளவரும், இப்பொழுது ந்தி மாடசாலைப்பலைஸ்கூல் தமிழ் புலவருமாகிய ம - ா - ா - ஸ்ரீ. ச. வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்கள், ஒரு நலைபீபழுதிய பிரசுரஞ்செய்துள்ளார்; இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி இங்க்டி விடாத விவரம், இவ்வுரையின்முதலிற் கண்டது.

ேரிசைவெண்பாவாவது-நான அடிகளாய், ஈற்றடிமுச்சீரடியாகவும் மற்றையடி நாற்சீரடிகளாகவும் பெற்று, காய்ச்சீரும் மாச்சீர் விளச்சீர்க ளும் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையும் கொண்டு, மற்றைச் சீருந் தளையும் பெறாமல், இரண்டாமடியின் இறுதிச்சீர் முதலிரண்டடிக ளின எதுகைக்கேற்றதனிச்சொல்லைப் பெற்று, காசு பிறப்பு நாள மலர் என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றுல முடிந்து, ஒருவிகற்பத்தாலாயினும் இரு விகற்பத்தாலாயினும் வருவது [வெண்சீர் வெண்டளையாவது - காய்முன் நேர்வருவது; இயற்சீர்வெண்டளையாவது - மாமுன் நிரையும், விளமுன்நேரும் வருவது; "காய்முன னேருமா மாமுன நிரையும், விளமுன நேரும வருவது வெண்டளை" ஒருவிகற்பமாவது - நான்கடியும ஒருஎதுகையாய்வருவது. இருவிகற்பமாவது - முன்னிரண்டடியும் ஒருஎதுகையும், பின்னிரண்டடியும் ஒருஎதுகையுமாய வருவது.]

இன்னிசைவெண்பா - இவ்வாறே தனிச்சொல்லின்றிவருவது; தனிச் ற்பெற்றும் மூன்றுவிகற்பத்தால்வரின், இன்னிசைவெண்பாவாம்.
புலியூர்வெண்பாமுழுவதும இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா.
நாலடியாரில், ஒருவிகற்பஇன்னிசைவெண்பா—உ0சு, உ0அ, உகஅ, ௯, உஉஉ, உஉச, உஉகூ, உருசு, உருஎ, உச0, உசரு, உசசு.
பலவிகற்பஇன்னிசைவெண்பா - உ0க, உசக, உசஅ.
மற்றவையெல்லாம் இருவிகற்பநேரிசைவெண்பாவாம்.

ப்புண்ணை
ருவேடக
ச்சிக்கப்
ண்டு சி
ர